MY VISION

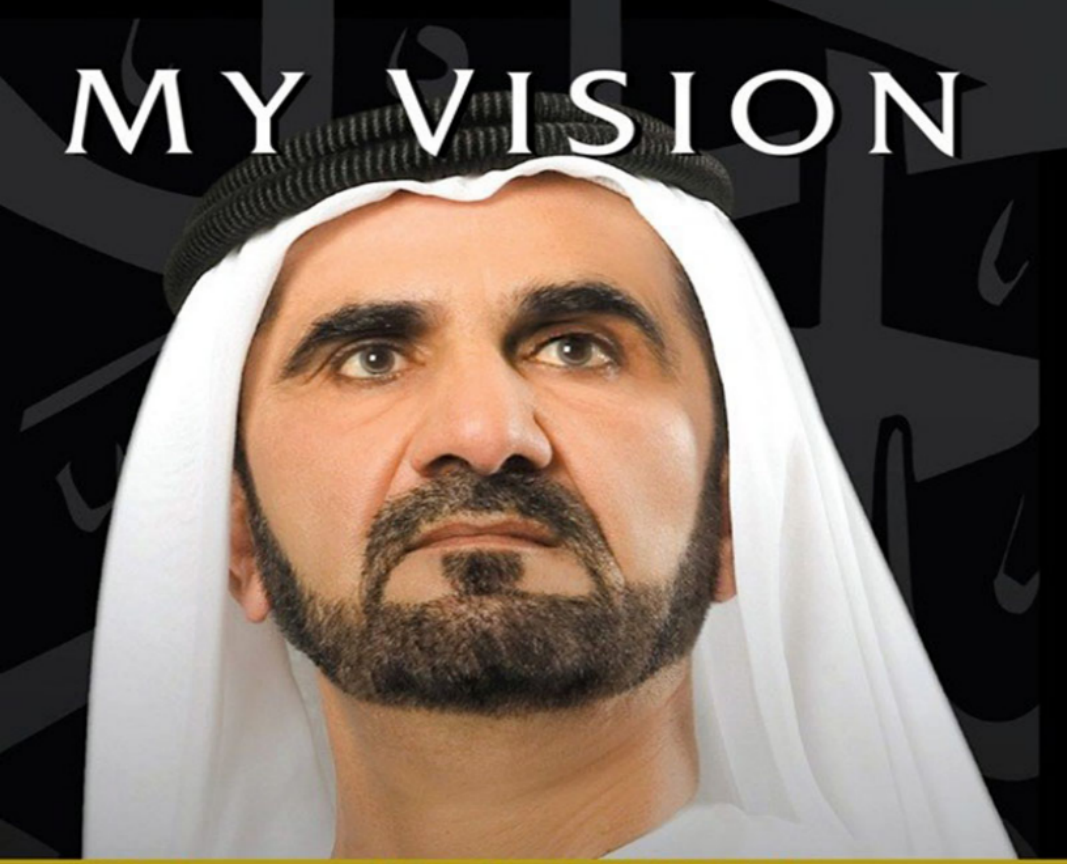

Mohammed bin Rashid Al Maktoum

TẦM NHÌN THAY ĐỔI QUỐC GIA

ĐIỀU KỲ DIỆU Ở DUBAI

THÁCH THỨC TRONG CUỘC ĐUA VƯƠN TỚI SỰ VƯỢT TRỘI

First News

NHÀ XUẤT BẢN THẾ GIỚI

Duong Kobo's Book Club

Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo

SCAN TO JOIN

Thân tặng anh trai,

Hoàng thân Sheikh Khalifa bin Zayed Al Nahyan, Tổng thống UAE và Quốc vương của Abu Dhabi

Nhận thức sâu sắc nỗ lực đáng ngưỡng mộ của Hoàng thân, tiếp bước các vị lập quốc, những người đã xây dựng một tượng đài vĩ đại vì tình yêu đất nước; và để thể hiện lòng trung thành, sự ủng hộ của chúng tôi với sự lãnh đạo sáng suốt của Hoàng thân.

Lời giới thiệu

DUBAI – SỰ THẦN KỲ ĐẾN TỪ TẦM NHÌN CỦA NHỮNG NHÀ LÃNH ĐẠO

Nhắc đến Dubai, nhiều người Việt Nam thường nghĩ đến một đất nước Hồi giáo có diện tích nhỏ bé thuộc thế giới Ả Rập và toàn sa mạc, người dân mặc những bộ quần áo màu trắng truyền thống của nam giới, mạng che mặt và quần áo đen phủ kín toàn thân của phụ nữ.

Dubai ngày nay vẫn vậy, nhưng Tiểu quốc này hiện được xem là một thành phố năng động và hiện đại bậc nhất thế giới. Chỉ trong 20 năm, với dân số khoảng 2 triệu người trên một diện tích 4.000 km2, Dubai đã phát triển thần kỳ, nổi lên như một thành phố toàn cầu và là một trung tâm kinh tế của thế giới với các trung tâm tài chính, công nghệ thông tin, du lịch, cảng biển, bất động sản, các công trình đồ sộ bậc nhất thế giới: The Palm – quần đảo nhân tạo lớn và đẹp nhất thế giới; Burj Khalifa – tòa nhà cao nhất thế giới; Jebel Ali – cảng nước sâu nhân tạo lớn nhất thế giới,…

Điều gì đã tạo nên sự phát triển thần kỳ đó, từ một Tiểu quốc mà ở thời điểm sau Thế chiến thứ nhất đã từng có nhiều người dân phải chết đói trong một nền kinh tế sụp đổ, kiệt quệ?

Nhiều người nghĩ ngay đến dầu mỏ. Đúng. Và không đúng. Khi dầu mỏ được phát hiện vào năm 1971 ở Dubai, Tiểu quốc này bắt đầu phát triển mạnh. Nhưng hiện nay, thu nhập từ dầu mỏ và khí đốt chỉ chiếm dưới 6% tổng thu nhập của Dubai. Đóng góp nhiều cho nền kinh tế của Dubai chủ yếu đến từ các ngành hàng không, bất động sản và xây dựng, thương mại, trung chuyển hàng hóa và dịch vụ tài chính. Để có được kết quả này, các nhà lãnh đạo Dubai từ thập niên 1970 đã có tầm nhìn chiến lược, định hướng để Dubai trở thành trung tâm thương mại, tài chính, dịch vụ và du lịch của khu vực và thế giới. Các chính sách của chính phủ nhằm đa dạng hóa một nền kinh tế dựa vào dầu khí và thương mại trở

thành một nền kinh tế phát triển dựa trên dịch vụ và du lịch. Và điều đó ngày nay đã đem lại vị thế vượt trội của Dubai trong thế giới Ả Rập và trên toàn thế giới.

Quốc vương Mohammed bin Rashid Al Maktoum của Tiểu quốc Dubai, Toàn quyền Dubai, và là Phó Tổng thống kiêm Thủ tướng của Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất (UAE), đã tóm tắt và chỉ rõ con đường tiến đến sự vượt trội này của Dubai trong quyển sách My Vision – Challenges in the Race for Excellence, được First News xuất bản với tựa tiếng Việt là TẦM NHÌN THAY ĐỔI QUỐC GIA – Thách thức trong cuộc đua vươn tới sự vượt trội. Đây là quyển sách có tầm ảnh hưởng mạnh mẽ, đầy tính khơi gợi và khích lệ đối với những quốc gia đang trên đường phát triển như Việt Nam. Tôi cho rằng các vấn đề Dubai gặp phải trên bước đường phát triển thật sự là các tham chiếu hữu ích đối với nỗ lực của chúng ta trong sự nghiệp đưa đất nước tiến tới phồn vinh và thịnh vượng.

Tôi trân trọng giới thiệu và mong rằng quyển sách này sẽ được nhiều người tìm đọc.

TRẦN NGỌC THẠCH

Đại sứ Việt Nam tại UAE

Lời mở đầu

Nhân danh Allah, Đấng khoan dung nhất, độ lượng nhất.

Trong 10 ngày cuối của tháng lễ Ramadan(1), một nhà báo hỏi tôi: "Nếu Thánh Allah ban phước cho ngài thấy được Đêm Định mệnh (Laylat al Qadr)(2), ngài sẽ ước điều gì?".

Tôi đã định trả lời: "Tôi ước ngài ban phúc cho vị thế, sự thịnh vượng của Các Tiểu vương quốc Ả Rập và người dân", nhưng sau một thoáng do dự và suy xét, tôi tự hỏi liệu như vậy mình có lấy mất cơ hội của chính những người mà tôi muốn dành điều ước này cho họ, dù tôi ở gần người dân của mình hơn với người dân các quốc gia Ả Rập khác.

Nhà tiên tri Mohammed đã từng nói:"Không ai có được đức tin thực sự cho đến khi người đó mong muốn anh em của mình có được những điều tốt lành như mong cho chính bản thân"(3). Tôi mong mọi điều tốt lành cho người dân của tôi cũng như cho toàn bộ các quốc gia Ả Rập. Tôi mong họ có thể đạt được trình độ tiên tiến như các quốc gia phát triển. Tôi mong họ chủ động, vượt trội và xâm nhập vào mọi lĩnh vực. Đây cũng chính là những gì chúng tôi đang cố gắng làm ở Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất (UAE) nói chung và Dubai nói riêng. Mặc dù rất tự hào về những thành tựu trong quá khứ, song chúng tôi vẫn phải cố gắng để đạt được những thành tựu lớn hơn nữa. Và, chúng tôi sẽ chưa thỏa mãn chừng nào tất cả các quốc gia Ả Rập chưa thịnh vượng, thành công và vượt trội.

(1) Tháng thứ 9 trong lịch của đạo Hồi, là tháng ăn chay của người Hồi giáo.

(2) Là đêm mà khổ đầu của kinh Qu'ran được tiết lộ cho nhà tiên tri Mohammed (PBUH) và là đêm mà các lời cầu nguyện được chấp nhận.

(3) Sahih Bukhari, kể bởi Mohammed Ibn Ismail Al Bukhari, và được dịch tự do từ tiếng Ả Rập.

Càng ngày tôi càng thấy buồn vì những sự vụ đáng tiếc đang diễn ra ở các quốc gia Ả Rập. Chỉ có ý thức lạc quan kiên định về một tương lai tươi sáng hơn mới giúp tôi xoa dịu nỗi buồn của mình. Tôi luôn nhắc mọi người và tự nhủ với bản thân rằng tất cả những tuyệt vọng, bi quan và sợ hãi này chỉ là thoáng qua, như đám mây cô đơn bay qua bầu trời trong sáng và chúng sẽ sớm biến mất. Những đặc tính giúp gắn kết các quốc gia Ả Rập nổi bật hơn hẳn những khác biệt giữa những quốc gia này, dù ta thường thấy điều ngược lại diễn ra ở các quốc gia khác. Nhưng chúng ta vẫn có thể thấy nhiều quốc gia có những khác biệt vẫn đang tiến tới đoàn kết và hội nhập.

Những bất đồng dai dẳng ở thế giới Ả Rập là điều không bình thường, bởi vì trong những hoàn cảnh thông thường, chúng ta phải là một khối thống nhất. Chúng ta không bao giờ có thể đạt được điều này nếu để những thứ lặt vặt thống trị các mối quan tâm chính yếu và để thái độ tiêu cực tiếp tục lấn át những điều tích cực. Đội ơn Thánh Allah, cuộc khủng hoảng của Ả Rập ngày nay không liên quan đến tiền bạc, nhân lực, tinh thần, đất đai hay tài nguyên, bởi chúng ta có những nguồn lực phong phú và được hỗ trợ bởi một thị trường tiêu dùng rộng lớn. Cuộc khủng hoảng thực sự nằm ở cách lãnh đạo, sự quản lý và tính tự tôn cố hữu.

Đây là loại khủng hoảng sẽ xảy ra khi ham muốn quyền lực lấn át tình yêu thương và sự chăm lo cho người dân, khi mà lợi ích và số phận của một cá nhân trở nên quan trọng hơn so với quyền lợi và vận mệnh của toàn bộ quốc gia. Khủng hoảng cũng xảy ra khi một số nhà lãnh đạo chỉ phục vụ lợi ích của một số nhóm và bè phái nhất định thay vì phục vụ lợi ích của toàn dân. Nói cách khác, khủng hoảng thật sự xảy ra khi bạn đặt người dân vào vị thế phải phục vụ chính quyền - điều đối lập hoàn toàn với lẽ thường.

Bản thân tôi, tôi tự hào về tôn giáo, quốc gia và dân tộc của mình. Tôi tự hào về các lãnh đạo tiền bối của mình: Tiên vương Sheikh Zayed bin Sultan Al Nahyan(4); cha tôi, - Tiên vương Sheikh

(4) Sheikh Zayed bin Sultan Al Nahyan (1918-2004) là Tổng thống đầu tiên cùa UAE, quốc vương của Abu Dhabi. Cùng với Sheikh Rashid, ông nắm giữ vị trí lãnh đạo trong việc sáp nhập bảy tiểu vương quốc thành Liên bang UAE vào năm 1971.

Rashid bin Saeed Al Maktoum(5); hoàng huynh của tôi, - Tiên vương Sheikh Maktoum bin Rashid Al Maktoum(6). Tôi tự hào về các hoàng huynh và hoàng đệ của mình, hoàng thân Sheikh Hamdan bin Rashid Al Maktoum(7) và hoàng thân Sheikh Ahmad bin Rashid Al Maktoum(8), về gia đình tôi, về những công dân của Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất và các công dân Ả Rập ở khắp mọi nơi.

Kinh nghiệm phát triển đặc biệt của UAE là ví dụ điển hình về những gì có thể đạt được khi Thánh Allah ban phước cho một quốc gia vì họ có những nhà lãnh đạo không vị kỷ, luôn phấn đấu vì lợi ích của người dân chứ không phải vì lợi ích cá nhân. Người lãnh đạo tốt là người luôn đặt lợi ích của cộng đồng nói chung lên trước lợi ích của bất kỳ phe nhóm nào.

Lòng tin đối với nhà lãnh đạo chỉ có thể được thiết lập thông qua hành động chứ không phải bằng lời nói. Tôi đang nhắc đến loại hành động để phân biệt nhà lãnh đạo coi người dân là tài sản quý giá nhất của quốc gia, chứ không phải nhà lãnh đạo coi nhân dân là gánh nặng. Có sự khác biệt vô cùng lớn giữa sự lãnh đạo lấy tình yêu thương, sự tôn trọng làm gốc và sự lãnh đạo dựa trên nỗi sợ hãi.

Tầm nhìn của chúng tôi nhạy bén, mục tiêu của chúng tôi rõ ràng, nguồn lực của chúng tôi to lớn, ý chí của chúng tôi mạnh mẽ và chúng tôi luôn sẵn sàng đối mặt với những thách thức phía trước. Nhiệm vụ của chúng tôi là đưa Dubai trở thành trung tâm quốc tế tiên phong của sự ưu tú và sáng tạo, chúng tôi đang nỗ lực biến Dubai trở thành trung tâm thương mại hàng đầu thế giới, điểm đến của du lịch và dịch vụ trong thế kỷ 21. Chúng tôi tự tin có thể đạt được mục tiêu đầy tham vọng này nhờ sự lãnh đạo tận tâm, bằng việc cung cấp cơ sở hạ tầng và môi trường thiết yếu. Nhưng từng đó là không đủ. Chúng tôi còn muốn Dubai dẫn đầu về an ninh, an toàn và phát triển năng động, không bỏ qua yếu tố quan trọng hơn mọi thứ là niềm tin - điều mà chúng tôi quyết duy trì xuyên suốt trong các cộng đồng doanh nghiệp ở địa phương, khu vực và quốc tế. Dubai sẽ không chấp nhận bất kỳ vị trí nào, ngoài vị trí dẫn đầu.

(5) Sheikh Rashid bin Saeed Al Maktoum (1912-1990) là Phó tổng thống và Thủ tướng cùa UAE và Quốc vương của Dubai.

(6) Sheikh Maktoum bin Rashid Al Maktoum (1943-2006) là Phó tổng thống và Thủ tướng của UAE và Quốc vương của Dubai.

(7) Sheikh Hamdan bin Rashid Al Maktoum (sinh 1945) là Phó thống lĩnh Dubai và là con trai thứ hai của cố Quốc vương Rashid bin Saeed Al Maktoum.

(8) Sheikh Ahmad bin Rashid Al Maktoum (sinh 1950) là con trai thứ tư và trẻ nhất của cố Quốc vương Rashid bin Saeed Al Maktoum.

Điều cần thiết hơn cả để đạt được những mục tiêu này là phải chỉ cho người dân thấy định hướng đúng đắn và nuôi dưỡng tiềm năng của họ về sự đổi mới, sáng tạo, tự tin, quyết tâm và tố chất lãnh đạo. Những thủ lĩnh chỉ biết lãnh đạo từ đỉnh của kim tự tháp xuống sẽ chỉ quanh quẩn với nhóm quần thần phía trên đỉnh, đó không phải là cách nên làm để có được sự phát triển toàn diện.

Bởi vì sự phát triển là nỗ lực chung – cần sự phối hợp và đòi hỏi có sự lãnh đạo chung – nên một thủ lĩnh thực sự nên chọn ra người lãnh đạo từ nhiều cấp thần dân của mình. Sau khi chọn được những người lãnh đạo phù hợp, vị lãnh tụ sẽ cùng họ tham gia trong hành trình tiến tới điểm đích cuối cùng.

Tôi viết cuốn sách này để cung cấp những lời khuyên và giải thích kinh nghiệm của chúng tôi và chân thành hy vọng rằng nó sẽ hữu ích cho nhiều quốc gia khác. Mặc dù thất bại là người thầy vĩ đại, nhưng chúng ta không có đủ thời gian để học hỏi từ những thất bại của mình. Xã hội con người không thể lệ thuộc vào một quá trình như vậy.

Chúng ta phải lựa chọn một kinh nghiệm phát triển thành công và một cách tiếp cận khoa học có thể áp dụng với tất cả. Dubai đang phát triển một cách bền vững, thực hiện những kế hoạch phát triển đầy tham vọng, dịch chuyển một cách nhanh chóng trên nhiều lĩnh vực phát triển và không ngừng học hỏi. Tuy nhiên, những lời khuyên của chúng tôi không nên bị khái quát về cách tiếp cận và cũng không nên trở thành một yêu cầu đòi hỏi

mọi người làm nhiều hơn khả năng của mình. Bất cứ điều gì đã học được cho đến nay, chúng tôi đã học được từ quá trình thử nghiệm và thất bại. Chúng tôi muốn chia sẻ kinh nghiệm để mọi người có thể áp dụng nó trên con đường tiến tới thành công – điều mà họ luôn mong muốn và cũng chính là mong muốn của chúng tôi.

Phát triển thành công có thể đã từng là một giấc mơ trong quá

khứ, nhưng điều đó không còn là giấc mơ ở hiện tại.

Cuốn sách này sẽ giải thích lý do tại sao.

– Mohammed bin Rashid Al Maktoum

Phần I
Nhịp đạp phát triển

Chương một
Sư tử và linh dương

Ở châu Phi, mỗi ngày mới, linh dương thức dậy và hiểu rằng hoặc là nó phải chạy nhanh hơn con sư tử nhanh nhất, hoặc là nó sẽ bị ăn thịt. Cùng lúc đó, con sư tử tỉnh giấc, duỗi thân mình và biết rằng nó phải chạy nhanh hơn con linh dương nhanh nhất, hoặc là nó sẽ chết đói. Điều này không khác với cuộc đua tranh của con người. Cho dù bạn nghĩ mình là linh dương hay sư tử, đơn giản bạn phải "chạy" nhanh hơn những người khác để tồn tại.

Kể từ khi thành lập vào năm 1971, Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất đã phát triển với tốc độ nhanh chưa từng có – làm cả thế giới phải kinh ngạc, và hiện tại quốc gia này vẫn đang phát triển với tốc độ nhanh hơn.

Quốc gia trẻ và năng động này đã đạt được rất nhiều thành tựu kể từ năm 1971. Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất đã cạnh tranh tại tất cả các cấp độ trong nhiều lĩnh vực đa dạng và dẫn đầu thế giới trong nhiều dự án tiên phong. Tuy nhiên, vẫn còn nhiều việc phải làm. Chúng tôi không thỏa mãn để ngủ quên với vòng nguyệt quế, và nằm phơi mình trong vinh quang đã đạt được; chúng tôi luôn nỗ lực để tiến lên phía trước, để nắm bắt thời cơ và tận dụng mọi cơ hội đến với chúng tôi trong một thế giới toàn cầu hóa nhanh chóng.

Cho đến nay, những thành tựu đạt được đã giúp chúng tôi bắt kịp với phần còn lại của thế giới trong xu thế toàn cầu hóa. Quá trình này đã bắt đầu chậm chạp trong suốt hai thập niên cuối của thế kỷ 20, trước khi nó tăng tốc theo cấp số nhân trong thiên niên kỷ mới và bây giờ đã có thể được ví như một khúc dạo đầu trong cuộc chạy đua kinh tế quan trọng nhất mà thế giới đã từng chứng kiến. Phần thưởng là "miếng bánh" lớn chưa từng thấy và không có chỗ

cho sự thất bại.

Để đảm bảo thành công, chúng tôi phải tham gia cuộc đua và chiến thắng. Suy cho cùng, sẽ chẳng có ai nhớ đến người về nhì – dù kẻ về nhì đó là người chinh phục đỉnh Everest hay đặt chân lên mặt trăng.

Tuy nhiên, sự phát triển của một quốc gia không ngẫu nhiên xảy ra qua một đêm hay nhờ sự may mắn tình cờ. Sự phát triển của một quốc gia cũng không bao giờ dừng lại một khi quá trình phát triển đã bắt đầu.

Xây dựng quốc gia là kết quả của những nỗ lực mạnh mẽ nhằm tạo lập một cộng đồng, một tổ quốc; là một nhiệm vụ phi thường không thể xem nhẹ, nhưng phải do chính phủ của một quốc gia, các thành phần kinh tế công và tư, cũng như người dân của chính quốc gia đó gánh vác. Tất cả phải sẵn sàng để đối phó với các điều kiện biến đổi mau lẹ đang diễn ra khắp thế giới với tốc độ chóng mặt.

Để đạt được điều này, một cơ sở hạ tầng hiện đại là không đủ; chúng ta phải có tầm nhìn và sự linh hoạt trước các thay đổi, phải liên tục thích ứng và cải thiện hiệu suất cũng như cam kết phục vụ. Điều này sẽ cho phép chúng ta mở rộng thị trường và thúc đẩy năng lực cạnh tranh của mình trên trường quốc tế. Để làm được những điều này đòi hỏi thời gian, sự cống hiến và sự chăm chỉ.

Tất nhiên là chính phủ đã cam kết phụng sự cho lợi ích chung của UAE. Chúng tôi tin rằng nhiệm vụ của chúng tôi là phục vụ và thấu hiểu nguyện vọng của cộng đồng, cả trong hiện tại và trong tương lai, bằng cách đảm bảo với người dân sự phát triển kinh tế, giáo dục, y tế, an ninh, sự ổn định, sự tiện nghi, cơ hội nghỉ ngơi và được tự do đi lại. Điều này tạo ra môi trường thuận lợi nhất để chúng tôi đạt được mục tiêu đảm bảo hệ thống phúc lợi và một tương lai tươi sáng. Tất cả những thành viên làm việc trong chính phủ phải hiểu rõ nhiệm vụ sắp tới và luôn sẵn sàng đối mặt với những thách thức.

Để đặt nền móng vững chắc cho tương lai của đất nước, chúng tôi phải xây dựng dựa trên những thành tựu do các nhà lập quốc tạo ra – những thành quả không chỉ dừng lại ở thế hệ chúng tôi, mà còn tiếp tục được duy trì bởi các thế hệ tương lai. Lịch sử cho thấy không có lòng thương xót cho những kẻ yếu đuối. Sheikh Zayed và cha tôi - Sheikh Rashid, những cố lãnh đạo yêu quý của chúng tôi, không bao giờ mong đợi lịch sử sẽ ghi lại những chiến công của

họ; họ đã chủ động làm nên lịch sử của bản thân mình và khi làm như vậy họ đã tạo ra những tiền đề để chúng tôi noi theo.

Tiến bộ và thoái lui

Trong thế giới cạnh tranh ngày nay, nếu bạn không dẫn đầu, bạn sẽ bị tụt hậu. Khi rớt lại phía sau, có thể bạn sẽ bị một người nào đó năng lực kém hơn, ít sáng tạo và được chuẩn bị kém hơn bạn chiếm mất vị trí. Điều này có thể diễn ra rất nhanh, và cuộc đua tranh cũng là một thử thách đối với khả năng chịu đựng. Nếu bạn vấp ngã một hai lần, đừng lo lắng, bạn có thể rút ra những bài học giá trị để không lặp lại những sai lầm tương tự. Bị ngã không có nghĩa là thất bại, thất bại nằm lại tại vị trí bạn đã ngã và thất bại lớn nhất là khi bạn quyết định không đứng lên nữa.

Các nhà lãnh đạo UAE hiểu rõ rằng nếu quốc gia của mình tụt hậu về mặt kinh tế so với các quốc gia khác, UAE sẽ bị bỏ rơi lại phía sau. Các nhà lãnh đạo cũng biết rằng sự phát triển ở phạm vi lớn không chỉ giúp nâng cấp hệ thống cơ sở hạ tầng quốc gia, mà còn xóa bỏ nạn thất nghiệp, sự ngu dốt, nghèo nàn và bệnh tật.

Khi quốc gia không thể phát triển, quốc gia đó sẽ dễ sụp đổ về an ninh và bị mất ổn định, mất đi những nền tảng thịnh vượng đang có. Quốc gia đó có nguy cơ bị khuất phục bởi sự độc tài và thiên kiến. Sau một vài năm suy thoái, quốc gia đó sẽ mất hết những nguồn lợi, vị thế và sự tôn trọng mà nó đã có được qua nhiều thập kỷ phát triển.

Trước khi đảm nhiệm vị trí Phó Tổng thống, Thủ tướng UAE và Quốc vương Dubai, tôi từng là Bộ trưởng Quốc phòng của UAE, tôi hiểu rất rõ sự tàn phá của chiến tranh. Chiến tranh không cung cấp các giải pháp hoặc chấm dứt các vấn đề, mà ngược lại. Thế giới của chúng ta còn cách rất xa thế giới lý tưởng, và nhìn vào bất cứ nơi đâu, chúng ta sẽ thấy vô số ví dụ về sự đau khổ, ngay cả trong khu vực của chúng ta. Chúng ta có thể nói về chiến tranh một cách kịch liệt như một số người khác vẫn làm, nhưng vì đức tin của chúng ta, cũng như của tất cả người Hồi giáo, chúng ta muốn nói về hòa bình. Khi chúng ta chào hỏi mọi người hay nói lời tạm biệt, chúng ta nói assalaam alaykum (nghĩa là chúc bạn an lành).

Những bí mật đằng sau sự vĩ đại của một quốc gia không nằm ở sức mạnh quân sự. Lịch sử đương đại phơi bày các ví dụ về các quốc gia hùng mạnh nhờ quân đội, song thực tế lại hoàn toàn bất lực vì nền kinh tế non yếu. Ngược lại, có những quốc gia có lực lượng quân sự nhỏ, nhưng lại là siêu cường kinh tế. Quốc gia này

chỉ có thể vượt qua quốc gia khác nhờ sức mạnh kinh tế chứ không phải là nhờ sức mạnh quân sự, điều này đã được lịch sử chứng minh.

Chúng ta, những người Ả Rập, có một quá khứ quân sự hào hùng. Đức tin của chúng ta vào Thánh Allah và quyết tâm vượt qua các quốc gia khác đã dẫn dắt chúng ta mở rộng phạm vi ảnh hưởng của mình. Chúng ta đã cố gắng đạt được những chiến thắng vĩ đại nhất mà lịch sử quân sự thế giới từng biết đến, và nhờ đó, chúng ta đã trở thành cường quốc vĩ đại nhất thế giới. Tuy nhiên, sức mạnh quốc gia lên xuống theo từng thời kỳ, và điều không tránh khỏi là các tiểu quốc gia của chúng ta có thể bị suy yếu, hư hại dần dần cho đến khi không còn gì sót lại từ những vinh quang quá khứ ngoại trừ các di sản.

Phân tích kỹ quá khứ lẫy lừng của chúng ta để thấy người Ả Rập không chỉ có một sức mạnh vượt trội về quân sự. Chúng ta còn là một siêu cường về kinh tế và hàng hải, tầm cỡ như người Phê-ni-xi, Hy Lạp và La Mã trong lịch sử cổ đại; châu Âu trong lịch sử hiện đại và gần hơn là Hoa Kỳ.

Khi Abu Jafar Al Mansur tìm nơi thích hợp để xây dựng thủ đô của triều đại Abbasid, ông không chọn Baghdad vì nó bất khả xâm phạm, dễ bảo vệ hay phù hợp để sử dụng như bàn đạp chiến tranh, ông đã chọn Baghdad vì một thực tế đơn giản, nó nằm giữa ngã tư thương mại và hàng hải thời đó.

Abu Jafar Al Mansur đã nói với phụ tá của mình rằng: “Đây là một địa điểm tốt để làm thủ đô. Nơi đây có dòng sông Tigris chảy qua và không có gì cản trở con đường đến Trung Quốc, giúp cung cấp cho chúng ta tất cả các mặt hàng chúng ta cần bằng đường biển, trong khi đó, chúng ta có thể thu mua lương thực qua khu vực Jazeera và Armenia. Bên cạnh đó, sông Euphrates sẽ mang lại tất cả những gì ta cần từ vùng Cham và Riqqah và các vùng phụ cận”.

Ngày nay kinh tế vẫn giữ nguyên vai trò như trong quá khứ và sẽ vẫn như vậy trong tương lai – vai trò trung tâm đầu não của đời sống. Nền kinh tế là trụ cột của một quốc gia. Nó là sự ổn định, thịnh vượng và chính trị. Nó cũng phản ánh bản chất các mối quan hệ và lợi ích giữa các quốc gia. Sự hiện diện của tất cả các yếu tố này cùng một lúc có thể khơi nguồn cho sự sáng tạo của một số dân tộc và dẫn dắt họ theo đuổi một tầm nhìn. Đây là cách mà các nền văn minh được tạo dựng.

Mặc dù nhiều nền văn minh không tồn tại đủ lâu để có những dấu ấn lâu dài trong lịch sử, nhưng một số nền văn minh đã đồng hóa những ý tưởng của họ với ý tưởng có từ trước đó, và cuối cùng họ có được những thời kỳ phát triển vượt trội. Điều này cũng xảy ra khi người dân một quốc gia hợp thành một nhóm làm việc thống nhất, hoặc khi Thánh Allah ban cho họ nhà lãnh đạo với tư tưởng cởi mở, do vậy, sẽ mang lại sự tự do hoàn toàn cho những người tiên phong và những người sáng tạo để họ tạo ra những thứ độc đáo. Đây là công thức tạo dựng nên các nền văn minh – và một trong những nền văn minh đó đã cung cấp bản kế hoạch chi tiết để phát triển UAE và Dubai.

Tiếng Ả Rập hiện nay đứng thứ 6 trong số các ngôn ngữ được dùng phổ biến của hơn 6 tỷ dân trên thế giới. Đã có thời tiếng Ả Rập là ngôn ngữ chung cho khoa học, toán học, y học, chính trị và ngoại giao. Các nhà khoa học, toán học, kiến trúc sư, bác sĩ hay sử gia người Ả Rập và Hồi giáo đã là những giảng sư, triết gia và khoa học gia hàng đầu thế giới trong hơn một thiên niên kỷ.

Nền văn minh hiện đại hoàn hảo hơn nhiều, được cấu thành từ thương mại, sản xuất, xây dựng và hàng trăm hoạt động khác. Nhưng liệu có nơi nào trên thế giới mà chúng ta có thể tìm thấy một nhà thờ Hồi giáo xinh đẹp và vĩnh cửu như nhà thờ Hồi giáo Lớn của Cordoba ở Andalusia hay một lăng mộ rực rỡ như Taj Mahal ở Ấn Độ?

Nói như vậy, tôi không muốn cố ý hay vô tình gợi lại những vết thương cũ, tôi muốn tránh cả hai. Người Ả Rập tôn trọng nền văn minh của các quốc gia khác và thừa nhận những đóng góp của họ đối với di sản của nhân loại. Chúng ta đánh giá cao niềm tự hào của các quốc gia khác về nền văn minh của họ, cũng giống như tôi luôn hết sức tự hào về nền văn minh Ả Rập. Vào thời khắc tôi nghe được cụm từ "Nền văn minh Ả Rập", tôi biết chính xác điều đó có nghĩa gì. Tôi có thể trích dẫn các nguyên tắc của nền văn minh Ả Rập mặc dù tâm tưởng của tôi chỉ luôn nghĩ về một tọa độ cụ thể, tất cả được tóm tắt chỉ trong một từ "tiên phong", một từ mà tôi sẽ thảo luận kỹ hơn ở phần sau của chương này.

Khi phải đối mặt với một thách thức đòi hỏi một giải pháp hay một quyết định, bạn có hai sự lựa chọn – hoặc là bắt chước những bài học kinh nghiệm của người khác, hoặc sử dụng sự sáng tạo và trí tuệ của mình để đưa ra ý tưởng mới. Cả hai nguyên tắc này được áp dụng ngang nhau trong sự phát triển của đất nước chúng tôi. Rất nhiều ý tưởng tuyệt vời đã lưu truyền trên thế giới và các quốc gia đã nhân bản ý tưởng của mình nhiều tới mức những ý

tưởng đầy cảm hứng một thời nay đã trở thành tầm thường. Tuy nhiên, những ý tưởng "cũ" không dành cho chúng tôi, tại UAE này. Chúng tôi phải dẫn đầu chứ không theo sau.

Gốc rễ của bất kỳ dự án mới nào đều bắt nguồn từ ý tưởng, nếu chúng tôi không thể tìm thấy ý tưởng mới cho một dự án, chúng tôi sẽ không triển khai nó vì dự án sẽ không thể đạt được những gì chúng tôi mong đợi. Chúng tôi tin rằng con đường ngắn nhất tiến đến tương lai tươi sáng mà chúng tôi đang tìm kiếm nằm ở phương pháp tiếp cận sáng tạo và tiên phong.

Sự ghi nhận chúng tôi có được từ cộng đồng quốc tế thể hiện qua việc một số quốc gia đã nghiên cứu và vận dụng các giải pháp của chúng tôi. Mặc dù UAE chỉ là một quốc gia nhỏ, nhưng chúng tôi đã mở rộng quan hệ quốc tế từ sớm, và hiện đang triển khai một số dự án lớn tại các quốc gia quan trọng như Ấn Độ, Hàn Quốc, Hồng Kông và một số nước Ả Rập khác.

Chính sách phát huy vị thế cá nhân của chúng tôi đã đạt kết quả tốt, minh chứng rõ ràng cho nó là lượng lớn những người có óc sáng tạo, có trình độ cao và đầy động lực đang dẫn dắt, điều phối các nhóm làm việc của chúng tôi. Chúng tôi sẽ luôn cố gắng giữ đây là chính sách ưu tiên hàng đầu vì chúng tôi tin rằng công dân của UAE non trẻ là tài sản quý giá nhất, là chìa khóa của thành công trong tương lai. Khi tôi biết được các chủ doanh nghiệp đang phàn nàn về việc thiếu cán bộ có trình độ, tôi tự hỏi sao họ có thể kết luận như vậy trong khi tôi đã tiếp xúc, tại những dịp chính thức và không chính thức, với hàng trăm công dân UAE được đào tạo cẩn thận, có trình độ cao ở ngoài kia.

Tôi tin rằng nhiệm vụ của các nhà quản lý cần bao gồm cả việc lựa chọn một số nhân viên UAE có trình độ phù hợp để kế nhiệm. Điều này không chỉ áp dụng đối với công ty mà cả ở trong các lĩnh vực khác. Vì nhiệm vụ của nhà lãnh đạo là phát triển các kỹ năng lãnh đạo cho những người mà mình tin là phù hợp. Và khi thời điểm đến, những người này có thể chuyển giao kiến thức cho thế hệ kế cận.

Việc chuyển giao nêu trên hầu như diễn ra liên tục, đáng tiếc là vẫn có những trường hợp ngoại lệ. Một số nhà quản lý không quan tâm đến – hoặc sẽ không dung hòa. Họ cho rằng một người có kỹ năng hay có trình độ là mối lo cạnh tranh hoặc là nguyên nhân bị mất việc của họ. Mặc dù ở một mức độ nào đó, điều này là có thể hiểu được, nhưng tôi vẫn không đồng ý với nhà quản lý đó; vì một nhà lãnh đạo thực sự nên nhận thấy rằng mình không thể

có mặt ở mọi nơi mọi lúc để thực hiện tất cả các nhiệm vụ. Nhà lãnh đạo cần phải học cách trao quyền cho người khác. Khi một nhà lãnh đạo không biết cách trao quyền, anh ta sẽ thấy mình bị lôi kéo vào rất nhiều chi tiết và những chi tiết này sẽ áp đảo anh ta, kéo anh ta đi chệch khỏi nhiệm vụ chính (phát triển kinh doanh cho doanh nghiệp và tìm kiếm các giải pháp sáng tạo hơn cho các vấn đề của doanh nghiệp) cho tới khi người lãnh đạo này đánh mất đại cục.

Vậy rốt cuộc, đại cục là gì?

Đại cục là sự sinh tồn – động lực của cuộc sống và là lý do tại sao tất cả sinh vật trên thế giới tìm cách săn mồi hoặc thoát khỏi kẻ đi săn hàng ngày. Sinh tồn không thể đạt được bằng duy ý chí. Tăng trưởng liên tục đòi hỏi phải có nỗ lực rất lớn, chú tâm và luôn cảnh giác với những mối nguy hiểm tiềm tàng.

Mặc dù chúng ta đang sống trong một xã hội văn minh, nhưng thế giới kinh doanh vẫn như trong rừng thẳm. Các doanh nhân thành đạt đã học được cách hoãn binh và đợi cho tới khi có cơ hội để thể hiện. Ở đây không có chỗ cho sai sót hoặc tình cảm ủy mị vì nó chính là sự khác biệt giữa tăng trưởng và suy thoái, giàu có và phá sản, sinh tồn và diệt vong.

Để minh họa điều này tôi sẽ lấy ví dụ về cuộc họp Nội các nhằm xem xét các mục tiêu cho sáng kiến về chính phủ điện tử và thương mại điện tử trong bối cảnh những diễn biến mới nhất trên thế giới. Tại đó, tôi đã giải thích lý do tại sao chúng tôi cần phải dẫn đầu trong việc tận dụng tối đa các cơ hội mà nền kinh tế toàn cầu mang lại. Một số Bộ trưởng cho rằng điều này là không cần thiết, và nói rằng chúng tôi có thể thực hiện những việc này khi mà nền kinh tế của chúng tôi vững chãi hơn.

Tôi phản biện với lập luận vững chắc rằng: “Tiến bộ ở đâu khi chúng ta chỉ đang bắt kịp trong cạnh tranh? Nếu mục tiêu duy nhất của chúng ta là đạt ở mức độ người khác đã đạt được thì chúng ta đã đặt mục tiêu quá thấp. Chúng ta phải thực sự bắt tay vào cuộc. Không thể tự đánh lừa bản thân rằng chúng ta đang đi lên khi chúng ta chỉ bắt nhịp kịp với xu hướng chung, trong khi những cơ hội thực sự đang trượt khỏi tay”.

Chúng ta phải dẫn đầu và chủ động vượt lên số phận. Tương lai sẽ mang lại những khó khăn, những thách thức không lường trước được và chúng ta phải sẵn sàng đối mặt với bất cứ điều gì.

Có một giai đoạn người Ả Rập chỉ là những người theo sau và quốc gia của họ bị nô dịch. Nhưng khi vận may thay đổi, họ đã trở thành quốc gia nổi bật, đạt được thịnh vượng trong các lĩnh vực thương mại, kiến trúc, khoa học, nghệ thuật và công nghiệp. Các quốc gia khác nhìn vào họ và được truyền cảm hứng để học tập theo họ.

Việc chuyển đổi xảy ra khi các quốc gia Ả Rập làm chủ được một từ, từ này thể hiện toàn bộ bản chất của nền văn minh Ả Rập:

"Tiên phong". Khái niệm này xuất hiện trong mọi khía cạnh của cuộc sống – trong hòa bình, chiến tranh, hành chính, khoa học, kiến trúc, thương mại, y học, lịch sử, công nghiệp và ngoại giao – trở thành một triết lý dẫn đường. Tinh thần này tiếp tục không suy giảm, không chỉ trong hai thập kỷ hay năm thế kỷ, mà trong hơn 1.000 năm, và là cơ sở cho quan điểm lịch sử về nền văn minh Hồi giáo Ả Rập như là những người tiên phong xuất sắc.

Tất nhiên, nhu cầu chính là mẹ đẻ của các phát minh. Người Ả Rập đề cao tinh thần tiên phong không chỉ để ca ngợi những thành tựu đạt được trong quá khứ mà còn là để phục vụ nhu cầu cơ bản để tồn tại, tiến bộ và phát triển thịnh vượng.

Người dân Ả Rập đón nhận và phát triển hệ thống hành chính kiểu La Mã, bao gồm cả hệ thống bưu chính, tiền tệ như một phương thức để quản lý các sự vụ của một xã hội đông dân và lãnh thổ của mình. Khi người Ả Rập phát minh ra cánh buồm hình tam giác, họ làm vậy để giúp thuyền đi nhanh hơn kể cả khi không thuận gió. Kết quả là các thương nhân Ả Rập đã tận dụng sáng kiến này và vận chuyển hàng hóa đến các cảng thuộc khu vực Old World (châu Á, châu Phi và châu Âu) nhanh hơn so với các tàu dùng buồm vuông. Chính nhờ có điều này, họ đã tích lũy được khối tài sản đáng kể và tạo ra những cơ hội việc làm mới.

Có rất nhiều ứng dụng khoa học được người Hồi giáo phát minh. Họ rất xuất sắc về địa lý và thiên văn, đặc biệt phải kể đến các ứng dụng trong kỹ thuật lập bản đồ biên giới dọc theo tuyến đường thương mại. Nó cho phép các thương gia đi thuyền vào ban đêm, sử dụng vị trí của các ngôi sao và các hành tinh để dẫn đường, thay vì chờ đợi cho đến khi mặt trời mọc mới tiếp tục cuộc hành trình. Thay vì phải chèo thuyền sát bờ biển, sự ra đời của la bàn cho phép thủy thủ Ả Rập tiếp tục chèo thuyền vào ban đêm ngay cả trong thời tiết nhiều mây và sóng lớn trên biển.

Thương mại Ả Rập khởi sắc là thành quả của những sáng chế này, nhờ đó các thương gia đã có thể nhanh chóng vận chuyển hàng hóa giữa các cảng, bao gồm cả hàng hóa dễ hỏng như quả sung, được xuất khẩu từ Malacca ở Málaga đến các thị trường Moorish tại Maghrib và phương Đông. Các thương gia Ả Rập đã có mặt tại tất cả các cảng của thế giới cổ đại, họ giành quyền kiểm soát các tuyến đường biển quốc tế và các điểm ra vào trải dọc theo một tuyến đường thương mại dài hơn 10.000 km từ phía bắc của Trung Quốc đến Mombasa ở bờ Đông châu Phi.

Một số tự hỏi tại sao các quốc gia Ả Rập không biến mất trong thế kỷ 13, khi Pháp và Tây Ban Nha chiếm Andalusia, khiến khoảng hai triệu người vô gia cư, hoặc khi người Tartar chinh phục Ả Rập phương Đông vào năm 1258 sau công nguyên, phá hủy hoàn toàn Baghdad và giết chết Abbasid Caliph Al Musta'sim. Họ sống sót bởi vì họ vẫn thống trị tuyến đường thương mại trên biển phía đông, vào thời đó, tuyến đường này đã đảm bảo cho sự sống còn của họ, dẫu cho các quốc gia khác có thể thắng thế trên chiến trường.

Những tuyến đường thương mại trên biển phía đông vẫn thuộc quyền kiểm soát của người Ả Rập cho đến thế kỷ thứ 16, khi hải quân Bồ Đào Nha chiếm được một số cảng thương mại ở đó. Của cải và sự kiểm soát trên tuyến đường thương mại này của người Ả Rập dần mất đi và kỷ nguyên mới của đói nghèo và dốt nát bắt đầu. Nghèo đói, sự ngu dốt và một thời gian dài kém phát triển ấy chỉ mới kết thúc một vài thập kỷ trước.

Mặc dù người Bồ Đào Nha thống trị bởi sức mạnh quân sự tuyệt đối và sự hủy diệt, thì tàu của họ ở vùng Vịnh, biển Ả Rập và Ấn Độ vẫn sử dụng các phương pháp hoặc những công cụ làm ra từ những phát minh của người Ả Rập, trong đó có công cụ tìm hướng như thước đo độ cao thiên thể, một công cụ được sử dụng trước khi phát minh ra kính lục phân - kính này cũng là phát minh của người Ả Rập. Hàng trăm ví dụ về những phát minh đầu tiên có thể được tìm thấy ở các bảo tàng ở châu Âu và Bắc Mỹ. Ngay cả những tuyến đường biển đến vùng Vịnh và Ấn Độ được cho là do nhà hoa tiêu Ả Rập nổi tiếng, Ahmad Ibn Majid tiết lộ cho người Bồ Đào Nha.

Điểm quan trọng cần nhớ ở đây là người châu Âu tiến bước tiên phong được là nhờ dựa vào công sức của người Ả Rập, trong khi đó chính người Ả Rập lại đánh mất tinh thần sáng tạo của mình. Người Bồ Đào Nha đã trở thành một quốc gia đi biển, tiến hành giao thương mang tính cách mạng và thống trị lĩnh vực này đến khi người Ma Rốc hạ sát đức vua Bồ Đào Nha, vua Sebastian, trong

cuộc chiến tại lâu đài Grand (Al Qasr al–Kabeer) năm 1578.

Khi các quốc gia đánh mất tinh thần tiên phong của mình, nỗ lực khôi phục tinh thần ấy là dường như không thể. Vì vậy, ngay cả khi nếu người Bồ Đào Nha thất bại trong việc tiêu diệt hoàn toàn tuyến thương mại biển của người Ả Rập, người Ả Rập sẽ vẫn thua trong cuộc chiến thương mại bởi vì tinh thần tiên phong của họ đã bị dập tắt.

Mặc dù cánh buồm tam giác có tính quyết định trong một thời kỳ và giúp cho người Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha tiếp cận và xâm chiếm Tân thế giới, nhưng phát minh này không thể cạnh tranh khi động cơ hơi nước và động cơ đốt trong ra đời. Buồm tam giác trở thành biểu tượng của quá khứ.

Khi người Ả Rập thua trong cuộc chiến thương mại thì họ cũng bắt đầu thua các cuộc chiến khác, cũng như đánh mất sự độc lập của mình. Họ đã trở thành những kẻ bắt chước, những người theo đuôi. Như Ibn Khaldoun đã từng nói: "Những kẻ bại trận luôn thích bắt chước phương châm, trang phục, tín ngưỡng và các phong tục khác của người thắng trận".

Trong khi những phát minh vĩ đại bắt đầu khiến bộ mặt của phương Tây thay đổi, thế giới Ả Rập vẫn còn sống trong thời Trung Cổ. Phương Tây đã nổi lên như lực lượng dẫn đầu, phát triển mạnh mẽ, đồng thời chinh phục toàn bộ các quốc gia khác, biến những nơi đó thành thị trường cho các sản phẩm và phục vụ mục đích riêng của họ.

Ả Rập đã tiên phong một lần và chúng ta sẽ trở lại một lần nữa. Thế kỷ 21 mang đến một cơ hội lịch sử để biến giấc mơ của chúng ta thành một tầm nhìn cụ thể, miễn là chúng ta tìm lại được yếu tố cốt lõi mà chúng ta đã đánh mất – tinh thần tiên phong.

Nền kinh tế mới

Mặc dù một số trong chúng ta có thể thích nhắm mắt làm ngơ về thời đại toàn cầu hóa, đây không phải là một lựa chọn, chúng ta phải toàn tâm toàn ý nắm lấy cơ hội này. Chúng ta không thể bỏ qua ảnh hưởng của nó vì dù chúng ta có làm gì thì toàn cầu hóa vẫn luôn hiện diện. Để thu hẹp khoảng cách rất lớn giữa các quốc gia công nghiệp phát triển và chính chúng ta, chúng ta phải chấp nhận những khía cạnh tích cực của toàn cầu hóa, trong khi đánh giá và loại bỏ những tiêu cực.

Toàn cầu hóa là con đường phía trước. Đó là môi trường mà sự tương tác quốc tế sẽ diễn ra trong hiện tại cũng như tương lai, và nó đã bắt rễ trong nền kinh tế, năng suất, truyền thông, công nghệ tiên tiến. Chúng ta không phải lo sợ về cuộc đua toàn cầu, bởi vì cách tiếp cận và thông điệp của người Hồi giáo là phổ quát, nền văn minh Ả Rập là toàn cầu trong bản chất và sự ứng dụng của nó. Tầm nhìn của chúng tôi cho Dubai đã thể hiện trong quan niệm, sự xuất sắc và khả năng cạnh tranh.

Áp dụng một lập trường toàn cầu trong thương mại, kinh tế, khoa học và nhận thức mang lại cho người Ả Rập và người Hồi giáo vô số lợi ích cũng như vị thế trong quá khứ và điều này có thể lặp lại lần nữa nhờ toàn cầu hóa. Nếu chúng ta được soi sáng và chuẩn bị để đón nhận toàn cầu hóa, chúng ta có thể được hưởng phần xứng đáng sự giàu có của thế giới. Từ chối nó thì chúng ta vẫn còn loay hoay trong bóng tối.

Khi xem xét lịch sử kinh tế thế giới, chúng ta thấy các đặc điểm riêng biệt của hai thời đại mà chúng ta đã trải qua –"thời đại nông nghiệp" và "thời đại công nghiệp". Tuy nhiên, hai thập kỷ qua đã chứng kiến sự xuất hiện của một thời đại kinh tế thứ ba, được một số người gọi là "nền kinh tế thông tin".

Thời đại này bao gồm một nền kinh tế toàn cầu kết nối chặt chẽ trong hầu hết các lĩnh vực và có thể cũng do đó mà được gọi là "thời đại toàn cầu hóa". Do thời đại này đòi hỏi phản ứng rất nhanh và phụ thuộc vào công nghệ rất tinh vi, nó còn được gọi là "thời đại công nghệ". Đó là một nền kinh tế vô hình phát triển mạnh về kiến thức và ý tưởng sáng tạo, vì vậy có thể được gọi bằng cái tên thứ tư, "thời đại tư duy sáng tạo". Chúng ta hãy hy vọng người ta không phát minh thêm tên gọi nào nữa gây phức tạp vấn đề hơn!

Dù gọi bằng tên gì, cũng giống như sản xuất công nghiệp không thay thế nông nghiệp, nền kinh tế thông tin sẽ không thay thế nền kinh tế công nghiệp. Thực tế, cách mạng công nghiệp đóng vai trò quan trọng trong phát triển nông nghiệp, trong khi các công nghệ mới đóng vai trò tương tự trong việc thúc đẩy công nghiệp.

Tầm quan trọng của nền kinh tế thông tin do đó không giới hạn trong giá trị nội tại của nó như là một khu vực độc lập, mà bao gồm khả năng tiếp thêm năng lượng giúp tăng trưởng nông nghiệp, công nghiệp và dịch vụ, cũng như tăng hiệu suất của các ngành này, giảm chi phí, mở ra tầm nhìn phát triển mới và tạo cơ

hội mà các nền kinh tế trên không thể tự tạo ra.

Nếu điều này được thực hiện, chúng ta sẽ không còn nói về một và một nền kinh tế "mới"- "cũ", mà về nền kinh tế "thông tin" và một nền kinh tế "truyền thống". Những điều này bổ sung cho nhau, tạo ra một thời đại mới của nền kinh tế "toàn cầu", từ đó chúng ta được hưởng lợi. Tận dụng cơ hội này sẽ cho phép chúng ta bù đắp lại những cơ hội đã mất trong cách mạng thương mại và công nghiệp.

Nền kinh tế mới không cần sản xuất lớn và tổ hợp sản xuất, có nghĩa là các yếu tố đảm bảo quyền lực tối cao của quốc gia công nghiệp không còn là những yếu tố giúp các quốc gia có ưu thế vào thời điểm này. Gã khổng lồ ngày nay có thể không được như vậy vào ngày mai và những nền kinh tế nhỏ hôm nay cũng có thể trở thành nền kinh tế lãnh đạo của ngày mai.

Tiêu chuẩn và những cân nhắc hiện nay không còn giống như trong quá khứ, và sự tiến bộ có thể được thực hiện bằng công nghệ cực kỳ nhanh chóng sẽ không diễn ra trong một hoặc hai giai đoạn tại một thời điểm, mà là nhảy vọt. Các nền kinh tế mới bỏ qua ranh giới địa lý và chính trị, mở cửa cho tất cả những người tham gia vào nó. Các nhà kinh doanh có thể làm việc bất cứ nơi nào mà các phương tiện và dịch vụ thiết yếu cho các doanh nghiệp của họ sẵn có.

Ai sẽ đi tiên phong trong nền kinh tế này?

Những kẻ tiên phong sẽ là những quốc gia có thể hưởng lợi từ các cơ hội do nền kinh tế mới đem lại, đồng thời sẵn sàng làm chủ những thách thức, thay đổi và các vấn đề nảy sinh bằng những cố gắng thích nghi với nó – các quốc gia sáng tạo và nhanh nhẹn phát triển mạnh trên kiến thức, thông tin và ý tưởng.

Dubai có môi trường thuận lợi cho sự thành công của các doanh nghiệp trong nền kinh tế mới. Trong số các yếu tố khác, chuyên môn của chúng tôi trong thương mại quốc tế được thừa nhận rộng rãi. Chúng tôi cũng tự hào về một số cơ sở hạ tầng hiện đại nhất trên thế giới, bao gồm khu văn phòng và các khu dân cư hiện đại. Hơn nữa, chúng tôi cũng ứng dụng công nghệ mới nhất vào nền kinh tế bằng cách tạo ra khu thương mại điện tử tự do đầu tiên ở Trung Đông, bao gồm Dubai Internet City và Dubai Media City, khánh thành vào tháng 10 năm 2000.

Nếu chúng ta muốn lãnh đạo nền kinh tế mới, chúng ta vẫn cần

phải nâng cao chất lượng dịch vụ. Tôi cam kết mục tiêu này và sẽ đảm bảo để nó được thực hiện. Một tầm nhìn khác tôi muốn thực hiện – cũng không kém phần quan trọng – là đưa Dubai trở thành nơi tiên phong của tất cả các doanh nghiệp liên quan đến nền kinh tế mới, không chỉ trong nước và khu vực, mà còn trên phạm vi toàn cầu. Để hỗ trợ cho mục tiêu này, chúng tôi sẽ luôn luôn cố gắng cung cấp mọi lợi thế và tiện nghi cho cộng đồng doanh nghiệp của Dubai.

Tôi hoàn toàn hiểu được tầm cỡ của những tham vọng và những thay đổi cần thiết để đạt được chúng, nhưng tôi cũng nhận thức được tiềm năng to lớn của chúng tôi. Nếu chúng tôi muốn Dubai trở thành mũi nhọn của nền kinh tế mới, chúng tôi phải thay đổi khái niệm chính quyền và giải quyết các vấn đề của nền kinh tế mới theo một cách khác. Sự ra đời của chính phủ điện tử tại Dubai chỉ là một trong nhiều bước cần thiết chúng tôi phải thực hiện.

Chính phủ không phải là bên duy nhất bị ảnh hưởng bởi nền kinh tế mới. Để duy trì thành công và vượt trội, thương mại, công nghiệp và dịch vụ cũng cần phải đáp ứng các yêu cầu quan trọng của nền kinh tế và thay đổi nếu cần thiết.

Vì chúng ta là một quốc gia giàu có, chúng ta phải hiểu rằng các quốc gia khác cũng mong muốn sự giàu có này. Các quốc gia hiếm khi có được hòa bình và ổn định. Điều này chưa từng xảy ra trong quá khứ và sẽ không xảy ra trong tương lai.

Nếu chỉ tập trung suy nghĩ về chiến tranh và những căng thẳng xung quanh chúng ta, sự tiến bộ của chúng ta sẽ dễ bị trì trệ. Chúng ta không muốn điều này xảy ra – chúng ta đã phải chịu đựng rất nhiều từ việc được nhàn rỗi quá lâu. Chúng ta phải xem xét các vấn đề của mình một cách tỉ mỉ và thiết lập đường lối đúng đắn, điều đó sẽ cho phép chúng ta vượt qua mọi cơn bão và được an toàn trước khi chúng ta phát triển và đạt được mục tiêu đề ra.

Mọi người cảnh báo tôi rằng có nhiều rủi ro trong nền kinh tế mới, tôi nhận thức được những rủi ro này. Ví dụ, internet không tốt cũng không xấu. Chúng ta chỉ nên học lấy những gì hữu ích, tốt, không tiếp nhận những gì xung đột với tôn giáo, phong tục và truyền thống của chúng ta. Cũng có những người phàn nàn rằng các mục tiêu đầy tham vọng đòi hỏi rất nhiều nỗ lực. Tôi luôn nói rằng tôi đã nhận thức được những gì cần thiết, nhưng tiến bộ là một quá trình tích lũy. Như phương Tây chẳng hạn, họ đã không bắt đầu phát triển hạ tầng giao thông vận tải bằng cách xây dựng

siêu xa lộ. Ban đầu họ xây dựng những đường một làn đơn giản.

Những người khác đã chỉ ra các bước chúng ta cần phải thực hiện trước khi có thể tận dụng những cơ hội mà nền kinh tế mới đem lại. Tôi cũng biết về những điều này. Một trong những bước cần thiết là thay đổi chương trình giảng dạy các trường học vì nó chưa đủ tập trung vào việc phát triển sự sáng tạo và kỹ năng của học sinh. Phát triển hệ thống giáo dục toàn diện là một ưu tiên ngay lập tức, để đảm bảo rằng sinh viên tốt nghiệp sẽ có trình độ phù hợp với công việc trong tương lai.

Tôi tin rằng có một số người đối mặt với tình huống mà họ có khả năng nói lưu loát về máy tính, phần mềm, internet, thương mại điện tử và các nền kinh tế mới, nhưng họ lại không thể hiểu sâu sắc về nền kinh tế mới cũng như nhu cầu thật sự của nó. Điều quan trọng nhất của các yêu cầu này là thực hiện các ý tưởng ngay lập tức.

Một số người cho rằng chúng ta có thể điều chỉnh tốc độ tiến bộ nhanh hoặc chậm, nhưng tôi tin rằng chúng ta phải bắt đầu một cách nhanh chóng và không cho phép xảy ra sai lầm. Tốc độ là cần thiết vì những gì nhanh nhất thường vượt qua những gì lớn nhất.

Chúng ta luôn phải nhớ rằng đối thủ cạnh tranh đang cố gắng để dẫn đầu như chúng ta. Trong thời đại của cách mạng công nghệ, khi thông tin di chuyển với tốc độ của ánh sáng, ý tưởng có thể cũng di chuyển với cùng tốc độ. Chúng ta phải thực hiện những ý tưởng thực tế mà không lãng phí giây phút nào. Nếu chúng ta không thực hiện những ý tưởng thực tế thì những người khác cũng sẽ làm – và họ cũng sẽ gặt hái được phần thưởng: sự giàu có, thị trường lớn, cơ hội việc làm, ổn định, chuyên môn, năng lực cạnh tranh và các điểm số lợi ích khác. Họ sẽ hướng đến một tương lai tươi sáng trong khi các quốc gia đi sau sẽ ở lại trong bóng tối.

Chúng ta đang sống trong một thời đại không có chỗ cho sự do dự. Nhiều khái niệm kinh tế, kỹ thuật và chính trị phổ biến những năm trước đây đã bị thay thế bởi các khái niệm mới, những sự thay thế này là bắt buộc. Các quốc gia lớn nhỏ đang cố gắng hết sức mình để thích nghi với thực tế mới và chuẩn bị giúp các nhà máy, các công ty và công dân của họ ứng phó với những thách thức của tương lai. Họ đang dùng đến các biện pháp cần thiết để thành công.

Đây là thời điểm các khái niệm quản lý thay đổi. Một số công ty đa

quốc gia đã bất ngờ thất bại trong khoảng thời gian 5 năm sau năm 2001, cùng thời gian này, một số công ty nhỏ lại khởi sắc với tốc độ chưa từng có. Thất bại lớn và tăng trưởng nhanh thường không xảy ra từ từ. Giá trị thị trường của các công ty trị giá hàng tỷ đô la có thể bay hơi trong một vài ngày, cùng lúc đó, các công nghệ và sản phẩm mới có thể tăng thêm hàng tỷ đô la vào giá trị thị trường của các công ty nhỏ.

Nếu siêu cường quốc nhận ra rằng họ cần phải thay đổi các khái niệm, các chính sách và pháp luật của mình để thích nghi với thực tế mới thì tại sao chúng ta lại không? Nếu các công ty đa quốc gia lớn, có giá trị thị trường vượt quá GDP của một nhóm các nước đang phát triển, nhận ra sự cần thiết phải thay đổi khái niệm quản lý của họ, tại sao các công ty của chúng ta lại không? Và nếu các trường đại học, cao đẳng và các trường học ở các nước công nghiệp nhanh chóng thay đổi chương trình giảng dạy của họ để đáp ứng các yêu cầu của các nền kinh tế mới, vậy các cơ sở giáo dục của chúng ta thì sao?

Thay đổi và thích ứng với thực tế biến đổi nhanh chóng là không thể tránh khỏi. Nếu chúng ta muốn duy trì vị trí trong hàng ngũ của thế giới tiên tiến, chúng ta cần phải cùng nhịp với tốc độ thế giới phát triển. Chúng ta không cần các loại thay đổi cho phép chúng ta bắt kịp hoặc đối phó với những quốc gia khác. Chúng ta cần sự thay đổi cho phép chúng ta không chỉ giành chiến thắng trong cuộc đua hiện tại, mà còn dẫn đầu cuộc đua tiếp theo. Chúng ta đã dành đủ thời gian trong bóng tối của quá khứ, nay chúng ta cần phải hướng về phía trước và thực hiện kế hoạch trong tương lai.

Mặc dù đây là một thách thức lớn, nhưng chúng ta có được công cuộc vượt rào ở UAE. Sự tồn tại của UAE và lịch sử của nó bản thân đã là một thách thức, trong khi sự tăng trưởng và tính liên tục là một trong những thách thức quan trọng nhất đối với các nước GCC(9) và phần còn lại của thế giới Ả Rập.

Không một thách thức nào trong số đó đáng sợ khi một nhà lãnh đạo tự tin vào bản thân và người dân của mình. Ngược lại, những thách thức như thế sẽ thúc đẩy các giải pháp, các quyết định, và nảy sinh sự sáng tạo. Do đó, tôi thấy mình sẵn sàng đối mặt với mọi thách thức mà không do dự, và thấy mình may mắn được sống trong một thời đại đầy thách thức.

Thế giới của chúng ta mới và hoàn toàn khác với thế giới mà cha ông chúng ta đã biết, nhưng thế giới của họ cũng mới mẻ so với

thế giới mà tổ tiên của họ biết đến. Cũng giống như chúng ta ngày nay, họ đã phải dậy sớm và vượt qua những người khác để tồn tại và phát triển thịnh vượng. Nếu họ không làm vậy, chúng ta sẽ không có mặt ở đây ngày hôm nay. Mỗi thế hệ mới phải đối mặt với những thách thức mới, nói theo cách khác, các thế hệ liên tiếp là sự nối tiếp của hàng loạt các thách thức.

Vượt qua những thách thức trong cuộc đua vươn tới sự vượt trội là bí quyết thành công. Đầu hàng các thách thức là nguyên do ẩn dưới sự thất bại và bị bỏ lại phía sau các quốc gia khác.

Lựa chọn là của chúng ta.

(9) Hội đồng hợp tác vùng Vịnh là một liên minh chính trị, kinh tế của 6 quốc gia Ả Rập vùng Vịnh Ba Tư, bao gồm: Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar, Ả Rập Saudi và Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất.

Phần II

Các yếu tố của sự phát triển công nghiệp

Chương hai
Tầm nhìn

Nhiều năm trước, một vài thương gia đã đến gặp và yêu cầu tôi tiếp cận cha mình, Hoàng thân Rashid và thay mặt họ thảo luận về cảng lớn mà ông đã lên kế hoạch ở Jebel Ali(10). Vì kinh tế đang trong giai đoạn suy thoái và vì chúng tôi đã có một bến cảng lớn là cảng Rashid(11) đủ đáp ứng nhu cầu nên họ nghĩ rằng tiểu quốc không cần thêm một cảng mới nào lớn hơn nữa.

Tôi đã cảm thấy mình nên truyền tải thông điệp này và ngay sau đó, vào lúc bình minh, tôi đến khu vực Jebel Ali, nơi tôi biết sẽ tìm thấy đức vua. Ông đang đứng trên đỉnh một ngọn đồi nhỏ và quan sát vùng đất. Tôi đã truyền tải thông điệp và chờ câu trả lời của ông. Ông nhìn tôi chăm chú và không nói gì cả, các ngón tay trượt nhẹ trên thân cái midwakh(12) mà ông đang cầm. Một lúc sau, ông lại nhìn tôi lần nữa rồi nhìn vùng đất và vẫn không nói gì.

Tôi không dám hỏi ông về điều đó nữa, tôi chờ cho đến khi ông quan sát xong và bảo tôi lái xe đưa ông về nhà. Chỉ khi chúng tôi đã bỏ áo khoác và sau khi đã thư giãn đôi chân, ông nói: "Nghe đây con trai, ta không bao giờ trả lời câu hỏi của con bởi ta không muốn các kỹ sư nghe thấy. Nhưng ta có thể nói với con lý do ta xây dựng bến cảng này, đó là vì sẽ đến lúc con không đủ khả năng để làm điều đó".

(10) Jebel Ali là một thành phố cảng, cách phía nam thành phố Dubai 35 km.

(11) Cảng Rashid, còn gọi là Mina Rashid, là cảng thương mại nhân tạo ở Dubai. Đặt theo tên Hoàng thân Rashid bin Saeed Al Maktoum, cảng được mở năm 1972. (12) Một ống điếu kiểu Ả Rập làm bằng gỗ, sản xuất ở trong nước.

Trước khi cha tôi lên kế hoạch và thực hiện dự án này, không có ai từng nghĩ về việc xây dựng một cảng lớn như vậy. Ngay cả bây giờ, tôi cũng không có lời giải thích nào đơn giản cho việc làm sao ý định đó đến với ông, nhưng nếu phải giải thích bằng một từ, tôi sẽ dùng từ "tầm nhìn". Bằng sự khôn ngoan tuyệt vời của mình, Thánh Allah đã cho mỗi người trong chúng ta một phần của cải vật chất, năng lực và tài năng. Một số có thể mong mỏi nhiều hơn một chút so với những gì họ nhận được hàng ngày, trong khi đó những người khác lại có tầm nhìn rất xa.

Giống như cây cối đã trưởng thành, khả năng và cảm giác của nó ẩn sâu trong cội gốc. Khi ta không biết gốc rễ của vấn đề, hoặc không biết làm thế nào để giải thích hay xác định nó, không có nghĩa là nó không có gốc rễ. Một nhà lãnh đạo khai sáng có khả năng phát triển tầm nhìn và sử dụng trí tưởng tượng để hoàn thành nó. Cũng giống như trồng một cái cây và đảm bảo các cành cây phát triển hướng lên trên trong khi rễ thì đâm sâu xuống đất.

Cha tôi thừa hưởng kỹ năng lãnh đạo và sức mạnh của tầm nhìn từ ông tôi, người cũng đã thừa hưởng các kỹ năng đó từ cha của ông. Quả thực là gốc rễ đó đã ăn rất sâu. Sau tất cả, tôi là con trai của bộ tộc Ả Rập. Người dân Ả Rập được huấn luyện và chuẩn bị chu đáo cho sự khôn ngoan cũng như nhận thức sâu sắc về các khả năng tương lai chủ yếu từ cha mẹ họ hơn là từ trường học.

Nhiều nhà lãnh đạo lớn không bao giờ đi học, họ thu nhận được kiến thức từ "đại học cuộc đời" và bằng cách quan sát cẩn thận tất cả những gì diễn ra xung quanh. Thầy của họ là những thành viên trong bộ tộc. Đương nhiên đây là lý do tại sao những nhà lãnh đạo này đi theo từng bước chân của cha mẹ họ và sự giáo dục được hình thành từ chính môi trường sống của họ.

Các nhà lãnh đạo kế tiếp của Dubai(13) được hưởng một tầm nhìn chung rõ ràng cho tương lai của tiểu quốc. Tuy nhiên, tầm nhìn của cha tôi đã đi trước thời đại đơn giản bởi ông đã đi trước chính mình. Nhiều quan chức xung quanh đã không thể hiểu mong muốn của ông trong việc thực hiện tất cả các dự án lớn mà ông đặt niềm tin, nhiều người cũng thấy khó khăn trong việc hiểu những tham vọng của ông.

Chính ông đã tự mình giám sát thương mại và hải quan, xem xét mối quan tâm của các thương gia và giải quyết các vấn đề của họ. Ông cấp cho các thương gia trong nước và Ấn Độ cũng như một số thương gia từ các quốc gia khác, ưu tiên được vào majlsi(14) của ông, thậm chí trước cả các quan chức chính phủ. Sau khi cầu

nguyện vào bình minh, ông thường đi một vòng qua từng dự án của thành phố để chắc chắn rằng công việc đang theo đúng kế hoạch.

Chúng tôi đã đi theo ngọn cờ của ông như ông từng đi theo ngọn cờ của cha ông, và chúng tôi tiếp tục tầm nhìn của ông. Điều khác biệt duy nhất là ông đã thực hiện các dự án trong những năm 60 và 70, trong khi chúng tôi đang thực hiện điều tương tự ở thế kỷ 21. Nhưng chúng tôi vẫn có cùng một mục tiêu trong việc phát triển Dubai và đảm bảo tương lai tiện nghi, an toàn cho cư dân.

Cha tôi nhìn về quá khứ bằng một mắt và nhìn về tương lai bằng con mắt còn lại. Cũng như thế, chúng tôi nhìn về những thành tựu của cha tôi với một mắt và nhìn vào những kế hoạch của chúng tôi bằng con mắt còn lại. Trung tâm Tài chính Quốc tế Dubai(15) là một minh chứng rõ ràng cho mô hình phát triển bền vững, mô hình dự liệu một sự tăng trưởng vô hạn của Dubai. Nó mở cửa Dubai với thế giới và thu hút sự quan tâm của thế giới tới Dubai.

(13) Những nhà sử học xem 1833 là năm bắt đầu của lịch sử Dubai hiện đại. Vào năm đó, khoảng 800 thành viên của nhánh Al Bu Falasah của bộ lạc Bani Yas ly khai Abu Dhabi và nhập cư vào Dubai, nơi họ định cư dọc theo bờ suối. Họ được lãnh đạo bởi Maktoum bin Buti Al Maktoum và Ubaid bin Saeed cho đến khi người này mất năm 1836, để lại quyền lực cho Hoàng thân Maktoum. Đây là điểm bắt đầu của triều đại Maktoum, kéo dài đến ngày nay.

(14) Tiếng Ả Rập là "Hội đồng". Còn được dùng để miêu tả nơi mà người lãnh đạo thường gặp gỡ cận thần, đoàn tùy tùng, và những người viếng thăm hoặc khách.

(15) Trung tâm tài chính quốc tế Dubai (DIFC) là một trung tâm tài chính ở đất liền, có vị trí chiến lược giữa phía đông và phía tây. Nơi đây tạo ra môi trường cho sự tăng trưởng, tiến bộ và phát triển kinh tế ở Dubai và một khu vực rộng lớn hơn bằng cách cung cấp cơ sở hạ tầng pháp lý, kinh doanh, vật chất cần thiết, chuẩn hóa theo các tiêu chuẩn quốc tế.

Tầm nhìn có thể là cái gì khác? Nếu tầm nhìn không phải là khoa học, nó là gì? Là nghệ thuật? Là tài năng? Nó phát triển từ một cá nhân không xét đến hoàn cảnh xung quanh của anh ta hay nó là thứ có quan hệ với hoàn cảnh tương lai của anh ta? Có phải nó được thừa hưởng?

Dù là trường hợp nào, tầm nhìn cũng luôn cần kết hợp với yếu tố quyết định: nó phải khả thi. Xâm lược Constantinople là một tầm nhìn mà cùng với nó, Ả Rập đã phát triển một lực lượng quân đội khổng lồ cùng với các nguồn lực, và cũng cùng với nó hàng ngàn người đã chết. Nhưng thành phố tuyệt vời này đã từ chối gục ngã, nó khiến tầm nhìn của Ả Rập không khác gì hơn một giấc mơ.

Mặt khác, xâm chiếm Constantinople cũng là giấc mơ của Đế chế Ottoman cho đến khi Mohammed the Conqueror(16) biến nó thành một tầm nhìn. Ông không chỉ phát triển một đội quân hùng mạnh và các nguồn lực, ông còn thông qua các chiến thuật quân sự thích hợp cho phép xâm chiếm thành phố này.

Tuy nhiên, tính khả thi của tầm nhìn là chưa đủ. Tầm nhìn không giúp các nền văn minh đạt được tăng trưởng và tiến bộ, trừ khi người có tầm nhìn biết đặt yêu cầu chuyển tầm nhìn thành hiện thực trong một thời hạn hợp lý.

Nhiều người nói về "Tầm nhìn Dubai", tuy nhiên họ nên nói về "tầm nhìn cho Dubai". Tầm nhìn là điểm khởi đầu của những gì mà Dubai có ngày nay. Điều đó không có nghĩa là chúng ta đang ở cuối con đường bởi vì dù có những thành tựu thì chúng ta vẫn chỉ ở bước khởi đầu.

Nếu tầm nhìn không phải là khoa học, nó cũng không phải là một ý tưởng trừu tượng.

(16) Mohammed the Conqueror, còn được biết đến là Quốc vương Mehmed II (30/3/1432 - 03/05/1481) là Quốc vương của Đế chế Ottoman trong một thời gian ngắn từ 1444 đến 1446, và sau đó là từ 1451 đến 1481.

Tầm nhìn là sự mở rộng sống động của người sở hữu nó, là sự nhạy cảm với cuộc sống, nó phát triển và hoàn thiện cùng với anh ta, nó mở ra các chân trời, đào sâu các kinh nghiệm cùng anh ta, người sẽ nhảy lên vì sung sướng khi thành công và buồn bã khi thất bại.

Lịch sử không xét đến những tầm nhìn không được thực hiện. Cha tôi đã làm nên lịch sử vì ông đã thực hiện tầm nhìn của ông và khởi đầu cho những nỗ lực to lớn trong xây dựng cũng như thương mại – những gì mà Dubai chưa từng có trước đó.

Ông đã dạy tôi điều mà tôi cũng học được từ hoàng thân Zayed: luôn cố gắng chinh phục những điều không thể. Điều "không thể"

đầu tiên mà chúng tôi chinh phục là thiết lập Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất. Khi nghĩ đến liên bang thống nhất này, chúng tôi phải nhắc lại hoàn cảnh mà đất nước đã phải đối mặt trong thời gian đó.

Nền kinh tế yếu kém, các quy hoạch bị hạn chế, hệ thống y tế ở mức cơ bản và giáo dục đã phổ biến nhưng không theo bất cứ chuẩn mực nào. Áp lực chính trị từ bên ngoài và những hoài nghi về khả năng thành công. Một số người chỉ trích đã hỏi, sẽ phải bước đi thế nào để thành công "ở một thực thể mà không có những yếu tố cần thiết để xây dựng một nhà nước và ở thời điểm khi tất cả các liên bang khác, trong những đất nước Ả Rập mạnh hơn, đều nỗ lực và đều đã thất bại".

Sự ngụy biện không có tác dụng với các nỗ lực đã thất bại, họ chỉ có thể quy trách nhiệm cho những khiếm khuyết của hệ thống quản lý Ả Rập thời điểm bấy giờ. Sự thiết lập UAE đã dạy tôi về sự quyết định và sự cương quyết. Nó cũng dạy tôi rằng có những nhà lãnh đạo quan tâm đến lợi ích của người dân.

Điều này giải thích cho thành công của cuộc họp giữa hoàng thân Zayed, với tư cách là người lãnh đạo của Abu Dhabi, và cha tôi, người lãnh đạo Dubai, ở ngôi làng Al Samha, giữa ranh giới của hai tiểu quốc. Cuộc họp này, diễn ra vào 18 tháng 2 năm 1968, là kết quả của thỏa thuận về sự liên hiệp giữa hai tiểu quốc, để trở thành trung tâm của một liên bang lớn hơn trong tương lai. Trên thực tế, vào cuối năm 1971, một tuyên bố lịch sử đã thiết lập UAE, đưa Hiến pháp lâm thời vào hoạt động và tuyên bố hoàng thân Zayed là Tổng thống của liên bang mới.

Điều "không thể" thứ hai mà chúng tôi đã chinh phục là xây dựng cảng Jebel Ali(17). Dự án này, được thực hiện trong vòng hai năm, là cách thức đi trước thời đại khi nó được khánh thành năm 1979. Đó là một quyết định mang màu sắc sử thi với một tiểu quốc nhỏ như Dubai và tôi ngờ rằng không có một kỹ sư cố vấn nào muốn đảm nhận nghiên cứu tính khả thi của nó.

(17) Cảng Jebel Ali là một cảng sâu nằm ở Jebel Ali, Dubai. Cảng Jebel Ali là bến cảng nhân tạo lớn nhất thế giới và là cảng lớn nhất Trung Đông. Cảng được xây dựng trong những năm cuối thập kỷ 1970 để bổ sung cho các trang thiết bị ở cảng Rashid.

Tưởng tượng bạn nói với một nhóm các nhà đầu tư: "Đây là khu vực Jebel Ali mà, như các bạn có thể thấy, là khu vực xa xôi không có nước, rau và người. Tôi muốn xây dựng một cảng nhân tạo lớn

nhất từ trước tới nay ở đây, bất chấp thực tế là cảng Rashid của Dubai đã là cảng lớn nhất ở Trung Đông và có 35 chỗ đậu tàu".

Tôi nghi ngờ rằng không có ai trong số họ sẽ muốn đầu tư hàng trăm triệu đô-la Mỹ vào dự án này. Họ sẽ xem đó là điều không thể bởi vì toàn bộ thế giới đang ngập trong khủng hoảng kinh tế vào thời điểm đó.

Hai hay ba năm trước khi nền kinh tế suy thoái, chúng ta đã từng thấy 300 đến 400 con tàu neo đậu ở Dubai, xếp hàng để chờ dỡ hàng hóa. Những con tàu này đã biến mất khi khủng hoảng kinh tế lan đến khu vực. Nhiều khả năng, những nhà đầu tư này sẽ không chấp nhận kế hoạch của cha tôi nhằm "đưa biển đến với cảng" bằng cách nạo vét các tuyến đường có thể cho tàu tiếp cận với cảng.

Nhiều người đã chỉ trích quyết định của cha tôi về việc xây dựng cảng cách phía đông nam Dubai 35 km vì những lý do mà, ở thời điểm đó, có vẻ rất nhạy cảm đối với họ. Nhiều người cũng trông chờ dự án sẽ thất bại, nhưng cha tôi đã hình dung kế hoạch này theo một cách gần như là bản năng và ông đã đi trước với nó. Khi làm như vậy, ông đã đẩy Tiểu quốc Dubai về phía trước và đã tạo ra một công trình thực sự từ cát của sa mạc.

Tôi không muốn nhấn mạnh mãi về những thành tựu tuyệt vời của hoàng thân Zayed và cha tôi trong việc xây dựng Liên bang, bởi vì những thành tựu này là hiển nhiên ở khắp mọi nơi trên UAE. Tôi sẽ chỉ nói đơn giản, họ là những người tinh nhuệ nhất mà tôi từng biết. Họ đã vượt qua các khó khăn, chinh phục những điều không thể và đưa tầm nhìn trở thành hiện thực. Họ đã kiến tạo nên diện mạo hiện tại cho UAE. Không có gì phải băn khoăn khi tôi chia sẻ những lý tưởng của họ.

Tầm nhìn độc đáo là một trong những thứ cho phép bạn nắm bắt tương lai. Một nhà lãnh đạo có tầm nhìn xa cần trung thành với tầm nhìn của chính mình, hoàn toàn tin tưởng rằng mình có thể nhìn thấy những điều mà những người xung quanh không đủ khả năng nhận ra và tầm nhìn đó sẽ hoàn thành mục tiêu đề ra. Một nhà lãnh đạo như vậy cũng sẽ xem xét kỹ lưỡng bất kỳ sự chỉ trích nào về tầm nhìn của mình và chuẩn bị để bảo vệ nó, thuyết phục những người khác bởi giá trị và hiệu quả của tầm nhìn, và chinh phục mọi chướng ngại vật cản trở con đường của mình.

Các yếu tố trong tầm nhìn của một nhà lãnh đạo thực thụ

Tầm nhìn của nhà lãnh đạo thực thụ cần phải nhắm vào những mối quan tâm đặc biệt và trả lời những câu hỏi quan trọng sau:

1. Mối quan tâm của quốc gia trong tầm nhìn của ông ta là gì?

Mối quan tâm của xã hội và cộng đồng doanh nghiệp là gì?

Ai sẽ được hưởng lợi từ tầm nhìn ấy và bằng cách nào? Bằng cách nào mà tầm nhìn đó sẽ thúc đẩy sự phát triển và nâng cao thành tựu đã đạt được từ những tầm nhìn trước?

2. Tầm nhìn được dựa trên một kế hoạch đặc biệt hay sẽ được thực hiện một cách ngẫu nhiên mà không có sự liên kết nào giữa các giai đoạn khác nhau của nó?

3. Tầm nhìn đó có thực tế và khả thi hay là một tầm nhìn phi thực tế mà không có một nguồn lực về tài chính và con người nào có khả năng thực hiện? Ví dụ, khu dân cư và du lịch phức hợp khổng lồ như đảo The Palm(18) và The World(19) có thể yêu cầu nguồn lực lớn mà nhiều quốc gia không thể đáp ứng được. Trong khi dự án này có tính khả thi ở UAE, nó sẽ không thể được xây dựng ở nhiều nơi khác.

4. Thời gian lý tưởng để đề xuất tầm nhìn là khi nào?

5. Cách thức tốt nhất để thực hiện nó là gì?

6. Nhóm thực hiện đã sẵn sàng chưa? Thành viên của nhóm gồm những ai và ở đâu họ sẽ có được những kỹ năng tầm cỡ cần thiết?

7. Nguồn vốn nào được dùng để thực thi tầm nhìn?

8. Cần phải thuyết phục các nhà đầu tư như thế nào để họ rót vốn cho dự án?

9. Sản phẩm cuối cùng sẽ được đưa ra thị trường như thế nào và đâu là thị trường mục tiêu? Ở đâu và lúc nào?

(18) Đảo Cây Cọ là một quần đảo nhân tạo ở Dubai. Phần lớn cơ sở hạ tầng thương mại và khu dân cư được xây dựng bởi Nakheel Properties, một công ty thuộc sở hữu của chính phủ Dubai. Các hòn đảo gồm Palm Jumeirah, Palm Jebel Ali và Palm Deira.

(19) The World hay là Đảo World là một quần đảo nhân tạo với nhiều đảo nhỏ theo hình dạng của một bản đồ thế giới nằm cách bờ biển Dubai 4 km. Đảo The World được xây dựng chủ yếu bởi cát

nạo vét từ vùng biển cạn ven bờ ở Dubai, và là một trong những sự phát triển đảo nhân tạo ở Dubai.

Những điểm nổi bật trong tầm nhìn của một nhà lãnh đạo thực thụ

1. Tầm nhìn phải xuất sắc về hình thức, về bản chất và cách thực hiện.

2. Tất cả các yếu tố của tầm nhìn cần bao gồm cả trí tưởng tượng.

3. Nó cần phải toàn diện và có tầm xa.

4. Nó cần phải đơn giản, vì tính rõ ràng sẽ khiến tầm nhìn dễ được thực hiện hơn.

5. Nó phải được thử thách ở một số mức độ, không chỉ cho nhóm dự án, mà cho cả toàn xã hội.

6. Thông báo về tầm nhìn phải có một tác động mạnh.

7. Nó cần khuấy động sự quyết tâm, tính sáng tạo và chủ động ở mọi người cũng như khôi phục quyết tâm của họ để cạnh tranh.

8. Nó không nên dễ thực hiện và nên nằm ở ranh giới của sự không thể nhưng không thực sự là như vậy.

9. Nó không nên được đề xuất sớm, trước khi hoàn thiện và liên kết nó với tất cả yếu tố khác.

10. Nó sẽ mang lại lợi ích cho tất cả mọi người một cách toàn diện. Lợi ích không nên bị hạn chế ở một người hay một nhóm người.

11. Nó phải là tích cực và khơi dậy lòng tin của công chúng vào sự lãnh đạo, tương lai của họ và lòng tin lẫn nhau của họ. Nó cũng phải tăng cường lòng tin của công chúng với đất nước và lòng trung thành với đất nước.

Thực hiện một tầm nhìn lãnh đạo thực thụ

Kế hoạch thực hiện: Tầm nhìn có thể được xem là một cửa ngõ dẫn đến một kế hoạch thực hiện toàn diện, được chia thành nhiều giai đoạn, bản thân mỗi giai đoạn được ấn định một khoảng thời gian để thực hiện. Khi tôi trình bày tầm nhìn của mình cho một dự án cụ thể, thông điệp của tôi cần phải được hiểu một cách rõ ràng bởi tất cả những người liên quan đến việc thực hiện nó. Đó là

tầm nhìn của tôi, tôi muốn thực hiện theo cách này, trong vòng thời hạn đã đặt ra. Tôi muốn dự án vận hành theo cách này. Đây là số lượng các công ty liên quan, đây là nhóm làm việc, đây là nguồn tài trợ tài chính và cuối cùng, đây là những gì mà tôi mong muốn dự án đạt được.

Giai đoạn thực hiện: Điều quan trọng là phải nhận thức được từng giai đoạn thực hiện tầm nhìn. Người lãnh đạo phải biết được anh ta sẽ đi đến đâu.

Huy động nguồn lực: Thử thách lớn nhất mà người lãnh đạo phải đối mặt là phải có khả năng huy động tất cả những người liên quan đến việc thực hiện tầm nhìn và dẫn dắt họ đạt được mục tiêu chung, cũng như huy động mọi nỗ lực và nguồn lực cần thiết để đưa tầm nhìn đến một kết thúc thành công. Tầm nhìn của tôi không phải là điều gì đó tôi mơ đến trong khi những người khác khiến nó trở thành hiện thực – tôi không thể ngồi ở văn phòng và chờ đợi điều kỳ diệu xảy ra. Thực hiện một tầm nhìn đòi hỏi một nỗ lực chung được xác định và cam kết một cách chặt chẽ. Mặc dù nỗ lực chung có thể được áp dụng để thực hiện một tầm nhìn cụ thể, nó cũng có thể được áp dụng theo một cách toàn diện hơn cho những tầm nhìn tổng quát hơn.

Ví dụ, khi tôi trình bày tầm nhìn về việc đưa Dubai trở thành trung tâm tài chính và thương mại hàng đầu thế giới ở nửa đầu thế kỷ 21, tôi đã yêu cầu tất cả các ban, tổ chức, quan chức chính phủ thực hiện tầm nhìn này phải phối hợp và làm việc tay trong tay ở các lĩnh vực chuyên ngành tương ứng của họ nhằm đưa tầm nhìn trở thành hiện thực. Tôi cũng hỏi họ những điều sau:

• Có bao nhiêu ban có chiến lược cho tương lai?

• Mỗi ban có tầm nhìn riêng không?

• Có bao nhiêu ban đã xác định các yếu tố cho sự thành công và thiết lập mục tiêu cho tương lai của họ?

• Những người làm việc ở mỗi ban có tham gia vào kế hoạch đó không hay ít nhất cũng biết đến tầm nhìn và nhiệm vụ của ban?

Thiết lập khuôn khổ cho dự án là một khía cạnh, thực hiện nó lại là một khía cạnh khác. Vậy nên, tôi đã nói với nhóm của tôi rằng, sau khi chuẩn bị chiến lược thực hiện tầm nhìn, xác định các yếu tố để thành công và đạt được mục tiêu trong thời hạn tôi đặt ra, tôi muốn nghiên cứu tất cả, thực hiện bất kỳ sửa đổi nào mà tôi

cho là cần thiết và hoàn thành các liên kết còn thiếu trước khi tiến hành thêm nữa.

Nhóm làm việc: Con đường ngắn nhất để thành công trong việc thực hiện một tầm nhìn cụ thể là tuyển chọn được một nhóm tài năng, cạnh tranh, sáng tạo và chủ động.

Xác định thời gian: Chuẩn bị một kế hoạch toàn diện không là gì cả trừ khi những kế hoạch này được thực hiện theo tiến độ chặt chẽ. Người lãnh đạo cần phải đặt ra giới hạn thời gian, không chỉ cho việc thực hiện mỗi tầm nhìn, mà còn cho mỗi giai đoạn thực hiện. Tầm nhìn của tôi không phải là việc thực hiện với một kết thúc mở và tôi không phải là người duy nhất có tầm nhìn trên thế giới này. Nhiều người còn có những tầm nhìn xa hơn tôi và có sức mạnh tài chính hơn tôi. Điều đó nói với tôi rằng, tôi cần thực hiện tầm nhìn của tôi trước họ hoặc là mất cơ hội thực hiện nó – một tín điều đã giúp tôi đạt được thành công trong nhiều nỗ lực. Xác định thời gian cũng quan trọng với giai đoạn tiếp thị sau đó, và điều này giải thích cho sự cần thiết phải tuân thủ thời gian định trước trong mọi hoàn cảnh.

Phát triển công nghiệp

Chúng ta có thể đua ngựa mà thiếu người cưỡi ngựa không? Tầm nhìn là một cuộc đua để chiến thắng trong một trận chiến không đổ máu vì sự phát triển. Ngày nay phát triển không phải là một xu hướng, nó còn là một ngành công nghiệp toàn diện. Và vì nó là một ngành công nghiệp, nó phải tạo ra sản phẩm với một số yếu tố nhất định. Điều đầu tiên là tầm nhìn. Một người lãnh đạo tốt phải chắt lọc tầm nhìn của mình, xác định mục tiêu, điều chỉnh sự phát triển và giám sát sự thực hiện tầm nhìn đó. Thất bại trong việc xác định mục tiêu và việc thực hiện sau đó thực sự là công thức cho nỗi thất vọng.

Ngay cả khi đang có con ngựa tốt nhất thế giới, chúng ta cũng không thể mong đợi thắng cuộc nếu chúng ta không có một người cưỡi ngựa tốt. Cũng như vậy, có một tầm nhìn, đặt ra những mục tiêu và các yếu tố cho sự thành công là cần thiết cho một quốc gia để cải thiện hiệu suất, dịch vụ và tính hiệu quả của sự phản ứng cho sự phát triển tương lai. Điều này nên được thực hiện với một mục tiêu trong đầu: đó là để phục vụ người dân và nâng cao vị thế của đất nước. Đây là điều mà tôi mong sự phát triển công nghiệp của chúng ta sẽ đạt được.

Tôi không xem tiến bộ là một điều ước hay một đặc ân, hoặc thậm chí một cử chỉ hào phóng nào đó về phần lãnh đạo, nhưng như thường lệ, đó là một cam kết vô điều kiện của người lãnh đạo, chính phủ và tất cả các công chức đối với quốc gia. Điều đó yêu cầu tất cả họ phải nỗ lực phát triển đất nước, trong khuôn khổ của một chiến lược phát triển rõ ràng mà cần phải chú ý từng li từng tí.

Nếu phát triển là sự ưu tiên hàng đầu của chính phủ, nó là trách nhiệm của các công dân và trong nhiều trường hợp, của cả người nước ngoài thường trú, tất cả phải đóng góp cho sự thành công của quá trình này. Nhưng điều đó chỉ có thể đạt được khi mỗi người dân và người nước ngoài cư trú cảm thấy anh ta hay cô ta là một phần của quá trình phát triển đang diễn ra và đóng góp một phần vào sự thành công của nó.

Dubai là nơi ở của nhiều người nước ngoài từ mọi quốc gia. Quê hương của một số người này đã thất bại khi tìm kiếm hòa bình với những quốc gia láng giềng, họ có thể phải chứng kiến tình trạng căng thẳng biên giới với những cuộc chiến kéo dài. UAE luôn hướng tới việc mang lại hòa bình cho mọi quốc gia trên thế giới. Chúng tôi tin rằng chiến tranh rất hiếm khi giải quyết được các vấn đề mà hòa bình không thể giải quyết được, và những cuộc hội thoại trong hòa bình sẽ hiệu quả hơn sự căng thẳng hay sự bất thỏa hiệp dai dẳng.

Dẫu thế nào, lựa chọn của UAE là không hoang phí năng lượng vào những căng thẳng, các cuộc chiến hay tranh chấp. Cư dân Dubai chủ yếu cùng tập trung sức lực vào nâng cao chất lượng cuộc sống, cống hiến cho sự thịnh vượng của tiểu quốc và xây dựng đời sống hiện tại cũng như tương lai của họ. Có lẽ Dubai không phải là nơi dành cho những người có niềm tin khác. Tôi tin rằng tất cả những người dân sống và làm việc ở Dubai đều nhận thực được thực tế này, tuân thủ điều đó và biết được giới hạn, trách nhiệm và nghĩa vụ của họ. Dubai là một thành phố của hòa bình và văn minh, một nơi để làm việc, sản xuất và đi tiên phong trong các ý tưởng.

Dubai được biết đến với tư cách là một trong những thành phố an toàn nhất trên thế giới. Điều đó đúng. Chúng tôi có mức độ an ninh cao và lực lượng cảnh sát có năng lực, được trang bị hiện đại. Nhưng đó không phải lý do chính của mức độ an ninh cao và hòa bình mà chúng tôi đang tận hưởng. Người dân Dubai là những cảnh sát thực thụ và là những người bảo vệ luật pháp, bởi vì họ đã đầu tư sự quan tâm và tương lai vào Dubai, tất cả họ đều bảo vệ và

đảm bảo cho đất nước này như thể họ đang bảo vệ cho chính lợi ích và gia đình riêng của họ.

Những người nước ngoài ở Dubai chung sống trong yên bình và hài hòa như thể họ sống cùng những người bạn, láng giềng và đồng nghiệp, bởi vì họ biết rằng họ cần phải bảo vệ sự an toàn cho họ, điều này không liên can đến những căng thẳng giữa các quốc gia.

Dubai cần những nỗ lực, tính sáng tạo và sự cống hiến của tất cả công dân. Bất cứ ai có một phần đóng góp vào hiện tại của Dubai sẽ nhận được một phần trong tương lai, miễn là anh ta hay cô ta làm việc hướng tới mục tiêu này. Nếu họ không làm như vậy, Dubai không phải là nơi dành cho họ.

Bất cứ ai đang sống ở Dubai và không cảm thấy một chuẩn mực sống tốt, cần phải hiểu rằng có điều gì đó không đúng và họ cần phải xác định và sửa chữa lỗi sai này. Có thể thành quả sự phát triển của Dubai chưa đến được với tất cả, nhưng Dubai không phải là nơi dành cho những người mạnh mẽ, cường tráng mà lại không làm gì để cống hiến, hoặc đơn giản là không sẵn sàng làm việc chăm chỉ cho thành công.

Luôn có những người cần được giúp đỡ trong mỗi cộng đồng – và những người này sẽ nhận được sự giúp đỡ ở Dubai – nhưng những người còn lại cần phải sớm tỉnh giấc, tham gia cuộc đua, giao thương, sản xuất, xây dựng và tạo ra lợi nhuận, trong một môi trường cạnh tranh tích cực, an toàn và đầy hy vọng, bởi vì đó là Dubai.

Tôi tin rằng để thúc đẩy môi trường này cần ưu tiên đặt lên hàng đầu bất kỳ tầm nhìn phát triển nào, và cung cấp các điều kiện cho môi trường này nên là ưu tiên tối hậu của tất cả chính phủ trên thế giới. Sẽ là không đủ nếu chính phủ chỉ cung cấp những tiện ích này cho hiện tại, cần phải đảm bảo rằng chính phủ tiếp tục cung cấp các tiện ích này vào ngày mai, năm sau, thập kỷ sau và tương lai.

Hơn nữa, phát triển kinh tế truyền thống sẽ là không đủ đối với chính phủ. Họ cần phải đặt nền móng cho nền kinh tế mới, bằng cách phát triển cấu trúc pháp lý, kinh tế và kỹ thuật cần thiết.

Và, cuối cùng, sẽ là không đủ nếu chỉ đơn giản nhìn về phía tương lai, chúng ta phải thực sự sống với nó bằng việc cố gắng dự liệu tất cả thử thách trong tương lai và chuẩn bị một kế hoạch đúng đắn

để đối mặt với nó.

Như tôi đã đề cập, thế hệ những người trẻ hơn là tương lai của đất nước này. Họ sẽ là những người tìm ra công thức đảm bảo cho sự phát triển bền vững và ổn định cho cả họ và các thế hệ tương lai.

Thành công của thế hệ trẻ không phải là thành công cho riêng UAE, mà là thành công cho mọi nơi ở Ả Rập. Họ là mục tiêu chính của bất kỳ tầm nhìn kinh tế và nỗ lực phát triển nào. Do đó, bất kỳ tầm nhìn phát triển nào cũng cần phải nhắm đến việc chuẩn bị cho thế hệ trẻ không chỉ để họ theo kịp với nền kinh tế mới, mà họ còn phải chủ động và dẫn đầu.

Điều này đòi hỏi phải thay đổi – một sự thay đổi về giảng dạy, đào tạo và suy nghĩ, cũng như trong các phương thức và các ưu tiên của chính phủ. Cũng như là chính nền kinh tế mới, hầu hết các công cụ đều là mới và những thay đổi cần thiết nên được thực hiện để những công cụ này được sử dụng thành công.

Thành công trong kinh doanh và liên doanh có những yếu tố được thừa nhận, nhưng không gì quan trọng hơn là chuyên môn trong thời đại của chuyên môn, chuyên nghiệp trong thời đại của chuyên nghiệp, và kỹ thuật trong thời đại của kỹ thuật. Thời đại của chúng ta là thời đại của những ý tưởng và sự đổi mới vĩ đại tạo nên những dự án xuất sắc, và đây không phải là thời đại nhồi nhét đầy thông tin trong đầu. Hàng trăm dự án thành công có thể cung cấp cơ hội việc làm cho hàng chục nghìn người và nó khiến thế giới trở nên tốt đẹp hơn cho các thế hệ tương lai.

Thế hệ trẻ của chúng ta không chỉ cần được dạy về toàn bộ các kiến thức có sẵn, họ cần phải sở hữu, làm chủ những kỹ năng thực tế và những năng lực bằng cách làm thuê cho các công ty và các dự án, đây được xem như bước đầu tiên trước khi họ hướng tới việc tự gây dựng những doanh nghiệp thành công của riêng họ. Họ cũng cần có cơ hội tương tác với cộng đồng doanh nghiệp và thị trường, cho phép họ phát triển và làm giàu nền kinh tế quốc gia.

Chúng ta không thể chỉ giải quyết bài toán này bằng cách cung cấp cho thế hệ trẻ những trường trung học, cao đẳng hoặc đại học tốt nhất. Chúng ta còn phải cho họ tiếp xúc với các tổ chức chuyên ngành có khả năng thúc đẩy sáng kiến và tinh thần sáng tạo của họ. Chúng ta phải giúp họ phát triển kỹ năng kinh doanh. Chúng ta phải góp sức đưa những sáng kiến của họ thành các thương vụ thành công và cung cấp các tư vấn, các nguồn lực cần thiết như:

vốn đầu tư, kỹ năng quản lý và tiếp thị để mang lại kết quả cho các ý tưởng kinh doanh này.

Mặc dù các doanh nhân trẻ phải gánh vác phần lớn trách nhiệm trong việc hoàn thành điều đó, các quan chức chính phủ còn phải chịu trách nhiệm nặng nề hơn trong việc huấn luyện và dẫn đường cho thế hệ trẻ đi đúng hướng. Người trẻ sẽ không thể định hình tương lai phù hợp với họ, với quốc gia và đất nước của họ, nếu không được hưởng sự khuyến khích, huấn luyện, tình yêu và sự chăm sóc.

Các quốc gia chỉ thành công khi họ tạo nên thành công cho những người trẻ hơn, và đạt được thành công không chỉ giới hạn ở trách nhiệm của chính phủ, đó là trách nhiệm của quốc gia. Chính phủ sẽ đảm nhận trách nhiệm của mình, nhưng khu vực tư nhân đóng vai trò cơ bản trong việc hỗ trợ con cái họ, tạo nên những bước nhảy vọt trong phát triển và sự phồn thịnh của đất nước.

Đây là con đường đến tương lai của chúng ta và là phương hướng chung cho tầm nhìn phát triển của chúng ta. Phát triển là một quá trình lũy kế và việc định hình tương lai là một quá trình bất tận. Hoàng thân Zayed và cha tôi đã mở đường cho sự phát triển, tiến bộ và sáng tạo, và đến lượt mình, chúng ta phải tiếp tục theo phương hướng này. Phát triển là một quá trình khó khăn có đầy đủ cả thành công lẫn cạm bẫy. Cảnh báo này áp dụng cho tất cả cán bộ công chức làm việc cho chính phủ Dubai và hơn tất cả là cho chính tôi. Chúng ta đã đạt được nhiều thành công nhưng vẫn chỉ ở đoạn đầu của con đường. Chúng ta hãy chung tay, nhìn về tương lai và tiến lên phía trước trên con đường vươn tới sự vượt trội.

Chương ba
Lãnh đạo

Tôi đã từng yêu cầu những người đứng đầu các bộ phận khác nhau của chính phủ tổ chức một chuỗi các bài giảng và hội thảo để thảo luận các chủ đề tùy theo lĩnh vực và năng lực tương ứng của họ. Trong số nhiều vấn đề khác nhau, họ đã tập trung vào những vấn đề cụ thể, chẳng hạn như dịch vụ cho cộng đồng cũng như nâng cao nguồn nhân lực và kỹ năng sáng tạo.

Vì các cuộc họp được đề xuất nhằm làm sáng tỏ những vấn đề mà tiến trình phát triển của chúng tôi sẽ phải đối mặt, xác định mục tiêu và lợi ích từ kinh nghiệm chung của chúng tôi, nó đã gợi ý rằng tôi cần có những bài diễn văn mở và tập trung vào chủ đề lãnh đạo. Tôi cho rằng bản năng lãnh đạo nằm sẵn trong máu của mình, tôi đã chấp nhận, và nghĩ là sẽ không có gì khó khăn cả.

Nhưng khi thời hạn đến gần hơn, tôi bắt đầu lên kế hoạch cho bài diễn văn và tôi đã sớm nhận ra rằng, đảm đương trách nhiệm lãnh đạo là một việc, giải thích nó lại là một việc hoàn toàn khác. Dù tôi có thể nói về các bộ phận khác nhau của Chính phủ Dubai một cách dễ dàng và đảm nhận chức năng lãnh đạo mỗi giờ trong cuộc đời mình, tôi vẫn thấy đó là một chủ đề đầy thử thách.

Đương nhiên, chúng ta đều biết "người lãnh đạo" và "khả năng lãnh đạo" là gì, nhưng điều mà chúng ta có xu hướng quên là có những kiểu người lãnh đạo và những khả năng lãnh đạo khác nhau. Lãnh đạo của một nhóm người tuyển trạch không giống lãnh đạo quân đội hay đất nước. Trong khi hầu hết mọi người đều được trang bị để lãnh đạo trong một khu vực hạn chế, lãnh đạo một đất nước và quốc gia đòi hỏi nhiều hơn thế. Nhiều người cho rằng người lãnh đạo được sinh ra chứ không phải được tạo ra, điều này có thể đúng hoặc sai. Nhiều người khác nói rằng khả năng

lãnh đạo không thể học được, bởi vì đó là điều bạn có hoặc không bao giờ có.

Trên cơ sở kinh nghiệm và quan sát, chúng tôi có thể nói với niềm tin hợp lý rằng khả năng lãnh đạo là tài năng mà một vài người có và những người khác thì không. Ngay cả khi chúng tôi chủ động, về mặt lý thuyết, xác định tất cả những phẩm chất cần thiết của một người lãnh đạo và "cấy ghép" những phẩm chất đó vào một người nhất định, thì cũng không thể tạo ra một người lãnh đạo. Cấy ghép một phẩm chất duy nhất vào một cá nhân cũng đã là một điều rất khó thực hiện, vậy hãy tưởng tượng sẽ là tham vọng thế nào nếu cấy một tập hợp các phẩm chất tinh vi và phức tạp. Chắc chắn đó là nhiệm vụ gần như bất khả thi trong các hoàn cảnh sinh học, xã hội và chính trị khác nhau.

Từ đó chúng ta có thể kết luận rằng không có cái khuôn nào mà chúng ta có thể đặt các phẩm chất của con người vào đó và tạo ra một nhà lãnh đạo. Không phải là bất cứ ai sinh ra vào ngày thứ Sáu, vào đầu tháng và tốt nghiệp Sandhurst, West Point, Oxford, Harvard – hay một số các học viện quân sự hay đại học nổi tiếng khác – là phù hợp để trở thành lãnh đạo. Vì thế mà tôi nói rằng khả năng lãnh đạo là một trong những vấn đề khó giải thích nhất.

Tôi tin rằng một trong những nguyên nhân của nó liên quan đến tài năng, cảm giác và sức mạnh mà một người lãnh đạo có được. Những đặc điểm này không dễ dàng đo đếm hay xác định, điều đó giải thích vì sao một số người miêu tả họ với những từ như "kỳ diệu" hay "tinh nhuệ". Cá nhân tôi thích nói về "tinh thần lãnh đạo" hơn. Tinh thần lãnh đạo không thể được cấy ghép hay loại bỏ, bởi vì nó đã ăn sâu vào gia hệ, giáo dục và bản năng, trong khi những nhánh của nó được hoàn thiện bởi một số nhân tố như thời gian, sự khôn ngoan, khoa học, chuyên môn, kinh nghiệm, kỹ năng, sự tương tác với người khác và đồng hóa các kỹ năng của họ.

Khả năng lãnh đạo và sự vượt trội

Lịch sử cho ta thấy có những kiểu nhà lãnh đạo khác nhau, hầu hết họ đều nổi tiếng nhờ các sự kiện, những hoàn cảnh mà qua đó họ được lịch sử xếp vào hàng lãnh đạo. Một kiểu lãnh đạo hiếm hơn là những người sử dụng sự khôn ngoan, thông minh và kỹ năng lãnh đạo của mình để tạo ra những sự kiện định hướng cuộc sống và sau đó là lịch sử. Tuy nhiên, các nhà lãnh đạo tài năng nhất là người không chỉ định hướng cho hiện tại, mà còn định hướng một phần lớn cho tương lai.

Mặc dù lịch sử Ả Rập và thế giới có nhiều tấm gương về những nhà lãnh đạo như vậy, nhưng nếu xét lại phần lịch sử mà tôi đã chứng kiến, người tôi thường nghĩ đến là hoàng thân Zayed. Mối quan hệ của tôi với hoàng thân Zayed tràn ngập tình yêu thương và lòng chân thành, như là của một người cha và con trai. Hoàng thân Zayed nhận được tình yêu của mọi người xung quanh ông, trong sự tôn kính vô cùng họ dành cho những công việc khó khăn cũng như những thành tích của ông. Ông rất thẳng thắn và mong muốn mọi người thẳng thắn với ông. Đó là điều mà ông đã chỉ dạy cho tôi và đây cũng là điều khiến tôi tôn kính ông.

Tôi đã giải thích cách hoàng thân Zayed cho tôi thấy con đường chinh phục những điều không thể và bây giờ tôi có thể nói thêm rằng, ông còn dạy tôi về ý nghĩa đích thực của tình yêu. Không một ai đã từng gặp hoàng thân Zayed lại có thể không kính yêu ông ấy vì sự minh bạch, tinh thần Ả Rập thực sự, sự đơn giản, đức tin và lập trường chính trị ngay thẳng. Khi nói chuyện, ông không bao giờ cố làm vui lòng ai, mà chỉ tìm cách làm vừa lòng Thánh Allah và lương tâm của mình.

Ông có đức tin vào Thánh Allah, vào đất nước của ông, vào người dân của ông và vào chính ông. Ông là người nói đi đôi với làm, là người luôn giữ lời hứa và giúp đỡ những người láng giềng. Đó là phẩm chất của một nhà lãnh đạo vĩ đại, nhưng thêm nữa, một món quà quý giá từ Thánh Allah – ông may mắn có được tình yêu của người dân. Một nhà lãnh đạo có thể được mọi người sợ hoặc tôn trọng, nhưng để được kính yêu một cách thực sự bởi người dân của mình là điều mà mọi nhà lãnh đạo luôn mong muốn đạt được.

Hoàng thân Zayed cũng đã dạy chúng tôi rằng sự lãnh đạo là tất cả hoạt động hàng ngày và không chỉ là lý thuyết. Lãnh đạo, như ông đã thực hành nó, là khái niệm về con người và xã hội vượt qua cả sự suy nghĩ. Nó cũng là sự xác định, tự tin, tầm nhìn xa và phán đoán tốt.

Khi tất cả hoặc phần lớn những người liên quan chấp nhận một ý kiến mà bạn vừa đề xuất và thực hiện nó thành công, sẽ không ai phủ nhận rằng bạn đã đạt được thành tựu. Nhưng theo ý kiến của tôi, sự xuất sắc thực sự là khi bạn đề xuất một ý kiến có thể tốt, nhưng không nhất thiết phải được mọi người chấp nhận ngay lập tức, và bạn phải vượt qua những thử thách để thực hiện nó.

Nó không thể được hoàn thành qua tầm nhìn thông thường, mà đòi hỏi một người lãnh đạo đi trước thời đại và nhìn về phía tương

lai; một người không chỉ mơ tưởng, mà có một tầm nhìn thực sự và đi theo con đường phát triển đúng – một người lãnh đạo sẽ dẫn người dân của mình đến một tương lai tốt hơn.

Làm sao tôi có thể chứng minh điều đó? Cũng nhiều người, từ Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất và nước ngoài, đã chỉ trích hoàng thân Zayed vì đã cho khoan giếng phun ở sa mạc và sử dụng nước cho trồng trọt. Họ nói việc đó sẽ làm cạn kiệt nguồn tài nguyên tái tạo, gây thiệt hại nặng nề cho môi trường và đảo lộn sự cân bằng tự nhiên. Tuy nhiên không ai trong số những người chỉ trích biết được kích thước thực tế của hồ chứa nước ngầm, họ tiếp tục chỉ trích ý tưởng đó.

Thời gian qua đi, nguồn nước vẫn dồi dào và không có nỗi lo sợ nào của những người chỉ trích thành hiện thực, và hoàng thân Zayed đã được chứng minh rằng ông đúng. Trong quá khứ, người dân đi lại giữa Abu Dhabi(20) và Al Ain(21) sẽ chết khát nếu họ không có đủ nước cho hành trình dài. Hoàng thân Zayed đã biến hành trình đó trở thành một chuyến lái xe hấp dẫn trên một đường cao tốc siêu hiện đại bao quanh bởi các trang trại, vườn cọ và cây xanh vô tận.

Trên thực tế, hoàng thân Zayed đã biến vùng đất rộng của Tiểu quốc Abu Dhabi thành ốc đảo lớn nhất thế giới ở một trong những sa mạc khắc nghiệt nhất thế giới. Tất cả những việc này đều có thể thực hiện là bởi nguồn nước dự trữ lớn mà ông đã đưa vào sử dụng và hiện được dự đoán là sẽ kéo dài nhiều thập kỷ nữa.

Ví dụ thứ hai về giá trị của sự lãnh đạo có tầm nhìn đúng đắn đến từ người cha quá cố của tôi, hoàng thân Rashid. Ông cũng đã chọn một trong những sa mạc khắc nghiệt nhất thế giới – và một trong những khu vực xa xôi, cô lập nhất của Dubai – để đầu tư hàng trăm triệu đô la vào xây dựng cảng nhân tạo lớn nhất thế giới, khu vực tự do thương mại và công nghiệp lớn nhất vùng Vịnh.

Mặc dù các dự án này đã bị chỉ trích rộng rãi khắp thế giới, cha tôi đã chứng minh rằng ông biết những gì ông đang làm và đã xác định chính xác những lợi ích to lớn mà cơ hội hiếm có này sẽ mang lại trong tương lai. Ông đã nắm lấy cơ hội và thành công với nỗ lực của mình.

Ông đã chứng minh điều gì khác?

Ông đã chứng minh rằng một người lãnh đạo vĩ đại nên tận dụng những cơ hội tốt bất cứ khi nào có thể – và nếu anh ta không thể

tìm thấy một cơ hội như thế, anh ta nên tạo ra nó.

Phẩm chất lãnh đạo

Một người lãnh đạo có thể có khả năng thấy trước những điều mà người khác không thấy. Đó là một trong những phẩm chất tạo nên những nhà lãnh đạo thực thụ. Họ phải luôn nhìn về phía trước, xa hơn bất cứ ai khác, để dự đoán tương lai, dự kiến những thử thách mà tương lai sẽ mang đến, và chuẩn bị cho người dân của họ đối mặt với chúng. Chúng ta không thể ngồi yên và nói rằng chúng ta không biết điều gì sẽ xảy đến trong tương lai, bởi vì nếu chúng ta để các sự kiện quyết định tương lai của chúng ta, chúng sẽ tạo ra một kịch bản mà chúng ta không mong muốn. Khi chúng ta để những người khác làm nên tương lai của chúng ta, họ sẽ cho chúng ta một tương lai mà họ muốn chứ không phải tương lai mà chúng ta dự tính.

Nếu chúng ta không lựa chọn tương lai, chúng ta sẽ lựa chọn quá khứ. Quá khứ của chúng ta vinh quang, nhưng nó không làm nên hiện tại và tương lai của chúng ta. Chúng ta không bị buộc phải giải phóng mình khỏi quá khứ, bởi vì nó sống trong tâm tưởng của chúng ta, nhưng chúng ta phải giải phóng mình khỏi việc ở mãi trong quá khứ. Hiện tại của chúng ta nên là điểm bắt đầu và tương lai là mục tiêu của chúng ta. Chúng ta phải quyết định xây dựng tương lai của mình như thế nào.

Khi những người lãnh đạo có khả năng dự kiến được tương lai – cũng như con đường dẫn tới nó – họ là những người cừ nhất để hoàn thành lời hứa của mình. Tuy nhiên, nếu chúng ta thất bại vì một lý do nào đó, chúng ta phải giao lại quyền lãnh đạo cho những người khác có năng lực hơn trong việc thực thi tầm nhìn. Chúng ta phải lên kế hoạch, nỗ lực, đổi mới và cố gắng hết sức để đạt được mục tiêu của chúng ta, và sau đó thì hãy để Thánh Allah làm phần còn lại.

Tôi xem các quan chức của Chính phủ Dubai là những nhà lãnh đạo của nhân dân vì những trách nhiệm trọng yếu và vị trí cao cấp của họ trong chính phủ. Mặc dù tôi có thể cho lời khuyên, hướng dẫn và động viên để giúp chúng tôi đạt được mục tiêu chung, tôi không thể khiến mỗi người trong số họ và tất cả họ trở thành lãnh đạo.

Chúng ta có thể cùng nhau xây dựng những phẩm chất của một nhà lãnh đạo ở tất cả các mức độ, như là từ chân đến đỉnh của một

kim tự tháp. Mọi quan chức đều có thể xác định được liệu họ có những phẩm chất để trở thành lãnh đạo hay không. Nếu họ kết luận rằng họ không có tư chất đó, họ có thể quyết định nâng cao năng lực, thu nhận những kỹ năng mới và khám phá những tiềm năng của chính mình, như vậy họ có thể hoàn thành những trách nhiệm của họ tốt nhất có thể.

Các phẩm chất lãnh đạo ở mọi mức độ nên bao gồm những điều sau đây (để đơn giản, tôi sử dụng giới tính nam trong danh mục dưới đây và ở những nơi khác, nhưng phải nói thêm rằng một nhà lãnh đạo có thể là nam hoặc nữ):

1. Khả năng dẫn dắt, đi đầu và nói với những người theo sau anh ta rằng "đây là mục tiêu của chúng ta, hãy theo tôi đến đó," thay vì nói, "tôi ở ngay phía sau bạn".

2. Đặt lợi ích của dân chúng lên hàng đầu, là hiện thân cho nguyện vọng của nhân dân, đáp ứng nhu cầu của họ và xây dựng một chương trình có thể đạt tới những mục tiêu này, thông qua một hoặc nhiều tầm nhìn với đối tượng cụ thể và các giai đoạn thực hiện.

3. Thông qua những quyết định để hoàn thành mục tiêu trong tầm nhìn của anh ta, và sẵn sàng chiến đấu với các xung đột, ngay cả khi không phải tất cả các thành viên trong nhóm đồng ý với anh ta.

4. Gánh vác trách nhiệm và đảm đương trách nhiệm đó một cách tốt nhất có thể. Những nhà lãnh đạo thực thụ phải chịu trách nhiệm cho những quyết định sai lầm. Họ cần phải chuẩn bị để nói "tôi là người lãnh đạo và tôi là người gây ra những sai lầm này", và mặt khác, tạo niềm tin cho các thành viên trong nhóm của anh ta. Một nhà lãnh đạo thực sự không lẩn tránh hậu quả, cho dù nó có nặng nề như thế nào. Anh ta đảm nhận trách nhiệm và thậm chí là tìm kiếm trách nhiệm.

5. Đối mặt với bất kỳ sự chỉ trích nào, đối mặt với những khó khăn ngăn cản anh ta đạt được những mục tiêu và loại bỏ bất kỳ trở ngại nào cản bước con đường tới thành công. Một nhà lãnh đạo phải đáp ứng những mong đợi của nhóm và luôn làm gương cho những người đi theo. Điều đó không có nghĩa là anh ta nên giải quyết tất cả mọi vấn đề lớn nhỏ hay anh ta phải luôn tuân thủ chuỗi mệnh lệnh, mà mọi thành viên của nhóm phải hiểu và tuân theo chuỗi mệnh lệnh này.

6. Trao quyền cho người khác. Điều này nói thì dễ hơn làm, bởi vì, sau tất cả, chúng ta là con người và nhiều người có xu hướng vị kỷ, thiếu sức mạnh, sự khiêm tốn của một nhà lãnh đạo thực thụ, luôn cho mình được ưu tiên hơn người khác.

7. Bàn bạc và tham gia vào các cuộc đối thoại. Thánh Allah kêu gọi những người Hồi giáo thành tín hãy bàn bạc với người khác. Kinh Coran có nói: "Và tham khảo ý kiến của họ trước khi tiến hành công việc"(22). Nhà tiên tri Mohammed của chúng ta là một minh chứng cho tầm quan trọng của việc thảo luận, bàn bạc. Abu Hurairah(23), một trong những người bạn học của nhà tiên tri đã nói: "Tôi chưa từng thấy ai thảo luận với những người bạn của mình nhiều hơn sứ giả Mohammed". Một lời khuyên tốt có thể sửa một bước đi sai và những sai lầm khác. Một số người lãnh đạo hếch mũi lên trong quá trình thảo luận và xem thảo luận là một dấu hiệu của sự yếu đuối, nhưng tôi tin rằng việc thảo luận càng tăng cường sức mạnh của người lãnh đạo cũng như sự kính trọng của các đồng sự đối với người lãnh đạo. Khi hoàng thân Zayed yêu cầu tôi đưa ra quan điểm về một vấn đề nhất định, tôi đã từng tự hỏi tôi có thể nói điều gì, khi mà tôi biết rõ rằng ông đã biết nhiều hơn tôi vấn đề và các giải pháp của nó. Người lãnh đạo luôn luôn cố gắng thu nhận kiến thức từ những người xung quanh anh ta, bởi vì không ai thực sự biết ý tưởng hay gợi ý sáng suốt sẽ tiếp diễn như thế nào. Họ nhận thức được và nhận ra rằng họ không thể đánh giá con người chỉ bởi vẻ bề ngoài và vị trí của anh ta. Việc tham khảo ý kiến cũng có những lợi ích khác, như là một cách chắc chắn để thúc đẩy những hiểu biết và quyết định tốt hơn. Điều đó cũng có thể mở rộng tầm nhìn của người lãnh đạo và giúp cho người lãnh đạo trong việc ra quyết định. Nếu những ý kiến tư vấn là đáng tin cậy và chân thành, can đảm và thẳng thắn, thì sự tham vấn có thể là một quá trình thực hiện trách nhiệm giải trình. Nó không làm yếu đi vị thế của người lãnh đạo, ngược lại nó làm mạnh hơn cho vị trí đó, bởi vì mục tiêu cuối cùng của anh ta là phục vụ cho lợi ích công chứ không phải là lợi ích cá nhân.

8. Một người lãnh đạo nên đặt ra những mục tiêu rõ ràng cho chính anh ta và nhóm của mình, như vậy thì anh ta mới có thể tương tác với họ và có một cam kết rõ ràng của bản thân mình với các mục tiêu. Nếu mất đi sự cam kết và tương tác này, anh ta sẽ mất khả năng nhìn mọi việc một cách sáng rõ và cả anh ta cùng những người cộng sự có thể sẽ lạc khỏi con đường đúng đắn.

9. Một nhà lãnh đạo biết tìm sức mạnh của mình từ đức tin vào Thánh Allah, vào đất nước và quyết định của chính anh ta – chứ không phải từ những người bảo hộ hay tùy tùng của mình.

10. Người lãnh đạo phải tự tin như một bản tính tự nhiên. Nếu không như thế, anh ta sẽ không có khả năng tin một ai cả. Một người lãnh đạo thực thụ phải tin vào nhóm, đất nước và người dân của mình, và liên kết niềm tin này với quyết định của chính anh ta để thực hiện tầm nhìn và lên kế hoạch trong mọi trường hợp.

11. Kiến thức là điều cơ bản để ra quyết định đúng. Một người lãnh đạo phải biết thực thi công việc của mình và sở hữu những phẩm chất về tinh thần, thể chất cho phép anh ta đảm nhận trách nhiệm. Một người lãnh đạo không làm việc theo giờ, không có ngày cuối tuần hay ngày nghỉ lễ. Anh ta phải luôn minh mẫn và sẵn sàng ra quyết định cần thiết bất kể ngày đêm. Chúng ta không thể mong muốn người lãnh đạo phải là một nhà hùng biện hay nhà văn hoàn hảo, nhưng anh ta phải đủ lưu loát để thể hiện bản thân một cách rõ ràng. Các sĩ quan dự bị của chúng ta ở học viện quân sự phải cố gắng làm chủ kỹ năng này. Một người lãnh đạo phải biết làm thế nào để hướng dẫn cho nhóm của mình hiểu được rõ ràng nhiệm vụ trước khi họ thực hiện, không có cơ hội cho sự hiểu lầm và sai sót. Việc sử dụng các ý tưởng phức tạp, những hình ảnh mơ hồ và ngôn ngữ khó hiểu với các từ ngữ "đao to búa lớn" sẽ lãng phí thời gian và gợi ra nhiều câu hỏi hơn là câu trả lời. Một số sẽ không thực sự lắng nghe những hướng dẫn kiểu này, trong khi số khác có thể hiểu chúng không chính xác. Điều này tạo ra khoảng trống lớn cho những cách hiểu và hành động khác nhau. Một người lãnh đạo phải sử dụng ngôn ngữ đơn giản, phổ thông, giải thích một cách rõ ràng, không quá nhiều chi tiết, tránh cách nói lòng vòng và lặp đi lặp lại.

12. Một người lãnh đạo cũng nên xác định rõ ràng thông điệp mà anh ta muốn chuyển tải và cẩn trọng lựa chọn từ ngữ mà anh ta dùng. Bài phát biểu không phải cách giao tiếp duy nhất giữa người với người, người lãnh đạo cần phải luôn theo dõi các phản ứng và hành vi của người nghe. Anh ta phải chọn từ cho đúng trường hợp và trình bày những ý tưởng được khớp nối liền mạch bằng một giọng nói rõ ràng, sử dụng những cử chỉ hài hòa, và một kỹ thuật trình bày thể hiện sự lãnh đạo và xuất chúng, như thế sẽ làm tăng thêm niềm tin của cấp dưới và củng cố hình ảnh của anh ta. Nói lắp, do dự, trình bày tầm thường và nhắc lại quá nhiều không phản ánh một nhà lãnh đạo tốt.

13. Trách nhiệm của bất kỳ người lãnh đạo nào là phải thuyết phục người dân chấp nhận tầm nhìn và mục tiêu của mình, từ đó tranh thủ sự hợp tác toàn diện của họ trong quá trình thực hiện

tầm nhìn. Hơn nữa, anh ta phải luôn sẵn sàng để bảo vệ cho quyết định và tầm nhìn của mình bằng cách sử dụng sức mạnh thuyết phục, cách nói chuyện hợp lý và những dữ liệu chính xác.

14. Mặc dù lòng trung thành của cấp dưới đối với người lãnh đạo là quan trọng, sự tận tâm của lãnh đạo đối với cấp dưới còn quan trọng hơn. Cùng với nó là lòng tin và sự tôn trọng. Có những mối quan hệ được kết nối và liên kết trong một chuỗi; và khi một trong những điều đó bị phá vỡ, dù cho là bởi lý do gì, niềm tin cũng sẽ suy giảm và sẽ vô cùng khó khăn để hồi phục. Vì vậy, quan trọng là không bên nào trong mối quan hệ này đẩy bên kia vào việc đánh mất niềm tin.

15. Phải nói rằng khi một người lãnh đạo biết khuyến khích và động viên các thành viên trong nhóm của anh ta, các thành viên sẽ thích thú với công việc và được truyền cảm hứng để đạt những thành tựu lớn hơn.

16. Một nhà lãnh đạo nên là biểu tượng của cộng đồng và là tấm gương sống cho thế hệ trẻ. Người lãnh đạo thành công phải là thước đo cho nhóm của mình – làm sao mà anh ta có thể trông mong sự cam kết từ các cộng sự trong khi bản thân anh ta không thực sự gắn với cam kết? Người lãnh đạo làm sao có thể mong chờ nhóm của mình được sự tôn trọng của công chúng và phục vụ tốt công chúng nếu bản thân anh ta không tôn trọng các thành viên của nhóm, không giải quyết các vấn đề của nhóm hay không tương tác đủ với nhóm? Người Ả Rập có một câu cách ngôn là: "Hãy làm gương cho họ và bạn sẽ có được tài khéo của họ". Một người lãnh đạo do đó cần là tấm gương của sự khiêm tốn, phẩm chất cá nhân, gánh vác trách nhiệm, công bằng và khách quan.

Những yếu tố hữu hình và vô hình của khả năng lãnh đạo

Một số thành viên trong nhóm hiểu sâu về lĩnh vực chuyên môn của họ, do đó bắt buộc người lãnh đạo luôn phải tìm kiếm sự cố vấn của các chuyên gia, những người có hiểu biết sâu rộng, sau đó tổng hợp các ý kiến để có thể đi đến một quyết định đúng đắn. Bất cứ ai cũng có thể đưa ra các đề xuất, nhưng duy nhất người lãnh đạo là người đưa ra quyết định cuối cùng bởi vì anh ta là người gánh vác trách nhiệm. Đó là lý do tại sao chúng ta luôn chấp nhận công thức "nhiều suy nghĩ, một quan điểm".

Đôi khi, một sự kiện không lường trước được có thể cản trở việc thực hiện một ý tưởng đã được người lãnh đạo hình thành và lên kế hoạch. Trong trường hợp này, người lãnh đạo nên sử dụng kỹ

năng quản lý rủi ro của mình – anh ta phải tìm hiểu nguyên nhân, xác định hình thức khắc phục tốt nhất và hướng dẫn các công chức liên quan thực hiện những biện pháp đề phòng cần thiết, nhằm tránh tái diễn sự gián đoạn.

Điều ngược lại cũng có thể xảy ra, như khi có một chất xúc tác bất ngờ đẩy nhanh tiến trình của dự án khiến nó diễn ra nhanh hơn và đem lại lợi ích lớn hơn dự kiến ban đầu. Chẳng hạn, hãng hàng không Emirates, đã khởi đầu với hai máy bay phản lực thuê năm 1985, sau đó nhanh chóng phát triển thành một hãng hàng không quốc tế tầm cỡ với một hạm đội dự kiến là có đến 150 máy bay phản lực vào năm 2012(24).

Đó là nhờ may mắn hay điều gì khác? Một vài người cho rằng thành công là nhờ sự may mắn của người lãnh đạo, nhưng người lãnh đạo may mắn nhất là người tạo ra sự may mắn cho mình.

Cơ hội phải được tạo ra, chúng không có sẵn và chờ đợi một người nào đó đến nắm lấy. Một người lãnh đạo thực sự phải tạo ra cơ hội cho chính mình và luôn sẵn sàng để nắm lấy cơ hội nhanh nhất có thể. Một người lãnh đạo thực thụ và độc đáo không được kiêu ngạo, hạ mình, quá tự tin và nghĩ rằng mình không bao giờ sai. Nhà tiên tri Mohammed từng nói: "Không ai với một chút đức tin trong tim sẽ phải xuống địa ngục và không ai với một chút kiêu ngạo trong tim sẽ được lên thiên đàng"(25).

(24) Hãng hàng không Emirates hiện nay đang vận hành hơn 180 máy bay phản lực.

(25) Sura Al Omran, v.159.

Một người lãnh đạo phải biết rằng việc thực hiện một hay hai dự án thành công không mang lại cho anh ta quyền được cảm thấy mình ở vị trí cao hơn mọi người và bắt đầu khoe khoang. Đây là những triệu chứng sẽ khiến người lãnh đạo tin rằng anh ta không thể sai lầm. Một khi người lãnh đạo rơi vào điểm này, anh ta bắt đầu suy thoái và đưa chính anh ta cùng với quốc gia đi xuống một hố sâu không đáy.

Quan sát cách các nhà lãnh đạo như vậy trong thế giới Ả Rập và những nơi khác trên thế giới dẫn dắt người dân của họ, không phân biệt quốc gia, cho thấy tất cả đều là những nhà độc tài, như thể là họ đều tốt nghiệp từ một trường vậy. Tuy nhiên, những nhà độc tài mới dường như không nghiên cứu lịch sử, họ phớt lờ thực tế là mọi nhà độc tài cuối cùng đều thất bại, họ đưa đất nước họ

cùng với bản thân vào hố thẳm, họ phá hủy không chỉ những thành tựu của chính họ mà của cả những tiền nhân.

Chúng ta đang ở đoạn đầu của con đường và do đó không có lý do gì để kiêu ngạo. Dù chỉ có người lãnh đạo chịu trách nhiệm cho sự thất bại nhưng những kẻ nịnh bợ có thể mở đường cho một số nhà lãnh đạo rơi vào cạm bẫy. Một nhà lãnh đạo phải chọn được những cộng sự có thể đưa ra những lời khuyên tốt và chân thành ở cạnh anh ta, đó không phải là những người cố vấn cho anh ta ngày hôm nay và lừa dối anh ta vào ngày mai. Một người lãnh đạo thực thụ phải từ chối sự nịnh bợ, bởi vì anh ta không cần một ai để nói với anh ta rằng anh ta là lãnh đạo. Anh ta đã biết mình là ai.

Bất cứ ai ngưỡng mộ người lãnh đạo, tìm kiếm sự tôn trọng và niềm tin vào người lãnh đạo, sẽ là người thẳng thắn với anh ta, nói cho anh ta về những khiếm khuyết, sai lầm và khuyến nghị với anh ta con đường đúng đắn. Thêm nữa, để tránh những kẻ nịnh bợ và những tiểu tiết vụn vặt, người lãnh đạo cần tập trung vào tự giác kỷ luật, quản lý các hành vi của mình và áp dụng các nguyên tắc hành xử đúng đắn. Anh ta cũng cần nhận thấy tầm quan trọng của vị trí của mình, hiểu được giới hạn quyền lực của mình, khả năng của người dân và quốc gia, đồng thời dành thời gian, nỗ lực và trí tuệ của mình để phục vụ cho người dân.

Đương nhiên là có nhiều kiểu lãnh đạo, và sự khác biệt giữa khả năng và năng lực của họ đôi khi khó có thể hiểu rõ. Một số khả năng và năng lực có thể là hữu hình, nhưng khả năng lãnh đạo thì không.

Tôi đã nói về "tinh thần lãnh đạo" và bây giờ tôi muốn mở rộng nó. Một người lãnh đạo đôi lúc có thể cảm thấy anh ra đã ra một quyết định đúng, như người ta thường nói là "theo trái tim mách bảo", nhưng niềm tin này cũng có thể bị che mờ bởi những lo lắng vô cớ. Anh ta có thể tự hỏi: "Cái gì đó trong tôi đã khiến tôi quyết định như thế này mà không phải khác?". Điều đó có nghĩa là một người có bản năng lãnh đạo mà đôi lúc anh ta không thể giải thích được.

Nhưng làm thế nào một người lãnh đạo làm được điều đó và từ đâu mà anh ta có được quyền lực như vậy? Đó có phải là kết quả của những kiến thức tích lũy, kinh nghiệm sống và thông tin chính trị, kinh tế và xã hội? Hay nó có gốc rễ từ trong tiềm thức? Nó có phải từ trong gen của anh ta? Làm sao để người lãnh đạo biết đâu là quyết định đúng và đâu là quyết định sai? Đó có phải là một quyền lực bẩm sinh bao gồm tất cả các yếu tố trước đó cùng

với các yếu tố khác, mà chúng ta không biết gì về nó? Và làm thế nào mà chúng ta có thể sở hữu sức mạnh này?

Tóm tắt lại, tôi có thể nói rằng mỗi người lãnh đạo đều được ưu đãi những đặc điểm, phẩm chất và năng lực trong ý thức, tiềm thức và bối cảnh sống xung quanh anh ta. Khả năng lãnh đạo xuất sắc là một sản phẩm tự nhiên của sự sáng tạo liên tục, làm việc chăm chỉ và sức mạnh để tạo động lực cho người khác. Đây không phải là những sự miêu tả cuối cùng bởi vì khả năng lãnh đạo là quá trình liên tục.

Như đã nói trong phần đầu của chương này, tôi xem khả năng lãnh đạo là một trong những khái niệm khó giải thích nhất và tôi không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc phải nhắc lại điều đó trong phần cuối.

Chương bốn
Quản lý

Có người đã từng đề xuất, vì hoàn cảnh khó khăn mà thế giới Ả Rập đang phải đối mặt và sự gây hấn liên tục chống lại Palestine, tôi nên hoãn cuộc họp liên quan đến Chương trình hoàn thiện Chính phủ Dubai(26). Tôi đã nói với anh ta rằng bất chấp tình cảm và lòng yêu nước của anh ta, thì chính những sự kiện này khiến cuộc họp trở thành bắt buộc. Anh ta ngạc nhiên và hỏi lại tôi vì sao nó lại quan trọng. Tôi bắt đầu giải thích, tự hỏi sao anh ta không hiểu được rằng vấn đề quản lý là một trong những nguyên nhân tạo nên tình trạng mà thế giới Ả Rập đang phải chứng kiến hiện nay.

(26) Chương trình hoàn thiện Chính phủ Dubai nhằm mục đích tạo một bước nhảy vọt trong năng lực của khu vực công cộng Dubai thông qua quá trình tự đánh giá, theo những chuẩn mực đánh giá được công nhận.

Từ lúc tôi bắt đầu hiểu về thế giới xung quanh, tôi chưa từng thấy có thời gian nào mà các quốc gia Ả Rập không đối mặt với những khó khăn lớn, những cuộc chiến tranh, hay những căng thẳng liên hồi. Biện pháp khắc phục cho mọi vấn đề của chúng ta nằm ở việc củng cố thứ hạng, chấm dứt đối đầu và khắc phục những khác biệt nhỏ chia rẽ chúng ta thay vì đào sâu thêm.

Một ngày, xung đột sẽ kết thúc và Ả Rập sẽ giành lại quyền của mình ở khắp mọi nơi. Jerusalem sẽ trở về với chủ sở hữu hợp pháp của nó. Toàn Ả Rập sẽ có thể tận hưởng độc lập, tự do và tập trung tất cả nỗ lực vào việc giành lại vị thế tiên phong.

Cuộc khủng hoảng mà thế giới Ả Rập hiện đang phải đối mặt không phải là về tiền, nhân lực, đức tin, đất đai hay tài nguyên – mà đó là cuộc khủng hoảng về quản lý.

Nếu hệ thống quản lý Ả Rập hiệu quả, thì chính trị, kinh tế, giáo dục, truyền thông, dịch vụ công, văn hóa, nghệ thuật Ả Rập và mọi thứ khác sẽ vượt trội. Nhưng nếu sự thực thi và các nguyên tắc quản trị trong mọi lĩnh vực và mọi mức độ không được nâng cấp, chúng ta sẽ đứng lại. Ngoài ra, sự thiếu hụt trong quản lý chính là cách nhanh nhất để sự tụt hậu tiếp tục ngoài tầm kiểm soát. Bất chấp nhận thức đó, tôi hiện chưa thấy những nỗ lực của các quốc gia Ả Rập phối hợp để giải quyết tình trạng này.

Quản lý tốt đòi hỏi người quản lý có năng lực. Thế giới Ả Rập có quá nhiều chính trị gia, nhiều hơn mức cần thiết, trong khi lại thiếu những người quản lý sáng tạo, có thể dẫn chúng ta ra khỏi những khủng hoảng liên tiếp mà chúng ta đang phải đối mặt. Chúng ta cần những người có thể xây dựng sân bay, hải cảng, công ty, nhà máy và các hoạt động giao thương tạo ra tăng trưởng khác; nhu cầu này quan trọng hơn rất nhiều những bài diễn văn dài, những lời tuyên bố hay những từ ngữ hùng hồn. Tất cả những những nhu cầu thiết yếu này đòi hỏi kỹ năng quản lý, khả năng huy động các nguồn lực cần thiết để đạt được những mục tiêu cụ thể trong một khung thời gian xác định.

Quản lý không đơn thuần là một thuật ngữ. Nó là một khoa học. Quản lý có thể đòi hỏi những phương thức giải quyết khác nhau cho mỗi vấn đề, nhưng cơ bản nó cũng giống như những phương thức áp dụng cho chính trị, kinh tế, thể thao và các hoạt động khác của con người. Mục đích cuối cùng của quản lý là chọn ra được những chính sách và quyết định tốt nhất từ những lựa chọn sẵn có, biến đổi chúng thành các mục tiêu mà kết quả có thể được lượng định chính xác.

Toàn bộ việc quản lý cần tập trung để đạt được các mục tiêu và phục vụ cho những đối tượng mà việc quản lý hướng tới. Trừ khi những điều này xảy ra, việc quản lý thậm chí sẽ không có khả năng tự điều hành bản thân nó, cứ để các phòng ban tự do hành động thì chúng ta sẽ bị làm hại bởi thói quan liêu, bỏ lỡ các cơ hội và lãng phí nguồn lực.

Một phần vấn đề ở thế giới Ả Rập của chúng ta là nhiều quyết định không phục vụ cho lợi ích thực tế của người Ả Rập, không cải thiện nền kinh tế và điều kiện sống của người dân, mà thực ra các quyết định chỉ để làm hài lòng người đưa ra nó. Đó không phải là phương thuốc mà cộng đồng chúng ta đang cần. Đó chỉ là một liều thuốc làm giảm đau và ta sẽ thấy nó còn trở lại với sự đau đớn hơn nữa.

Một số người sống một cuộc sống đơn điệu và thích một công việc đơn điệu. Những người khác thì hoặc là miễn cưỡng hoặc là hạnh phúc khi làm việc một cách chậm rãi. Thêm nữa, cũng có nhiều người không muốn suy nghĩ nhiều và chỉ chọn những nhiệm vụ dễ dàng nhất, họ để mặc những công việc quan trọng hơn cho đồng nghiệp của họ.

Nhiều người hành động theo cách đó ở các văn phòng công ty, các phòng ban chính phủ và những nơi khác bởi đó đã là thói quen ở nhà và trường học của họ. Việc quản lý đào tạo các nhân viên, trang bị kỹ năng cho họ, mở rộng phạm vi nghề nghiệp và thậm chí đôi lúc dạy họ cách ứng xử tốt. Nhưng nơi làm việc không phải là nơi thay thế cho nhà hay trường học – đó là nơi để sản xuất.

Một người sử dụng lao động cần quản lý việc kinh doanh và không nên để lãng phí thời gian quý báu để giải quyết việc thiếu chuyên nghiệp của các nhân viên. Nhận ra những thứ vô nguyên tắc ở giai đoạn muộn có thể tệ hơn nhiều những viên thuốc đắng đáng lẽ phải được sử dụng sớm hơn, và có thể dẫn tới các hình phạt, đình chỉ thăng tiến hay tệ hơn là sa thải. Chúng ta có thể làm gì với những người này? Làm sao để thuyết phục họ rằng làm việc là một phần quan trọng của cuộc sống và rằng họ đang được trả lương để làm việc với khả năng chuyên môn riêng, chứ không phải để phung phí thời gian trong suốt giờ làm việc?

Thói quen là kẻ thù của tinh thần tiên phong. Chúng ta phải tránh những thói quen và áp dụng một khung suy nghĩ khác để đạt được thành công. Bất cứ ai muốn tham gia vào cuộc đua đều phải cam kết dành toàn lực cho nó. Sự lười biếng chỉ dẫn chúng ta đến lười biếng hơn, trong khi chỉ có làm việc mới đảm bảo hạnh phúc và con đường tới thành công.

Chúng ta không nên sợ hãi những công việc khó, thử thách và nhiều sức ép bởi vì dù sao thì nó cũng sẽ xuất hiện trên con đường chúng ta đi, và nó sẽ khiến chúng ta trở thành những người hoàn hảo hơn. Một viên kim cương không hơn gì viên đá cho đến khi nó được cắt và đánh bóng. Chỉ khi đó nó mới trở thành đá quý. Nhưng điều gì sẽ mài giũa một người quản lý? Kinh nghiệm làm việc và lời cam kết.

Khi chưa đến đích cuối cùng, chúng ta không thể ngủ quên trên những thành công hiện có. Ngay cả khi chúng ta đạt được cái đích đó, có thể chúng ta sẽ nhận ra rằng nó chỉ là một mục tiêu tạm thời và chúng ta cần phải tiếp tục tiến tới. Nếu chúng ta tạm nghỉ, chúng ta sẽ thấy những người khác đánh bại chúng ta để giành

lấy vị trí của kẻ chiến thắng. Nếu đường hướng và tham vọng của bạn biến mất vì một ký do nào đó, đánh thức nó trở lại sẽ là một nhiệm vụ hết sức khó khăn. Thế giới Ả Rập là một bằng chứng cho điều này.

Chúng ta có thể ngụy biện thật nhiều để biện minh cho sự quản lý lạc hậu của chúng ta. Chúng ta có thể đổ lỗi cho hoàn cảnh hoặc cho người khác và chúng ta có thể phàn nàn về việc thiếu những điều kiện cần thiết. Nhưng cuối cùng, chúng ta cũng chỉ có thể đổ lỗi cho chính mình. Khi chúng ta thất bại trong việc quản trị sự phát triển, nền kinh tế, sự đầu tư và nguồn nhân lực thì cũng là bình thường khi chúng ta thất bại trong mọi việc khác.

Trong những năm đầu thập niên 60 của thế kỷ trước, Hàn Quốc nghèo hơn Ai Cập và phải đối mặt với những sức ép về quân sự và kinh tế như những gì chúng ta đang chứng kiến ở thế giới Ả Rập ngày nay. Tuy nhiên, hoàn cảnh này không ngăn cản Hàn Quốc trở thành một cường quốc công nghiệp lớn. Cũng như vậy, Đài Loan và nhiều nước khác đã tìm cách để phát triển từ nền kinh tế thô lậu thành cường quốc công nghiệp trong khoảng một vài thập kỷ với bối cảnh chính trị cũng như kinh tế vô cùng khó khăn. Do đó, không thể sử dụng hay bào chữa cho thất bại quản lý của chúng ta bằng những tồn tại hiện có của quốc gia.

Kinh nghiệm ở UAE đã cho chúng ta thấy rằng sự khác biệt giữa một chính phủ tốt và kém đôi khi nằm ở số lượng những chướng ngại mà chúng ta hoặc là có thể loại bỏ hoặc là đặt ra trên con đường những công dân của chúng ta đi. Hầu hết các nước Ả Rập bị làm hại bởi những chướng ngại vật họ tự đặt ra – những chướng ngại vật đối mặt với những sinh viên, doanh nhân, thương nhân, nhà đầu tư, những người sáng tạo và phụ nữ.

Phần lớn thế giới Ả Rập còn bị làm hại bởi những tắc nghẽn. Đó là những tắc nghẽn đương nhiên ở các sân bay, trong thủ tục hành chính và ở những khu vực khác…

Tại sao mối quan hệ giữa công dân và các công chức lại bị biến dạng đến vậy?

Công dân được giả định là phục vụ công chức hay công chức phục vụ công dân?

Người Ả Rập chúng ta có thể mang lại nhiều hơn những gì chúng ta đang mang lại. Chúng ta có thể sáng tạo hơn. Chúng ta có thể đua tranh và chiến thắng. Ở Dubai, chúng tôi không phải là thiên

tài trong thời đại của mình, nhưng chúng tôi đang làm những gì chúng tôi cho là bình thường và hợp lý. Có thể lý do thực sự của sự khác biệt giữa chúng tôi và những người khác là khi chúng tôi nói rằng, chính những người con trai và con gái là sự phồn thịnh thực sự của UAE, chúng tôi muốn nói như vậy.

Bạn phải cho đi để được nhận lại. Để tích lũy tài năng, bạn phải phát triển nó. Để là một người thầy tốt, trước tiên bạn phải đào tạo một ai đó. Để là lãnh đạo, bạn phải huấn luyện những tài năng triển vọng và chỉ cho họ cách làm sao để tận dụng những cơ hội tốt và tránh thất bại.

Con người là tài sản quý báu nhất của mọi quốc gia và nhân tố quan trọng nhất trong sự phát triển của đất nước. Chúng tôi xem sự phát triển nguồn lực con người là một tiêu chuẩn đánh giá cho sự phát triển đất nước. Chúng tôi không thể thành công nếu thiếu nguồn nhân lực được đào tạo. Nhưng, mặc dù đó là trách nhiệm của quản lý, đó cũng là trách nhiệm của người lãnh đạo bởi chính anh ta đang dẫn đường cho sự quản lý cũng như cộng đồng.

Hoàng thân Zayed đã dạy chúng ta rằng một người lãnh đạo chân thành muốn cải thiện tình trạng của dân chúng cần là người nhận thức được tầm quan trọng của việc đào tạo nguồn nhân lực và trang bị cho họ những kỹ năng cũng như kiến thức chuyên môn cần thiết, như vậy họ có thể đảm nhận trách nhiệm một cách hiệu quả và thành công. Ông là người hướng dẫn các bộ phận chính phủ chuẩn bị và thực hiện các kế hoạch cần thiết để đạt được những mục tiêu này. Sau tất cả, quản lý phát triển là quá trình quản lý con người.

Quản lý và lãnh đạo

Nhà triết học Ả Rập Ibn Khaldoun từng nói: "Bạn phải biết rằng vấn đề mà mọi người quan tâm ở nhà lãnh đạo của họ không nằm ở khả năng thể chất và tinh thần. Sự quan tâm này nằm ở những gì người lãnh đạo có thể mang lại cho cuộc sống"(27).

Điều đó có nghĩa là đến lượt mình, người lãnh đạo nên xử lý mọi vấn đề thật cẩn thận, đầu tư vào phúc lợi của người dân và đảm bảo sự quản lý được giao phó giữ đúng những trách nhiệm và nghĩa vụ của nó một cách đầy đủ. Và vì thế, thất bại trong quản lý cũng là thất bại của người lãnh đạo.

(27) Ibn Khaldoun, The Miqaddimah of Ibn Khaldoun, Beirut: Al Hilal, p,129

Một khi trách nhiệm bị chồng chéo, sẽ không có một ranh giới nào rõ ràng giữa lãnh đạo và quản lý, và người lãnh đạo cũng chỉ giống như một người quản lý cấp cao. Ngày nay, các nhà lãnh đạo và các chuyên gia quản lý đã xác định một số điểm khác nhau cơ bản giữa người lãnh đạo và người quản lý, và xác định những phẩm chất phân biệt hai đối tượng này, bao gồm những ví dụ sau đây:

• Nhà lãnh đạo dẫn dắt dân chúng trong khi nhà quản lý dẫn dắt một nhóm.

• Nhà lãnh đạo quản lý những vấn đề chung của người dân, trong khi nhà quản lý chỉ đạo các công việc hàng ngày.

• Người dân tin vào một nhà lãnh đạo tốt và đi theo con đường mà anh ta vạch ra, cho dù họ không thấy nó dẫn đến đâu. Một nhà quản lý phải chỉ ra một cách rõ ràng con đường mà nhóm của anh ta sẽ đi.

• Nhà lãnh đạo hình thành tầm nhìn và phác thảo chiến lược để thực hiện nó, còn nhà quản lý chỉ là một mắt xích trong quá trình thực hiện.

• Nhà lãnh đạo có vị trí và địa vị cố định, trong khi nhà quản lý có thể bị thuyên chuyển sang các bộ phận khác.

• Nhà lãnh đạo để mắt tới kết quả của những nỗ lực, liên quan đến khía cạnh tích cực hay tiêu cực đối với cộng đồng và cuối cùng ra quyết định dựa trên cơ sở đó, trong khi nhà quản lý thì luôn theo các quy định và nguyên tắc.

• Nhà lãnh đạo nhận được sự tôn trọng và quyền lực từ tính cách, năng lực của anh ta cũng như tình yêu của mọi người, trong khi nhà quản lý nhận được quyền lực mà luật pháp ủy quyền cho anh ta.

• Nhà lãnh đạo chia sẻ thành công của mình với dân chúng trong khi nhà quản lý chỉ giám sát và kiểm tra chung.

• Nhà lãnh đạo dành cuộc đời của anh ta cho dân chúng và trách nhiệm, và do đó không có thời gian làm việc đặt sẵn, trong khi thời gian làm việc của nhà quản lý là cố định.

• Nhà lãnh đạo phải xứng với người dân và lương tâm của anh ta, trong khi nhà quản lý đáp ứng các quy định và nguyên tắc.

Dựa trên niềm tin và kiến thức cá nhân, một số người đọc sẽ đặt câu hỏi về giá trị của những sự khác biệt này và nói rằng, không có cách nào so sánh người lãnh đạo là một biểu tượng quốc gia với một người quản lý, dù có thể anh ta là quản lý cấp cao. Họ nói rằng người lãnh đạo bổ nhiệm người quản lý và không có điều ngược lại, và bất cứ ai cũng có thể trở thành quản lý, bộ trưởng hay công chức, trong khi không ai có thể thế chỗ cho người lãnh đạo.

Đó là một góc nhìn tốt nếu chúng ta nói về những đặc điểm truyền thống của một nhà lãnh đạo và nhà quản lý. Nhưng vì bản chất sự phát triển của UAE đòi hỏi mức độ cao trong việc phối hợp, sự linh hoạt và sự năng động, nó đòi hỏi nhiều sự tổ chức, tư vấn và phối hợp hơn những trường hợp bình thường. Đó là bởi vì trách nhiệm có thể đan xen trong các dự án lớn, những dự án đòi hỏi các nỗ lực chung và hành động từ nhiều bộ phận khác nhau.

Sự quan tâm đến việc quản trị và những nỗ lực nhất quán của chúng tôi nhằm cải tổ nó là một trong những lý do tại sao UAE có thể đạt được vị thế hiện tại trên thế giới. Sự cải tổ đòi hỏi những người quản lý hàng đầu phải tổ chức lại bộ phận của mình để phục vụ cho các mục tiêu của cải tổ. Nếu không hiểu điều này chúng ta sẽ chạy theo một vòng tròn.

Khi một bộ phận nhận một kế hoạch, bộ phận đó phải áp dụng những phương thức tốt nhất để đồng bộ hóa các hoạt động của nó với các mục tiêu của kế hoạch. Bộ phận này cũng cần tự đặt ra cho nó các mục tiêu rõ ràng, thực tế và kiên trì theo đuổi chúng. Việc đạt được mục tiêu đòi hỏi sự phối hợp từ tất cả những người liên quan. Cần phải bao gồm cả việc mời những công chức thích hợp tham gia vào việc đặt mục tiêu hay ít nhất là tham vấn họ về giá trị của các mục tiêu đó. Khi giải thích các mục tiêu, chúng ta cần đảm bảo rằng mọi người phải hiểu và bị thuyết phục bởi giá trị của nó.

Vì hầu hết các mục tiêu đều sẽ được chuyển tiếp, nhà quản lý hàng đầu cần nghiên cứu các mục tiêu này một cách liên tục và đảm bảo rằng nó phù hợp với cả mục tiêu quốc gia và mục tiêu của các bộ phận ban ngành. Hơn nữa, vì hầu hết các mục tiêu đều yêu cầu nỗ lực tập thể để có thể thành công, bộ phận liên quan phải xác định rõ ràng, hình thành hệ thống điều hành, và sắp xếp đảm bảo sự phối hợp và mở ra các kênh thông tin liên lạc với các bộ phận khác. Đồng thời, cũng cần phải chú ý đặc biệt đến vấn đề tài chính và quản trị ở mỗi bộ phận.

Quản lý tốt

Thánh Allah đã nói trong sách Thánh: “Một người trong số họ đã nói rằng, Thượng đế đã tuyển lựa anh ta, bởi vì điều tốt nhất mà bạn có thể tuyển lựa là sức mạnh và niềm tin”(28).

(28) One of them said O' father employ him, because the best one you can ever employ is the strong and trustworthy”, Sura Al Qasas, v.26.

Ngày nay, “sức mạnh và niềm tin” chính là những nhân viên xuất sắc, thành công, sự cam kết, sự trung thực và cách cư xử tốt. Đây là kiểu nhân viên được tìm kiếm bởi các nhà lãnh đạo, các nhà quản lý của các tổ chức, các công ty hay các nhà tuyển dụng nói chung. Nếu người quản lý làm tốt công việc của mình, nhân viên sẽ theo gương và cách ly với các đồng nghiệp không tốt, thậm chí trước cả khi người quản lý sa thải những đồng nghiệp này. Nếu người quản lý không tốt, anh ta sẽ khiến những người khác hư hỏng.

Tham nhũng trong chính phủ cũng cản trở đầu tư nước ngoài. Từ phía mình, chúng tôi đang cung cấp những cơ hội đầu tư đặc biệt tương xứng với danh tiếng tốt đang có và chúng tôi sẽ không cho phép bất cứ ai làm vấy bẩn nó. Không có tham nhũng trong quản lý ở UAE – điều đó không có chỗ trong trái tim của chúng tôi và đơn giản là chúng tôi sẽ không bênh vực cho nó. Chúng tôi chỉ rõ rằng, không có lòng thương hại và cũng không có sự bao dung cho những hành động phi pháp, sự lạm quyền hay thói đạo đức giả.

Các quan chức tham nhũng cần phải bị loại bỏ ngay lập tức và bị trừng phạt thích đáng. Không ai cao hơn luật pháp, nhưng nếu một số người không e ngại điều đó, ít nhất hãy để họ lắng nghe Thánh Allah và buộc họ theo những gì nhà tiên tri Mohammed nói: “Một người Hồi giáo đích thực là người không làm hại những người Hồi giáo khác với cái lưỡi và đôi tay của anh ta”(29).

(29) Sahih Muslim, được kể bởi Muslim Ibn Al Hajjaj Al Nisaburi và dịch từ tiếng Ả Rập.

Việc quản lý có một nhiệm vụ đặc biệt là tận tâm phục vụ dân chúng và đặt lợi ích của họ lên trên lợi ích của tất cả những người khác. Trong quản lý không có chỗ cho những người đặt lợi ích cá nhân lên trên lợi ích công cộng hay thiên vị cho một số người nhất định vì những lý do bất chính. Do đó, những nhà quản lý phải cam kết gắn bản thân với mục tiêu quốc gia. Chúng ta mong đợi tất cả những người chia sẻ tầm nhìn đúng đắn với chúng ta sẽ có những tính cách tốt và cách ứng xử xã hội hoàn hảo.

Ở đây chúng ta đang nói về mức độ phát triển cao của đạo đức cá nhân và đạo đức nghề nghiệp khi nó được xem là một phần tích hợp của tiến bộ. Tương tự như khi ta có những nhân viên lịch sự, thì cũng có những công ty có đạo đức. Đó là lý do tại sao chúng ta nghe các chuyên gia nói về các công ty có đạo đức luôn cam kết về những giá trị và những nguyên tắc – các công ty này sẽ không bao giờ vượt qua ranh giới trong hành vi của mình.

Tầm nhìn của một nhà lãnh đạo không chỉ là tầm nhìn về kinh tế hay phát triển. Nó còn là tầm nhìn về xã hội và đạo đức – là tầm nhìn mà phát triển và các giá trị đạo đức, xã hội cần để bổ trợ lẫn nhau. Chúng ta phải đạt được các mục tiêu, tham vọng đồng thời tiến hành các dự án của chúng ta theo cách trung thực và minh bạch nhất với chính mình và với những cộng sự của mình. Theo cách đó, mọi người sẽ được nhận lại những phần công bằng và Thánh Allah sẽ ban phước cho những dự án của chúng ta. Quyền lực được giao phó cho chúng ta bởi các nhà lãnh đạo cho phép chúng ta phục vụ dân chúng cũng như cải thiện đời sống của họ. Chúng ta không nên chấp nhận bất cứ điều gì khác cho bản thân chúng ta hay cho tất cả những người trong xã hội, bất kể vị trí của họ.

Cải cách quản trị

Tôi tuyên dương những người nói lên suy nghĩ của mình mà không ngần ngại hay sợ sệt. Làm sao một người lãnh đạo có thể nhận thấy sai lầm của mình nếu mọi người vẫn cứ nói rằng anh ta luôn đúng, trong khi tận sâu trong trái tim họ, họ có những quan điểm khác? Chúng tôi, những người lãnh đạo học được cách xem xét về lời nói của mọi người – thậm chí đó là một người mình gặp trên đường. Tôi đã học được rất nhiều từ những người lính bình thường trong quân đội và đôi lúc tôi nhận thấy họ đúng dù kinh nghiệm của họ hạn chế.

Một người lãnh đạo cần có mục tiêu và hiểu rõ con đường anh ta đang đi. Anh ta không thể rút ngắn khoảng cách của hành trình bởi vì như thế có nghĩa là sẽ thu hẹp mục tiêu. Thời gian mà chúng ta dành để nghiên cứu một vấn đề quan trọng cũng như là thành tích xuất sắc, đó không phải là lãng phí thời gian mà là một bước nhằm làm rõ mục tiêu và tầm nhìn.

Ở UAE, chúng tôi thích đối xử với người khác như đồng đội với sự tôn trọng lẫn nhau, và khuyến khích những cuộc tranh luận chủ động bất kể kết quả thế nào. Ngay cả khi chúng tôi tham dự một cuộc họp, một buổi giảng bài hay một hội thảo và nó chuyển

thành một cuộc tranh luận mở rộng, chúng tôi vẫn xem nó là có lợi. Chúng tôi tin rằng đối thoại và thảo luận chắc chắn là hai con đường để đạt được những quyết định đúng đắn.

Vì tôi không đi chi tiết khi thảo luận về hành vi quản trị, tôi muốn trích dẫn một hadith(30), một trong những lời nói của nhà tiên tri Mohammed: "Thánh Allah là đấng toàn năng, ngài sẽ yêu quý bạn khi bạn hoàn thiện bất cứ gì bạn làm"(31).

Ở UAE, chúng tôi thích hoàn thiện tất cả những gì chúng tôi làm. Các cuộc họp là cơ hội để thảo luận mọi thứ, nói chuyện với nhau và xem xét lại những mặt tích cực cũng như tiêu cực. Mỗi xã hội đều có những khía cạnh tích cực và tiêu cực. Đúng và sai đều là một phần trong hành vi của con người. Theo đó, không có sự khác biệt nào giữa nhân viên và người đứng đầu bộ phận của anh ta hay giữa người đứng đầu này với người lãnh đạo.

Mỗi khi một người nào đó làm tôi thất vọng, tôi không giấu giếm cảm xúc của mình và ngay lập tức tôi cần cho họ biết tại sao tôi thất vọng. Khi tôi ngủ ban đêm, tôi có giấc ngủ ngon và sâu bởi tôi không ấp ủ một điều ác gì với ai. Tôi thích mọi người thẳng thắn với tôi và tôi cũng thích thẳng thắn với họ. Tôi chấp nhận những lời chỉ trích vì chúng có thể dẫn chúng tôi đến con đường đúng và tôi mong đợi mọi người cũng chấp nhận nó như tôi, vì cùng lý do trên.

Một số người nói với tôi rằng người quản lý làm việc vất vả và luôn bận rộn, đến văn phòng sớm vào buổi sáng và ra về muộn vào buổi tối. Theo quan điểm của tôi, những người quản lý như vậy có thể không làm tốt công việc, cho dù họ kiên nhẫn, nếu anh ta không thể quản lý để phát triển bản thân cũng như bộ phận của anh ta và hoàn thiện dịch vụ cũng như tính hiệu quả, anh ta đang không làm tốt như mong đợi và mất thời gian.

Tôi không ám chỉ cụ thể ai khi nói điều này, nhưng tôi muốn nói rằng nếu người quản lý không phát triển lĩnh vực công cộng một cách nhanh chóng, tư nhân sẽ chiếm phần của họ. Ngoại trừ an ninh và bảo vệ quốc gia, khu vực tư nhân trên thực tế có thể đảm nhận tất cả các chức năng của khu vực công. Mặc dù khu vực công có thể không cần phải cạnh tranh với khu vực tư nhân, cách duy nhất mà khu vực công có thể tồn tại là thông qua phát triển và thông qua việc tăng tính hiệu quả cũng như năng suất của mình.

(30) Một tuyển tập những nội dung truyền thống của các câu nói của nhà Tiên tri Mohammed, cùng với thực tiễn hàng ngày của

ông, đã xây dựng phần lớn nguồn gốc của những hướng dẫn cho người Hồi giáo ngoài Kinh Coran.

(31) Shu'ab al-Iman (The Branches of Faith), được kể bởi Ahmad Ibn Husayn Al Bayhaqi và được dịch sang từ tiếng Ả Rập.

Những người lãnh đạo khu vực công cũng phải tiếp xúc với thực tiễn và thảo luận với các đồng nghiệp cũng như các doanh nhân nhằm tận dụng từ kinh nghiệm và chuyên môn của họ. Đó là cách lý tưởng để nâng cấp dịch vụ và hiệu suất, nhưng nó cần phải được thực hiện ngay lập tức.

Một người quản lý cố gắng làm tất cả mọi việc sẽ kết thúc mà không làm được gì cả. Anh ta sẽ đi chệch hướng trong khi hoàn toàn mất tầm nhìn về con đường chính của mình. Bởi vì mỗi dự án đều bao gồm những nhiệm vụ lớn và nhỏ, người quản lý cấp cao nên tập trung vào những nhiệm vụ lớn và để phần còn lại cho nhóm của anh ta giải quyết. Cho đến khi dự án hoàn thiện, người quản lý nên dành thời gian để đánh giá hiệu quả nhóm của anh ta. Nếu không thể làm điều đó, anh ta và bộ phận của anh ta sẽ phải đối mặt với những vấn đề không mong muốn.

Đơn giản hóa và phức tạp hóa

Một lần, khi tôi còn nhỏ, tôi bị đánh thức bởi một hơi thở hổn hển nặng nhọc khi đang say ngủ vào giữa đêm. Tôi mở mắt và thấy một cái đầu lớn với hai con mắt sáng và cái miệng mở to đang nhìn thẳng vào mình. Cái đầu gần mặt tôi đến mức hơi thở nóng của nó giống như một luồng gió từ lò. Tôi đang ngủ trong căn phòng của mình ở trang trại Al Aweer(32), và đêm hôm ấy trời đang rất nóng nên tôi để cửa sổ mở. Sau đó tôi nhận ra rằng đó là đầu của một con sư tử già mà chúng tôi nuôi.

(32) Al Aweer là ngoại ô của Dubai, cách thành phố khoảng 35 km. Đây là làng nông nghiệp với trại Bedouin cho đến những năm 1990, khi thành phố mở rộng ra quy mô lớn.

Khi con sư tử đã được nuôi lớn, nó trở nên rất khó kiểm soát và bắt đầu tấn công mọi thứ nó nhìn thấy, cho dù đó là một con lạc đà, bò hay cừu. Khi tất cả người trong nhà tôi không thể kiểm soát nó nữa, họ đã đưa nó đến trang trại. Đêm hôm ấy, con sư tử đã lao mình vào những thanh chắn của cái chuồng cũ kỹ và tạo ra một lỗ hổng đủ rộng để nó trốn thoát mà không một người bảo vệ nào biết. Chắc chắn là nó đã lang thang xung quanh cho đến khi nhìn thấy cửa sổ phòng tôi mở, nó đã nhảy vào phòng ngủ của tôi và

bắt đầu dí mũi vào mặt tôi khụt khịt.

Thú ăn mồi có thể cảm nhận được sự sợ hãi và tấn công những con mồi hoảng sợ, nhưng tôi biết con sư tử già này và nó cũng biết tôi. Tôi đã không sợ hãi, chỉ cảm thấy bực mình, và tôi chỉ muốn nó đi ra ngoài để tôi có thể ngủ trở lại. Khi tôi cố gắng đẩy nó ra ngoài qua cửa phòng, nó không đi, vậy là tôi cố gắng đẩy nó qua cửa sổ nơi nó đã đi vào, nó cũng không chịu đi. Tôi chợt nghĩ ra rằng cách tốt nhất để tống khứ nó là làm cho nó học theo tôi bằng cách tự tôi đi ra ngoài qua cửa sổ. Con sư tử đã bị lừa và ngay khi nó theo tôi ra ngoài cửa sổ, tôi nhảy ngược lại căn phòng, đóng cửa sổ và đi ngủ.

Cách đơn giản nhất để giải quyết một vấn đề đôi khi lại là cách tốt nhất. Một người quản lý có thể giải thoát cho mình khỏi gánh nặng cố gắng làm mọi điều và không đủ thời gian bằng cách ủy quyền cho người khác. Khi một người lãnh đạo bị thuyết phục bởi lợi ích của việc ủy quyền và hành động phù hợp, nhà quản lý cũng sẽ theo gương anh ta. Tuy nhiên, bạn sẽ luôn thấy các nhà quản lý miễn cưỡng khi trao cho người khác một số quyền lực của họ trong bất kỳ hoàn cảnh nào – giống như một nhạc trưởng muốn chỉ huy dàn nhạc và chơi tất cả các nhạc cụ cùng một lúc.

Những nhà quản lý như vậy cần phải biết rằng, giao phó quyền lực không có nghĩa là từ bỏ quyền lực, từ bỏ vị trí của họ cho người khác hay mất kiểm soát. Ủy quyền là một cách cho phép người quản lý dành nhiều thời gian hơn cho phát triển, sáng tạo, đổi mới, lãnh đạo và tăng năng suất. Nó sẽ cho phép những thành viên trong nhóm nâng cao năng lực và kỹ năng lãnh đạo, cũng như xây dựng nên tuyến lãnh đạo thứ hai và thứ ba trong bộ phận mà người quản lý là người đứng đầu.

Một số nhà quản lý thảo luận nhiều về năng suất và tổ chức nhiều cuộc họp hết năm này sang năm khác. Thậm chí họ còn nghĩ họ đang làm công việc của mình khá tốt, cho đến khi cuối cùng họ nhận ra rằng không hề có sự tăng năng suất nào và cũng không có sự cải thiện nào trong bộ phận của họ. Khi họ tự hỏi "điều gì chưa đúng?", câu trả lời có thể là họ đã không phát triển bản thân và bộ phận của mình một cách đủ nhanh. Họ đã quay ghế lại, nghĩ rằng mọi thứ đều đúng và để cho bộ phận của họ tự quản lý.

Để việc quản lý trở nên hiệu quả, cần phải áp dụng những nguyên tắc quản trị hiện đại và đặt ra các chuẩn mực để phát triển quản trị trong nền kinh tế mới, như đã chỉ ra trong Chương trình hoàn thiện Chính phủ Dubai. Nếu những chuẩn mực này được áp dụng

đúng cách, họ có thể đảm bảo thành công ở cấp bộ phận và cả ở cấp quốc gia.

Tôi đã hướng dẫn nhiều bộ phận khác nhau của chính phủ tuân theo chuẩn mực chất lượng được đặt ra bởi quy hoạch phát triển các điều lệ của họ, nâng cao dịch vụ và sức mạnh của họ và tránh những cạm bẫy về hiệu suất. Bước tiếp theo là thực hiện kế hoạch chính phủ điện tử của Dubai, ngoài những kế hoạch và dự án đã hình thành còn có những dự án khác vẫn ở trong giai đoạn lên kế hoạch.

Trong chương trước, tôi đã đề xuất rằng tính thực tiễn là một trong những điều kiện tiên quyết để tầm nhìn được cụ thể hóa. Điều này có nghĩa rằng các mục tiêu cần phải thực tế và khả thi, bởi vì những giấc mơ và hy vọng mà không bắt nguồn từ thế giới thực thì không phải là loại mục tiêu mà chúng ta nghĩ tới. Phần còn lại phải được chuyển hóa thành một kế hoạch làm việc được tổ chức tốt, và được giám sát bởi các chuyên gia. Những kế hoạch như vậy, cũng như những người chịu trách nhiệm thực hiện chúng, cần phải chịu sự đánh giá và theo sát, đồng thời cần được tính toán để đảm bảo rằng tốc độ thực hiện phải phù hợp với tốc độ của nền kinh tế thế giới mới.

Một số người có thể nói rằng UAE không phải là đất nước duy nhất có tầm nhìn phát triển độc đáo và thực tế, hay UAE không phải là đất nước duy nhất đặt ra các chuẩn mực và các mục tiêu cho riêng mình. Vậy điều gì là khác biệt giữa UAE và những nước khác? Tôi tin rằng một trong những điểm khác biệt nằm ở định nghĩa của chúng tôi về tính thực tế. Theo quan điểm của chúng tôi, thực tế không phải là thực tế của hiện tại mà nó là thực tế chúng tôi thấy nó nên tồn tại.

Chẳng hạn, nếu chúng tôi nói rằng, mục tiêu cải cách quản trị và nâng cấp hiệu suất quản lý của chúng tôi là nhằm đưa hiệu suất hoạt động của chính phủ trong ngắn hạn lên cấp độ ngang bằng khu vực tư nhân về chất lượng dịch vụ và phương thức làm việc, đề nghị này có thực tế không? Trong khi điều này có thể bị xem là một ảo tưởng thậm chí cả ở những nước phát triển, đối với chúng tôi đó là mục tiêu 100% thực tế.

Chúng tôi có mục tiêu thực tế khác – mục tiêu mà tôi tin là đối với những người khác, nó còn giống giấc mơ hơn – đó là nâng cao chuẩn mực của dịch vụ, tính hiệu quả và hiệu suất của khu vực công, đến một mức độ cao hơn so với khu vực tư nhân. Chúng tôi không muốn quay ngược kim đồng hồ và thay thế khu vực tư

nhân bởi khu vực công cộng. Trái lại, chúng tôi muốn đưa khu vực tư nhân đến một kỷ nguyên mới của sự xuất sắc, hiệu quả và năng suất.

Từ "cuộc đua" đã xuất hiện nhiều lần trong quyển sách này và tôi sẽ không ngừng nhắc lại nó, bởi vì nó tóm lược tất cả sự phát triển hiện đang diễn ra trên thế giới của chúng ta. Thời gian trôi qua, đồng hồ đang kêu tích tắc, thế giới đang chạy đua và sẽ không ai đợi chúng ta cả. Chúng ta không thể yêu cầu đối thủ cạnh tranh của chúng ta chờ. Chúng ta cần phải phát triển và nâng cao năng lực bản thân mình.

Giờ đây chúng ta không thể dừng lại. Tôi không bắt đầu cuốn sách này với câu chuyện về con sư tử và linh dương mà không có lý do chính đáng. Tôi thực sự không kể một câu chuyện mà đưa ra một lời cảnh báo, lời cảnh báo mà chính bản thân tôi là người đầu tiên phải lưu ý. Tóm lại, nó nhắc nhở chúng ta rằng, nếu chúng ta là linh dương và chúng ta ngừng chạy, sư tử sẽ ăn thịt chúng ta. Nếu chúng ta là sư tử, chúng ta ngừng chạy, chúng ta sẽ chết đói.

Chúng ta còn có lựa chọn nào khác không?

Chương năm
Ra quyết định và làm việc nhóm

Ra quyết định đúng vào đúng thời điểm là một trong những nhân tố quan trọng nhất để thành công.

Ra những quyết định như vậy cũng là một trong những trách nhiệm quan trọng nhất của các nhà lãnh đạo thực thụ, bởi vì nó đòi hỏi sự táo bạo, ý chí, phản ứng nhanh và hiểu biết sâu về hậu quả của quyết định và làm thế nào để quyết định đó liên hệ với mục tiêu của họ.

Bằng cách ra những quyết định đúng vào đúng thời điểm, người lãnh đạo có thể lập lại sự cân bằng giữa thành công và thất bại, vượt qua những người khác và cải thiện cuộc sống người dân của mình, từ đó nhận được sự tôn trọng của những người khác.

Lãnh đạo là khả năng ra quyết định, và sự lãnh đạo thành công là ra các quyết định thành công. Chất lượng thông tin mà dựa vào đó người lãnh đạo ra quyết định càng tốt thì khả năng quyết định đó đúng càng cao. Xem xét, tham vấn, nghiên cứu và suy nghĩ thấu đáo là tất cả những gì cần thiết để đạt được một quyết định đúng đắn. Nếu một người lãnh đạo không thể biến tầm nhìn của mình thành một quyết định và biến quyết định thành thực tế thì anh ta đã thất bại.

Để tránh thất bại, một người lãnh đạo phải phát triển tầm nhìn của mình theo một thời gian biểu chặt chẽ, bởi vì trì hoãn và chần chừ là kẻ thù của thành công. Khi nhìn lại lịch sử, chúng ta thấy rằng nhiều nhà lãnh đạo đã thua những trận chiến quan trọng bởi vì họ đã không ra quyết định đúng vào đúng thời gian. Cuối cùng khi họ ra quyết định thì đã quá muộn – tình thế đã thay đổi và chiến thắng tiềm năng trở thành sự bại trận.

Phía sau mỗi thất bại lớn là một quyết định sai lầm, và sau mỗi quyết định sai lầm là một chính phủ đã không làm tròn nghĩa vụ với dân chúng – đó là một chính phủ đã không thực hiện nghĩa vụ của mình một cách đúng đắn, đã có các quyết định sai lầm hay trì hoãn ra quyết định.

Làm thế nào để một người lãnh đạo tránh được việc ra quyết định sai?

Anh ta nên xem xét cẩn trọng những mục tiêu của mình khi ra quyết định và nghiên cứu những thuận lợi cũng như rủi ro tiềm năng. Nếu có những rủi ro, một quyết định khác và thay thế cần phải được đưa ra cân nhắc. Không nên có những vùng tối, con đường anh ta đi nên rõ ràng tuyệt đối với mỗi bước đi và mọi bước đi. Điều đó đòi hỏi sự nghiên cứu thầm lặng và kỹ lưỡng mỗi khía cạnh của quyết định và tham khảo ý kiến các chuyên gia, cũng như những bài học rút ra từ những kinh nghiệm trước đó.

Ở Dubai, chúng tôi không ra bất kỳ quyết định nào mà không hoàn toàn tin tưởng vào tính khả thi của dự án cũng như khả năng thực hiện và đưa dự án đó ra thị trường. Nhưng mỗi khi khởi động một dự án mới, chúng tôi sẽ không bao giờ dừng lại cho tới khi nó được hoàn thành. Tất cả những điều đó xảy ra nhanh chóng và hiệu quả, dưới sự kiểm soát của những người có thẩm quyền. Kiêu ngạo, thành kiến và thiên vị không phải là những nhân tố tốt cho việc ra quyết định đúng. Để thành công, bạn cần phải nghiên cứu, lên kế hoạch và chuẩn bị thực hiện với quyết định đúng.

Lên kế hoạch rồi thực hiện – không bao giờ để bất cứ điều gì xảy ra ngẫu nhiên và hy vọng ở những cơn gió thuận lợi, trừ khi hiện tại cơn gió đó đang thổi.

Có một bài thơ Ả Rập nổi tiếng nói rằng, gió không phải lúc nào cũng mang lại những gì mà thuyền cần. Khi có cơn gió mạnh, tốt hơn hết là con thuyền nên được neo đậu an toàn và không ở ngoài biển lớn. Nếu bạn đang ở trên biển, bạn phải biết chính xác những gì bạn cần làm, xem xét trước những sự cố bất ngờ có thể xảy ra và cách giải quyết. Hãy cho mình một vài lựa chọn, hãy linh hoạt và đừng ngoan cố.

Một số quyết định có thể đưa ra dễ dàng và đến một cách tự nhiên trong diễn biến bình thường của công việc. Bất kỳ một quan chức nào cũng có thể ra những quyết định như vậy bất cứ lúc nào,

nhưng một người lãnh đạo cần phải luôn sẵn sàng để ra những quyết định khó khăn nhất nhằm đạt được những mục tiêu cụ thể, và thường là với một thông báo rất ngắn nếu không phải là ngay lập tức. Mặc dù tôi không thể liệt kê tất cả các quyết định khó khăn mà tôi đã đưa ra trong suốt cuộc đời mình – một số vượt ra ngoài lĩnh vực của cuốn sách này – nhưng tôi muốn đưa ra hai ví dụ.

Trong chiến tranh vùng Vịnh(33) năm 1991 đã có những cuộc đột kích trên không, tấn công bằng tên lửa vào tàu và máy bay, đến mức khiến các công ty bảo hiểm quyết định ngừng bảo hiểm cho vận chuyển hàng hóa bằng đường hàng không và đường biển ở khu vực của chúng tôi. Chúng tôi đã ngay lập tức phản ứng bằng quyết định tự bảo hiểm cho tuyến đường hàng không và đường biển của mình. Điều này đảm bảo việc kinh doanh được tiến hành như bình thường với vận tải hàng không và đường biển, hàng hóa sẽ vẫn lưu thông giữa cảng và sân bay của chúng tôi đến đích cuối cùng ở Vịnh. Quyết định dũng cảm này không chỉ mang lại lợi ích cho đất nước mà còn nâng cao uy tín của chúng tôi.

(33) Chiến tranh vùng Vịnh, còn có biệt danh là Operation Desert Storm (17/01/1991-28/02/1991) là một trận chiến tiến hành bởi lực lượng của Liên Hợp Quốc với 34 quốc gia được Mỹ dẫn đầu, chống lại Iraq để đáp trả cuộc xâm lược và thôn tính Kuwait của Iraq.

Ví dụ thứ hai về một trong những quyết định khó khăn nhất mà tôi đã đưa ra là thông báo về khoản tiền 55 tỷ AED (15 tỷ USD) dành cho việc mua 58 máy bay phản lực hiện đại để tăng cường cho đội máy bay của hãng Hàng không Emirates. Việc mua bán này đã được thông báo ở Dubai Air Show(34) vào tháng 11 năm 2001. Đã có nhiều câu hỏi về sự khôn ngoan của quyết định khi nó được đưa ra chỉ hai tháng sau vụ tấn công kinh hoàng 11/9 ở New York. Những cuộc tấn công đó kéo theo khủng hoảng của ngành công nghiệp hàng không, đặc biệt ở Mỹ và châu Âu, với nhiều hãng hàng không phá sản.

(34) Dubai Air Show là một cuộc triển lãm được tổ chức hai năm một lần bởi Hàng không vũ trụ F&E từ 1989, hợp tác với Chính phủ Dubai, Cơ quan Hàng không Dân sự Dubai, Hãng hàng không Dubai và liên kết với Lực lượng quân đội Dubai.

Có nhiều người hỏi về tính khôn ngoan của quyết định này nhưng tầm nhìn của tôi về tương lai là động cơ chính của tôi. Tôi biết

rằng đây là cơ hội rất hiếm để mua máy bay với giá rẻ so với mức hiện hành, mà chúng tôi chắc chắn sẽ cần những chiếc máy bay này trong tương lai. Hơn nữa, việc này cũng nhằm nâng cao vị thế quốc tế của hãng Hàng không Emirates và tăng khả năng chuyên chở nhiều hành khách hơn khi thị trường hồi phục sau thời gian suy thoái kinh tế thế giới tạm thời.

Chúng tôi đã đưa ra một quyết định đúng đắn và thời gian đã không chỉ chứng minh rằng chúng tôi đúng, nó còn chứng minh rằng thời điểm ra quyết định của chúng tôi cũng đúng.

Một số quyết định được ra trong hoàn cảnh khác với phạm vi rộng hơn và thậm chí có những mục tiêu tương lai hơn. Ví dụ, khi hãng Hàng không Emirates ra mắt chuyến bay Dubai – Osaka, Fusae Ohta, nguyên thị trưởng Osaka, đã nói với tôi rằng, những chuyến bay này sẽ sớm đạt tới lượng khách tối đa. Tôi đồng ý và nói thêm, tôi không thực sự quan tâm đến điều gì sẽ xảy ra ngay lập tức sau khi đưa tuyến bay này vào hoạt động, tôi quan tâm nhiều hơn đến điều gì sẽ xảy ra một năm rưỡi sau chuyến bay này.

Mọi quyết định đều bao hàm cả rủi ro, nhưng vì chúng tôi tự xem mình là những người đảm bảo cho lợi ích và phúc lợi của người dân, nên bất cứ điều gì là tốt cho đất nước và mang lại lợi ích cho người dân thì chúng tôi luôn phải phấn đấu thúc đẩy điều đó – ngay cả khi nó ẩn chứa rủi ro.

Điều này đòi hỏi sự quan tâm tối đa vì thực sự là rủi ro càng cao thì phần thưởng lại càng lớn. Về phía mình, chúng tôi chỉ tính toán rủi ro sau khi đã xem xét toàn diện tình huống. Chúng tôi cũng tránh tất cả những rủi ro mà ở đó chúng tôi không lượng giá được nó sẽ dẫn đất nước, người dân và nền kinh tế của chúng tôi đến đâu.

Không phải tất cả các quyết định và rủi ro đều giống nhau. Chúng được xếp hạng ở nhiều mức độ, trong đó mỗi quyết định hay rủi ro đều đòi hỏi sự nghiên cứu chi tiết và phải được dựa trên một kế hoạch toàn diện. Ngược lại, kế hoạch phải bao gồm: vấn đề chủ đạo, người phụ trách thực hiện, thời gian biểu, người phụ trách giám sát và những tùy biến lựa chọn thay thế khác nhau. Điều đó không có nghĩa là chúng tôi sẽ không phạm sai lầm, nhưng sai lầm sẽ không bao giờ khiến các dự án của chúng tôi thất bại.

Tôi có thể đưa ra một vài ví dụ về những quyết định được thực hiện và dẫn đến kết quả thành công, bao gồm: giải vô địch golf đầu tiên của chúng tôi, việc xây dựng thành phố Internet Dubai

và thành phố Truyền thông Dubai. Các dự án này liên tiếp bị chỉ trích và trông đợi sẽ thất bại. Lấy The Palm Jumeirah làm ví dụ. Tất cả các lô nhà trên đảo đã được bán hết trong 72 giờ, thậm chí trước khi một bờ tường được xây dựng. Chúng tôi đã chọn cách đặt ra một lợi ích biên nhỏ hơn để các sản phẩm bất động sản phù hợp với phân khúc thị trường rộng hơn.

Một nhà lãnh đạo không nên cố gắng thuyết phục người dân rằng anh ta chỉ làm vì lợi ích của họ bằng cách ra những quyết định mà thật lâu sau mới có lợi cho họ. Một nhà lãnh đạo tốt hơn hết nên tập trung vào việc cho người dân của mình thấy những kết quả hữu hình thông qua các dự án đang được thực hiện. Khi người lãnh đạo thành công trong việc phân bổ sự thịnh vượng cho một số lượng lớn người, anh ta sẽ tạo động lực cho họ chi tiêu nhiều hơn và tăng tốc cho vòng quay kinh tế. Làm việc cho lợi ích của người dân cũng hàm ý là làm việc cho lợi ích của cộng đồng doanh nghiệp, bởi vì đây là trụ cột của nền kinh tế quốc gia.

Nếu trụ cột này càng mạnh, thì người dân càng được thỏa mãn. Người dân càng được thỏa mãn họ sẽ càng tập trung xây dựng cho sự thịnh vượng quốc gia. Và khi họ càng xây dựng cho sự thịnh vượng quốc gia thì chính phủ càng có khả năng ra quyết định đúng. Đây là một vòng tròn liên tiếp mang lại lợi ích cho mọi người một khi nó được liên kết đúng đắn. Nhưng một khi nó bị đứt quãng, tất cả sẽ phải chịu tổn thất.

Khi người ta hỏi tôi về dự án có ảnh hưởng sâu sắc nhất trong trái tim tôi, tôi luôn trả lời họ rằng, điều đó phụ thuộc vào địa điểm, thời gian và bản chất của dự án. Đối với tôi, một dự án cũng như một đứa con – đứa trẻ mà tôi muốn ở bên cạnh, làm việc vì nó, quan tâm, nuôi dưỡng và trông nom nó cho đến khi nó trưởng thành. Sau đó thì một dự án mới đến và toàn bộ vòng tròn được lặp lại.

Làm việc nhóm

Một số người nói rằng, người Ả Rập làm việc cá nhân thì tốt nhưng làm việc nhóm kém và đó là lý do tại sao mà chúng ta phải chịu sự quản lý tồi và những thể chế yếu kém. Tôi tin rằng đó là một sự khái quát không công bằng. Xây dựng một nền văn minh đòi hỏi một nỗ lực tập thể và người Ả Rập là những người thừa kế của một nền văn minh vĩ đại, vậy nên họ nhất định có khả năng làm việc cùng nhau.

Nhưng dù chúng ta đặt nền văn minh qua một bên trong giây lát,

chúng ta sẽ thấy, làm việc nhóm trong những lĩnh vực như trồng trọt, săn bắn và xây dựng là thiết yếu cho sự sinh tồn của loài người chúng ta từ thuở bình minh.

Tất cả chúng ta đều biết tổ tiên của chúng ta đã thành công như thế nào trong thời kỳ mò ngọc trai(35). Cuộc hành trình khó khăn này là một minh chứng cho những người nhận thức được tầm quan trọng của làm việc nhóm. Mỗi cá nhân trên con thuyền rong ruổi dọc bờ vùng Vịnh đều có một nhiệm vụ cụ thể để thực hiện vào đúng thời điểm và với khả năng tốt nhất có thể. Cuộc sống của những người mò ngọc trai phụ thuộc vào điều đó. Nỗ lực phối hợp này là điều kiện tiên quyết để họ trở về nhà sau một thời gian dài cần cù trên biển và thu hoạch được một lượng lớn ngọc trai. Trong những điều kiện tốt nhất thì chủ nghĩa cá nhân vẫn có thể đồng nghĩa với việc đánh mất lợi nhuận và tệ hơn là chết.

(35) Cho đến những năm 1930, ngoài thương mại, ngành công nghiệp ngọc trai là nguồn thu nhập duy nhất của những người dân sống ở khu vực mà ngày nay là UAE. Ngành công nghiệp này đã sụp đổ như là một hậu quả trực tiếp của sự suy thoái kinh tế toàn cầu và việc xuất hiện ngọc trai nuôi của Nhật Bản.

Làm việc nhóm rõ ràng là sức mạnh chủ yếu với bất kỳ công việc vĩ đại nào. Khi mỗi thành viên trong nhóm hoàn toàn hiểu được vai trò của mình, anh ta sẽ thấy tận tâm hơn với nhóm và quyết tâm làm việc tốt nhất. Nền kinh tế của chúng ta ngày nay phức tạp và đa dạng hơn nhiều trước đây. Để đạt được mục tiêu chung trong hoàn cảnh kinh tế phức tạp này, chúng ta cần một mức độ phối hợp cao hơn, không chỉ là từ các thành viên của các nhóm riêng mà còn là ở mức độ tập hợp các nhóm.

Làm việc nhóm là một trong những con đường quan trọng nhất để thực hiện thành công tầm nhìn và mục tiêu của người lãnh đạo. Một người lãnh đạo thành công đã từng nói: “Tôi muốn các thành viên trong nhóm yêu chiến thắng và ghét thất bại”. Ngay cả khi người lãnh đạo không thể tìm chính xác thành viên mà họ muốn thì anh ta vẫn nên lựa chọn những người tốt nhất và dẫn họ đến thành công.

Một nhóm không nên chỉ khác biệt trong công việc, mà còn phải khác biệt trong suy nghĩ và hành động. Các thành viên cũng nên tự tin vào nhóm của mình và tin vào các nhóm khác, bởi vì điều đó thúc đẩy sự ràng buộc. Mỗi thành viên trong nhóm có thể có tầm nhìn và tham vọng riêng, nhưng tất cả các thành viên phải có

niềm tin vào tầm nhìn của người lãnh đạo, suy nghĩ tích cực về nó và cùng làm việc để đạt được các mục tiêu của nó.

Một nhóm hiệu quả lý tưởng sẽ được xây dựng dựa trên sự tin tưởng lẫn nhau, lòng tận tụy, sự liên kết mật thiết, giao tiếp hiệu quả và thiết lập những mục tiêu rõ ràng. Các thành viên trong nhóm nên được tôn trọng, thấu hiểu, khích lệ, thúc đẩy và thích thú với phần trách nhiệm được phân công. Có nhiều cách để đạt được điều này, trong đó phương pháp quan trọng nhất là để các thành viên trong nhóm đóng góp vào nhiều giai đoạn khác nhau của dự án, bắt đầu từ giai đoạn thiết kế, và sau đó giao cho họ những quyền lực cần thiết để thực hiện nó.

Yếu tố quan trọng nhất trong việc giao quyền là người lãnh đạo phải chọn đúng người. Sau tất cả, người lãnh đạo phải chịu hoàn toàn trách nhiệm cho quyết định của mình. Giao một số quyền cho người khác không giải phóng người lãnh đạo khỏi tất cả các trách nhiệm, cho dù người được giao quyền là người có lỗi. Bản chất của giao quyền là tạm thời và giới hạn trong một dự án hay nhiệm vụ cụ thể. Chắc chắn đây không phải là sự giao trách nhiệm.

Rõ ràng, người lãnh đạo không nên chỉ giao quyền và rồi quên mọi nhiệm vụ. Anh ta cần thường xuyên theo dõi công việc và can thiệp nếu cần, để sửa chữa các tình huống bất thường hoặc là cho lời khuyên. Mặt khác, người được giao quyền cần phải nhận thức đầy đủ rằng, quyền lực giao cho anh ta có thể bị rút lại bất cứ lúc nào.

Ngoài những điều trên, việc giao quyền chắc chắn là ẩn chứa những rủi ro. Ví dụ, khi chúng tôi bắt đầu hình thành dự án Chính phủ điện tử Dubai, tôi đã có thể lựa chọn một nhóm điều hành từ những người đứng đầu các phòng ban – những người được biết đến bởi khả năng của họ – nhưng tôi đã không làm thế. Bởi vì dự án là rất quan trọng trong việc thành lập một trung tâm quốc tế Dubai cho nền kinh tế thế giới mới, và liên quan đến áp dụng

những công nghệ hiện đại nhất để nâng cao hiệu quả, dịch vụ và năng suất, tôi đã quyết định lựa chọn thành viên cho nhóm điều hành từ những nhân viên cấp thấp hơn. Tôi đã chọn được một nhóm rất có năng lực, tin tưởng vào khả năng thực hiện thành công dự án của họ, không chỉ theo tiến độ mà còn với một thời gian kỷ lục.

Trong mọi lúc, tôi luôn để mắt đến những nhân viên triển vọng và những người khác dựa trên những cơ hội – những cơ hội cho phép họ bộc lộ đầy đủ tiềm năng của họ. Một khi một cơ hội xuất hiện, tôi trao cho họ quyền được làm việc và mong đợi họ tiến hành nhanh nhất có thể.

Nếu những người này vượt qua bài kiểm tra với mức điểm cao và năng lực của họ đáp ứng kỳ vọng của tôi, tôi có thể tiến cử họ lên vị trí điều hành cấp cao và giao cho họ giám sát một hoặc nhiều dự án khác. Trong giai đoạn nhạy cảm này, tôi hết sức quan tâm đến việc phát triển kỹ năng lãnh đạo của người đó để cung cấp tất cả những sự phối hợp, hỗ trợ và khích lệ cần thiết.

Nhân tố quan trọng nhất trong quá trình này là người lãnh đạo phải sẵn sàng chịu trách nhiệm cho bất kỳ sai lầm nào mà người được trao quyền có thể phạm phải cùng với hậu quả của nó.

Để tránh các vấn đề này, một số lãnh đạo tự giới hạn lựa chọn ứng cử viên tốt ở các bộ trưởng, thứ trưởng hay quản lý cấp cao giàu kinh nghiệm. Nhưng đó không phải là cách làm của một người lãnh đạo thực thụ. Nếu ở Dubai chúng tôi không giao quyền, không gánh vác trách nhiệm cho quyết định và hành động của những người mà chúng tôi giao quyền, và không theo dõi năng lực của họ, chúng tôi đã không thể có nhiều nhà lãnh đạo trẻ và thành công để chúng tôi có thể tự hào đến thế.

Chuyên môn và năng lực của thế hệ điều hành mới của chúng tôi sánh ngang với nhóm điều hành tinh nhuệ nhất thế giới. Nếu chúng tôi không khám phá và huấn luyện những con người đầy tài

năng này, có thể họ sẽ vẫn bị giới hạn ở những nhiệm vụ thường ngày, thay vì được bộc lộ tính sáng tạo, nhiệt tình và khả năng vượt trội của họ. Nếu chúng ta quan tâm đến việc khám phá các tài năng tiềm ẩn, và cho phép tiềm năng lãnh đạo của họ bộc lộ, chúng ta sẽ thúc đẩy cảm giác bình an trong tâm hồn họ, cùng với sự tự tin và niềm tin vào người khác.

Đến lượt mình, điều này sẽ thúc đẩy khái niệm và tinh thần làm việc theo nhóm. Nó cũng cho thấy sự cần thiết phải phối hợp các nỗ lực và hỗ trợ lẫn nhau giữa các thành viên. Đây là điều quan trọng cho sự thành công của nhóm, và mỗi thành viên trong nhóm phải nhận biết chính xác vai trò của mình. Một trình độ phối hợp cao là khả năng mà các thành viên trong nhóm cần phải

đạt được thông qua sự đào tạo và học hỏi bền bỉ. Các trường quản lý có những khóa học dành riêng cho việc đào tạo. Họ sẽ dạy bạn cách để nhóm chấp nhận bạn và cách để trở thành một thành viên hiệu quả trong nhóm.

Người lãnh đạo và nhóm

Tất cả chúng ta đều là những chiến binh trong đội quân phát triển, chúng ta có cùng cấp bậc và nhiệm vụ như trong các đội quân truyền thống. Nhóm làm việc là ở tiền tuyến của sự phát triển và được giao những nhiệm vụ quan trọng nhất – đó là những người có thể đảm bảo chiến thắng trong cuộc chiến phát triển. Nhưng trừ khi người lãnh đạo của các nhóm này trang bị cho họ sự đào tạo, khích lệ, quan tâm và khuyến khích đúng mức, và trừ khi người lãnh đạo dẫn đường cho họ, họ sẽ không bao giờ có khả năng chinh phục được các trở ngại và đạt được các mục tiêu.

Tôi đã từng nói rằng khả năng lãnh đạo là một trong những chủ đề khó giải thích nhất, đặc biệt khi những kinh nghiệm của riêng tôi là sự liên hệ duy nhất mà tôi viết trong cuốn sách này. Tôi cũng muốn nói thêm rằng làm lãnh đạo cũng là một khó khăn.

Nhiều người đã hỏi tôi khó khăn lớn nhất mà tôi từng gặp phải trong hai mươi năm qua là gì. Cuốn sách này cung cấp cho các bạn cơ hội hoàn hảo để tìm thấy câu trả lời.

Chướng ngại lớn nhất mà tôi từng gặp phải khi dẫn dắt đất nước phát triển là làm sao để truyền tải thông điệp cho những người tham gia quá trình này, để họ hiểu được chính xác điều tôi muốn họ làm. Để chắc chắn tất cả những người làm việc cùng tôi có thể hiểu được tầm nhìn của tôi, như thế họ mới có thể đạt được các mục tiêu, nhận biết con đường và có được rõ ràng trong tâm trí họ từng giai đoạn và toàn bộ các giai đoạn phát triển. Đây là điều quan trọng để đạt được các mục tiêu.

Trở ngại này có thể có ở bất kỳ cấp độ nào, không giới hạn chỉ với những người mà tôi làm việc cùng trong khu vực công. Vượt qua nó là một nỗ lực to lớn, nhưng cuối cùng, mọi người hiểu được nhiệm vụ của mình và tiến hành thực thi nhiệm vụ. Giờ đây chúng tôi đều đang ở trong cuộc đua, tôi xem thành tích này là phần thưởng lớn nhất của mình.

Mặc dù làm lãnh đạo là rất khó, tôi vẫn thích thú với công việc của mình và luôn tin chắc rằng, nhóm của tôi cũng thích công việc của họ. Người nào không hứng thú với công việc thì không thể

làm việc hiệu quả.

Phần III
Phát triển để tồn tại

Chương sáu
Bên bờ dòng sông Creek

Cuộc chiến sinh tồn

Ngành công nghiệp ngọc trai đã từng là trụ cột kinh tế của các quốc gia vùng Vịnh nói chung và Dubai nói riêng. Phần lớn người dân của khu vực đã tham gia vào thu hoạch ngọc trai hoặc có nghề nghiệp liên quan đến việc buôn bán ngọc trai. Buôn bán ngọc trai đã thịnh vượng ở Dubai đến mức biến Dubai trở thành một trong những trung tâm thương mại lớn cho mặt hàng quý hiếm này.

Mặc dù mò ngọc trai đã mang lại một số lợi ích cho dân cư khu vực, nhưng nó cũng ẩn chứa những khó khăn và sự đau đớn vô cùng. Người mò ngọc trai và thủy thủ là những người phải chịu đựng nhiều nhất. Nó không khác gì một cuộc chiến tàn bạo để giành giật lấy cuộc sống cho gia đình họ. Nhưng người dân của khu vực vẫn kiên định với cuộc chiến khắc nghiệt này để tồn tại và chịu đựng mọi tai họa không chút do dự.

Khi những công dân trẻ của vùng Vịnh ngày nay nghe những câu chuyện về những gì mà cha hay ông của họ đã phải trải qua để tồn tại, họ nghĩ rằng đó là những truyền thuyết. Họ không thể tin rằng những câu chuyện đó là thật bởi vì ngày nay họ có tất cả nền văn minh xa hoa và hiện đại. Họ không thể tưởng tượng bất cứ thứ gì khác. Tôi còn nhớ rõ mình đã xúc động sâu sắc thế nào khi nghe kể về sự cực khổ của những người mò ngọc trai. Chúng ta phải nhớ đến họ với lòng biết ơn, sự cảm kích và lòng tự hào vì là hậu thế của những con người tuyệt vời này – những con người đã vượt qua được những thử thách khổng lồ.

Khủng hoảng ngọc trai

Theo lịch sử, khu vực vùng Vịnh, bao gồm cả vùng mà ngày nay được biết tới là Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất, đã giữ một vị trí quan trọng trong thương mại thế giới, như là một điểm trung chuyển quan trọng cho hàng hóa đường biển và các đoàn bộ hành qua sa mạc.

Những nhà lãnh đạo Dubai đã cống hiến cho sự ổn định của tiểu quốc và sự thịnh vượng thương mại bằng cách mở cửa cho các thương gia, chủ doanh nghiệp nước ngoài và cung cấp cho họ nhiều cơ sở thiết bị. Chính sách khôn ngoan này đã mang lại kết quả. Nó tác động tích cực đến nền kinh tế tiểu quốc và mang lại vị trí thống trị thương mại trong khu vực cho Dubai.

Sự nổi lên trong thương mại ngọc trai đã mang lại sự thịnh vượng cho nền kinh tế Dubai và biến tiểu quốc trở thành một trung tâm quan trọng cho việc cung cấp và buôn bán ngọc trai. Cũng vì thế, Dubai đương nhiên phải hứng chịu nhiều hơn tất cả các quốc gia vùng Vịnh khác trước sự suy sụp nhu cầu ngọc trai tự nhiên. Đây là hệ quả của cuộc đại khủng hoảng trên toàn thế giới trong những năm đầu thập niên 1930, cùng với nó là việc xuất hiện ngọc trai nuôi Nhật Bản rẻ hơn trong khoảng thời gian này. Người dân trong khắp khu vực đã phải hứng chịu việc mất đi nguồn thu nhập lớn và thương mại khu vực đã suy sụp mạnh.

Do cuộc đại khủng hoảng, thương mại thế giới cũng đã giảm hơn một nửa giá trị so với trước khi khủng hoảng xảy ra và kinh tế toàn cầu đã sụt giảm tới mức gần như suy vong. Các nhà máy đóng cửa trên khắp thế giới và hàng trăm nghìn người đã mất việc.

Khi người dân không còn khả năng đảm bảo cho những nhu cầu tối thiểu thì hiển nhiên là họ không có khả năng cho những thứ xa hoa hơn. Nhu cầu toàn thế giới về các loại hàng hóa xa xỉ bao gồm ngọc trai tự nhiên từ vùng Vịnh đã giảm đáng kể. Một số quốc gia thậm chí đã cấm nhập khẩu tất cả hàng hóa xa xỉ vì sự sụp đổ của hệ thống tiền tệ. Nhưng ngọn gió "chết người" nhất thổi vào ngọc trai vùng Vịnh là ngọc trai nuôi. Trong khi vẻ bên ngoài rất giống nhau, ngọc trai nuôi lại rẻ hơn rất nhiều so với ngọc trai thiên nhiên.

Với sự sụp đổ của trụ cột kinh tế vùng Vịnh, người dân ở Dubai và các quốc gia vùng Vịnh khác đã phải hứng chịu khủng hoảng kinh tế diện rộng. Khoảng thời gian những năm sau sự phá sản của thương mại ngọc trai là một trong những thử thách lớn nhất cho toàn khu vực và Dubai không phải là ngoại lệ. Người dân đã phụ

thuộc nặng nề vào công nghiệp ngọc trai. Sự sụp đổ của nó đã dẫn tới việc phá sản hàng loạt và những khó khăn không kể xiết. Dân cư ở khu vực nói chung và ở Dubai nói riêng đã rất kiên cường, quen với các khó khăn và rất tin tưởng vào lòng nhân từ của Thánh Allah – cũng như tin vào chính họ – rằng họ có thể vượt qua khủng hoảng.

Một số thương nhân đã thành công trong việc chuyển đổi sang kinh doanh mặt hàng khác, còn những con thuyền đánh bắt ngọc trai thì đã được chuyển đổi thành tàu chở hàng và chở khách, trong khi những người mò ngọc trai thì cố gắng kiếm sống bằng nghề đánh cá, trồng trọt và những loại công việc chân tay khác. Dubai có nhiều thuận lợi hơn nhờ vị trí chiến lược của bến cảng tự nhiên - Creek(36) - và những chính sách kinh tế sáng suốt của các nhà lãnh đạo. Nhờ đó nó thu hút được nhiều tàu, thương gia và doanh nhân hơn những nơi khác. Như một con chim phượng hoàng bay lên từ đống tro tàn, nền kinh tế phụ thuộc ngọc trai đã vươn mình chuyển hóa sang tất cả các loại hình thương mại khác, cho phép tiểu quốc trở nên thịnh vượng một lần nữa và trở thành một trung tâm thương mại của vùng Vịnh.

(36) Dubai Creek hay Khor Dubai là con lạch biển nằm ở Dubai, UAE. Nó kéo dài đến Khu bảo tồn Ras Al Khor.

Tìm kiếm sự thay thế

Người ta nói rằng trong suốt lịch sử con người, các thành tựu là sản phẩm của giấc mơ và ý tưởng. Trong chương tiếp theo, tôi sẽ nỗ lực làm sáng tỏ mục tiêu của giấc mơ, tầm nhìn và ý tưởng đã định hình nên khu vực này cho đến giữa thế kỷ và cả tương lai sau đó.

Dubai được định hướng tăng cường đường biên cạnh tranh quốc tế. Chúng tôi thực sự có tính cạnh tranh, nhờ vị trí chiến lược Đông – Tây, cơ sở hạ tầng tối tân và nền kinh tế miễn thuế mang lại cho các nhà đầu tư chất lượng, chi phí hiệu quả và mức quan liêu tối thiểu.

Những ý tưởng kinh tế như vậy quả thực có vẻ hiện đại và nền kinh tế miễn thuế không phải là đi trước thời đại so với hiện tại, nhưng sẽ vẫn tồn tại ở tương lai gần. Bất kể mức độ tối tân và phát triển, đến nay nhiều nước đã thất bại trong việc đạt đến mô hình kinh tế cho phép họ cân nhắc bãi bỏ thuế. Nếu chúng ta muốn thực tế hơn, chúng ta cần phải thừa nhận rằng thuế đã trở thành

điều gì đó của nền công nghiệp tự tồn tại ở nhiều quốc gia. Từ khi kết thúc Chiến tranh Thế giới thứ hai, nền công nghiệp này đã không ngừng phát triển và đến nay đã tạo ra tất cả các loại hệ thống và nguyên tắc, những thứ có ảnh hưởng đến mọi khía cạnh của cuộc sống.

Một số hệ thống thuế trở nên phức tạp đến mức người phương Tây không thể hoàn thành kê khai thuế hàng năm nếu không có sự hỗ trợ của một người kế toán chuyên nghiệp. Nếu như ngày nay, nền kinh tế miễn thuế được xem là phát triển và đi trước thời đại, hãy xem xét xem ý tưởng kinh tế này là tân tiến như thế nào ở 100 năm trước?

Mặc dù tôi đang dùng thuật ngữ mới nhất khi viết về ý tưởng nền kinh tế miễn thuế hiện đại, đôi lúc tôi vẫn cảm thấy tôi chỉ nhắc lại ý tưởng mà Dubai đã biết một thế kỷ trước khi WTO được thành lập. Những ý tưởng như vậy là một trong những lý do quan trọng nhất cho sự nổi lên của Dubai trong phạm vi thương mại.

Năm 1902, tiếp theo sự tăng thuế qua vùng Vịnh ở đảo cảng Lingeh của người Ba Tư ở vùng Vịnh, Hoàng thân Maktoum bin Hasher(37), người lãnh đạo Dubai lúc bấy giờ, đã bãi bỏ tất cả thuế hải quan cho nhập khẩu. Và kết quả của chính sách tự do của Hoàng thân Maktoum là hàng hóa Ấn Độ tràn ngập cảng thành phố chỉ một thời gian ngắn sau đó và Dubai sớm trở thành trung tâm của vùng Vịnh cho hoạt động tái xuất khẩu sang các cảng láng giềng hay thị trường nội địa, như là Buraimi Oasis(38). Một số lượng lớn các thương gia vùng Vịnh nổi bật đã sớm di chuyển đến Dubai và xây dựng trụ sở chính cho khu vực ở nơi này.

Người thừa kế Hoàng thân Maktoum, ông tôi, Hoàng thân Saeed bin Maktoum(39), đã tiếp tục thông qua chính sách kinh tế mở cửa và tự do thương mại với mọi loại thuế, bao gồm cả những loại thuế đã được đặt ra trước đây đối với xuất khẩu ngọc trai, phân khúc thương mại lớn nhất từ trước đến nay. Điều đó đóng góp cho sự phát triển phồn thịnh của Dubai và cho phép thành phố trở thành một trong những trung tâm thương mại ngọc trai quan trọng nhất của khu vực.

(37) Hoàng thân Maktoum bin Hasher Al Maktoum là người lãnh đạo Dubai từ 1894 đến 1906.

(38) Buraimi Oasis hay Al Buraymi là một thị trấn ốc đảo ở phía đông bắc Oman, ở biên giới của UAE.

(39) Hoàng thân Saeed bin Maktoum Al Maktoum (sinh năm 1878) là người lãnh đạo Dubai từ 1912 đến 1958.

Mặc dù UAE là một trong những đối tượng hưởng lợi lớn nhất của ngành thương mại này ở khu vực vùng Vịnh, điều đó cũng đồng nghĩa với việc UAE là một trong những đối tượng bị ảnh hưởng nặng nề nhất từ sự sụp đổ.

Dubai đã nuôi dưỡng nhiều hoạt động kinh tế khác trong thời gian đó, một phần lớn trong các hoạt động đó là các hoạt động liên quan đến việc phục vụ cho thương mại ngọc trai. Trong 17 năm từ khi bắt đầu cuộc đại khủng hoảng năm 1929 cho đến khi kết thúc Chiến tranh Thế giới thứ hai năm 1945, tiểu quốc đã tìm kiếm những sự thay thế cho thương mại ngọc trai và đã bằng mọi cách nỗ lực duy trì nền kinh tế và cung cấp cho người dân những dịch vụ cơ bản.

Năm 1937, Hoàng thân Saeed đã ký thỏa thuận sở hữu duy nhất về khai thác dầu mỏ với Công ty Dầu khí Trucial States(40). Thỏa thuận với công ty liên kết với Công ty dầu Iraq, đã mất 20 tháng để thương lượng và trao quyền khai thác 75 năm đổi lại tiền thuê mỏ hàng năm là 30.000 rupi Ấn Độ.

(40) The Trucial States là tên cũ của khu vực hiện nay được biết đến với tên UAE. Thuật ngữ "Trucial" đề cập đến thỏa thuận ngừng bắn trên biển ký kết giữa Anh Quốc và những nhà lãnh đạo của khu vực trong thế kỷ 19.

Dubai đã hy vọng nhiều vào việc phát hiện ra dầu mỏ trên lãnh thổ, đặc biệt là khi công ty này hứa trả cho Chính phủ Dubai 200.000 rupi trong hai tháng để tìm ra dầu mỏ với khối lượng thương mại và 3 rupi với mỗi thùng dầu xuất khẩu. Thật không may, công ty này đã thất bại trong việc tìm ra dầu và phải từ bỏ những quyền lợi của mình.

Dubai không còn lựa chọn nào khác là phải quay lại tập trung vào thứ mà chúng tôi biết là tốt nhất: thương mại nói chung và tái xuất khẩu nói riêng. Các thương nhân thường nhập khẩu hàng hóa miễn thuế về Dubai với số lượng lớn và giá cả cạnh tranh sau đó tái xuất khẩu chúng với mức thuế 0% sang các thị trường trong khu vực. Vàng là mặt hàng được tái xuất khẩu nhiều nhất từ Dubai, đặc biệt là sau Chiến tranh Thế giới thứ hai, và đã tăng nhanh khi nhiều quốc gia trong khu vực cấm nhập khẩu vàng vì lý do kinh tế.

Chính phủ Dubai đã hỗ trợ mạnh mẽ thương mại tái xuất bằng cách xây dựng một sân bay quốc tế hiện đại năm 1959 và mở rộng cũng như phát triển con lạch tự nhiên Creek, nơi đã và vẫn đang là một trong những nguồn lực kinh tế chủ chốt. Cùng với thời gian và với kinh nghiệm cũng như chuyên môn đã được tích lũy đầy đủ, Dubai đã trở thành một trong những trung tâm hàng đầu về tái xuất khẩu vàng và là nơi đặt trụ sở khu vực ưa chuộng của một số lượng lớn các ngân hàng cũng như công ty kinh doanh thứ kim loại quý hiếm này.

Ngợi khen và chỉ trích

Tôi đã từng chạy theo cha, bừng bừng tức giận khi nói với ông việc một số tờ báo đăng những câu chuyện sai sự thật về Dubai và đề xuất rằng, ông nên cấm việc bán những tờ báo này ở tiểu quốc. Cha tôi trấn an và giải thích, sẽ là tốt hơn khi chấp nhận những tờ báo đó lưu hành trong thành phố của chúng ta, và nếu những gì nó đăng là đúng, chúng ta xứng đáng bị chỉ trích, còn nếu không, sẽ không ai tin chúng. Tôi đã bị thuyết phục bởi sự khôn ngoan của cha và xác định sẽ không bao giờ cấm bất kỳ một sự xuất bản nào trong mọi hoàn cảnh.

Tôi thích thấy những chỉ trích có tính xây dựng trên báo chí hơn là sự ngợi ca. Mọi người đều biết về các thành tích và chúng tôi thực sự không cần một lời nhắc lại nào cả, nhưng khám phá ra sai lầm sẽ dẫn các quan chức và những người ra quyết định đến việc sửa sai và tránh mắc thêm sai lầm. Tôi không bao giờ cố gắng áp đặt hay hàm ý với báo chí điều gì họ nên viết và xuất bản, bởi vì các chuyên gia truyền thông biết công việc của họ rõ hơn tôi. Tuy nhiên, điều mà tôi luôn mong muốn là những chỉ trích phải đúng và xác thực với nội dung được đúc kết từ những nghiên cứu chuyên môn, không bắt nguồn từ những điều mơ hồ, tin đồn hay lời nói bóng gió.

Quay lại với tái xuất khẩu vàng, lời mở đầu này là cần thiết để khuyến dụ những ai đã nói hay đã hàm ý rằng Chính phủ Dubai từng khuyến khích buôn lậu vàng vào tiểu lục địa Ấn Độ. Những lý lẽ của họ là không có căn cứ. Điều thực sự đã xảy ra là vàng được nhập khẩu một cách hợp pháp vào tiểu quốc, theo thỏa thuận ký kết giữa các ngân hàng, công ty buôn bán vàng và các thương nhân địa phương, và cũng được tái xuất một cách hợp pháp. Vàng được quản lý như thế nào sau khi rời khỏi biên giới của tiểu quốc không phải là trách nhiệm của tiểu quốc.

Anh Quốc vẫn thuộc khối Trucial States cho đến năm 1971 và đã

khảo sát những khiếu nại về buôn lậu vàng, nhưng họ chưa từng tìm thấy một lý lẽ nào để có thể dừng việc buôn bán vàng vì nó tuân theo tính hợp pháp của thương mại. Tuy nhiên dù cho chúng ta biết vai trò của vàng trong thương mại tái xuất của Dubai những năm 1950 và 1960 thì cũng cần phải nói rằng đó không phải là mặt hàng duy nhất được tái xuất khẩu từ các cảng Dubai lúc bấy giờ. Hàng trăm mặt hàng khác cũng đã được vận chuyển đến những quốc gia vùng Vịnh khác như Iran, Iraq, tiểu lục địa Ấn Độ và Tây Phi.

Mọi người cũng cần phải biết rằng thực tế bù lại cho Dubai sau sự sụp đổ của thương mại ngọc trai không phải là vàng lúc bấy giờ, không phải là dầu lửa sau này, cũng như không phải bất kỳ mặt hàng nào khác. Điều thực sự đã cứu tất cả là sự lo xa và tầm nhìn mà các nhà lãnh đạo Dubai đã đưa ra từ cuối thế kỷ 19.

Định hướng phát triển Dubai hiện nay không phải là chính sách mà chúng tôi chọn từ một danh sách các lựa chọn khác nhau sẵn có cho chúng tôi. Đó cũng không phải là chính sách mà trong quá khứ, cha tôi, ông tôi hay tổ tiên đã chọn ra từ những lựa chọn khác nhau. Đó là một phần trong toàn bộ hiến pháp của Dubai và nằm trong tâm trí của các nhà lãnh đạo. Đó là vũ khí hiệu quả nhất cho cuộc chiến sinh tồn của chúng tôi. Vì đó là quá khứ và sẽ là tương lai, đó cũng là sự lựa chọn duy nhất có khả năng chắc chắn về sự tiếp nối và sự phát triển của Dubai.

Phương pháp phát triển của chúng tôi là con đường duy nhất để tránh các tác động từ cú sốc kinh tế ở phía Đông và phía Tây. Đây là một phương pháp dựa trên nguyên lý tự do thương mại, thị trường mở và hệ thống kinh tế miễn thuế. Sự tương tác giữa những nguyên lý này với kỹ năng và chuyên môn cao của những thương nhân Dubai và sự hợp tác của tất cả mọi người dân là những nhân tố thực sự làm nên cơ hội tuyệt vời, đưa tiểu quốc trở thành điểm dẫn đầu về thương mại và kinh tế ở vùng Vịnh.

Dubai hiện đại

Không có một mốc thời gian cụ thể ấn định sự khởi đầu phát triển của Dubai hiện đại. Việc tìm kiếm các phương án thay thế cho ngành thương mại ngọc trai không còn tồn tại chưa bao giờ dừng lại, sự phát triển đã bắt đầu khi ông tôi qua đời và cha tôi lên nắm quyền năm 1958. Tuy nhiên, một bước ngoặt quan trọng trong lịch sử hiện đại Dubai là việc nạo vét con lạch năm 1960.

Người Anh vẫn thường nói: “Chết đuối vớ được cọc”. Không một

thuyền trưởng nào không mong đợi một cảng biển an toàn và vững chắc như Dubai Creek. Mười bốn kilômét đường biển này là một trong những bến cảng tự nhiên tốt nhất ở vùng Vịnh, nếu không phải là trên thế giới. Do đó, cũng là tự nhiên khi cảng Creek định hướng cho Dubai và trở thành nguồn gốc của sự tồn tại, khác biệt và tăng trưởng qua nhiều năm. Nơi đây đúng là trái tim và tâm hồn của Dubai – là lý do tồn tại của Dubai.

Cảng Creek là một bến cảng tuyệt vời cho những con thuyền nhỏ và vừa neo đậu dọc bên bờ, để dỡ xuống khoảng 300 tấn hàng và quay lại Ấn Độ hoặc Đông Phi và tiếp nhận mọi loại hàng hóa khác. Sự tăng vọt về vận chuyển hàng hóa sau Chiến tranh Thế giới thứ hai, việc sử dụng những con thuyền buôn động cơ lớn đã buộc thuyền lớn phải neo đậu bên ngoài cảng Creek, vì bên trong cảng không thể chứa được mớn nước sâu của những con thuyền này. Sau đó hàng hóa sẽ được trung chuyển bằng sà lan có khả năng di chuyển đến vùng nước nông của Creek.

Sự bất lợi này đã làm chậm quá trình vận chuyển và tăng chi phí đến mức đã thúc giục cha tôi, thái tử của Dubai, tìm một phương án giải quyết. Năm 1954, ông đã ra lệnh nghiên cứu tính khả thi của việc nạo vét con lạch Creek. Vì chính phủ không thể tự tài trợ cho dự án, cha tôi đã thành lập một quỹ đặc biệt mà các ngân hàng địa phương đóng góp 200.000 bảng, trong khi Kuwait cho nợ 400.000 bảng.

Cảng Creek sau đó đã được nạo vét và trang bị hai bến neo đậu dài dọc theo bờ với một cây cầu nối với đất liền – Cầu Al Maktoum, thông tuyến năm 1963. Đồng thời, cha tôi, với niềm hy vọng ấp ủ về việc khám phá ra dầu mỏ, đã thành lập hai công ty để tìm kiếm dầu ở Tiểu quốc năm 1963. Hai công ty, Dầu khí Dubai và Công ty TNHH khai thác xa bờ Dubai, đã trở thành đối tác với một số công ty nước ngoài, cùng phân chia quyền lợi trong và ngoài nước.

Dầu thời bấy giờ được tìm thấy ở khu vực Fateh năm 1966. Ngoài ra, dầu còn được khai thác ở khu vực Tây Nam Fateh 4 năm sau, cùng với sự khai thác ở hai khu vực khác là Falah và Rashid. Tất cả những khu vực này đều nằm ngoài khơi.

Các công ty chịu trách nhiệm sản xuất đã đối mặt với vấn đề lưu trữ dầu chiết xuất do mực nước nông ở khu vực khai thác. Họ đã ứng biến với một ý tưởng tiên phong là sản xuất những bể chứa nổi lớn ở Dubai và lai dắt chúng đến khu vực sản xuất để lưu trữ và bơm vào tàu chở dầu để xuất khẩu. Con thuyền đầu tiên rời khu vực Fateh vào ngày 22 tháng 9 năm 1969, cho phép Tiểu quốc tự

trang trải cho các kế hoạch phát triển đầy tham vọng và mở ra một giai đoạn lịch sử mới, với những dự án khổng lồ, những điều mà vùng Vịnh và Trung Đông chưa từng chứng kiến trước đó.

Sau khi đào sâu và mở rộng bến cảng Creek, các thuyền trọng tải đến 800 tấn hàng có thể sử dụng các cơ sở neo đậu mới và thương mại đã phát triển thịnh vượng. Cha tôi mong đợi Dubai sẽ sớm thu hút thương mại nhiều hơn và khi cảng Creek hoạt động hết công suất, ông đã quyết định cần những cơ sở cảng biển lớn hơn ở vùng nước sâu hơn.

Năm 1969, ông ra lệnh xây dựng cảng Rashid với bốn bến neo đậu, nhưng rất sớm trước khi cảng này được hoàn thành, ông đã ra lệnh cho công ty xây dựng thiết kế thêm 11 bến neo đậu nữa.

Giai đoạn đầu tiên của cảng được hoàn thành năm 1972 và sau đó là một dự án mở rộng năm 1978 làm tăng tổng số lượng bến neo đậu lên 15, năm trong số đó có thể chứa những con tàu chở container lớn nhất thế giới ở thời điểm đó. Sau đó, chỉ hai năm trước khi hoàn thành dự án mở rộng, cha tôi đã làm mọi người ngạc nhiên khi ra lệnh xây dựng một cảng lớn mới. Đó là Cảng Jebel Ali, được trang bị gấp hai số bến neo đậu so với cảng Rashid và với một xưởng đóng tàu lớn để bảo dưỡng tàu.

Năm 1979 được nhiều người ghi nhận là năm có dấu ấn đặc biệt trong lịch sử Dubai khi ba dự án lớn nhất của Tiểu quốc được khởi công.

Dự án đầu tiên là Cảng Jebel Ali. Dự án thứ hai là lò nấu nhôm được xây dựng và sở hữu bởi Công ty Nhôm Dubai (DUBAL), với công suất hàng năm ban đầu khoảng 135.000 tấn. Dự án khổng lồ thứ ba được khởi công vào năm này là Trung tâm Thương mại Quốc tế Dubai (hiện nay được biết đến là Trung tâm Thương mại Thế giới Dubai), tòa nhà cao nhất ở Trung Đông lúc bấy giờ và là một trong những tòa nhà cao nhất thế giới. Vào thời điểm đó, cha tôi đã trang bị cho người dân Dubai một cơ sở hạ tầng độc đáo và nền tảng thương mại thành công mà ngay sau đó đã đưa Tiểu quốc trở thành một trung tâm kinh doanh nổi bật trong khu vực.

Phát triển và lạc quan

Chính xác điều gì là lợi thế của Dubai? Nếu thời tiết, sa mạc, những bãi cát và biển không làm nên sự phát triển đó, vậy đó là gì?

Chỉ có con người mới làm nên sự phát triển. Bí mật của sự phát triển thành công nằm ở việc đạt được một công thức lý tưởng để có thể sử dụng một cách hiệu quả các kỹ năng của những yếu tố xung quanh, trong trường hợp của Dubai là sự tồn tại của cảng Creek, những bầu trời đầy nắng, sa mạc, bãi cát và biển, được sử dụng để xây dựng nên một thủ phủ độc đáo thành công. Bối cảnh của công thức này là tầm nhìn đúng đắn, và chìa khóa cho sự thành công đó là người lãnh đạo - người đã kết hợp các mục tiêu với sự quyết tâm, để biến chúng thành hiện thực, bất kể mọi trở ngại.

Tôi tin rằng cha tôi có nhân tố thứ ba giúp ông thành công, đó là không có bất cứ sự chia cắt nào giữa mục tiêu của ông và quá trình thực hiện. Hai yếu tố này là một đối với ông và chúng thường trực trong cuộc đua với thời gian và sự cạnh tranh. Đó là lý do vì sao ông luôn thực hiện các dự án của mình trong một thời gian kỷ lục, bất chấp những thử thách to lớn mà ông phải đối mặt, và cũng giải thích vì sao những dự án của ông lại thành công như ông mong đợi.

Bất cứ ai nhìn lại thời kỳ mà các dự án khổng lồ của Dubai được thực hiện, và rồi nhìn vào khoảng thời gian đầu những năm 1980, khi nền kinh tế vùng Vịnh nở hoa, thì nhất định sẽ khám phá ra mối quan hệ rõ ràng giữa sự bùng nổ của các dự án và sự bùng nổ trong phát triển sau đó. Nhưng làm sao từ những năm 1970 cha tôi có thể dự đoán được chính xác đến vậy những cái sẽ mang lại vào những năm 1980?

Trước tiên hãy xem những gì xảy ra vào những năm 1970. Giá của dầu nằm vào khoảng 2 USD một thùng, khi giai đoạn đầu của dự án cảng Rashid được khởi công. Nhưng mức giá đã leo thang trong những năm 1970 để đạt mức 38 USD năm 1982. Sự tăng mạnh của thu nhập từ dầu đã giải thích những tăng trưởng sâu rộng chưa từng có mà nền kinh tế vùng Vịnh đã chứng kiến trong những năm đó. Khi những dự án khổng lồ này được khởi công, Dubai ở một vị trí lý tưởng để thực hiện những dự án đó.

Chẳng hạn, nhu cầu về nhôm tăng cao đã khiến Công ty Nhôm Dubai (DUBAL) quyết định tăng sản lượng của họ lên hơn 151.000 tấn năm 1983. Số tiền thu được từ xuất khẩu lượng nhôm này đạt mức 460 triệu AED (125 triệu USD) và tương ứng với khoảng một nửa thu nhập về xuất khẩu phi dầu thời điểm bấy giờ. Kể từ đó, DUBAL đã duy trì, mở rộng năng lực sản xuất và đạt 722.000 tấn năm 2005.

Cha tôi còn có một phẩm chất đáng quý khác – đó là tính lạc quan. Dù tự tin vào mục tiêu của mình, không một người lãnh đạo nào có thể dấn thân vào những nguy cơ lớn như cha tôi đã gặp phải khi thực hiện những dự án huyền thoại nhiều tỷ đô la nếu lạc quan không phải là một phần lớn trong tầm nhìn của người lãnh đạo đó. Ông muốn duy trì sự lạc quan ngay cả khi bi quan đang là suy nghĩ phổ biến trong khu vực, và ngay cả khi những nhà đầu tư đáng tin cậy nhất đã tránh xa những nguy cơ không rõ ràng, trong một môi trường đầy u ám và sợ hãi. Không có gì ngạc nhiên, lạc quan là một điều khác mà tôi đã học được từ cha tôi: lạc quan về tương lai và người dân của Dubai, về UAE, vùng Vịnh và toàn thế giới Ả Rập.

Tôi tin rằng sự ổn định xã hội thực sự có quan hệ mật thiết với sự ổn định kinh tế. Tôi cũng tin rằng mục tiêu cuối cùng của bất kỳ việc thực hiện phát triển kinh tế mạnh mẽ nào cũng nên là sự sống còn của người dân và đất nước, và đảm bảo cho người dân được an toàn, tiện nghi cũng như tạo động lực để họ xây dựng vận mệnh của chính họ.

Đây cũng là những mục tiêu mà ngày nay chúng tôi đang phấn đấu để đạt được, trang bị thêm lòng quyết tâm để thành công, niềm tin vào tầm nhìn và người dân, niềm lạc quan và sự bền bỉ khi thực hiện quá trình phát triển độc đáo của Dubai. Đây là loại hình phát triển tiếp theo mà với Dubai thì đã quen thuộc.

Cha tôi đã sống qua khủng hoảng kinh tế diễn ra sau sự sụp đổ của thương mại ngọc trai và đã chứng kiến sự gian khổ cay đắng mà người dân phải hứng chịu. Do đó, ông đã nhận thức đầy đủ ý nghĩa của việc sống trong sự mất mát và lạc hậu. Ông muốn cải thiện mức sống cho người dân bởi vì ông nhận thức được sự hy sinh cao cả của họ. Đây là điều duy nhất tạo động lực cho mọi suy nghĩ của cha tôi. Ông muốn đói nghèo, lạc hậu sẽ rời xa lãnh thổ Dubai.

Tất cả những gì chúng tôi làm được ở Dubai đến bây giờ – và sẽ làm trong tương lai – là luôn theo đuổi sự phát triển mà cha tôi đã khởi đầu. Tuy nhiên, điều khác biệt quan trọng nhất giữa quá khứ và hiện tại, là chúng ta sẽ cần một con đường rộng hơn – con đường rộng nhất cho phép nền kinh tế thế giới mới thâm nhập vào lãnh thổ của chúng ta. Điều này đòi hỏi phải thực hiện những chính sách đa dạng kinh tế chiến lược và đưa Dubai từ một trung tâm thương mại khu vực thành trung tâm tài chính, dịch vụ và thương mại điện tử quốc tế.

Thương mại và dịch vụ là nền tảng trong những mục tiêu phát triển của cha tôi. Chắc hẳn ông đã dự kiến trước được những điều cần thiết cho mục tiêu đó. Ông đã quyết định phát triển hai ngành công nghiệp và tìm thấy nguồn tài chính cần thiết, bất kể kết quả của việc khai thác dầu như thế nào.

Cuối năm 1984, quyền khai thác dầu ở Tiểu quốc nằm trong phạm vi 10.000 km2. Bảy tập đoàn quốc tế đã thu được khoảng 324.000 thùng dầu mỗi ngày từ 200 giếng dầu. Trong đó, bao gồm cả vùng đất Murgham nối liền với khu vực Jebel Ali bằng 65 km đường ống. Năm tiếp theo, lượng dầu sản xuất của Tiểu quốc tăng lên 348.000 thùng mỗi ngày và đạt đỉnh 400.000 thùng trước khi dần suy giảm.

Tuy nhiên, nền kinh tế của chúng tôi vẫn tiếp tục tăng trưởng, bởi vì chúng tôi đã thành công trong việc tăng cường lĩnh vực phi dầu mỏ và phát triển các ngành công nghiệp khác, tạo ra 37 tỷ USD (136 tỷ AED) năm 2005, tương ứng với 94% GDP của chúng tôi.

Tôi phải tận dụng cơ hội này để bày tỏ lòng biết ơn sự hỗ trợ của Hoàng thân Zayed. Nếu không có Hoàng thân Zayed, Dubai đã không có khả năng đạt được vị thế thương mại và kinh tế hiện tại. Ông đã hỗ trợ sự phát triển của Dubai một cách vô điều kiện, bên cạnh niềm tin vững vàng vào tương lai và sự thành công của Liên bang. Ông chưa từng ngần ngại thậm chí chỉ một giây khi nỗ lực hỗ trợ để nâng cao vị thế của UAE trên bản đồ kinh tế thế giới.

Hoàng thân Zayed đã làm tất cả và hơn thế nữa, bằng sự công bằng, sự thảo luận, tính trung thực, đạo đức công việc, sự cống hiến, ông đã phục vụ cho người dân và đất nước và tập trung vào sự phát triển sáng suốt. Ông đã mở cửa ra thế giới – một hành động cho phép UAE được đứng trong hàng ngũ những quốc gia tiên tiến nhất thế giới với một tốc độ kỷ lục. Tôi tin tưởng rằng ông đã cho chúng ta biết giá trị tuyệt vời của những thành tựu của ông, những thành tựu có thể so sánh với những người anh hùng cao cả trong lịch sử.

Cha tôi đã đối mặt với những thử thách kinh khủng trong cuộc đời ông, ông đã tìm cách vượt qua với sự giúp đỡ của Thánh Allah và sự quyết tâm vững vàng của chính ông. Với sự giúp đỡ của Thánh Allah, chúng ta sẽ đi theo bước chân ông.

Đã có thời gian chúng tôi từng lo lắng về hậu quả của sự cạn kiệt nguồn dầu, nhưng những lo lắng này nay đã tiêu tan. Chúng tôi đã đa dạng hóa thành công nền kinh tế của chúng tôi bằng cách

tập trung vào thương mại, du lịch, dịch vụ và tạo ra những cơ hội mới. Chúng tôi đã thành công bởi vì chúng tôi làm chủ được nghệ thuật khai thác nguồn tài nguyên tốt nhất trên thế giới để giành được những tài sản vô tận. Tôi sẽ thảo luận chi tiết hơn về điều này ở chương sau.

Chương bảy
Suy nghĩ

Điều tôi mong muốn nhất cho thế hệ trẻ UAE là thành công. Tôi tự hào về tất cả những người đã làm việc để đạt được mục tiêu của chúng ta. Tất cả những gì tôi muốn bây giờ là để mỗi người trẻ tự làm nên câu chuyện thành công của họ – câu chuyện mà họ xứng đáng, câu chuyện sẽ cho phép họ ngẩng cao đầu và nói với bản thân họ, gia đình họ và những người bạn rằng: "Tôi tự hào vì những gì tôi đã làm được".

Với sự giúp đỡ của Thánh Allah chúng ta có thể thực hiện những tham vọng trước mắt. Một ngày trong tương lai, tôi muốn tất cả những người trẻ sẽ nhìn xung quanh, thấy tầm cao mà UAE đã đạt tới và nói với con cái họ rằng: "Ta là một phần của những thành công hôm nay và ta cũng muốn con và các con con sẽ tiếp tục làm việc vì lợi ích của toàn Ả Rập".

Tôi là người anh của tất cả người dân của tôi. Một người anh thực sự là người luôn cố gắng giúp những người anh chị em của mình tiến lên và đó là điều tôi luôn nỗ lực. Chúng ta cũng là đối tác trên con đường tiến tới phát triển và thành công, trong tầm nhìn, lợi ích và số phận của chúng ta, trong thành tích quá khứ, hiện tại và tương lai của chúng ta.

Tôi đã nói về tầm nhìn và giấc mơ trong chương trước. Tôi đã cố gắng giải thích sự khác nhau giữa chúng, thông qua trước hết là chất lượng thực tế và sau đó là đặc tính lý tưởng. Tuy nhiên, tôi sẽ không giống những người khác, phản đối những giấc mơ. Bản thân cuộc sống là một giấc mơ lớn và con người đang hàng ngày mơ về cuộc sống của họ.

Nỗ lực, làm việc, lên kế hoạch và chuẩn bị là những công cụ cần thiết để thực hiện những giấc mơ và các mục tiêu. Nếu giấc mơ là

viên đá đặt nền cho những ý tưởng lớn thì sự sáng tạo là nền tảng của nó. Đối lập với những gì một số nhà quản lý Ả Rập thất bại phàn nàn, tôi tin rằng sự thất bại trong việc quản lý Ả Rập không nằm ở bản chất cá nhân của người Ả Rập, mà là kết quả của việc đàn áp tính cá nhân này.

Khi chúng ta cho phép các cá nhân được là chính mình và thể hiện cá tính của họ, chúng ta đã giải thoát các tiềm năng và tạo động lực cho các sáng tạo. Tính khôn ngoan ở đâu khi chúng ta hạn chế hành động và kìm hãm sự sáng tạo? Chúng ta đều tuyên bố rằng chúng ta muốn phát triển mỗi cá nhân để làm tiền đề cho sự phát triển của toàn quốc gia. Nhưng ở đâu trong thế giới Ả Rập chúng ta thấy các thể chế hay tổ chức dành cho sự thúc đẩy và khuyến khích sáng tạo ở những người trẻ? Sự đào tạo thích đáng ở đâu? Khuyến khích ở đâu? Và động lực ở đâu?

Kinh nghiệm của chúng ta ở UAE đã dạy chúng ta rằng không có bí mật gì lớn ở quá trình phát triển. Phẩm chất của một nhóm người có nguồn gốc từ phẩm chất các thành viên của nhóm đó và sức mạnh của một cộng đồng bắt nguồn từ sức mạnh của những chàng trai, những cô gái của cộng đồng đó. Khi chúng ta giải thoát cho tiềm năng của các cá nhân, chúng ta cũng đồng thời giải phóng cho toàn cộng đồng mà các cá nhân là một phần trong đó, và khi chúng ta để tính sáng tạo của các cá nhân nở hoa, tính sáng tạo của toàn cộng đồng cũng phát triển.

Đó không phải là bí mật lớn. Khi chúng ta đối mặt với vấn đề phát triển, điều cần thiết là chúng ta phải hành động để đối mặt với chúng. Làm sao tôi có thể mong đợi bất cứ ai hành động nếu tôi vẫn đặt ra các trở ngại trên con đường của họ? Đâu là con đường phát triển đúng đắn ở thế giới Ả Rập? Đâu là lợi ích của việc khuyến khích một người lính chiến đấu khi bạn chưa đào tạo và trang bị cho anh ta đầy đủ?

Một số người lãnh đạo đã rơi tới điểm không có khả năng biết ơn những người làm việc cùng họ, và một số thậm chí còn không biết cách vỗ nhẹ lên vai một người thành công và nói với anh ta: "Làm tốt lắm, anh đã hoàn thành và nên được thưởng!".

Những người lãnh đạo này có biết tác động của những lời nói như vậy – rằng đó là một cây cầu đi đến trái tim, là cách để nâng cao ý chí và loại bỏ những mối bất hòa? Chúng ta đều phải biết cách nói ra những lời đó một cách tự nhiên với sự chân thành. Điều đó cũng đúng với việc mỉm cười hay tiếp xúc cá nhân để thể hiện rằng chúng ta quan tâm đến phúc lợi của những người phụ thuộc

vào ta và rằng chúng ta quan tâm đến việc giải quyết các vấn đề của họ.

Những nhà lãnh đạo này cần phải biết động lực có thể làm được gì. Nó thúc đẩy tiềm năng của những người trẻ, tăng cường sự cống hiến của họ và dẫn họ tới thành công và thành tựu cho các thế hệ. Đây là cách đã được chứng minh và không hề đắt đỏ để đạt được sự trung thành cùng lúc với tăng năng suất. Đây là cách ứng xử mà mọi nhà lãnh đạo thành công đều phải thực hiện khi tiếp xúc với người dân và khuyến khích những người khác làm theo. Hơn nữa, đó là một cách ứng xử văn minh mà cả cộng đồng nên thực hiện.

Một số lãnh đạo đã cố gắng dùng sự sợ hãi để thay thế cho cách ứng xử này. Họ cảm thấy các cá nhân nên sợ người lãnh đạo và quyền lực của người lãnh đạo. Điều đó sẽ khiến nhân viên tin tưởng một cách sai lầm rằng nếu họ làm việc, họ sẽ phạm sai lầm và bị phạt, nếu họ không làm việc, họ sẽ không phạm sai lầm và sẽ không bị phạt.

Ở thế giới Ả Rập, chúng ta không thể thực hiện tham vọng của chúng ta, hoàn thành những dự án lớn và tạo ra hàng triệu cơ hội việc làm nếu mỗi cá nhân trong cộng đồng bị khuất phục theo cách này. Khi điều đó xảy ra, cộng đồng sẽ đơn giản là không thể phối hợp và không sáng tạo. Đây là kết quả cuối cùng của một sự lãnh đạo dựa trên sợ hãi và những tác hại của nó thậm chí sẽ còn sâu và xa hơn nhiều.

Nếu chúng ta muốn biết làm thế nào để tránh những thất bại trong tương lai, chúng ta phải hiểu quá khứ đã diễn ra như thế nào. Theo nhà triết học Ả Rập, Ibn Khaldoun: “Nếu người lãnh đạo là một bạo chúa áp bức, dùng hình phạt để khuất phục và tìm kiếm lỗi lầm của người khác, kẻ dưới quyền sẽ trở nên sợ hãi và bẽ mặt, và rồi sẽ nói dối, lừa gạt và xảo quyệt để trốn tránh sự phẫn nộ của người lãnh đạo. Hậu quả là họ sẽ thường xuyên cư xử theo kiểu như vậy và phát triển những suy nghĩ mục nát cũng như ý chí thấp hèn và có thể sẽ phế bỏ người lãnh đạo khi anh ta ở trong tình cảnh khó khăn hoặc trong chiến tranh”(41).

(41) Ibn Khaldoun, The Muqaddimah of Ibn Khaldoun, Beirut: Al Hilal, P.101.

Chúng ta không quan tâm đến việc đếm những sai lầm mà là đếm những thành tích. Chúng ta không tìm kiếm các ứng cử viên để

chỉ trích mà là để khen ngợi, không phải để thui chột ý chí mà để tạo động lực và không phải để trừng phạt mà là để khen thưởng. Chúng ta tha thứ và quên đi các sai lầm nhưng luôn nhớ đến những hành động tốt và thành công.

Vì thế chúng ta kêu gọi những người trẻ sản xuất, sáng tạo và mắc sai lầm. Đây là nơi mà ngày nay sự lãnh đạo đã dẫn ta đến. Kỷ nguyên mà sự vắng mặt của chính quyền gây ra sự hỗn loạn đã biến mất mãi mãi. Ngày nay, chúng ta có một đội quân lớn với những chàng trai, cô gái đủ khả năng, bất cứ ai trong số họ cũng có thể đơn thương độc mã quản lý một dự án lớn và thành công.

Làm thế nào để chúng ta đạt được điều đó? Bằng cách giải quyết các sai lầm, đào tạo và khuyến khích người dân, phân chia quyền lực, theo đuổi và giám sát. Không phải tất cả mọi sai lầm đều giống nhau. Chúng ta đều mắc sai lầm và rút ra bài học từ chúng. Người lãnh đạo phải tha thứ cho những sai lầm không chủ ý, nhưng nên điều tra những sai lầm do cẩu thả, chần chừ hay những thái độ tương tự.

Theo quan điểm của tôi, thành công và thất bại không cố định. Nếu một ai đó thất bại hai lần trong tám lần cố gắng thì tôi vẫn xem là anh ta thành công, nhưng cũng muốn phân tích sự thất bại. Sẽ không đủ khi nói đơn giản rằng người đó đã thất bại – chúng ta cần phải biết tại sao. Đó là lý do cá nhân, hay là sai lầm của người khác hay đó là sai sót trong tầm nhìn và quá trình thực hiện? Có bài học nào được rút ra từ sự thất bại không và có những trở ngại nào có thể được loại bỏ để đạt được thành công?

Nhà lãnh đạo Ả Rập nổi tiếng Salahuddin Al Ayoubi(42) từng nói: "Nhân từ với sai lầm, theo quan điểm của tôi, tốt hơn là trừng phạt". Khi những viên chức trẻ phạm sai lầm, đặc biệt là lần đầu, trừng phạt chỉ được xem là lựa chọn cuối cùng mà một người lãnh đạo thực thụ nên làm. Nếu người lãnh đạo trừng phạt ngay tức khắc, các viên chức sẽ sợ hãi, cô lập chính mình và thiếu tự tin để thực hiện một công việc tốt trong tương lai. Tốt hơn người lãnh đạo nên cho những viên chức này cơ hội để điều chỉnh và sửa chữa sai lầm của họ. Người lãnh đạo không nên vội vàng trừng phạt họ, mà tốt hơn nên giúp họ rút kinh nghiệm từ những sai lầm và dạy họ dùng những sai lầm này như đòn bẩy để hành động đúng.

(42) Salahuddin Al Ayoubi, còn được gọi là Salah Ad-Din Yusuf Ibn Ayyub (1137/1138-1193) đã trở thành vị Vua đầu tiên của Ai Cập và Syria, và thiết lập triều đại Ayyubid. Quân đội của ông đã

đánh bại quân viễn chinh trong trận chiến Hattin, đòi lại Palestine đã bị chiếm từ 88 năm trước. Dưới quyền lực của ông, vương quốc của ông bao gồm Ai Cập, Syria, Vùng Lưỡng Hà, Hejaz, Yemen, và một phần Bắc Phi.

Một số người nhầm lẫn giữa tính kiên quyết và tính khắc nghiệt. Không phải là khắc nghiệt nếu cha mẹ hành động kiên quyết với con cái, bởi vì mục tiêu cuối cùng của cha mẹ là giúp con tránh khỏi những sai lầm trong tương lai và đạt được thành công. Khi tôi nghĩ về người cha quá cố của tôi, tôi nhớ đến một mối quan hệ kết hợp giữa tình yêu và lòng tôn trọng. Tôi tôn trọng ông vì ông là nhà lãnh đạo, nhưng mặt khác cũng tôn trọng ông vì ông là cha tôi.

Một người cấp dưới phải biết rằng người lãnh đạo luôn ở đó để giúp đỡ và hỗ trợ anh ta. Cũng là lẽ tự nhiên khi một người quản lý quan tâm đến một nhân viên năng động, sáng tạo, nhưng anh ta cũng nên nhận ra rằng không phải tất cả mọi nhân viên đều có những ưu điểm giống nhau.

Một người lãnh đạo phải trao cho người dân của anh ta cơ hội để sửa chữa sai lầm, hoàn thiện năng lực và thiết lập một mối quan hệ cân bằng với anh ta. Chỉ như vậy thì sau đó các viên chức mới nỗ lực để tránh mắc sai lầm vì họ không muốn làm người lãnh đạo thất vọng chứ không phải vì họ sợ bị phạt. Với những viên chức như vậy, chúng ta có thể có một nhóm có khả năng chinh phục bất kỳ trở ngại nào.

Bạn cho những người cấp dưới điều gì, họ sẽ mang lại cho bạn điều đó. Hãy quý trọng họ và họ sẽ ngưỡng mộ bạn, yêu quý họ và họ sẽ yêu quý bạn, hỗ trợ họ và họ sẽ hỗ trợ bạn, dẫn họ về phía trước và họ sẽ theo bạn đến tận cùng thế giới. Đây là một công thức bí mật hay là một câu đố? Có gì đơn giản hơn không?

Người đua và cuộc đua

Một lần, một viên chức đến thăm tôi ở diwan(43) và khiêm tốn cám ơn tôi vì đã thăng chức cho anh ta lên vị trí phó giám đốc của một bộ phận chính phủ, anh ta cũng nói thêm rằng anh ta sẽ xứng đáng với kỳ vọng của tôi. Khi người đàn ông xin phép đi ra ngoài, tôi đã nắm lấy tay anh ta, bảo anh ta ngồi xuống và nói: "Mohammed, đừng nghĩ rằng sự thăng tiến của anh là một sự trùng hợp ngẫu nhiên. Tôi đã giám sát năng lực của anh trong bốn năm và biết tất cả về anh". Người đàn ông có vẻ giật mình. "Tôi?

Tôi không là ai cả", anh ta thốt lên, "có đến mười nghìn viên chức như tôi!".

(43) Văn phòng của người lãnh đạo.

"Anh đã từng như vậy cho đến khi có điều gì đó xảy ra khiến chúng tôi quan tâm đến anh và giám sát năng lực của anh."

Anh này có vẻ còn ngạc nhiên hơn, khi tôi gọi một người đàn ông trẻ tên là Moadhed, thành viên của nhóm "khách hàng bí mật", và yêu cầu anh ta nói cho người viên chức kia nghe câu chuyện về chính người viên chức đó. Mohammed không bao giờ ngồi ở văn phòng trong thời gian dài và thường đến sàn giao dịch. Có dịp, anh đã giúp một nhà đầu tư lớn tuổi hoàn thành các thủ tục, sau đó còn mời ông ta uống trà và dẫn ông ta ra đến cửa. Anh cũng giúp đỡ những người khác theo cách tương tự, vượt ra ngoài nhiệm vụ của mình. Một trong những người mà anh ta giúp là Moadhed, người mà sau đó đã đệ trình một báo cáo về hành vi nghề nghiệp và năng lực của Mohammed.

Sau bốn năm, khi tôi nghe tin Mohammed xin nghỉ việc để nhận một công việc trả lương cao hơn trong khu vực tư nhân, tôi đã quyết định đưa ra một đề nghị hấp dẫn và thăng chức cho anh ta lên vị trí phó giám đốc bộ phận. Quyết định này không chỉ làm anh ta ngạc nhiên, mà còn khiến cấp trên và tất cả các nhân viên trong bộ phận đó ngạc nhiên.

Tôi thích làm người khác ngạc nhiên và mang đến cho họ những tin tốt hứa hẹn một vị thế cao hơn và thành công. Tôi ước tôi có thể thông báo những dự án độc đáo mới hàng ngày trong cuộc đời tôi – những dự án cần những người mẫu mực mà tôi có thể hy vọng ở họ. Đôi lúc tôi có vẻ kiên quyết hơn cần thiết với những người quản lý cấp cao, mặc dù sâu thẳm trong trái tim, tôi không có gì hơn là lòng biết ơn và quý trọng những thành tích của họ. Dù dự án có như thế nào, sự hưởng ứng luôn luôn tuyệt vời.

Trong thời đại liên tiếp thay đổi, nhu cầu và đòi hỏi của chúng ta cũng tuần hoàn. Các dự án của chúng ta mở rộng, trở nên phức tạp hơn và đòi hỏi những nguồn lực mới để đạt được mục tiêu. Một số người nghĩ rằng tôi muốn đưa nhiều người nhất có thể vào cuộc đua tới sự xuất sắc và đệ trình với tôi một danh sách dài các ứng cử viên, nhưng không phù hợp với công việc trong tầm nhìn của tôi.

Điều duy nhất có thể đảm bảo sự thành công đó là có nhiều người

ưu tú theo đuổi thành công, bởi vì cuộc đua đến sự vượt trội đòi hỏi những người tham gia đặc biệt. Các công cụ cho sáng tạo có sẵn trên thị trường và chúng ta có thể mua bất cứ khi nào ta muốn, cho dù là từ Mỹ, Nhật, châu Âu hay nơi nào khác. Nhưng sáng tạo bản thân nó không phải là một sản phẩm mà chúng ta có thể mua và nó cũng không phải là lòng nhiệt huyết. Chúng ta phải tìm kiếm những người có khả năng đó và nuôi dưỡng tài năng của họ.

Nghi thức ngoại giao yêu cầu người lãnh đạo phải gặp trưởng các bộ phận sau cánh cửa đóng kín và thảo luận các vấn đề của bộ phận đó. Đây không phải là cách làm việc của tôi. Bất cứ một người quan sát có kinh nghiệm nào cũng có thể nhận ra một nhân viên năng động, chủ động và phát triển hệ thống, trong mỗi phòng ban hay công ty. Chúng tôi muốn chính sách mở cửa, chính sách sẽ dẫn chúng tôi đến những người theo đuổi thành công ấy – những con người cống hiến làm việc một cách thầm lặng, như những người lính vô danh.

Cho dù một người trưởng bộ phận có xuất sắc như thế nào, chúng ta vẫn cần nuôi dưỡng những ứng cử viên triển vọng và tài năng từ cấp độ quản lý thứ ba hoặc thứ tư. Họ là những tài sản tự nhiên mà chúng ta cần, sự dự trữ nguồn lực con người sáng tạo là cần thiết để mở đường cho tương lai, nhưng chỉ sau khi đã nuôi dưỡng tài năng của họ và trang bị cho họ những kinh nghiệm cũng như sự đào tạo đầy đủ.

Điều đó không phải là một quá trình ngẫu nhiên và cũng không phải là kết quả của một hành động tự phát, trùng hợp hay chợt nảy ra. Một người sáng tạo có thể mất cảm hứng sau hai năm vì một số lý do, một người không sáng tạo có thể nhìn thấy ánh sáng và trở thành người có những ý tưởng xuất sắc.

Giám sát năng lực của những người không ở tiền tuyến do đó là một vấn đề tế nhị đòi hỏi cách tiếp cận có phương pháp. Danh sách những kỹ năng và tiềm năng nên được phác thảo. Những ứng cử viên trong danh sách A, ví dụ, có thể có khả năng quản lý các bộ phận trong một khoảng thời gian ngắn, danh sách ứng cử viên B có thể cần hai năm trước khi sẵn sàng giao nhiệm vụ. Danh sách khác có thể bao gồm những người phù hợp để dẫn đầu một nhóm, những người đủ phẩm chất để là thành viên của nhóm và những người mà năng lực của họ vẫn còn cần phải giám sát.

Nuôi dưỡng sự sáng tạo

Những người quan liêu là kẻ thù của sự thay đổi. Không có gì giết chết sự sáng tạo và cách giải quyết vấn đề đơn giản, hiệu quả như là quan liêu. Tôi không thích sự quan liêu và những người quan liêu, tôi thích những người sáng tạo dẫn đầu trong công việc, hoàn thành nhiệm vụ của họ, nâng cao năng lực và năng suất, sau đó thì theo đuổi nó. Đây là những người mà chúng ta có thể tin tưởng.

Những người này là trung tâm trong sự quan tâm của tôi. Điều đó không có nghĩa là tôi không tin tưởng những người ở vị trí cao cấp. Nhưng thực tế, người dân là tài sản thực sự của người lãnh đạo và người lãnh đạo nên duy trì tài sản đó và tập trung vào tổ chức nguồn lực con người. Đó là sự đầu tư quan trọng nhất của một đất nước và cũng giống bất kỳ sự đầu tư lớn nào khác, nó đòi hỏi những nghiên cứu sâu và sự theo đuổi tận tụy.

Có thể tôi biết tất cả về người lãnh đạo của cấu trúc quản lý, nhưng tôi luôn muốn biết cả về trụ cột nâng đỡ cấu trúc này. Cũng là bình thường khi các chính phủ mở khiến cho các phòng ban có thể được tiếp cận bởi người dân, như vậy họ mới nhận ra chức năng của các bộ phận này và có thể đề xuất những ý tưởng để hoàn thiện hệ thống.

Tôi muốn vỗ nhẹ vào tiềm năng của mọi người, truyền cảm hứng cho họ để tạo ra những ý tưởng tuyệt vời, giúp họ phát triển và biến những ý tưởng của họ thành những dự án lớn cũng như cơ hội việc làm.

Chúng ta có thể làm điều đó, không chỉ ở UAE mà ở toàn thế giới Ả Rập. Nó không chỉ là một cuộc truy tìm quan trọng, mà còn là một nhiệm vụ thiêng liêng được giao cho tôi, cho các quan chức và cho mọi viên chức ở thế giới Ả Rập. Không có gì quan trọng hơn con người. Khi các nhà báo hỏi tôi ngân sách cho một dự án cụ thể là gì, tôi luôn trả lời rằng ngân sách thì có sẵn nhưng ngân sách lớn nhất của chúng tôi là những người đàn ông, phụ nữ trẻ tài năng mà chúng tôi có thể tin tưởng để thực hiện dự án của chúng tôi.

Hầu hết các nhà quản lý công ty đều dành một phần lớn thời gian để tìm kiếm những tài năng phù hợp cho các vị trí còn trống. Tôi, mặt khác, lại dành một phần lớn thời gian để tìm kiếm vị trí phù hợp cho những người tài năng. Chúng tôi có một số lượng lớn những người có năng lực khiến chúng tôi rất đỗi tự hào, và chúng tôi cũng có một số lượng các dự án để tuyển dụng những người tốt nghiệp đại học có năng lực. Nhưng điều mà chúng tôi thực sự

cần làm là phải huấn luyện và nuôi dưỡng những người trẻ tài ba và sáng tạo của chúng tôi, cống hiến cho việc hiện thực hóa những ý tưởng và giấc mơ của họ bằng cách biến những ý tưởng đó thành những việc kinh doanh thành công. Những việc kinh doanh này, ngược lại, sẽ lại tuyển dụng những người trẻ có học. Nó sẽ tăng cường sự tương tác giữa khu vực công cộng và tư nhân, từ đó lót đường để tạo ra một thế hệ doanh nhân mới có khả năng thực hiện những việc kinh doanh đáng giá.

Một trong những ý định mà chúng tôi muốn đạt được là Tổ chức Mohammed bin Rashid dành cho Các nhà lãnh đạo kinh doanh trẻ(44). Tổ chức mới này đã được khởi động đồng thời với Quỹ phát triển Hồi giáo năm 2002. Quỹ này được cấp vốn 700 triệu AED đã đi vào hợp tác với Ngân hàng Hồi giáo Dubai.

(44) Tổ chức Mohammed bin Rashid dành cho Các nhà lãnh đạo kinh doanh trẻ được thành lập năm 2002, liên quan đến sự phát triển và tăng trưởng của khu vực doanh nghiệp vừa và nhỏ.

Được biết đến với tên gọi ngắn là "Riyadah" (tiên phong), tổ chức này dự định đào tạo hàng trăm doanh nhân trẻ và cung cấp cho việc kinh doanh của họ các kênh tiếp thị đảm bảo. Theo luật, khu vực công và khu vực tư nhân bắt buộc phải mua ít nhất 5% cổ phần của các doanh nghiệp mới, đổi lại, các doanh nghiệp mới này phải đảm bảo là sản phẩm và dịch vụ của họ có tính cạnh tranh và có thể đạt chuẩn quốc tế cao nhất.

Những lợi ích khác mà tổ chức này mang lại là:

• Cung cấp tài chính thông qua quỹ phát triển

• Cung cấp tài chính với điều kiện ưu đãi

• Tài trợ đến 90% chi phí của việc kinh doanh mới

• Cung cấp những điều kiện cho vay dễ dàng, bắt đầu từ năm thứ hai sản phẩm của dự án được đưa ra thị trường

Phụ nữ

Bất cứ đâu trong cuốn sách này tôi nhắc đến những người trẻ, tất nhiên là tôi muốn nói đến cả đàn ông và phụ nữ trẻ ở UAE. Tuy nhiên, tôi có một số nhận xét về những phụ nữ trẻ mà giờ đây tôi muốn thêm vào.

Cách đây không lâu, một phái đoàn truyền thông Mỹ đã đến thăm

Thành phố Internet Dubai (DIC) trong chuyến thăm khu vực đầu tiên của họ. Vì nhiều người ở "độ tuổi hiểu biết" không có một chút ý tưởng nào dù là nhỏ nhất về Dubai, hoặc có thể suy nghĩ lệch lạc vì những thông tin bất đối xứng và không trọn vẹn, những thành viên của phái đoàn này đã hỏi rằng, liệu phụ nữ có được phép làm việc ở DIC không. Họ đã ngạc nhiên khi được biết 52% người lao động ở đây là phụ nữ.

Tôi cũng đã ngạc nhiên với con số này, nhưng bởi vì những lý do rất khác với họ. Ở UEA chúng tôi có một tình trạng đặc biệt: phụ nữ học đại học nhiều hơn đàn ông. Một số lượng lớn các chàng trai của chúng tôi đã đi du học hoặc tìm được việc làm ở độ tuổi tương đối trẻ và kết quả là ba phần tư những người tốt nghiệp các trường đại học nội địa là phụ nữ trẻ. Đó là lý do tại sao tôi bất ngờ bởi số phần trăm này – tôi đã nghĩ là nó phải cao hơn nhiều.

Trong mười năm tới, chúng tôi sẽ cần tài năng của tất cả những người tốt nghiệp đại học của chúng tôi. Con số phần trăm phụ nữ có học thức tìm được công việc tạo ra bởi sự phát triển các dự án hiện tại và bắt đầu những dự án mới thậm chí sẽ cao hơn. Vì tôi xem tình trạng này là bình thường, tôi không thấy lý do gì để thay đổi nó. Tôi cũng không thấy bất cứ lý do nào để áp đặt "sự phân biệt tích cực" có lợi cho việc tuyển dụng nhiều nam giới hơn trong tương lai và trên thực tế, tôi chưa từng thấy điều đó cần thiết.

Khi tôi thanh tra một phòng ban chính phủ cách đây không lâu, người quản lý đã nói với tôi rằng, số phụ nữ trong lực lượng lao động của họ đã gần đạt đến 70% và do đó anh ta đã phải yêu cầu quản lý phòng nhân sự, cũng là một phụ nữ, tạm thời dừng tuyển dụng nữ giới để tuyển dụng nam giới. Vì người quản lý của phòng ban này không muốn bất cứ ai có ấn tượng sai mà không biết lý do đằng sau hành động này, anh ta đã giải thích tình trạng này với tôi, đề phòng trường hợp tôi nhận được sự phản đối nào đó.

"Năng lực của những người phụ nữ được tuyển dụng vào bộ phận của anh có không đạt yêu cầu không?", tôi hỏi.

"Không", anh ta trả lời. "Năng lực của tất cả các phụ nữ ứng cử vào bộ phận này đều đáp ứng yêu cầu của chúng tôi, thậm chí còn cao hơn."

"Vậy thì hãy tuyển dụng tất cả những phụ nữ đã vượt qua bài kiểm tra của bộ phận và đáp ứng yêu cầu của các anh," tôi nói, "và vẫn nhận họ cho dù tỷ lệ phần trăm nữ nhân viên đạt đến 100%".

Chuẩn mực tuyển dụng đòi hỏi so sánh năng lực, trình độ học vấn, kinh nghiệm, khả năng và tiềm năng phát triển. Không phải là giới tính, màu da hay vị thế xã hội. Đó không chỉ là phương cách văn minh để giải quyết việc tuyển dụng mà còn là một cách đúng để đối xử với mọi người ở cả khu vực công lẫn tư nhân, và đạt được sự công bằng trong cộng đồng hiện đại.

Điều thứ hai làm tôi ngạc nhiên là không có nhiều phụ nữ làm lãnh đạo trong xã hội của chúng tôi. Phụ nữ có một vị thế đặc biệt trong xã hội và do đó họ cũng nên nắm giữ một vị trí nổi bật hơn. Họ xứng đáng được vinh danh và giữ vị trí mà họ đạt được. Chúng tôi có những phụ nữ rất có khả năng cho vị trí quản lý và tôi mong các nhà lãnh đạo của chúng tôi tạo động lực và bổ nhiệm đúng nhân viên vào các vị trí quản lý, bất kể giới tính và tùy theo năng lực, khả năng và sự nhiệt tình. Sáng kiến khởi động chương trình nâng cao năng lực lãnh đạo của phụ nữ chỉ là điều đầu tiên mà tôi muốn trong chuỗi chương trình hướng đến, cho phép phụ nữ giữ những vị trí quản lý cấp cao trong vòng vài năm. Chương trình này sẽ đưa nữ giới lên ngang hàng với nam giới và làm cho họ trở thành những đối tác chính thức trong công việc và thành công. Trách nhiệm của những người lãnh đạo là phải khám phá và nuôi dưỡng tài năng lãnh đạo của phụ nữ và huấn luyện họ cho đến khi họ có thể đảm nhận được vai trò quản lý cấp cao, cho dù điều đó đe dọa công việc hiện tại của họ.

Không có điều gì ngăn cản phụ nữ trở thành lãnh đạo. Lịch sử đã có nhiều nữ lãnh đạo giữ vai trò quan trọng trong việc thúc đẩy nền tảng văn minh, phát triển cộng đồng và phát huy sáng tạo. Tôi tin rằng phụ nữ của Tiểu quốc có thể làm được nhiều hơn những gì hiện tại họ đang làm để phục vụ đất nước – với điều kiện họ được cổ vũ và trao đúng quyền.

Kinh nghiệm của chúng tôi về việc trao cho phụ nữ các cơ hội việc làm bình đẳng ở UAE đã chứng minh rằng, đó là một trong những việc làm thành công nhất trong thế giới Ả Rập. Phụ nữ Tiểu quốc ngày nay tham gia vào các dự án uy tín ở mọi lĩnh vực, bao gồm kỹ thuật, khoa học, công nghệ, quản lý và lập trình máy tính. Tôi tin rằng sự quan tâm mà chính phủ UAE dành cho việc thúc đẩy và trao quyền cho phụ nữ là không đất nước nào trong thế giới Ả Rập có thể sánh bằng.

Ngày nay, phụ nữ Tiểu quốc có thể làm việc ở bất cứ nơi đâu họ muốn, thành lập công ty riêng và không phải đối mặt với những hạn chế đang giới hạn phụ nữ Ả Rập ở những nơi khác. Sự bằng

lòng của phụ nữ khi làm việc trong môi trường được bảo vệ và tôn trọng phẩm cách, cũng như tinh thần nghề nghiệp của họ và những thành công theo sau trong nghề nghiệp họ chọn, đã cống hiến cho việc chiến thắng nhiều trở ngại xã hội đã hạn chế công việc của họ trong quá khứ. Điều đó đã diễn ra tương đối nhanh theo một cách thức bình lặng, khôn ngoan và tích cực. Về vấn đề này, chúng ta đã khắc phục thành công những vấn đề nhạy cảm và phức tạp tồn tại ở một số xã hội khác.

Tôi thường gặp các nữ doanh nhân, giáo viên và phụ nữ làm những công việc khác để biết quan điểm của họ về các chủ đề khác nhau. Tôi cảm thấy những người phụ nữ làm việc thiết tha chứng minh bản thân, khả năng, kinh nghiệm và năng lực của mình, không chỉ ở cấp quốc gia mà còn ở cấp quốc tế. Phụ nữ nói chung xử lý công việc của họ khéo léo hơn và tận tâm với công việc hơn. Kết quả của những động lực, khuyến khích và những chương trình tạo điều kiện liên tiếp, chúng ta thấy nhiều phụ nữ ở vị trí lãnh đạo hơn và nhiều nữ nhân viên được khen thưởng hơn trong Chương trình Hoàn thiện Chính phủ Dubai.

Những gì mà chúng ta đạt được đến thời điểm này là đáng kể và tôi tin rằng tương lai gần thậm chí sẽ mang lại nhiều sự phát triển hơn, khuyến khích nhiều hơn sự lạc quan và quyết tâm ở phụ nữ. Đó là lý do tôi luôn khuyến khích họ tham gia thị trường lao động, thành lập công ty, khởi động những dự án mới, bước vào các nghề nghiệp phù hợp với họ nhất và tập trung nâng cao kỹ năng nghề nghiệp.

Tất cả các phụ nữ, không chỉ những người ở vị trí cấp cao, nên nỗ lực để đạt được các mục tiêu này. Chúng ta phải vượt trội bất kể công việc mà ta làm là gì, bởi vì sự xuất sắc là con đường duy nhất để thực hiện mục tiêu và tham vọng của chúng ta.

Tạo ra ý tưởng

Tâm trí của chúng ta là "nhà máy" sản xuất ý tưởng – chất lượng nguyên liệu đầu vào mà ta hấp thu càng cao thì chất lượng của sản phẩm cuối cùng càng tốt. Chúng ta biết rằng chúng ta vẫn còn con đường dài phải đi phía trước, nhưng chúng ta luôn nhấn mạnh vào việc trang bị cho những người trẻ chất lượng hỗ trợ tốt nhất có thể để giúp đỡ họ chuẩn bị cho tương lai và phát triển các ý tưởng, bên cạnh tinh thần sáng tạo, tiên phong.

Người lãnh đạo gánh vác nhiều gánh nặng. Họ nên làm gương, tạo

ra tầm nhìn, ra quyết định, nhưng anh ta hay cô ta không phải là người duy nhất được ưu đãi một tinh thần tiên phong. Phát triển là một sự nỗ lực kết hợp và cống hiến cho phát triển không chỉ được thực hiện thông qua công việc mà còn liên quan đến một quá trình suy nghĩ phức tạp. Do đó, một người lãnh đạo không bị yêu cầu phải tạo ra tất cả các ý tưởng cần thiết mà tất cả những người có thể cống hiến cho sự phát triển này nên làm điều đó.

Người có ý tưởng tốt nhất không phải luôn là người trình bày nó tốt nhất và vì vậy nên trình bày nó với những người có thể thêm vào một số khía cạnh và hoàn thiện ý tưởng đó. Một nhà lãnh đạo thành công không phải là người nhấn mạnh rằng ý tưởng của anh ta là tốt nhất và là ý tưởng duy nhất xứng đáng được thực hiện. Anh ta phải là người khuyến khích những người khác phát triển và trình bày ý tưởng mới.

Khi nghe trình bày một ý tưởng triển vọng, một nhà lãnh đạo khôn ngoan nên yêu cầu người nghĩ ra ý tưởng đó trình bày sự nghiên cứu về tính khả thi. Khi bị thuyết phục bởi tính khả thi của dự án, người lãnh đạo nên thông qua ý tưởng và cho phép thực hiện, đồng thời đảm bảo cung cấp tất cả sự hỗ trợ cần thiết để khiến nó thành công.

Khi một người lãnh đạo quan tâm đến tất cả những người có khả năng tạo ra ý tưởng tốt, anh ta biến họ thành đối tác trong việc quản lý quá trình phát triển. Khi điều đó xảy ra, chúng ta không còn nói về người quản lý và cấp dưới, hay người lãnh đạo và người tùy tùng mà là về một nhóm lãnh đạo phát triển, tiên phong, thực thi và cho phép chúng ta vượt qua những người khác bởi quy mô rộng lớn.

Mặc dù thực sự năng lực sáng tạo, tầm nhìn, lòng yêu nước, sự bảo vệ quyền lợi và thành tựu của công dân cũng như sự thúc đẩy bản sắc dân tộc là những thành phần chính trong việc xây dựng một đất nước hiện đại và cạnh tranh, tuy nhiên những mục tiêu chiến lược của chúng ta đòi hỏi nhiều nỗ lực khác nhau.

Một số đặc điểm lãnh đạo có ích trong quá khứ có thể ngày nay không còn như vậy, bởi vì chúng ta đang đối mặt với một tình trạng hoàn toàn khác với những gì thịnh hành ở cuối những năm 1990 hay thậm chí đầu những năm 2000. Do đó, chúng ta cần tìm ra hình thức lãnh đạo mới, bởi vì những dự án lớn mà chúng ta xem xét ngày nay đòi hỏi mức độ chủ động và sáng tạo cao hơn nhiều.

Đây là những dự án lớn đòi hỏi số lượng người sáng tạo lớn – những người có kỹ năng cao trong phát triển và giải pháp ứng biến – mà chúng ta có thể tin tưởng. Chúng ta không thể đáp ứng những yêu cầu này mà chỉ dựa vào một nửa xã hội. Tất cả mọi người phải cùng tham gia và nâng cao kỹ năng của mình. Những người nào không làm được điều đó sẽ không có những vị trí quan trọng trong các dự án này, bởi vì họ sẽ không có khả năng cạnh tranh. Đây là thử thách mà những chàng trai, cô gái của chúng ta phải đối mặt và vượt qua.

Tuy nhiên, thử thách này không nên che giấu tình trạng quan trọng hơn mà xã hội của chúng ta sẽ phải đối mặt trong tương lai. Ngày hôm nay, chúng ta đang làm việc cho ngày mai và trong tương lai, những người trẻ sẽ làm việc cho tương lai của họ. Nhưng nếu công việc, sự thịnh vượng và các dự án có sẵn một cách dễ dàng và khi mọi thứ đều hoàn hảo, sẽ không còn thử thách nào cho giới trẻ của chúng ta.

Những người nghĩ rằng chúng ta đang nhắm tới việc trang bị cho thế hệ tương lai đủ loại tiện nghi để thế hệ này có thể tận hưởng phong cách sống xa hoa và tự mãn thì đã không hiểu mục tiêu phát triển của chúng ta.

Mặc dù sự thật là chúng ta đang xây dựng những thành phố mới, xây dựng đường sá, sản xuất, thành lập công ty và thực hiện các dự án thì mục tiêu cuối cùng của chúng ta vẫn là phát triển tư duy để những người trẻ có thể làm chủ được phương thức đối phó thành công với thử thách trong tương lai. Nếu chúng ta không thể làm điều đó, sự phát triển sẽ đi sai đường so với tầm nhìn của chúng ta và lúc bấy giờ, chúng ta không thể đòi hỏi các học sinh phải chịu trách nhiệm cho những lỗi sai của những người thầy chúng.

Nếu, trong tương lai, những người trẻ tìm thấy các cơ hội tốt, hãy để họ khai thác những cơ hội này thành công và cho phép tất cả các thành viên trong xã hội hưởng lợi từ nó. Nếu họ không thể tìm thấy những cơ hội như thế, họ phải sẵn sàng để tạo ra nó. Họ phải thu hoạch trái cây từ cát, hút nước từ sa mạc và làm cho đất đai trở nên màu mỡ như chúng ta đã làm. Nhà tiên tri Mohammed nói: “Bất cứ ai làm sống lại vùng đất cằn cỗi cũng sẽ được tưởng thưởng và nỗ lực của anh ta sẽ được công nhận như là sự thiện nguyện mỗi khi bất cứ sinh vật nào hưởng lợi từ đó”(45).

Họ cần phải làm tất cả những điều đó và hơn thế nữa, đồng thời

chuẩn bị để thực hiện những đề án lớn từ vạch xuất phát. Nếu một số người trong những người trẻ của chúng ta nghĩ rằng nhiệm vụ này là bất khả thi, tôi muốn họ mở cửa sổ ra và nhìn khắp một vòng... sau đó tôi sẽ nói với họ: "Gần như tất cả những gì bạn đang thấy đều được tạo nên từ con số không. Trước đây, không có gì cả ngoại trừ cát của sa mạc".

(45) Musnad Ahmad Ibn Hanbal, được kể bởi Ahmad bin Mahammed bin Hanbal; và Sunan Al Nisai, được kể bởi Ahmad Ibn Shu'ayb Al Nasai và dịch tự do từ tiếng Ả Rập.

Chương tám
Tầm quan trọng của ngựa đua

Một lần, một người huấn luyện ngựa đã thỉnh cầu tôi cho phép một trong số những con ngựa của tôi tham gia một cuộc đua. Tôi yêu cầu anh ta chọn một con ngựa khác vì tôi chắc chắn rằng con ngựa mà anh ta thích đang bị ốm. Người huấn luyện ngựa ngạc nhiên. Anh ta nói anh ta biết con ngựa rất rõ và rằng bác sĩ thú y đã kiểm tra và kết luận, con ngựa "hoàn toàn bình thường". Anh ta nhấn mạnh rằng con ngựa có cơ hội để tham gia cuộc đua và chắc chắn nó sẽ thắng.

Mặc dù tôi cố gắng giải thích rằng không một ai biết về những con ngựa của tôi rõ hơn tôi, anh ta vẫn không chịu khuất phục và sau một thời gian, quan điểm khác nhau của chúng tôi đã trở nên công khai. Tôi quyết định dàn xếp vấn đề và thỉnh cầu ý kiến của các chuyên gia quốc tế đã kiểm tra con ngựa. Kết luận của họ cho thấy rằng con ngựa bị gãy hai chiếc xương nhỏ ở cổ.

Nhiều người hỏi tôi làm sao tôi biết điều đó và một số người thậm chí còn nghĩ rằng tôi được ban cho khả năng đặc biệt để hiểu các con ngựa, nhưng câu trả lời thực sự rất đơn giản.

Có gì bất bình thường khi những người cha người mẹ biết lúc nào con của họ đang bị ốm? Và có gì bất bình thường khi một người lãnh đạo biết lúc nào có vấn đề, bằng cách nhìn vào người đứng đầu một nhóm làm việc hoặc một trong số các thành viên của nhóm đó?

Một nhà báo nước ngoài từng hỏi tôi, tôi đã học được gì trong hai mươi lăm năm nuôi dạy ngựa và đua ngựa ở châu Âu. Tôi trả lời cô ấy, tôi đã không học bất cứ điều gì mà tôi không biết ở Dubai.

Nhà báo ngạc nhiên: "Những người cố vấn, chuyên gia và huấn

luyện không giúp ích trong bất cứ phương diện nào ư?".

"Khi tôi bắt đầu cho những con ngựa của tôi đua ở châu Âu, mọi người đều khuyên tôi hãy mời nhiều chuyên gia để ở bên cạnh, như vậy họ có thể hướng dẫn tôi nếu tôi muốn mua hay bán ngựa hoặc tham gia vào cuộc đua", tôi trả lời. "Tôi trang bị cho mình những công cụ tốt nhất của ngành công nghiệp, nhưng những con ngựa của tôi sẽ không bao giờ đạt được đỉnh cao cho đến khi chính tôi bắt đầu quản lý chúng, quan tâm đến thức ăn, sức khỏe và huấn luyện chúng".

Nhà báo có vẻ lúng túng: "Làm sao ông có thể quản lý chúng mà không có một sự giúp đỡ hay lời khuyên nào từ các chuyên gia?".

"Lý do mà tôi thành công trong khi họ thất bại là vì những người cố vấn, chuyên gia và huấn luyện thường sa lầy vào những tiểu tiết đến mức họ không thể nhìn thấy con ngựa đang đứng chỉ bằng ba chân!"

Nhiều người cũng nghĩ theo cách đó, không phải chỉ là về những con ngựa, mà gần như trong mọi thứ mà họ làm. Vậy nếu một người hỏi tôi làm sao Dubai có thể đạt được nhiều thành tích đến thế với một tốc độ kỷ lục, tôi sẽ trả lời đơn giản rằng, đó là bởi vì chúng tôi không bao giờ chìm đắm vào những chi tiết quá nhỏ. Chìa khóa của một quá trình phát triển thực sự và hiệu quả là một tầm nhìn không cho phép những chi tiết nhỏ che phủ các mục tiêu cơ bản của nó.

Chúng ta là những người định hướng cho sự phát triển, lớn lên với tình yêu đối với ngựa và sa mạc kể từ khi chúng ta còn là những đứa trẻ, và do đó chúng ta biết cách để rèn luyện những con ngựa của chúng ta, và chúng ta hiểu được gió ở sa mạc. Đó là những kiến thức mà chúng ta tích lũy qua thời gian.

Một nhà báo nước ngoài từng hỏi tôi ai là người đua ngựa giỏi nhất. Tôi chần chừ một lúc, bởi nếu tôi nói với cô ấy đó là Willie Carson(46), Frankie Dettori(47) hay bất cứ người đua ngựa nổi tiếng nào khác, những người đua ngựa khác sẽ cảm thấy bị xúc phạm, đặc biệt là từ chủ sở hữu ngựa đua lớn nhất thế giới. Do đó tôi trả lời cô ấy rằng đó là tôi.

Nhà báo tiếp tục hỏi: "Nếu ông là người đua ngựa giỏi nhất, vậy sao ông không xuất hiện trong các cuộc đua của chúng tôi?".

"Tôi tham gia vào 160 km cuộc đua sức bền – cuộc đua của cô là quá ngắn đối với tôi."

Trước khi cuộc phỏng vấn kết thúc, nhà báo hỏi tôi tên cuộc đua yêu thích. Đến bây giờ tôi vẫn có cảm giác không thoải mái rằng cô ấy muốn dồn tôi đến tình huống khó xử. Nếu tôi nói rằng đó là Ascot(48) , Newmarket(49) hay York(50), người quản lý của các cuộc đua tuyệt vời khác sẽ cảm thấy bị xúc phạm, vậy là tôi nói: "Đó là cuộc đua mà đối với con ngựa của tôi thì đó là sự đi xuống và đối với những con ngựa khác thì đó là sự tiến bộ."

(46) Willie Carson hay William Fisher Hunter Carson (sinh năm 1942) là một người đua ngựa thuần chủng đã nghỉ hưu.

(47) Frankie Dettori hay Lanfranco: "Frankie" Dettori (sinh năm 1970) là người đua ngựa người Ý.

(48) Một trường đua ngựa nổi tiếng ở Anh, nằm ở thị trấn nhỏ Ascot, Berkshire.

(49) Một trường đua ngựa huyền thoại nằm ở Newmarket, Suffolk, nước Anh. Đây là trung tâm của các cuộc đua ngựa ở Anh, và là nơi tập trung cụm huấn luyện ngựa lớn nhất nước, cũng như nhiều tổ chức đua ngựa lớn.

(50) Con đường đua ngựa ở phía Nam thành phố York ở Bắc Yorshire, nước Anh.

Tôi không thấy lạ lùng khi các nhà báo nước ngoài nói với tôi rằng những câu trả lời của tôi làm họ ngạc nhiên, mặc dù chúng đều tự phát. Nhưng tôi lại thấy điều gì đó kỳ lạ khi các nhà báo Ả Rập hỏi tôi, tại sao tôi quan tâm nhiều đến ngựa như thế.

"Người anh em, anh cũng là một người Ả Rập như tôi", tôi nói với họ. "Anh đã đọc Kinh Coran, những lời nói của nhà tiên tri Mohammed và câu chuyện về cuộc đời ông, vậy tại sao anh còn hỏi tôi những câu hỏi như thế? Ngựa không giống như những con vật khác. Chúng ban phước cho ngôi nhà của những người sở hữu chúng, là niềm tự hào của mỗi người Ả Rập, là một biểu tượng của sức mạnh, lòng khoan dung và quyền lực. Anh không đọc những gì mà Thánh Allah nói trong Kinh Coran ư?

'Đối mặt với họ, hãy chuẩn bị sức mạnh đến mức tột cùng của quyền lực bạn có, bao gồm cả ngựa chiến, để đánh vào nỗi sợ hãi trong trái tim kẻ thù'"(51). Nhà tiên tri Mohammed từng nói: "Phúc lành được nằm ở bờm ngựa cho đến Ngày Phán xét"(52).

(51) Sura Al Anfal, V.26.

(52) Sahih Bukhar được kể bởi Mohammed Ibn Ismail Al Bakhari và dịch tự do từ tiếng Ả Rập. (53) Sahih Bukhar được kể bởi Mohammed Ibn Ismail Al Bakhari và dịch tự do từ tiếng Ả Rập. (54) Ngựa đã trải qua một cuộc ăn kiêng đặc biệt và thực hiện chế độ để gầy đi.

Chính nhà tiên tri Mohammed cũng rất yêu thích ngựa và chúng thường xuyên được nhắc đến trong những câu chuyện về thánh Mohammed. Trong một câu chuyện, Jarir (Thánh Allah phù hộ cho ông) đã kể lại rằng: "Nhà tiên tri chưa bao giờ tước quyền của tôi kể từ khi tôi chuyển sang Hồi giáo và chưa từng gặp tôi mà không cười với tôi. Một lần tôi phàn nàn với ông rằng, tôi không thể ngồi trên một con ngựa, ông đã đặt tay lên ngực tôi và nói: 'Xin Thánh Allah hãy cho người đàn ông này có thể ngồi vững và hướng dẫn, soi sáng cho anh ta'"(53).

Khi tôi tham gia vào các cuộc đua sức bền và khuyến khích các con trai, con gái tôi đua, cũng như khi tôi yêu thích ngựa và truyền cảm hứng cho các con tôi yêu thích chúng, tôi đang làm điều gì đó mà tôn giáo và tín ngưỡng của chúng ta khuyến khích. Đó là lý do tại sao tôi tự hỏi, khi các nhà báo Ả Rập hỏi tôi vì sao tôi đua, rằng họ có biết đến sự thật là nhà tiên tri Mohammed cũng đã từng tổ chức các cuộc đua ngựa không.

Trong cuốn sách về những lời nói chứng thực của nhà tiên tri Mohammed, Al Bukhari đã kể lại: "Ibn Omar (Thánh Allah phù hộ ông) đã từng nói rằng, nhà tiên tri đã tổ chức một cuộc đua của các con ngựa mudammrah(54) từ vùng al-Hafia đến vùng Thaniat al–Wadae, là cuộc đua dài nhất lúc bấy giờ. Khi tôi hỏi Musa nó dài bao nhiêu, anh ta trả lời rằng, nó khoảng sáu đến bảy dặm. Anh ta cũng nói với tôi rằng nhà tiên tri đã tổ chức một cuộc đua giữa các con ngựa bình thường từ Thaniat al–Wadae đến Bani Zureiq Mosque. Khi tôi hỏi anh ta về độ dài của cuộc đua này, anh ta nói nó khoảng một dặm, và rằng Ibn Omar cũng tham gia vào cuộc đua đó"(55).

Một số người trong chúng ta có thể đã quên rằng quốc gia Ả Rập của chúng ta là một trong những đất nước tiên phong và là bậc thầy trong việc sử dụng ngựa. Tôi sẽ không bao giờ quên điều đó. Tôi đã nói về tinh thần tiên phong trong chương trước của quyển sách này và tôi muốn thêm vào đây rằng, mọi quốc gia đều thích ngựa, điểm khác biệt là người Ả Rập chúng ta không chỉ thích chúng, mà chúng ta còn kính trọng, tôn vinh chúng và xem chúng là điềm lành. Cuốn sách Tafsir Al Manam, giải thích các giấc mơ, đã nói, nếu một người phụ nữ mơ thấy một con ngựa cái,

đó là một điềm lành, điều đó nói lên rằng cô ấy sẽ có một đứa con trai. Nếu một người phụ nữ chưa kết hôn mơ thấy một con ngựa cái điều đó có nghĩa cô ấy sẽ lấy được một người đàn ông tốt.

Mọi quốc gia đều yêu thích ngựa của họ và quan tâm đến chúng, nhưng người Ả Rập đã tạo ra một khoa học về ngựa và tổ tiên của chúng. Hơn 1.000 năm trước, nhiều người Ả Rập đã viết sách về ngựa.

Các nhà thơ Ả Rập cũng chuyên miêu tả những đặc điểm đặc biệt của những con ngựa độc đáo. Những bài thơ nổi tiếng nhất là bài thơ của các nhà thơ được biết đến như Umru'lqais(56), Al Mutanabbi(57) và Antarah(58).

(55) Sahih Bukhari được kể bởi Mohammed Ibn Ismail Al Bakhari và dịch tự do từ tiếng Ả Rập.

(56) Umru 'Iqais hay Umru Al Qais bin Hujr Al Kindi là một nhà thơ Ả Rập ở thế kỷ thứ sáu trước công nguyên, và cũng là con trai của một trong những vị vua Kindite cuối cùng. Ông thường được xem là cha đẻ của nền thơ ca Ả Rập.

(57) Al Mutanabbi hay Abu At Tayyib Ahmad Ibn Al Husayn Al Mutanabbi (915-965) có nguồn gốc từ bán đảo Ả Rập nhưng được sinh ra ở ranh giới hiện đại ngày nay của Iraq, một phần của vương quốc Hồi giáo Abbasid. Ông được xem là một trong những nhà thơ tiếng Ả Rập lớn nhất.

(58) Antarah hay Antarah Ibn Shaddad Al Abis là một anh hùng Ả Rập Hồi giáo và là một nhà thơ (525-608) nổi tiếng cho cả thơ ca và cuộc đời phiêu lưu của ông. Một trong những bài thơ hay nhất của ông đã được in vào Mu'allagat. Những tình tiết trong cuộc đời ông đã trở thành nguồn gốc cho một câu chuyện dài và lạ lùng.

Khi tôi tưởng tượng về những kỵ sĩ Ả Rập và các nhà chỉ huy quân đội, tôi thấy họ cưỡi ngựa, dẫn đầu đoàn quân đi khắp thế giới và viết những bài thơ tuyệt vời nói về những ý tưởng lớn và lòng dũng cảm. Nhưng thời đại của những vinh quang chói lọi ấy đã kết thúc.

Những con ngựa Ả Rập không còn chở các kỵ sĩ và các nhà lãnh đạo, nhưng khi mặt trời đang lặn trên những kỳ công tiên phong của người Ả Rập và sự làm chủ các con ngựa, nó sẽ mọc ở phía Tây trên những con ngựa có nguồn gốc từ Ả Rập(59). Ta được biết rằng, tất cả các con ngựa thuần chủng ở Anh là hậu thế của ngựa

Ả Rập, tổ tiên xa xưa nhất của loài ngựa trên thế giới. Điều đó được thực hiện vừa thông qua nhập khẩu trực tiếp, vừa bằng cách lai ba giống ngựa nổi tiếng: Byerly Turk, Godolphin Barb hay Godolphin Arabian (một giống ngựa có nguồn gốc Moroccan, có nòi giống từ ngựa Ả Rập và được dùng để xâm chiếm Andalusia) và Darley Arabian.

(59) Ý tác giả muốn nói tới các cuộc đua ngựa sau này đã dần chuyển sang phát triển ở phương Tây, với các giống ngựa có xuất xứ từ Ả Rập.

Phần lớn mọi người đều không biết rằng, một biểu tượng của Ả Rập nằm trong trận chiến quyết định Waterloo, trận chiến mà công tước của vùng Wellington đã đánh bại Napoleon Bonaparte năm 1815. Napoleon đã cưỡi con ngựa trắng Ả Rập thuần chủng Marengo, trong khi công tước vùng Wellington cưỡi con ngựa Copenhagen, hậu thế của giống ngựa Ả Rập thuần chủng Darly Arabian.

Thơ ca, tinh thần thượng võ, dòng dõi, hào hiệp, thanh thế và độ lượng là những giá trị của tinh thần Ả Rập. Nhưng quá khứ là quá khứ. Khi kỵ sĩ Ả Rập biến mất, ngựa của anh ta vẫn còn… và một thời gian sau thậm chí ngựa Ả Rập đã đứng bên bờ tuyệt chủng. Nếu như chúng ta để nền kinh tế, công nghệ, sự tiên phong và những con ngựa cho những người khác, chúng ta sẽ còn lại gì?

Tôi tin rằng những người không hiểu lý do phía sau sự yêu thích của chúng tôi đối với ngựa cũng sẽ không hiểu những gì chúng ta đang nỗ lực làm. Chúng tôi muốn giành lại vị thế tiên phong – và không chỉ trong kinh tế, kỹ thuật và sự ưu tú.

Hiện nay chúng tôi có những đàn ngựa và trường đua tuyệt vời ở Dubai, cũng như những nơi khác ở Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất. Ở châu Âu và những trung tâm lớn khác, những con ngựa và người đua ngựa của chúng ta đang đua tranh ở những sự kiện quốc tế, thắng những cuộc đua danh giá nhất thế giới và đoạt được mọi loại giải thưởng. Tôi không thể tự cho là chúng tôi đã hoàn toàn giành lại được vị thế tiên phong trong quá khứ ở thuật cưỡi ngựa, nhưng tôi có thể nói rằng chúng tôi đang đi đúng đường.

Chính phủ điện tử là chính phủ mà Dubai đề xướng trong thế giới Ả Rập, nay đã tiến tới ở nhiều quốc gia Ả Rập. Dubai không còn nắm độc quyền về các lễ hội mua sắm nữa, bởi vì nhiều thành phố

Ả Rập hiện nay cũng tổ chức những sự kiện tương tự. Chuyên môn của chúng ta trong quản lý các khu vực tự do, cảng và sân bay đã trở thành nền móng cho việc đào tạo trưởng thành. Chúng ta xem nhiệm vụ của chúng ta là chia sẻ chuyên môn này với những nước láng giềng, cũng như chúng ta chia sẻ kinh nghiệm về gây giống và đua ngựa.

Các cuộc đua ngày nay được tổ chức ở Ai Cập, Jordan, Syria, Tây Ban Nha và các quốc gia khác, đóng vai trò quan trọng trong mối quan tâm đến gây giống ngựa và thương mại. Nhiều người ngày nay đang phủi bụi những bản viết tay về các phương pháp truyền thống gây giống và chăm sóc loài vật độc đáo này.

Những ai nghĩ rằng chúng ta chỉ quan tâm đến khía cạnh kinh tế của gây giống và đua ngựa thì họ đã sai, bởi vì tình yêu của chúng ta đối với ngựa chảy như máu trong huyết mạch của chúng ta. Cưỡi ngựa là một hoạt động và môn thể thao cho cơ thể và tâm hồn. Đây là một trong những nguồn quan trọng nhất để tạo ra năng lượng tích cực cho cơ thể sống.

Tuy nhiên, điều đó không làm giảm khía cạnh kinh tế của gây giống và đua ngựa, đây chắc chắn là một ngành công nghiệp lớn ở phương Tây. Những cuộc đua mà chúng ta tham gia ở nước ngoài đang trở nên sinh lợi và gây giống ngựa đang tạo ra hàng nghìn công việc trên khắp thế giới. Nếu đủ thời gian và quan tâm, điều tương tự cũng có thể xảy ra ở thế giới Ả Rập, nơi mà hàng nghìn năm trước, sau tất cả, đã từng là nơi sinh sống chủ yếu của loài ngựa trên hành tinh này.

Theo Lisan al–Arab(60) (ngôn ngữ Ả Rập), chính trị được định nghĩa là quản lý bằng cải cách, phát triển và tăng cường. Vì thế, một người lãnh đạo quản lý người dân của họ bằng cải cách và phát triển, như một người huấn luyện ngựa quản lý ngựa bằng cách chải lông và thuần hóa nó. Điều đó có nghĩa là chính trị là một hành động của người quản lý bất kể anh ta đang quản lý cái gì. Nó cũng giải thích tại sao lịch sử cho thấy nhiều người lại bị loài ngựa quyến rũ – họ thấy một số đặc điểm của con người ở ngựa, do đó họ thuần hóa chúng, huấn luyện chúng và học từ chúng.

(60) Lisan al-Arab (ngôn ngữ Ả Rập), được kể bởi Mohammad Ibn Mukarram Ibn Ali Ibn Ahmad Ibn Manzur và dịch tự do từ tiếng Ả Rập.

Niềm yêu thích của tôi đối với ngựa không chỉ vì tôi là một nhà

thơ, mà bởi vì tôi yêu và hiểu chúng. Nếu sự ngưỡng mộ và tình yêu của bạn dành cho ngựa bị giới hạn ở vẻ đẹp hình thức bên ngoài của chúng thì bạn không biết nhiều về ngựa, bởi bạn đã không thể thấy vẻ đẹp bên trong của chúng. Bạn sẽ không biết cách đối xử phù hợp với ngựa cho đến khi bạn nhìn thấy những gì xa hơn vẻ đẹp hình thức bên ngoài. Chỉ sau đó bạn mới ngưỡng mộ và hiểu ngựa Ả Rập, và ngược lại ngựa cũng sẽ ngưỡng mộ và hiểu bạn. Đó là lý do tại sao ở Ả Rập chúng ta nói: "Những con ngựa biết người cưỡi ngựa đích thực" và ngược lại. Những bài thơ Ả Rập gần đây đã cho thấy các nhà thơ không nghĩ về ngựa của họ như một loài vật mà xem chúng như là những con người và bạn bè.

Không phải tất cả những người ngồi lên ngựa là người cưỡi ngựa và không phải tất cả những người cưỡi ngựa đều là kỵ sĩ. Một người cưỡi ngựa là người ngồi trên ngựa, nhưng một kỵ sĩ là một người cưỡi ngựa hiểu được ý nghĩa của việc cưỡi ngựa. Đó là tinh thần hiệp sĩ, hào hiệp và dòng dõi. Đó là lý do tôi tự hào rằng tôi hiểu ngựa.

Lưng ngựa không chỉ là một chiếc yên mà còn là nơi mà một kỵ sĩ được nâng lên tầm cao duy nhất – cảm giác mở ra mọi biên giới để hình thành tầm nhìn và ý tưởng mới. Đó là loại cảm giác giải thoát suy nghĩ khỏi những sự đơn điệu của công việc hàng ngày và cho phép người lãnh đạo nhìn về con đường phía trước. Chỉ sau đó anh ta mới biết hướng đi đúng phải theo, mục tiêu mà anh ta muốn đạt được và viễn cảnh cho cả anh ta và người dân của anh ta.

Khi tôi ở cùng với con ngựa của tôi, bạn sẽ thấy tôi tất bật với chúng, lau mồ hôi cho một con và bắt mạch cho con khác, cho chúng ăn, huấn luyện chúng và dạy chúng tất cả những gì sẽ khiến chúng trở thành quý tộc. Tuy nhiên, mối quan hệ này không phải là một phía, vì tôi không chỉ dạy cho chúng mà còn học từ chúng. Tôi học từ những người xung quanh tôi và từ những con ngựa của tôi. Những ai biết yêu thương và trân trọng ngựa cũng sẽ biết cách để đối xử với người khác bằng tình yêu thương bình đẳng và sự tôn trọng. Những ai biết cách nâng cao tinh thần cho ngựa cũng sẽ biết cách làm tăng ý chí của những người xung quanh. Bạn cho họ điều gì, họ sẽ trả lại bạn điều đó và nếu bạn khuyến khích họ, họ sẽ vượt qua mọi khó khăn và đưa bạn đến chiến thắng.

Chương chín
Năng lượng tích cực và tiêu cực

Trong khoảng thời gian hiếm hoi được tận hưởng những giây phút thư giãn, nếu tôi không cưỡi ngựa, tôi say sưa ngắm nhìn chúng. Mười bốn năm trước, tôi nhận ra một đặc điểm thú vị của loài vật này là nếu ngựa được cho ăn những thức ăn giống nhau, huấn luyện theo một cách đơn điệu giống nhau, chúng thường hí lên và không nghe lệnh của người trông giữ chúng, chúng bắt đầu gầy mòn và mất năng lượng.

Nếu đây là trường hợp của những con ngựa, vậy điều gì sẽ xảy ra với con người nếu họ cũng được đối xử theo cách này? Khi nhân viên không hạnh phúc với tình trạng và chỗ làm việc hiện thời, công việc của họ sẽ tiến triển thật chậm chạp và đơn điệu, hay thiếu đi sự định hướng và chất lượng quản lý từ những người cấp cao, ý chí của họ sẽ suy giảm, công việc của họ sẽ bị thiệt hại và năng lực của họ sẽ giảm sút. Nếu điều ngược lại xảy ra, tất cả sẽ ổn.

Nhân viên thường thất vọng vì cảm thấy không an toàn, bị ngược đãi, bị thất hứa, nhìn thấy hy vọng của họ tiêu tan, chịu đựng những công việc hàng ngày nhàm chán và dịch vụ hỗ trợ kém, phải đối mặt với những lời quở trách lặp đi lặp lại, thiên vị hay không công bằng. Một số nhà quản lý nhấn chìm tiềm năng của nhân viên của họ, ngăn cản họ đưa ra các sáng kiến và đàn áp họ. Những người khác thì cho các trợ lý quyền đối xử khắc nghiệt với nhân viên, do đó đã tước đoạt mọi cơ hội thể hiện tài năng và năng lực của họ, và hậu quả là tước đoạt khả năng thăng tiến của họ.

Cách ứng xử như vậy là không thể chấp nhận được vì nó dẫn đến sự thất vọng, nó là một căn bệnh giống như tất cả các căn bệnh khác. Đây là một căn bệnh có cách chữa. Tuy nhiên, trước khi kê

bất kỳ đơn thuốc nào, người quản lý cũng cần phải chắc chắn rằng chính sách quản lý của anh ta không phải là lý do của sự thất vọng.

Bao nhiêu người quản lý đã kiềm chế tiềm năng của nhân viên và dẫn họ tới thất vọng? Làm sao chúng ta có thể làm việc nếu thiếu một lực lượng lao động có đủ động lực? Làm sao chúng ta có thể mong chờ giành lại vị thế tiên phong và đạt được các mục tiêu của chúng ta trong hoàn cảnh như thế?

Chúng ta có thể giám sát năng lực của người lãnh đạo thông qua ý chí của nhóm anh ta. Các đội quân chiến thắng kẻ thù không phải bởi vì họ có vũ khí và cơ sở hạ tầng tốt. Họ thắng và thua các cuộc chiến là do ý chí của họ. Nếu ý chí của các thành viên trong nhóm cao, họ sẽ hưởng ứng tầm nhìn của người lãnh đạo, đạt được các mục tiêu và đi theo bước chân người lãnh đạo, nhưng nếu ý chí thấp, người lãnh đạo là người duy nhất phải tự chịu trách nhiệm.

Năng lượng tiêu cực

Mặc dù chúng ta đang ở giai đoạn đầu của thiên niên kỷ mới và đang tìm kiếm những ý tưởng mới, một số chính phủ Ả Rập vẫn thất bại trong việc mang lại lý do để người dân có thể lạc quan. Điều này dẫn đến việc người dân trở nên bi quan và như một hậu quả tất yếu, toàn xã hội sẽ bi quan.

Nhiệm vụ của bất kỳ chính phủ nào cũng nên là nâng cao tính sáng tạo cho người dân và hiểu được rằng những việc làm bẽ mặt liên tiếp, sự giáng chức và chỉ trích sẽ dập tắt tính sáng tạo. Làm sao người dân có thể sáng tạo khi họ đang sợ hãi hoặc thất vọng? Khi quan liêu tràn lan, tham nhũng rộng rãi, những cơ hội bình đẳng đơn giản là không tồn tại và phần lớn công việc và sự thăng tiến được thực hiện thông qua những người có quyền lực – bạn đang có một tình trạng mà không để lại cho người dân một chút hy vọng nào về hiện tại và tương lai.

Môi trường này sẽ tạo ra những công dân hoàn toàn mất tinh thần, những người không thể đạt được bất kỳ mục tiêu nào. Những người thậm chí không thể mơ đến một tương lai tốt hơn vì họ sợ phải đối mặt với hiện thực cay đắng khi họ thức dậy mỗi buổi sáng.

Đơn giản là bạn không thể giết chết sức mạnh từ giấc mơ của những người trẻ và rồi yêu cầu họ phải sáng tạo và vượt trội. Nếu bạn giết chết giấc mơ, bạn sẽ giết cả niềm hy vọng. Nếu bạn giết

chết hy vọng, cuộc sống sẽ là như thế nào đối với người dân? Cũng chỉ bình thường khi người trẻ cảm thấy bi quan và thất vọng, khi họ mắc kẹt trong hoàn cảnh như vậy. Và vì người trẻ không sở hữu gì và không có gì để mất, họ sẽ mất đi sự quan tâm vào mọi thứ.

Chúng ta phải phân biệt các vấn đề, cố gắng hiểu lý do phía sau và tìm cách giải quyết mỗi vấn đề. Khi một tình trạng trở nên phức tạp, một người lãnh đạo cần phải cực kỳ can đảm để tự mình gỡ rối và giải quyết các vấn đề.

Khi điều đó là không thể, thậm chí nó trở nên khó khăn hơn để tìm lối thoát. Tôi không biết bất kỳ một giải pháp nhiệm màu nào để thoát ra khỏi vòng tròn luẩn quẩn này, nhưng tôi biết một cách để ở lại trong vòng tròn này, đó là làm bẽ mặt nhiều hơn, phá hủy ý chí, thêm nỗi đau vào nỗi đau đã được gây ra bởi các yếu tố bên ngoài và rồi chấp nhận những năng lượng tiêu cực.

Một số người trong xã hội của chúng ta cư xử theo cách không phải luôn dễ để hiểu. Nếu cuộc sống có nghĩa là nguồn năng lượng tích cực, vậy năng lượng tiêu cực là điều ngược lại? Nếu chúng ta bị khuất phục rằng, cuộc sống là những giá trị sống, chúng ta có nên dồn tất cả năng lượng tích cực của chúng ta vào cuộc sống và nỗ lực để làm một điều gì đó ngoài chúng?

Tôi từng nghe một câu chuyện về một vườn hoa hồng với duy nhất một cây cỏ dại mọc trong đó. Hai người vào khu vườn và ngắm nhìn. Khi người đầu tiên đi ra, anh ta được hỏi anh ta đã thấy gì. “Tôi đã thấy những cây hoa hồng đẹp nhất mà có thể bạn chưa từng mơ ước được thấy”, anh ta trả lời. Người thứ hai được hỏi cùng một câu hỏi. “Tôi thấy một cây cỏ dại xấu xí”. Đó là câu trả lời.

Có những người nhìn vào cuộc sống một cách tích cực và thấy mọi thứ đều đẹp, và có những người nhìn vào cuộc sống một cách tiêu cực, thấy mọi thứ đều xấu xí và không hài lòng. Làm sao mà một người nhìn vào một điều gì đó và thấy nó đẹp trong khi người khác cũng nhìn vào điều đó mà lại thấy xấu? Có thể xấu và đẹp là nằm ở người xem chứ không phải là ở đối tượng được nhìn vào?

Mọi quốc gia ngoài thế giới Ả Rập đều tự hào về những thành tích của đất nước mình. Tôi không biết một quốc gia nào ngoài những quốc gia trong thế giới Ả Rập chỉ trích chính mình một cách thật khắc nghiệt. Khi bạn nghe người dân nói về người Ả Rập một cách tiêu cực, bạn sẽ nghĩ sự vô định đang đến gần và rằng Thánh

Allah đã bỏ rơi chúng ta. Người Ả Rập có xu hướng nói: "Chúng ta là những kẻ thua cuộc, chúng ta không là gì cả. Không ai quan tâm chúng ta. Chúng ta đã mất tất cả".

Niềm tin này đã ăn sâu vào một số người trong chúng ta đến mức thậm chí chúng ta đang để nó chỉ huy cuộc sống. Một số người chỉ trích chính mình khắc nghiệt đến mức họ trở thành kẻ thù lớn nhất của chính mình cũng như của đất nước họ. Những người này trở nên thất vọng và bi quan đến nỗi họ không còn thấy bất cứ điều gì tích cực nữa, họ xem bất cứ ai nói với họ rằng thế giới còn đầy hy vọng và hứa hẹn là những người theo chủ nghĩa xét lại.

Tôi không đồng ý với kiểu suy nghĩ này. Tôi tin rằng những người theo chủ nghĩa xét lại và phản động sẽ giết chết nguồn năng lượng tích cực ở người dân và truyền bá năng lượng tiêu cực. Họ giết chết hy vọng và làm hồi sinh sự thất vọng, dập tắt sáng tạo và thúc đẩy thói quan liêu. Họ muốn ngăn chặn sự phát triển và làm chậm quá trình hiện đại hóa. Họ muốn cộng đồng trở lại phong tục và tập quán cũ đã không còn phù hợp với thời đại này. Những con người này làm như thế vì họ muốn bảo vệ lợi ích cá nhân chứ không phải lợi ích của cộng đồng.

Một số người tin rằng cản trở một cuộc hành quân dễ hơn là theo kịp nó và rằng phá hủy tất cả những ngôi nhà xinh đẹp xung quanh những ngôi nhà xấu của họ dễ hơn là tân trang lại nhà của họ. Tại sao? Bởi vì họ muốn bảo vệ chính họ – và công việc của họ – và tin rằng họ không thể cạnh tranh với người khác. Nhưng sự lười biếng không thể cạnh tranh với sự năng động, sự sáng tạo không thể cạnh tranh với sự đơn điệu, và động lực không thể cạnh tranh với nỗi thất vọng. Chúng không thể cạnh tranh với nhau, thậm chí khi tồn tại cùng nhau. Chúng phải vượt qua nhau để giành lấy vị trí – và điều này không đơn giản diễn ra bởi sự ngẫu nhiên hay những mơ tưởng.

Thay đổi

Nhiệm vụ của một người lãnh đạo thành công bao gồm tìm kiếm những người quản lý và quản trị đủ tài năng để hoàn thành tầm nhìn và mục tiêu của anh ta. Nhiệm vụ này không bao giờ được hoàn thành nếu anh ta không tìm kiếm họ giữa những nhân viên năng động, sáng tạo và suy nghĩ tích cực – những người cũng tràn trề hy vọng vào cuộc sống và tương lai – vào phòng ban của họ. Nó cũng không được hoàn thành trước khi người lãnh đạo tìm kiếm những người trong nhóm của anh ta – những người thất vọng, chán nản và mệt mỏi, để cố gắng làm hồi sinh ý chí của họ và đưa

họ thoát ra khỏi chán chường. Một người lãnh đạo cũng nên cố gắng thay đổi những điều kiện dẫn đến sự suy giảm ý chí và khiến người dân của họ bi quan và thiếu năng động.

Tôi đã từng thấy ở các phòng ban và Bộ của chính phủ những nhân viên bị nhấn chìm bởi công việc hàng ngày, sa lầy bởi năng lượng tiêu cực, trống rỗng sáng tạo và đổi mới. Điều duy nhất khiến những nhân viên này làm việc là tiền lương mà họ nhận được cuối mỗi tháng. Mỗi sáng, họ đến văn phòng và đến tối trở về nhà, không thu được gì cả, ngày này qua ngày khác, tuần này qua tuần khác, tháng này qua tháng khác.

Những nhân viên này làm việc bằng những phương pháp giống nhau và theo những thói quen chết người hàng ngày, trong khi những người đứng đầu bộ phận thậm chí có thể còn lười biếng hơn họ, cũng miệt mài hơn với những công việc hàng ngày và sự chán nản. Trên thực tế, gọi họ là "nguồn lực nhàn rỗi" sẽ là một lời khen, hàm ý rằng những nguồn lực này có thể được hồi sinh và sử dụng đúng cách. Tình trạng này có thể kéo dài hàng năm mà không có bất kỳ sự tăng tiến nào trong năng suất và công việc của các ban ngành hay Bộ liên quan sẽ không bị ảnh hưởng bởi sự có mặt hay vắng mặt của họ.

Điều mà một nhà lãnh đạo tốt thật sự cảm thấy thoải mái là có một thế hệ lãnh đạo trẻ hơn, đủ tài năng mà chúng ta có thể tự hào, tiếp quản những phòng ban và Bộ này. Nhưng chỉ có thoải mái không thôi cũng không phải là cảm xúc đúng của một nhà lãnh đạo, bởi vì anh ta không nên cho phép những người tiêu cực vẫn mắc kẹt trong sự mê muội, chán chường và quan liêu. Một người lãnh đạo nên sẵn sàng để tạo ra sự thay đổi từ cấp cơ sở và để mọi chuyện bắt đầu lại từ đầu.

Một nhà hiền triết đã nói: "Ước muốn chỉ là những mộng mơ và ảo tưởng của sự túng quẫn". Thay đổi không đến từ những suy nghĩ mơ mộng và người lãnh đạo chỉ ngồi và cầu mong thay đổi, không còn nghi ngờ gì nữa, chính là người thất bại. Đó là một thực tế của cuộc sống và có nghĩa là phải thích nghi bản thân với môi trường, bởi vì những ai không thể thích nghi, sẽ không thể vượt qua và cùng tồn tại với xã hội. Nếu chúng ta đồng ý rằng thế giới đang vận động qua sự thay đổi, chúng ta cũng phải đồng ý rằng chúng ta cần thay đổi để thích nghi.

Trong thế giới ngày nay, thay đổi là quy luật và trì trệ là cái bị thải loại, bởi vì trì trệ tương đương với rút lui và là biểu hiện rõ ràng của sự thiếu tính cạnh tranh. Chúng ta muốn toàn cầu hóa để

tăng cường tinh thần cạnh tranh. Chúng ta không có lựa chọn khác – thế giới đang thay đổi và chúng ta phải thay đổi cùng nó. Niềm tin này giúp giảm bớt những khó khăn của việc thay đổi cũng như giảm một số tác động nó.

Khi chúng ta công nhận sự cần thiết phải thay đổi, chúng ta có thể xác định tốc độ của chúng ta đối với sự thay đổi và lựa chọn quyền ưu tiên của chúng ta. Nếu chúng ta không nhận ra điều này, thế giới sẽ áp đặt thay đổi lên chúng ta và chúng ta không còn sự lựa chọn nào khác. Tồi tệ hơn, nếu chúng ta không lựa chọn tốc độ thay đổi của riêng chúng ta, thế giới sẽ đặt ra tốc độ cho chúng ta.

Thời đại của chúng ta đòi hỏi mọi người phải biết Internet, vì vậy không người lãnh đạo nào có thể giấu sự kém hiểu biết của mình bằng cách cấm mọi người sử dụng Internet. Tốt hơn là anh ta nên bắt kịp với sự phát triển hiện đại nhất trong kinh tế và quản lý, học hỏi kinh nghiệm của các quốc gia khác, xác định các cơ hội tốt và tìm con đường tốt nhất để đất nước có thể tận dụng cơ hội đó, cuối cùng kết hợp tất cả những điều trên cho tầm nhìn của anh ta.

Chúng ta đã thảo luận về thành tích và thành công một cách rộng rãi trong cuốn sách này và đến bây giờ thì đã biết rằng may mắn sẽ không bao giờ dẫn ta đến bất cứ thành tích nào. Tất cả những gì chúng ta đã hoàn thành cho đến nay đều là thành quả của việc tập trung mọi nỗ lực vào mục tiêu của chúng ta và điều đó sẽ không thay đổi trong tương lai. Tuy nhiên, bất cứ ai xem thường tầm quan trọng của những trở ngại trên con đường và tin rằng anh ta hay cô ta có thể đi đến đích chỉ bằng ngọn gió của niềm tin thì đã nhầm lẫn.

Chúng ta phải tính đến sự kháng cự thay đổi, và do đó phải chuẩn bị để thuyết phục những kẻ phản thùng rằng nỗi lo sợ của họ là không có căn cứ, và rằng lợi ích của chúng ta nằm ở sự thay đổi.

Nếu chúng ta trông đợi khu vực công hưởng ứng một cách dễ dàng và ngay lập tức những kế hoạch phát triển được đề ra thì chúng ta đã không hoàn toàn hiểu cấu trúc và "truyền thống" của các phòng ban chính phủ. Cảm giác tiêu cực mà con người ở khắp nơi trên thế giới cảm nhận về các phòng ban chính phủ nói chung không phải là không có cơ sở, mà đúng hơn là kết quả của những kinh nghiệm đã được tích lũy.

Người nào tin rằng anh ta có thể trình bày một dự án hành động nhằm mục đích đạt tới sự vượt trội trước khu vực công và mong đợi người quản lý reo lên: "Hãy để chúng tôi làm điều đó!" thì đơn

giản là đã không hiểu hết các thể chế này. Từ "quan liêu" là tương đối mới, nhưng bản chất quan liêu là trạng thái của vấn đề đã theo loài người từ thuở bình minh của nền văn minh. Một cách "truyền thống" rất hiếm khi thấy khu vực công cộng được khen ngợi vì tính hiệu quả và năng suất của nó.

Chúng ta cũng không thể trông đợi rằng tất cả, không có ngoại lệ, sẽ đi theo những thay đổi tích cực, mở những cánh cửa đang đóng, loại bỏ các bế tắc và thúc đẩy kinh doanh. Một số nhà quản lý bản chất đã không nhiệt tình với sự thay đổi. Khi bạn đòi hỏi những nhà quản lý kiểu này từ bỏ cách ứng xử cứng nhắc và những thói quen cổ hủ để bắt đầu cho công chúng thấy một vài sự lưu tâm, hay quan tâm thực sự, hoặc để giao lại một số quyền lực của họ thì thường là họ sẽ thấy việc này thật khó hiểu và khó áp dụng.

Kiểu thay đổi này có thể trở nên bớt khó khăn hơn cho các nhân viên để làm theo khi họ thấy tấm gương ở người lãnh đạo này. Nếu người lãnh đạo không nhiệt tình với thay đổi, anh ta cũng không thể trông chờ người khác thay đổi. Một người lãnh đạo chân thành muốn thay đổi mọi người thì phải bắt đầu bằng việc tự thay đổi trước khi đòi hỏi người khác làm điều đó. Nhiều nhà lãnh đạo đã cố gắng triệt tiêu thói quan liêu ở đất nước họ, mà vẫn chỉ thấy nó cố thủ vững chắc hơn bao giờ hết đến khi họ từ nhiệm. Điều đó không chứng minh rằng quan liêu là không thể chinh phục, mà đơn giản là cho thấy những nhà lãnh đạo này đã thất bại.

Người lãnh đạo phải tìm kiếm lý do mà một số người không muốn thay đổi. Khi người dân đã quen với một hệ thống nhất định, họ cảm thấy thoải mái và an toàn với nó. Thay đổi đối với những người này có nghĩa là phải thích nghi với hiện thực mới, điều mà một số người thấy không dễ, và hậu quả là họ nắm lấy cơ hội đầu tiên để từ chối.

Tuy nhiên, từ chối không có nghĩa là một cái gì đó triệt để như tổ chức các cuộc biểu tình hay đình công mà có thể dẫn đến một hình thức tinh tế hơn – như là một số người nói "có" trong khi ý của họ là "không". Từ chối không có nghĩa là từ chối làm việc mà là sản xuất sẽ bị giảm tới mức gần bằng không. Những người có suy nghĩ và hành động tiêu cực trên thực tế có thể làm trì hoãn và cản trở bất cứ điều gì, che giấu bản chất sau nguyên tắc, thủ tục và việc giả vờ không biết.

Nói ngắn gọn, không ai có thể cư xử tiêu cực suốt cả ngày mà đảm bảo không có ai khác nhận ra điều đó. Điều này có thể đạt đến điểm mà một số người không biết thực tế có thể xem người đó là một nhân viên tốt, đơn giản qua những gì họ thấy.

Một số nhà lãnh đạo sử dụng quyền lực của họ để áp đặt thay đổi – theo kiểu tiếp cận "dù–bạn–có–thích–hay–không". Những người khác thậm chí có thể sử dụng quyền lực tối cao. Ở Dubai, chúng tôi không hành động như vậy và lựa chọn một cách tiếp cận văn minh hơn, bởi vì chúng tôi tin rằng đó là cách tốt nhất để đối xử với công dân của đất nước mình. Mặc dù xây dựng khó hơn là phá hủy, hòa bình khó hơn chiến tranh và thuyết phục khó hơn áp đặt, thì ba cách trước vẫn bền vững hơn.

Chúng ta muốn mọi người hợp tác với niềm tin rằng bất cứ điều gì chúng ta thay đổi cũng là vì lợi ích của cộng đồng. Tôi không thể tìm cách nào tốt hơn để điều này được thấu hiểu ngoài cách thuyết phục từng người và mọi người, những công dân của chúng ta. Chúng ta có những sức mạnh tiêu cực và tích cực, lười biếng và năng động, trì trệ và sáng tạo, sợ hãi và bình an. Tất cả những nỗi sợ hãi phải thay đổi của chúng ta chỉ là một sự ảo tưởng và chúng ta phải đảm bảo với những người sợ thay đổi rằng, thay đổi sẽ tạo ra những cơ hội việc làm dài hạn và không bao giờ làm giảm cơ hội đó.

Chúng ta cũng phải nói với họ thay đổi sẽ mang lại sự tăng trưởng năng suất như thế nào, thúc đẩy thăng tiến trong vị trí của nhân viên thay vì làm suy giảm, và việc quan tâm đến cộng đồng sẽ khiến cộng đồng tôn trọng và tán dương sự nỗ lực của các nhân viên như thế nào. Chúng ta phải loại bỏ nỗi sợ hãi và duy trì cảm giác an toàn, thức tỉnh sự sáng tạo và hạn chế lười biếng, cũng như tập trung vào năng lượng tích cực và loại bỏ sự tiêu cực. Chúng ta phải thuyết phục mọi người về con đường đúng đắn phía trước nhiều lần nữa, bằng cách sử dụng tất cả các phương pháp tích cực mà chúng ta có.

Nếu chúng ta được trang bị những lý luận sắc bén và sự quyết tâm, chúng ta sẽ có thể thuyết phục mọi người – ít nhất là phần lớn họ – về lợi ích của thay đổi. Một khi bị thuyết phục, mọi người sẽ bắt đầu thay đổi. Nếu điều đó xảy ra, họ sẽ bắt đầu khám phá ra những khía cạnh tích cực mà họ chưa từng biết là chúng tồn tại trong cuộc sống của họ. Họ sẽ nghe thấy mọi người cảm ơn họ một cách chân thành và cảm thấy thoải mái khi phục vụ mọi người. Họ sẽ sớm nhận ra họ có thể phát triển công việc, tăng năng suất, đưa ra các đề xuất hữu ích, cống hiến cho sự phát triển

của các phòng ban tương ứng của họ và tận hưởng cảm giác đạt thành tích và hoàn thành một việc gì đó.

Nếu người đọc kết luận từ những gì tôi viết rằng năng lượng tiêu cực chỉ tồn tại ở khu vực công cộng và rằng khu vực tư nhân miễn dịch với tiêu cực thì đó không phải là ý của tôi.

Có lần một nhà báo đã nói với tôi: "Ông nói rằng nhiệm vụ của khu vực công cộng là thúc đẩy năng lực của khu vực tư nhân, nhưng một số người trong khu vực công lại không nhìn mọi việc theo cách đó".

"Tôi không thể đổ lỗi cho họ", tôi trả lời. "Nền kinh tế hiện nay kết hợp giữa thương mại hiện đại và truyền thống. Những người làm việc trong ngành thương mại truyền thống cảm thấy khó khăn để chuyển sang phương pháp hiện đại và muốn duy trì phương cách cũ. Bản chất của khu vực tư nhân là năng động. Thế hệ doanh nhân mới hiểu được những yêu cầu để đối phó với nền kinh tế hiện đại và họ hiểu rằng, họ không đối mặt với những khó khăn giống như những khó khăn thế hệ cũ đã phải chịu trong khi thích ứng với nền kinh tế hiện đại ngày nay."

Người lãnh đạo và khả năng lãnh đạo

Ở Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất, chúng tôi được ban phúc bởi một sự lãnh đạo trung thành với Thánh Allah và người dân, và mong muốn cho người dân UAE trở nên phồn vinh và phát triển. Sự lãnh đạo này không muốn thế hệ trẻ chỉ đơn giản mơ tưởng về tương lai mà muốn giúp họ hoàn thành những giấc mơ đó. Giới trẻ của chúng ta không phải chịu đựng những vấn đề của các quốc gia Ả Rập khác, vậy tại sao chúng ta lại bi quan về tương lai của họ? Chúng ta đã đạt được nhiều thành tích, vậy tại sao chúng ta lại cứ tập trung vào những gì chúng ta chưa đạt được? Đó không phải là một quan điểm tiêu cực? Không phải là chúng ta đang giống người chỉ biết tập trung vào cây cỏ dại mà không nhìn thấy những cây hoa hồng rực rỡ xung quanh hay sao?

Hãy suy nghĩ một cách tích cực và bạn sẽ thấy mọi thứ tích cực. Đất nước chúng ta đang làm tốt và nếu Thánh Allah muốn, chúng ta sẽ tiếp tục làm điều đó. Chúng ta đã đạt được nhiều điều và nhiều điều nữa đang đến, vậy hãy để chúng ta lạc quan và lan tỏa thái độ tích cực khắp xã hội của chúng ta. Điều đó không thể đạt được chỉ bằng lời nói, mà phải thông qua làm việc, kinh doanh, những câu chuyện thành công và bằng cách giao nhiệm vụ cụ thể

cho mọi người, cho phép họ trở nên hiệu quả.

Nếu công việc không có sẵn, chúng ta không thể khai thác tiềm năng của đất nước – tiềm năng nằm ở suy nghĩ của giới trẻ và ở niềm tin của họ đối với bản thân cũng như đối với đất nước.

Động lực là nhiên liệu cho sự ưu tú ở người dân và kích thích nguồn năng lượng tích cực của họ. Đây là sức mạnh thổi bùng lên sự năng động, chủ động, trung thành và sáng tạo. Đây cũng là cơ sở cho thành công và là chìa khóa để đạt được mục tiêu. Những người lãnh đạo thành công, theo định nghĩa, là người có khả năng tạo động lực cho người dân nhiều nhất. Anh ta là người có khả năng nhất trong việc khuyến khích họ sáng tạo và vượt trội. Không còn nghi ngờ gì khi nói rằng động lực và ý chí sẽ dẫn năng lực của nhân viên đạt đến đỉnh cao.

Tôi đã cam kết rằng tôi sẽ cho những người trẻ tài năng, làm việc chăm chỉ và có năng lực, cho dù ở vị trí quản lý thứ hai hay thứ ba, cơ hội để đạt đến vị trí lãnh đạo khi họ xứng đáng với điều đó. Tôi ước rằng mọi người trẻ UAE đều trở thành lãnh đạo, nhưng đáng tiếc, không phải tất cả họ đều đủ khả năng cho trình độ này. Thế hệ trẻ của chúng ta đã đủ trưởng thành để hiểu điều đó. Họ cũng hiểu rằng sự ưu tú không bị giới hạn ở vị trí lãnh đạo và rằng vị trí này không phải luôn luôn là thước đo chính xác cho tính hiệu quả.

Lương, một mặt khác, nên được liên hệ với năng suất và mức độ thành tích nên đặt ra mức độ phần thưởng hữu hình. Việc thăng tiến có thể theo thông thường hoặc ngoại lệ, và đôi lúc thì rất ngoại lệ. Mặc dù, chúng ta đang có một hệ thống khen thưởng và động lực, chúng ta vẫn luôn cần phải khuyến khích mọi người theo một cách khác – một cách phi tài chính. Điều này sẽ thúc đẩy mọi người vượt trội, phát triển và đạt thành tích, trong khi tránh được những thói quen nhàm chán hàng ngày.

Khi một nhân viên cảm thấy cấp trên của anh ta đang giám sát năng lực của mình và bày tỏ sự khích lệ bằng lời nói hoặc thư riêng, ý chí của anh ta sẽ ở mức cao và anh ta sẽ biết rằng hưởng ứng những lời khuyến khích ấy là con đường đến với sự ưu tú và thành công cũng như thăng tiến và đạt được các lợi ích tài chính. Điều đó sẽ làm cho anh ta tin rằng sự thăng tiến phụ thuộc vào chính năng lực của anh ta và rằng phần còn lại chỉ còn là vấn đề thời gian.

Tất cả những điều trên đều là những công cụ và cách ứng xử cần thiết để khích lệ nhân viên làm việc, phát triển và vượt trội.

Không gì tạo động lực cho một người tốt hơn là một thành tích. Những khích lệ về tài chính và tinh thần là quan trọng và một điều cũng quan trọng là tạo một môi trường làm việc thúc đẩy sự ưu tú. Một nhân viên nên tự hào về công việc của anh ta và thành tích là chìa khóa cho lòng kiêu hãnh.

Thành tích là vinh quang hoàn thiện của một nỗ lực và không phải là điểm bắt đầu của nỗ lực đó. Cũng là đương nhiên khi được liên kết đúng cách, tiềm năng và chuyên môn nhất định sẽ dẫn đến thành tích. Đây là những yếu tố cần phải cung cấp cho thế hệ trẻ trước khi họ thực sự có thể thành công, đó là một sự đào tạo tuyệt vời, một môi trường làm việc thích đáng cùng với những cơ hội phù hợp.

Chúng ta có thể loại bỏ sự thất vọng, năng lượng tiêu cực, nỗi buồn chán và các nhân tố gây hại tâm lý khác bằng cách làm việc và phát triển tiềm năng và kỹ năng của chúng ta. Người lãnh đạo phải giúp người dân của mình duy trì sự cân bằng tâm lý, thông qua sự quan tâm, khích lệ và tạo động lực liên tiếp.

Hành động quan trọng nhất mà chúng ta có thể làm một khi chúng ta loại bỏ năng lượng tiêu cực là không cho phép nó nắm giữ chúng ta nữa. Có nhiều cách để làm điều đó, cách quan trọng nhất trong số đó là thành công, điều không thể đạt được nếu thiếu những năng lượng tích cực. Khi chúng ta thành công, chúng ta sẽ cảm thấy tự tin và háo hức để phát triển và vượt trội.

Tình yêu và sự tôn trọng mạnh mẽ của tôi với Hoàng thân Sheikh Khalifa bin Zayed Al Nahyan, Tổng thống Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất và Quốc vương của Abu Dhabi.

Sheikh Zayed và Sheikh Rashid truyền cảm hứng cho tôi trong việc lãnh đạo.

Sheikh Zayed như một người cha dẫn đường cho tôi.

Trong cuộc trò chuyện với Sheikh Zayed bin Sultan, người sáng lập UAE.

Sáng kiến của chúng tôi bổ sung cho những thành tựu của cha tôi, Sheikh Rashid.

Cùng với những người anh em của tôi, Sheikh Maktoum và Sheikh Hamdan.

Với Thái tử của Abu Dhabi, Hoàng thân Sheikh Mohammed bin Zayed bin Sultan Al Nahyan. TRÁI: Đi thăm quân đội UAE – quân đội đã tham gia vào sứ mệnh gìn giữ hòa bình của Liên Hợp Quốc tại Kosovo, với Sheikh Mohammed bin Zayed.

Gặp Nữ hoàng Elizabeth II.

Với Ngoại trưởng Mỹ Hillary Clinton.

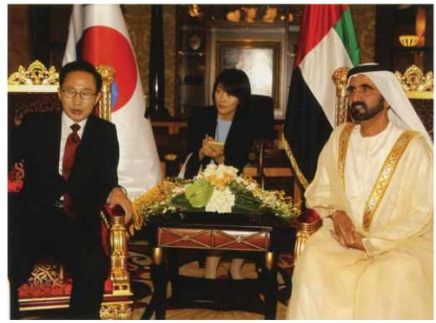

Tiếp Tổng thống Hàn Quốc Lee Myung-bak.

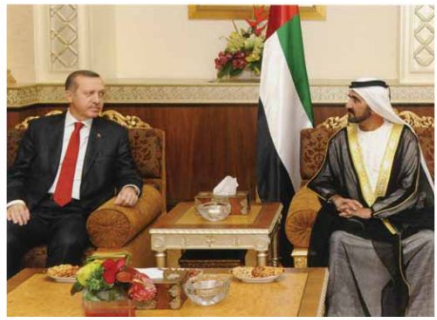

Với Thủ tướng Thổ Nhĩ Kỳ Recep Tayyip Erdoğan.

Với Victoria, công chúa Thụy Điển và nữ công tước xứ Västergötland.

Gặp Tổng Thư ký Liên Hiệp Quốc Ban Ki-moon.

Tiếp Thủ tướng Ấn Độ - Tiến sĩ Manmohan Singh.

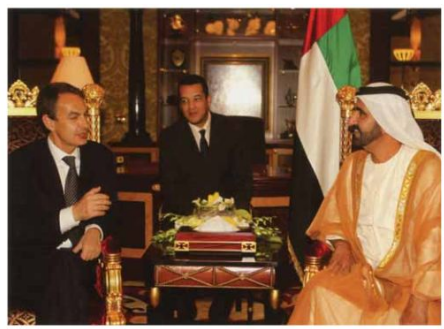

Với cựu Thủ tướng Tây Ban Nha José Luis Rodríguez Zapatero.

Đọc diễn văn khai mạc hàng năm cho Văn phòng UAE điều phối viện trợ nước ngoài.

Phát biểu tại Hội nghị thượng đỉnh về Chương trình nghị sự toàn cầu tại Dubai.

Phát biểu tại lễ khai mạc của Hội đồng Quốc gia Liên bang.

Tham dự Hội nghị thượng đỉnh Ả Rập ở Khartoum, Sudan.

Hội kiến Quốc vương Abdullah bin Abdulaziz của Ả Rập Saudi.

Với Sheikh Hamad bin Khalifa Al Thani, Tiểu vương của Qatar.

Với Quốc vương Abdullah II của Jordan.

Với Tổng thống Algeria Abdelaziz Bouteflika.

Với Quốc vương Hamad bin Isa Al Khalifa của Bahrain.

Với Sultan Qaboos bin Said của Oman.

Với Vua Mohammed VI của Morocco.

Với Sheikh Sabah Al Ahmad Al Sabah, Tiểu vương của Kuwait

Với Hoàng thân Sheikh Khalifa bin Zayed Al Nahyan và các thành viên của Hội đồng tối cao lãnh đạo của Các tiểu vương quốc.

Trong cuộc họp nội các UAE.

Với Hoàng thân Sheikh Khalifa và các thành viên của Hội đồng tối cao lãnh đạo Các tiểu vương quốc, kỷ niệm ngày Quốc khánh UAE tại Nhà Union ở Dubai.

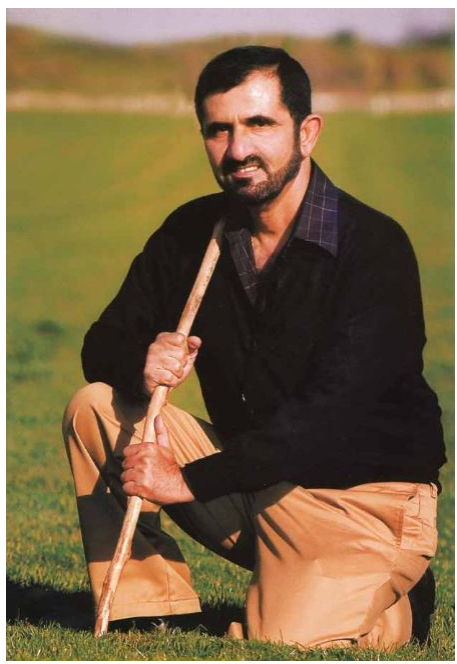

Trong buổi diễn thuyết “Linh hồn của Liên minh”.

Với các sinh viên mới tốt nghiệp Đại học Mỹ ở Dubai.

Hội nghị các quan chức địa phương và cơ quan chính phủ liên bang.

Lắng nghe phần tóm tắt về con đường phát triển Dubai.

Trong một cuộc họp của Hội đồng điều hành Dubai.

Với các con trai của tôi (từ phải sang) Saeed, Mansoor, Majid và Ahmed.

Ra mắt Kế hoạch Phát triển Dubai 2010 tại Diễn đàn Chiến lược Dubai.

Ra mắt Chính phủ điện tử Dubai.

Ra mắt Thành phố truyền thông Dubai.

Công bố sự ra mắt của dự án Thành phố Chăm sóc sức khỏe Dubai.

Công bố sự ra mắt của Trung tâm tài chính quốc tế Dubai.

Tham dự Diễn đàn các nhà lãnh đạo trẻ Ả Rập.

Trong buổi lễ Giải thưởng Chương trình Hoàn thiện Chính phủ Dubai.

Tại Hội nghị thường niên lần thứ 10 của Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược Các tiểu vương quốc.

Lắng nghe tóm tắt dự án Downtown Dubai.

Đảo Palm Jumeirah.

Tháp Burj Al Arab.

Tòa nhà Emirates Towers.

Sân golf Dubai Creek và Câu lạc bộ Du thuyền.

Kiểm tra máy bay A380 của Emirates Airlines.

Thăm sân bay quốc tế Dubai.

Tại triển lãm hàng không quốc tế Dubai.

Kiểm tra các công nghệ hàng không mới nhất.

Với sinh viên tốt nghiệp của Chương trình Mohammed bin Rashid dành cho phát triển lãnh đạo.

Tôn vinh người chiến thắng của Giải thưởng Chương trình Hoàn thiện Chính phủ Dubai.

Tôn vinh người chiến thắng của giải thưởng Rashid về học thuật.

Phát biểu tại một nhóm các doanh nhân trẻ UAE.

Thăm Tổng cục Ngoại giao tại Dubai.

Trong một chuyến thăm Carrefour. Người trẻ UAE được khuyến khích để tìm kiếm cơ hội việc làm trong khu vực tư nhân.

Thăm Viện Khoa học và Công nghệ cao Các tiểu quốc (EIAST)

Cùng với người chiến thắng giải thưởng báo chí Ả Rập.

Chuyến thăm kiểm tra phòng làm việc của cảnh sát Dubai.

Thăm một trung tâm chăm sóc sức khỏe tư nhân tại Dubai.

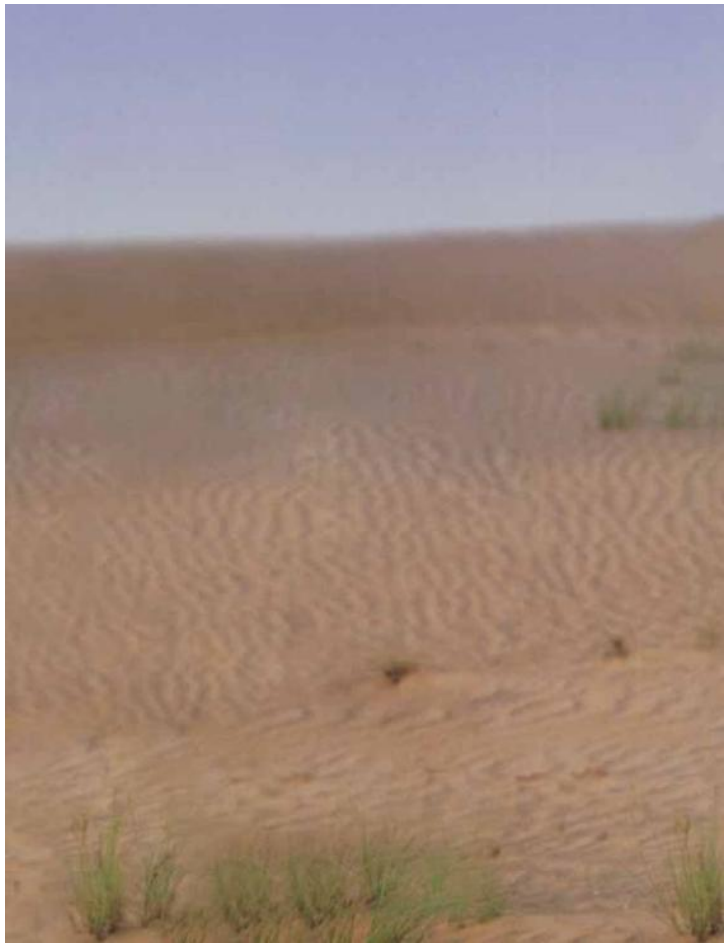

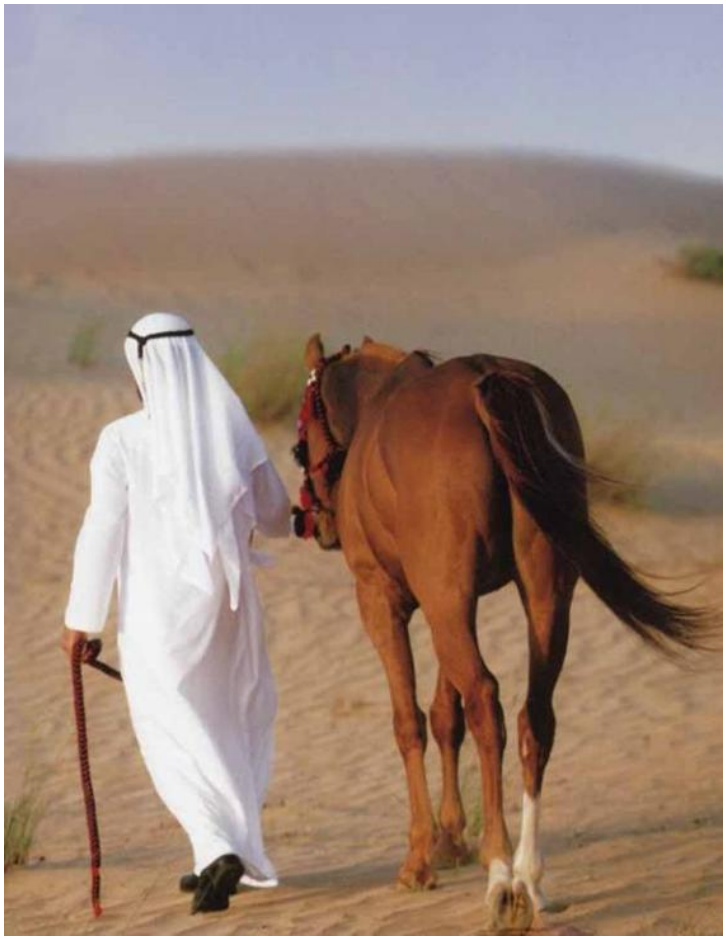

Dubai World Cup là cuộc đua ngựa nổi tiếng nhất trên thế giới.

Chúng tôi quan tâm đến việc tham dự các cuộc đua ngựa quốc tế.

Với con gái tôi Maitha và con trai (từ trái sang) Ahmad, Hamdan, Rashid và Majid sau chiến thắng tại Asian Games ở Doha, Qatar.

Với các con gái của tôi Maryam (trái) và Shaikha.

Trong một cuộc chạy đua sức bền với con trai của tôi (từ trái sang) Hamdan, Rashid và Maktoum.

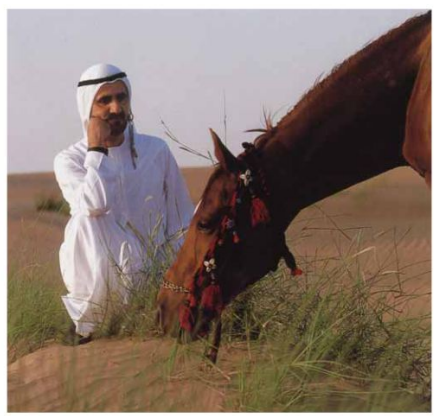

Trẻ em ngày nay là các nhà lãnh đạo của ngày mai, do đó, giáo dục là một trong những ưu tiên lớn nhất của chúng tôi.

Với Hoàng thân Sheikh Khalifa bin Zayed trong một chuyến đi săn bằng chim ưng, Mansur bin Zayed (ngoài cùng bên trái) và con trai tôi Hamdan cùng tham gia.

Đi săn bằng chim ưng là một môn thể thao truyền thống rất thân thuộc với tôi.

Tiếp xúc với người cao tuổi trong chuyến thăm Trung tâm Chăm sóc người cao tuổi ở Ajman.

Một chuyến thăm Trung tâm chăm sóc người cao tuổi ở Ajman.

Kiểm tra địa điểm xây dựng bệnh viện mới ở Fujairah.

Đoạt huy chương vàng khi tham gia cuộc thi World Endurance Championships (cuộc thi Sức bền Vô địch Thế giới) tại Anh.

Phần IV
Phát triển vượt trội

Chương mười

Sự vượt trội trong tầm nhìn phát triển của Dubai

Phát triển vượt trội là một khái niệm mang tính đồng bộ, không thể tách rời giữa quá trình xây dựng cả về chiều rộng lẫn chiều sâu. Để đạt được sự vượt trội trong thế giới Ả Rập, tất cả các yếu tố liên quan đến sự phát triển bao gồm tầm nhìn, mục tiêu, sự lãnh đạo và quá trình triển khai thực hiện đều phải thật xuất sắc.

Nếu sự vượt trội là một giai đoạn cao trào trong tiến trình phát triển thì chúng ta có thể làm gì để tạo nên sự vượt trội trong xã hội Ả Rập, nơi có quá ít sự đột phá tiêu biểu? Làm thế nào để có thể tiến bộ nếu luật pháp và các mục tiêu, kế hoạch và hành động không có sự thay đổi khác biệt? Danh sách này bao gồm cả các lĩnh vực đầu tư của nhà nước và tư nhân, các trường công lập và dân lập, các viện nghiên cứu và cả các trường đại học.

Một số người cho rằng không phải cộng đồng nào cũng đạt được sự vượt trội, vậy tại sao chúng ta cần phải vượt trội khi điều này buộc chúng ta phải trả một cái giá quá cao.

Tôi sẽ trở lại với câu hỏi này sau, nhưng điều mà tôi có thể nói ngay bây giờ là một số thử nghiệm xã hội liên quan đến sự phát triển thực sự tuyệt vời và đáng giá. Chúng ta có thể nghiên cứu bản chất của những thử nghiệm đó, những lý do đằng sau sự vượt trội, và sau đó hình thành khái niệm phát triển tiên tiến của riêng chúng ta – một trong đó có thể được ứng dụng thành công tại Ả Rập và các quốc gia khác.

Tất nhiên, chúng ta có thể giữ mọi thứ theo cách mà chúng ta đang có, hy vọng sự may mắn sẽ điều chỉnh giúp con đường của chúng ta đang đi và đưa chúng ta trở về đường lối đúng đắn. Như

bao người khác, tôi luôn chào đón sự may mắn; nhưng tôi không tin sự may mắn hiện diện mỗi ngày cũng không thể cứ chờ đợi thời khắc nó đến gõ cửa nhà mình!

Lựa chọn thứ ba là nghiên cứu điểm mạnh và điểm yếu của chúng ta, ưu tiên tập trung vào việc thúc đẩy những cái mới đồng thời loại bỏ những cái cũ đã lỗi thời, cho đến khi chúng ta đạt đến giai đoạn phát triển cân bằng, thời điểm mà chúng ta có thể xem như điểm khởi đầu tươi sáng và chủ trương hướng tới chất lượng và sự vượt trội.

Đây là một giấc mơ hay là một tầm nhìn?

Tôi tin rằng nó kết hợp cả hai điều kể trên. Cũng giống như bản đồ thể hiện sự phát triển của những vùng còn lại trên thế giới, bản đồ thế giới Ả Rập là một tập hợp những mảng tách bạch rõ nét, nhưng mang đặc trưng của riêng mình. Một số là kết quả của các yếu tố chính trị quốc tế, đã tạo ra một khoảng cách khá lớn về mức độ phát triển; một số khác chịu ảnh hưởng của sự khác biệt về các nguồn tài nguyên, như dầu lửa chẳng hạn.

Mặc dù chúng ta có thể nói về các nguồn lực tài chính thu về từ hoạt động xuất khẩu năng lượng nhưng riêng cá nhân tôi thích nói về những cách mà các nguồn tài nguyên đã được sử dụng.

Tài chính có sẵn không có nghĩa là phát triển, bởi vì giá trị thực của tiền nằm trong hiệu quả sử dụng tiền chứ không nằm ở số lượng. Một liên doanh trị giá 12 triệu đô la có thể tạo ra doanh thu gấp hàng nghìn lần chỉ trong hai mươi năm, trong khi một dự án tài trợ tương tự có thể mất hàng trăm triệu đô la trong cùng một kỳ. Sự khác biệt giữa hai dự án này là sự khác biệt giữa một ý tưởng tốt và một ý tưởng tồi, giữa một suy nghĩ hướng đến sự vượt trội và một suy nghĩ không có điều này.

Tôi không có ý nói rằng chỉ có những người xuất thân từ các quốc gia hoặc khu vực nhất định mới có khả năng tạo ra kết quả vượt trội, hay nói đúng hơn là chúng ta chưa bao giờ gieo niềm tin về sự vượt trội lên tâm trí của cộng đồng người Ả Rập. Nếu chúng ta chỉ đầu tư theo kiểu tư duy hào phóng như chúng ta đã đầu tư vào các dự án thì đến cuối cùng chúng ta sẽ thất bại... Chúng ta đã chất hàng quá tải lên lưng con ngựa Ả Rập với đủ loại gánh nặng chính trị, kinh tế, xã hội; sau đó lại yêu cầu nó chạy đua với những con ngựa nhanh nhẹn và được đào tạo tốt hơn, trong khi trông đợi nó giành chiến thắng.

Tuy nhiên, chúng ta - người Ả Rập - vẫn có thể giành chiến thắng trong cuộc đua. Chúng ta vẫn có thể thành công, vẫn có thể mang đến chất lượng và sự vượt trội. Chúng ta vẫn có thể trở thành người tiên phong. Điều này không phải chỉ là một giấc mơ – chúng ta có thể đạt được những thành quả của ngày hôm nay bằng những gì chúng ta đã đạt được trong quá khứ thông qua việc định hình lại con đường chúng ta đang đi. Phát triển là một quá trình tích lũy và đồng bộ. Đó là công thức hữu ích cho nhiều quốc gia trên thế giới. Nếu công thức, thành phần và công đoạn chuẩn bị đúng đắn và phù hợp, chúng ta sẽ được thưởng thức một bữa ăn tuyệt vời được đóng nhãn "chất lượng".

Thành phần tạo nên quá trình phát triển càng tốt, chúng ta càng hưởng thụ được nhiều lợi ích từ sự phát triển. Đến một mức độ nào đó, sự phát triển không chỉ cho phép các quốc gia cạnh tranh và tồn tại mà còn cho phép họ thực hiện những bước nhảy vọt hướng tới sự vượt trội.

Tôi đã nói điều này trước đó và tôi sẽ nhắc lại lần nữa: con người là yếu tố quan trọng nhất trong tiến trình phát triển. Nếu chúng ta thất bại trong việc đào tạo giới trẻ, không cho họ kỹ năng cũng như không thể khơi gợi tinh thần vượt trội và sáng tạo trong lòng bọn trẻ, chúng ta sẽ không bao giờ có được sự phát triển thành công.

Sự thất bại của Ả Rập trong việc làm chủ các kỹ năng thúc đẩy quá trình phát triển là hậu quả trực tiếp của việc không quan tâm cũng như không đào tạo nhân sự đúng cách. Có rất nhiều lý do dẫn đến điều này, nhưng chúng ta phải thừa nhận rằng chúng ta đã thất bại ở ngay bước đầu tiên, thất bại trong việc quản lý theo quy trình và thất bại của các nhà lãnh đạo trong việc đưa ra quyết định chỉ đạo công tác quản lý. Khi nói đến các chương trình phát triển quốc gia, một thất bại chủ chốt có thể dẫn đến nhiều hậu quả nghiêm trọng, và nhiều thất bại liên tục sẽ trở thành thảm họa. Nếu việc duy trì sự phát triển trong một thế giới sôi động như hiện nay gần như là một phép màu thì phải làm thế nào chúng ta mới có thể đạt được sự vượt trội trong quá trình phát triển?

Thánh Allah đã ban cho chúng ta sự lãnh đạo của những người chiến thắng, nhưng không hề tự cao tự đại. Khi so sánh những kinh nghiệm phát triển của chúng tôi tại UAE với nhiều quốc gia khác, chúng tôi nhận thấy rằng, có một số nhà lãnh đạo phá hủy đất nước của họ, trong khi một số khác thúc đẩy sự phát triển thịnh vượng và phồn vinh của đất nước. Các nhà lãnh đạo của

chúng tôi đi bộ trên các đường phố chứ không ngồi trên xe bọc thép cùng với đoàn tùy tùng đầy ô tô và xe máy bởi vì họ không sợ người của họ – họ hòa làm một với dân chúng xung quanh.

Các nhà lãnh đạo này luôn giữ cánh cửa mở trước công dân của họ và liên hệ mật thiết với người dân, đó là lý do họ cảm nhận và hiểu được nhịp điệu của những dòng người trên phố. Nhờ mối quan hệ gần gũi và sâu sắc giữa những nhà lãnh đạo và quần chúng nhân dân, bất cứ quyết định nào được đưa ra bởi những thế hệ đi trước đều nhằm mục đích đem lại lợi ích cho các thế hệ mai sau. Đây là cơ sở của một tầm nhìn đúng đắn – tất cả đều vì lợi ích của nhân dân.

Mặt khác, nếu một nhà lãnh đạo chỉ nhìn thấy đoàn tùy tùng và cung điện của mình mà không tiếp xúc với người dân, lắng nghe những vấn đề và nguyện vọng của họ thì tầm nhìn, suy nghĩ và quyết định của ông ta sẽ đi một đường trong khi những người xung quanh ông ta sẽ rẽ sang đường khác.

Vì dân chúng là thước đo tham chiếu cuối cùng của các nhà lãnh đạo nên tất cả các quyết định và tầm nhìn phải phục vụ cho lợi ích của họ. Khi một nhà lãnh đạo ưu tiên đặt quyền lợi của người dân lên trên hết thảy, ông ta chắc chắn sẽ thành công. Tại UAE, thành công có rất nhiều ý nghĩa đối với chúng tôi, một trong số đó là việc đạt được sự vượt trội. Nếu một nhà lãnh đạo có thể đạt được sự vượt trội bằng cách sử dụng các nguồn lực, khả năng và chuyên môn sẵn có, rõ ràng là ông ta nên làm như vậy, nhưng nếu những nguồn lực này không hề có sẵn, ông ta cần phải chuẩn bị để hình thành và tạo dựng chúng.

Khi một nhà lãnh đạo tìm thấy những trụ cột nền tảng thích hợp để hình thành sự vượt trội, ông ta cần phải bắt tay vào việc xây dựng nó ngay lập tức. Nếu ông ta không thể tìm thấy những trụ cột này, ông ta phải chuẩn bị để tạo ra chúng, bởi vì một nhà lãnh đạo chỉ có thể đạt được sự vượt trội sau khi đã đầu tư công sức, tiền bạc, sự sáng tạo và tất cả những nguồn lực khác vào việc phát triển con người.

Một nhà lãnh đạo muốn biến tầm nhìn thành hiện thực không thể ở hai nơi cùng một lúc, ông phải ở một trong hai nơi, hoặc ở trong cung điện hoặc tại nơi ông ta làm việc, với tư cách là bộ não của nhóm. Nếu nhà lãnh đạo này quyết định đúng, ông sẽ tìm thấy chính mình trên con đường dẫn tới thành công; và nếu ông vẫn kiên trì tiếp tục, ông ta chắc chắn sẽ đạt được sự vượt trội.

Thông qua UAE, chúng tôi đang tiếp bước trên đường dẫn đến sự vượt trội. Ưu điểm lớn nhất của thành công chính là sự đảm bảo giúp bạn đạt được nhiều thành công hơn nữa.

Tầm nhìn của chúng tôi là tham vọng của buổi khởi đầu, nhưng thành công liên tiếp thành công đã khuyến khích chúng tôi nhắm tới mục tiêu cao hơn, cao hơn nữa. Khi chúng tôi so sánh tình hình của chúng tôi ngày hôm nay với ngày hôm qua, chúng tôi có thể cảm nhận và nhìn thấy sự thay đổi vượt bậc đã diễn ra như thế nào; hơn thế, chúng tôi còn nhìn thấy những gì cần đạt được. Chúng tôi đã chấp nhận thách thức, đã sống sót sau thử nghiệm và tiến lên vị thế hàng đầu.

Chúng tôi có nguồn lực đáng kể, được đánh giá cao và sẵn sàng sử dụng những nguồn lực đó. Chúng tôi muốn là người tiên phong. Chúng tôi muốn Dubai trở thành một trung tâm toàn cầu của sự vượt trội và sáng tạo. Chúng tôi muốn nó trở thành thành phố hàng đầu thế giới về thương mại, tài chính, đầu tư và du lịch trong suốt thế kỷ hai mươi mốt. Chúng tôi có thể cung cấp cơ sở hạ tầng, dịch vụ, môi trường cần thiết; đồng thời tự tin rằng chúng tôi có thể làm bất cứ điều gì.

Vượt trội trong quản lý

Bất cứ ai khi nghiên cứu về Chương trình Hoàn thiện Chính phủ Dubai đều cảm thấy vô cùng ấn tượng về chương trình này. Các chuyên gia trong lĩnh vực quản lý nhiều lần đã nói rằng đó là chương trình mang tính cách mạng trong cải cách quản lý, không chỉ đối với Ả Rập mà còn trên toàn thế giới, và đó không phải là một sự phóng đại.

Đây là những gì họ đã nhìn thấy:

• Cho đến nay, khu vực kinh tế tư nhân vẫn có kết quả kinh doanh tốt hơn so với khu vực kinh tế nhà nước, nhưng trong khoảng thời gian gần đây đã bắt đầu có dấu hiệu cân bằng. Ví dụ, mặc dù Giải thưởng Chất lượng Dubai(61) là giải thưởng được dành riêng cho khu vực kinh tế tư nhân, nhưng hiện nay nhiều cơ quan nhà nước cũng đạt được giải thưởng này.

(61) Giải thưởng Chất lượng Dubai là một giải thưởng công nhận vai trò của các mô hình tổ chức có một lộ trình đạt được sự xuất sắc thông qua việc thực thi tốt và cách tiếp cận tận tâm, triển khai hệ thống, có sự liên tục đánh giá và xem xét.

• Trong khi khu vực kinh tế tư nhân có truyền thống dẫn đầu bằng sự sáng tạo, đổi mới và năng động thì khu vực kinh tế nhà nước lại chuyển dịch theo hướng đi đầu trong nhiều lĩnh vực bằng sự hiệu quả, khả năng tiên phong và đột phá trong dịch vụ.

• Không giống khu vực kinh tế tư nhân, khu vực kinh tế nhà nước vốn đã mang tiếng xấu vì sự phản ứng chậm chạp, quan liêu, hiệu quả thấp và thành tích nghèo nàn, nhưng hiện nay hiệu suất của khu vực này đã tốt hơn rất nhiều doanh nghiệp thuộc khu vực kinh tế tư nhân.

• Mặc dù sự minh bạch là một trong những đặc điểm đặc trưng của khu vực kinh tế tư nhân nhưng càng ngày khu vực kinh tế nhà nước càng liên tục gia tăng mức độ minh bạch của mình. Nhờ đó, các doanh nghiệp tại UAE và nước ngoài có thể hưởng lợi từ điều này.

• Tình trạng tham nhũng và hối lộ trong khu vực kinh tế nhà nước đang được giải quyết triệt để. Các cơ chế được đặt ra nhằm chấm dứt tình trạng này trên toàn khu vực kinh tế; nhiều phương án kiểm soát bổ sung đã và đang được thêm vào các điều mục nhằm thụ lý các dự án, các vấn đề tài chính và hành chính.

• Có một cam kết mới được thành lập tại khu vực kinh tế nhà nước đề cập đến sự cần thiết của tính kỷ luật, chuyên nghiệp trong quá trình ứng xử với công chúng một cách văn minh.

• Một vài dự án hiện tại của chính phủ đã thông qua việc áp dụng các giải pháp công nghệ cao và biến chúng thành tiện ích sẵn có cùng với các phương tiện khác, có sự tham gia của cả khu vực kinh tế tư nhân, bao gồm dự án "Thành phố Internet Dubai" và "Thành phố Truyền thông đa phương tiện Dubai".

• Khu vực kinh tế nhà nước đang thực thi những nguyên tắc quản lý chi phí và nguồn lực hiệu quả để đạt được hiệu suất tối ưu, những nguyên tắc này sẽ phát sinh nhiều hệ quả tích cực cho toàn bộ nền kinh tế.

Sự vượt trội của khu vực kinh tế nhà nước được biểu hiện rõ thông qua năng lực đáp ứng và phục vụ công chúng. Kinh nghiệm của chúng tôi đã cho thấy, những thành tựu khu vực kinh tế này đạt được trong vòng sáu năm qua là những gì mà các nước khác phải mất nhiều năm hơn nữa mới có thể hoàn thành.

Khu vực kinh tế nhà nước đã quản trị như thế nào mới có thể bắt

kịp hiệu quả hoạt động của khu vực kinh tế tư nhân trong một thời gian ngắn như vậy? Và tại sao chúng tôi tin rằng khu vực kinh tế nhà nước sẽ phát triển hơn nữa và sẽ cung cấp nhiều dịch vụ tốt hơn khu vực kinh tế tư nhân? Một trong số những lý do, đó là chúng tôi đã quản trị để giải thoát khu vực kinh tế nhà nước khỏi những lề thói cố hữu, đặt nó trên con đường của sự hiện đại, sự phát triển, năng suất và hiệu suất được nâng cao cùng với sự tôn trọng dành cho công chúng. Sự chuyển đổi này đã được thực hiện bởi chính những người làm việc trong khu vực kinh tế nhà nước. Họ tự phát triển bản thân và hiệu quả làm việc của mình. Họ đã bị thuyết phục bởi nhu cầu đứng ra thể hiện trách nhiệm của bản thân và hoàn thành quá trình chuyển đổi. Họ biết rằng tất cả những điều đó đều là vì lợi ích của dân tộc và là con đường để tiếp tục thành công.

Chương trình Hoàn thiện Chính phủ Dubai là một trong số những công cụ được sử dụng để đạt được điều này. Chương trình này được khởi xướng từ năm 1997 với mục đích tạo điều kiện cho khu vực kinh tế nhà nước đối phó một cách hiệu quả trước những thách thức của kỷ nguyên mới mà chúng ta đang sống. Chương trình cũng được thiết lập nhằm mục đích nâng cao năng lực của các cơ quan chính phủ thông qua quá trình đào tạo liên tục, bằng cách bồi dưỡng kinh nghiệm và các quy trình phát triển đã thành công trên toàn thế giới.

Chương trình này bổ sung cho chương trình Giải thưởng Chất lượng Dubai nhằm thúc đẩy sự phổ biến của các khái niệm về chất lượng và áp dụng nó trong tất cả các lĩnh vực.

Chính phủ Dubai không tự mình lựa chọn các doanh nghiệp đoạt giải cũng không xác định hiệu quả hoạt động mà giao nhiệm vụ này cho một Ủy ban độc lập gồm các chuyên gia Ả Rập sống ở nước ngoài và không có liên hệ với bất kỳ phòng ban nào của chính phủ bằng bất cứ con đường nào. Những chuyên gia này đến Dubai trong một tháng hoặc lâu hơn để đánh giá tất cả các đề mục theo các tiêu chuẩn đã được thiết lập trước đó.

Sau đó, Ủy ban này báo cáo kết quả và kiến nghị của mình đến cơ quan quản lý của chương trình. Cơ quan này tôn trọng triệt để các báo cáo và công bố tên của những người đoạt giải trong một buổi lễ đặc biệt phát sóng trên truyền hình, đài phát thanh và báo chí. Chương trình này đã trở thành động lực phấn đấu cho khu vực kinh tế nhà nước và đã thúc đẩy tinh thần cạnh tranh chưa từng có trong các cơ quan chính phủ.

Tất cả các cán bộ công chức, bất kể ở vị trí nào, đều cạnh tranh để giành được phần thưởng. Không ai muốn bản thân hoặc bộ phận nơi mình làm việc bị xếp chót.

Vì một số cơ quan không cung cấp tên của tất cả người lao động tốt, chúng tôi đã thiết lập cơ chế theo dõi bao gồm các đội "khách hàng bí mật", mà các thành viên được huấn luyện đặc biệt để đánh giá mức độ dịch vụ tại các cơ quan chính phủ. Những thành viên này ghé thăm các cơ quan chính phủ như khách hàng bình thường, viết ra những nhận xét của họ về mức độ phục vụ kịp thời và chính xác của các công chức phụ trách tiếp công chúng.

Nhóm này cũng kiểm tra sự cam kết của công chức, sự xuất hiện của họ, cách họ làm việc với người dân, sự háo hức để phục vụ và năng suất làm việc, sự thành thạo máy tính và cách giải quyết khiếu nại.

Đề án có thể liên quan đến quan chức cấp cao, nhưng cũng có thể bao gồm các nhân viên cấp dưới, chẳng hạn như nhân viên điều phối điện thoại, nhân viên ở bộ phận quan hệ công chúng, công nhân vận hành cần cẩu hoặc bất kỳ công dân trẻ nào, những người có thể không có tên trong các danh mục của chương trình kiểm tra.

Cơ chế này đã làm tăng khả năng cạnh tranh. Hiện nay tất cả mọi người dường như mong muốn phục vụ người dân một cách tốt nhất có thể, với hy vọng rằng một trong số họ là người tiêu dùng bí mật, những người có thể giúp anh ta trên đường thăng tiến.

Trong một môi trường cạnh tranh như vậy sẽ là bình thường khi tất cả các bộ phận hoặc cơ quan đầu não cho biết rằng bộ phận hoặc cơ quan của mình là tốt nhất và xứng đáng với giải thưởng hơn những người khác. Đó là lý do tại sao lại có một cấp độ đánh giá thứ ba, xem xét ý kiến của công chúng về các tiêu chuẩn dịch vụ. Công chúng là các thẩm phán cuối cùng. Kết quả của cuộc khảo sát được công bố hàng năm và góp phần nâng cao hiệu suất làm việc.

Chương trình được thực hiện thành công và tôi sẽ tiếp tục theo dõi hiệu quả của nó cũng như nâng cấp nó. Tôi cũng mong muốn thúc đẩy các lợi ích của các phòng ban trong các khóa học đào tạo, hội thảo của chương trình và khuyến khích sự tham gia của người đứng đầu các cơ quan cũng như các nhân viên.

Xuất sắc trong hội nhập

Nền kinh tế của UAE là một nền kinh tế minh bạch và tự do nhất trong thế giới Ả Rập, và là một trong những cầu nối liên kết chặt chẽ nhất với các yếu tố của thị trường tự do. Do đó, lĩnh vực công của nước này là để phục vụ người dân và khu vực tư nhân. Nó không phải là sự cạnh tranh chống lại thế hệ sau và sẽ không bao giờ như vậy. Hoạt động của hầu hết các công ty và tập đoàn do nhà nước sở hữu có thể so sánh với các doanh nghiệp tư nhân cùng lĩnh vực, nhưng điều này không biện minh cho việc mở rộng các khu vực công với sự đầu tư của tư nhân – điều cũng không giảm thị phần của nền kinh tế quốc gia.

Cải thiện hiệu suất và năng suất của khu vực công được thực hiện không vì mục đích làm suy yếu hoặc thay thế vai trò hàng đầu của khu vực tư nhân trong sản xuất, thương mại và dịch vụ. Đó không phải là vai trò của khu vực công ở Dubai, và sẽ không bao giờ như vậy.

Nói chung, khu vực nhà nước đóng vai trò quản lý và giám sát. Vai trò này cấu thành việc mở rộng hướng dẫn, giám sát việc tuân thủ phù hợp với các quy tắc và quy định, cam kết và đảm bảo các tiêu chuẩn kiểm soát chất lượng. Mặt khác, khu vực công phải loại bỏ những trở ngại, tạo điều kiện cho các dịch vụ và giảm hiện tượng quan liêu đến mức tối thiểu. Đó là một nguyên tắc đơn giản và trực tiếp: nâng cao hiệu suất hoạt động dẫn đến tăng năng suất, tốc độ tăng năng suất trong chu kỳ kinh tế và đẩy nhanh tiến độ các chu kỳ kinh tế sẽ có lợi cho khu vực tư nhân và người dân.

Khi chính phủ thành lập tổ chức kinh tế mới như Thành phố Internet (Dubai Internet City), Thành phố Công nghiệp (Dubai Industry City(62)), Thành phố Chăm sóc sức khỏe (Dubai Healthcare City(63)), và Trung tâm Tài chính quốc tế Dubai (Dubai International Financial Center), chính phủ không có ý định điều hành các tổ chức này như cơ quan chính phủ, mà muốn cung cấp một môi trường tập trung để các doanh nghiệp tư nhân có thể hoạt động, nâng cao năng suất và lợi nhuận của họ, đồng thời cung cấp thêm cơ hội việc làm cho người dân.

(62) Thành phố Công nghiệp Dubai là khu công nghiệp ở Dubai dành riêng cho việc nâng cao tốc độ tăng trưởng của các công ty sản xuất tại các Tiểu vương quốc, có diện tích 560 triệu feet vuông. Khi hoàn thành, sự phát triển sẽ bao gồm khu vực thực phẩm và nước giải khát, các thiết bị vận tải và phụ tùng phụ trợ, khu vực máy móc và thiết bị, khu vực sản xuất khoáng sản, khu vực các kim loại cơ bản, khu vực hóa chất, kho bãi, và khu vực bảo tồn mở rộng. Thành phố này nằm gần Sân bay Quốc tế Al

Maktoum ở Jebel Ali và dự kiến chứa được khoảng 500.000 người một khi hoạt động đầy đủ.

(63) Thành phố Y tế Dubai là nơi được dành để chăm sóc sức khỏe lý tưởng. Nó cung cấp kiến thức chuyên môn qua một loạt các sản phẩm đặc biệt, và là nơi tọa lạc của các thương hiệu chăm sóc sức khỏe quốc gia và quốc tế lớn. Thành phố hiện có hơn 100 cơ sở y tế và 3.000 nhân viên y tế.

Một trong những mục tiêu chính của sáng kiến Chính phủ điện tử Dubai là để xác định lại khái niệm chính phủ và cho phép nó trở nên hiệu quả hơn và hoạt động thông qua việc sử dụng Internet. Đơn giản hóa thủ tục là cơ sở cho việc cải thiện các dịch vụ, mà chính xác là một trong những mục tiêu của chính phủ điện tử. Trong số các mục tiêu quan trọng khác là nâng cấp chất lượng dịch vụ, giảm chi phí và sai sót, tăng tốc độ trả lời, cung cấp dịch vụ và thông tin thông qua mạng Internet - World Wide Web, loại bỏ các thói quan liêu, và phục vụ cộng đồng kinh doanh bất cứ khi nào, bất cứ ở đâu.

Khu vực tư nhân của Dubai nổi tiếng trên toàn thế giới bởi sức mạnh năng động, khả năng phục hồi và khả năng phát triển thị trường mới, tạo cơ hội, và mở rộng trên toàn thế giới của nó. Nền kinh tế toàn cầu mới cung cấp cho Dubai những cơ hội chưa từng có trước đây. Sức mạnh của nền kinh tế truyền thống do đó phải đi đôi với việc giới thiệu các thành phần kinh tế mới, chẳng hạn như thương mại điện tử và mua sắm trực tuyến.

Điều này đòi hỏi tiếp tục phải đi kèm với việc đào tạo thích ứng với các công nghệ mới liên quan và áp dụng phương pháp làm việc hiện đại. Dubai phải nổi trội trong thương mại, dịch vụ và nền kinh tế trong thời đại kỹ thuật số giống như nó đã làm trước đó.

Các sáng kiến của chính phủ nhằm tiếp thêm sinh lực cho khu vực công cho phép nó đối phó với nền kinh tế mới và các công nghệ kỹ thuật số. Tuy nhiên, các sáng kiến này chỉ có thể thành công khi có sự phối hợp đầy đủ và hợp tác giữa chính phủ và khu vực tư nhân. Kể từ khi chính phủ chủ động giới thiệu các công nghệ và phương pháp mới cho khu vực công trên quy mô lớn, khu vực tư nhân dường như quan tâm đến việc theo kịp để nâng cao chất lượng sản phẩm và dịch vụ tại các thị trường trong và ngoài nước.

Mục tiêu cuối cùng của cả hai khu vực công và tư nhân là để phát triển kinh tế địa phương, phục vụ thị trường trong và ngoài nước và cung cấp cho người tiêu dùng các dịch vụ tốt nhất có thể.

Tuy nhiên, khu vực công có nhiệm vụ bổ sung phân bổ đầu tư và thực hiện dự án phát triển nền kinh tế và mở rộng thị trường. Khi điều này xảy ra, khu vực tư nhân tăng thị phần của nền kinh tế, cũng như thu nhập và lợi nhuận của nó. Do đó tạo ra nhiều dự án và cơ hội việc làm hơn.

Sự thành công của khu vực nhà nước cũng là một thành công đối với khu vực tư nhân. Duy trì thành công này phụ thuộc phần lớn vào khả năng của hai khu vực để phát triển một quan hệ đối tác chặt chẽ. Điều này sẽ cho phép việc trao đổi kinh nghiệm và chuyên môn thông qua đối thoại cởi mở. Khu vực công tiên tiến có thể cung cấp nhanh chóng dịch vụ giá trị gia tăng cho khu vực tư nhân. Ngược lại, khu vực tư nhân có thể đóng góp vào sự phát triển của các cơ quan chính phủ và cung cấp cho họ chuyên môn, chẳng hạn như đào tạo cán bộ công chức về các công nghệ mới nhất hiện có trong lĩnh vực tương ứng. Đại diện của khu vực tư nhân cũng có thể ngồi tham gia vào các ủy ban chính phủ để nâng cao hiệu quả của mình, bắt kịp với sự phát triển mới nhất và trao đổi chuyên môn.

Cả khu vực công và tư nhân chia sẻ một mục tiêu chung trong nhu cầu tăng năng suất, cải thiện hiệu suất và hiệu quả. Khi cả hai khu vực đồng ý về sự cần thiết để cải thiện các dịch vụ cho người tiêu dùng tại các thị trường trong và ngoài nước, phối hợp được với nhau sẽ cải thiện hiệu suất kinh tế. Càng có nhiều đối tác chiến lược kiểu này được tổ chức thì nền kinh tế sẽ thực hiện càng hiệu quả hơn.

Khi chúng tôi nói về khu vực công và tư nhân, chúng tôi không đề cập đến hai cỗ xe kéo về hai hướng đối nghịch, hay nói đúng hơn chúng tôi đang muốn đề cập đến hai cỗ xe kéo về cùng một hướng, cùng làm việc trong sự hợp tác hài hòa để đẩy nhanh tốc độ của chu trình sản xuất, và qua đó, đẩy mạnh nền kinh tế.

Đây là sự hài hòa của kinh tế. Theo thời gian, chúng tôi cần phải vượt qua những rào cản về kinh tế và những cạm bẫy cản trở con đường phát triển quốc tế.

Xuất sắc trong đầu tư

Tôi tin rằng mục tiêu đầu tư của quốc gia không chỉ đơn thuần là khi quốc gia đó thành công trong việc thu hút đầu tư nước ngoài, khi một bộ trưởng thành công trong việc thuyết phục một nhà đầu tư đầu tư vào quốc gia đó, hay khi một công ty thuyết phục được một công ty đa quốc gia đầu tư vào liên doanh mới tại đất nước mình. Mục tiêu này chỉ đạt được khi các nhà đầu tư thành công và tạo ra lợi nhuận.

Chúng ta đang ở đây để tạo điều kiện cho các nhà đầu tư thành công với nỗ lực của họ. Họ thất bại nghĩa là chúng ta thất bại; họ thành công, nghĩa là chúng ta sẽ phát triển mạnh mẽ cùng họ.

Người quản lý của một công ty mới đây đặt lại trụ sở tại Dubai hỏi tôi về những kỳ vọng của chúng tôi về công ty của ông ta. Tôi nói với ông: "Chúng tôi hy vọng bạn thành công".

Phát triển là mục tiêu chính của chính nó và hợp tác quốc gia là hữu ích, nhưng những lợi ích thật sự là khi một nhà đầu tư có lợi nhuận từ sự đầu tư của mình. Nếu một nhà đầu tư đến Dubai, đầu tư vào một dự án nào đó và tạo ra một triệu đô la, ông sẽ hồi đáp bằng cách đầu tư hai triệu đô la. Nếu ông tạo ra lợi nhuận trên hai triệu đô la, ông sẽ đầu tư bốn triệu đô la, và những câu chuyện thành công lan nhanh.

Dubai không phải là một tiểu vương quốc phụ thuộc vào dầu mỏ. Dầu mỏ chỉ chiếm một tỷ lệ nhỏ trong GDP của chúng tôi. Các dự án phát triển của chúng tôi hoặc từ nguồn tự tài trợ, tài trợ thông qua các khoản vay Hồi giáo hoặc qua trái phiếu lưu hành tại Dubai hoặc thị trường tài chính của châu Âu. Có hàng chục ngàn dự án ở Dubai và một khi bạn là một nhà đầu tư ở đây, bạn luôn là một nhà đầu tư. Bạn mở rộng trụ sở chính Dubai của bạn sang các thị trường khác trên toàn thế giới. Các nhà đầu tư như vậy biết rằng thông qua kinh nghiệm, chúng tôi sẽ loại bỏ tất cả những trở ngại cản trở sự thành công của họ, và các doanh nghiệp của họ sẽ phát triển trong một môi trường đầy tự tin, hy vọng và kỳ vọng lợi nhuận cao.

Thu hút đầu tư nước ngoài đòi hỏi phải có một khu vực nhà nước chịu trách nhiệm, minh bạch và đạo đức. Trừ khi chính phủ xóa bỏ được tham nhũng, họ sẽ không bao giờ thật sự thu hút đầu tư nước ngoài. Các công ty nước ngoài hầu hết không thể đưa hối lộ vì họ sẽ vi phạm pháp luật của nước họ và khiến người của họ chịu những hình phạt nghiêm khắc.

Nếu một công ty không thể đảm bảo một thỏa thuận thông qua các kênh thích hợp, các cán bộ của nó nên rút lui; và nếu biết rằng các quốc gia nơi họ định làm việc bị cản trở vì tham nhũng thì tốt hơn hết, các doanh nghiệp không nên tham gia vào các giao dịch với nước đó ngay từ đầu. Tất cả các cuộc nói chuyện về việc ưu đãi cho nhà đầu tư và công bố luật thu hút đầu tư sẽ là vô ích nếu chúng tôi không chấm dứt được tham nhũng. Đây chính xác là những gì chúng tôi đã làm ở Dubai.

Một nhà đầu tư xuất sắc không chỉ đầu tư, thành lập công ty và cung cấp cơ hội việc làm, anh ta cũng thúc đẩy chuyên môn, cạnh tranh, tạo nên sự đa dạng và xuất sắc. Một nhà đầu tư như vậy sẽ mang lại cho chúng ta văn hóa kinh doanh hiện đại, tác phong chuyên nghiệp và mới mẻ. Anh ta cũng có triển vọng mở ra thị trường mới, cung cấp cho các nhà đầu tư địa phương những cơ hội mới và góp phần vào việc tìm kiếm các giải pháp linh hoạt để thích ứng với các cảnh huống của chúng ta.

Các nhà đầu tư nước ngoài góp phần thúc đẩy danh tiếng quốc tế của chúng tôi và mở đường cho chúng tôi vào các thị trường mới ở nước ngoài. Đó là lý do tại sao chúng tôi phải tôn trọng các nhà đầu tư như vậy và làm bất cứ điều gì chúng tôi có thể để giúp họ thành công. Đây là cách chúng tôi đã quan tâm đến đầu tư nước ngoài trong quá khứ, cũng là cách để tiếp tục trong hiện tại và tương lai. Chúng tôi đã có một cách tiếp cận riêng biệt cho đầu tư nước ngoài trong quá khứ và sẽ có một cách tiếp cận thậm chí riêng biệt hơn trong tương lai.

Vì một phần quan trọng trong triết lý của Dubai là "sống cho tương lai của ngày hôm nay", chúng tôi tin rằng Dubai cung cấp một trong những cơ hội đầu tư tốt nhất thế giới, vì những lý do sau:

- Không có thuế thu nhập doanh nghiệp.
- Không có thuế thu nhập.
- Không khấu trừ thuế.
- Không có thuế trên lợi nhuận vốn.
- Không hạn chế tiền tệ.
- Không rào cản thương mại.
- Thuế nhập khẩu thấp (5 phần trăm) và nhiều miễn trừ hải quan.

• Mức lương, nhà, tiền thuê văn phòng và chi phí hoạt động cạnh tranh.

• Lợi thế ưu đãi bổ sung cho các nhà đầu tư trong các khu vực tự do của Dubai như: Jebel Ali Free Zone, Dubai Internet City, Dubai Media City, sân bay quốc tế Dubai và một số khu vực khác. Những lợi thế bao gồm: cho phép các nhà đầu tư nước ngoài 100% quyền sở hữu tài sản của họ, hồi hương vốn, lợi nhuận, thuế, thuế hải quan được miễn giảm... Điều này đã dẫn đến sự gia tăng lớn về số lượng các công ty được thành lập tại các khu vực đó, hiện nay trên 4.000 công ty đến từ hơn 100 quốc gia, với tổng mức đầu tư vượt quá 44 tỷ AED (12 tỷ USD).

• Mở cửa thị trường và môi trường kinh doanh tự do.

• Lợi nhuận đầu tư ở Dubai là một trong những nơi tốt nhất trên thế giới. Dòng vốn đầu tư trực tiếp nước ngoài đã đóng một vai trò quan trọng trong hiệu suất ấn tượng của nền kinh tế từ năm 2001 đến năm 2006. Điều này bao gồm các lĩnh vực kinh tế lớn như: xây dựng, bất động sản, sản xuất, dịch vụ và các lĩnh vực khác. Chúng tôi hy vọng dòng chảy này tiếp tục không suy giảm, các nhà đầu tư và các công ty sẽ được hưởng lợi từ các dự án lớn mà chúng tôi đang thực hiện hoặc đang lập kế hoạch cho tương lai. Điều này đi kèm với sự gia tăng niềm tin của cộng đồng doanh nghiệp quốc tế với cả Dubai, nền kinh tế của khu vực và triển vọng tương lai của họ.

• Cơ sở hạ tầng tiên tiến, tương thích với trình độ xuất sắc của các trung tâm thế giới như châu Âu, Nhật Bản và Hoa Kỳ. Nó bao gồm thông tin cực nhanh, mạng lưới giao thông, sân bay, khách sạn...

• Được hưởng lợi từ tiềm năng thương mại và tiếp thị của một trong những trung tâm thương mại, sản xuất, tài chính và tiếp thị tốt nhất ở Trung Đông, với tổng thương mại hàng năm đạt 550 tỷ AED (150 tỷ USD), phục vụ thị trường của hơn hai tỷ người tiêu dùng.

• Sự miễn dịch đã được chứng minh từ cuộc khủng hoảng kinh tế thế giới. Nền kinh tế của Dubai tiếp tục tăng trưởng bất chấp sự suy giảm trong nền kinh tế Nhật Bản và châu Âu, như được chỉ ra trong những con số sau đây:

a. Tính trung bình, mặc dù có sự sụt giảm trong nguồn thu từ dầu mỏ, GDP đã tăng 12% mỗi năm trong 10 năm qua, tăng từ 44 tỷ AED (12 tỷ USD) trong năm 1996 đến 136 tỷ AED (37 tỷ USD)

trong năm 2005, gần như tăng gấp đôi mỗi ba năm.

b. The Emirates Group(64) hưởng lợi nhuận kỷ lục trong năm tài chính kết thúc ngày 31 tháng 03 năm 2005, đạt 19 tỷ AED (5 tỷ USD), tăng 36% so với lợi nhuận của năm trước là 14 tỷ AED (3,8 tỷ USD).

c. Số lượng hành khách sử dụng sân bay quốc tế Dubai tăng 14% trong năm 2005 so với năm trước, đạt 24,6 triệu hành khách(65).

(64) Emirates Airlines và các công ty liên kết của nó.

(65) Lưu lượng hành khách hàng năm tại sân bay quốc tế Dubai đạt 50.980.000 trong năm 2011, chỉ tăng 8% so với 47,2 triệu ghi nhận trong năm 2010. Số lượng hành khách dự tính đạt 56,5 triệu vào cuối năm 2012 và 98 triệu vào năm 2020.

d. Vận tải đường hàng không tăng 20% trong năm 2005, đạt 1,4 triệu tấn, so với 1,1 triệu tấn năm 2004(66).

e. Số lượng container của DP World đã tăng gấp sáu lần trong một thập kỷ qua, đạt hơn 7,6 triệu container trong 2005. Công ty này là nhà khai thác cảng lớn nhất Trung Đông hiện nay, nhà khai thác cảng lớn thứ bảy thế giới và khai thác cảng phát triển nhanh nhất trên thế giới. Điều này thúc đẩy Dubai trở thành trung tâm chiến lược và lớn nhất của khu vực trong kinh doanh và vận chuyển, nắm giữ khoảng 100 tuyến vận chuyển hàng hóa phục vụ cho những thị trường lớn nhất trên thế giới.

f. Các cuộc triển lãm và hội nghị quốc tế tổ chức tại Dubai ngày càng gia tăng nhờ cơ sở hạ tầng hiện đại, an ninh và an toàn quốc gia, và cơ sở MICE cao cấp và phong phú (hội họp, ưu đãi/chiêu đãi, hội nghị và triển lãm). UAE đã trở thành địa điểm được chọn lựa cho các cuộc triển lãm trưng bày sản phẩm mới nhất và các du khách thương gia có thể tìm kiếm tất cả các nhu cầu của họ ở cùng một nơi. Ví dụ, một số chuyên gia triển lãm quốc tế tin rằng Dubai Air Show là một trong ba sự kiện quan trọng nhất thế giới, có mức tăng trưởng 12–20% ở mỗi chương trình được tổ chức một năm hai lần.

g. Đầu tư bất động sản là một trong những ngành đáng quan tâm nhất hiện nay. Giá đất đã tăng thêm bốn mươi lần ở một số khu vực tại Dubai trong mười năm. Chúng tôi mong muốn đầu tư bất động sản đóng vai trò quan trọng trong sự tăng trưởng GDP của chúng tôi trong tương lai, hiện nay nó đã trở nên năng động nhất

ở Trung Đông và là một trong thị trường quan trọng nhất trên thế giới.

(66) Sân bay Quốc tế Dubai xử lý tổng cộng 1.481.736 tấn hàng từ tháng Giêng đến tháng Tám năm 2012, tăng 3% so với 1.438.044 tấn ghi nhận trong năm 2011. Vào ngày 27 tháng 6 năm 2012, sân bay Dubai đưa ra các hoạt động vận chuyển hàng hóa tại Dubai World Central (DWC). DWC xử lý 106.333 tấn hàng trong nửa đầu năm 2012 so với 32.643 tấn trong sáu tháng đầu năm 2011, tăng 226%

h. Giá trị của ngành du lịch, khách sạn và phục vụ tăng lên 4,4 tỷ AED (1,2 tỷ USD) trong năm 2004 so với 3,68 tỷ AED (1 tỷ USD) trong năm 2003. Hơn 5 triệu khách đã ở tại khách sạn của Dubai vào năm 2004 là bằng chứng về mức độ an toàn, an ninh, các dịch vụ và tiện nghi mà Các Tiểu vương quốc cung cấp cho cư dân cũng như du khách.

i. Lĩnh vực sản xuất đã tăng 15% trong năm 2005, vượt quá 16,5 tỷ AED (4,5 tỷ USD), tăng gấp ba lần trong một thập kỷ(67). Chúng tôi hy vọng lĩnh vực này sẽ sớm chứng kiến một bước nhảy vọt, thông qua việc thành lập Thành phố Công nghiệp Dubai, bao gồm diện tích 560 triệu feet vuông và cung cấp cơ hội để thiết lập kho, phân phối và trung tâm hậu mãi, phục vụ thị trường của các khu kinh tế Trung tâm Thế giới - nơi khoảng hai tỷ người tiêu dùng sống trong khu vực GCC, Trung Á, Phương Đông, Thổ Nhĩ Kỳ, Síp và Đông và Bắc Phi.

• Một khu vực nhà nước hiệu quả, đáng tin cậy và khách quan.

• Đáp ứng hiệu quả nhu cầu của các nhà đầu tư bằng cách cung cấp những gì chúng ta gọi là "nhà nước một cửa duy nhất". Cơ sở này tạo thuận lợi và đẩy nhanh thủ tục thành lập doanh nghiệp tại Dubai, trong đó có yêu cầu pháp lý, giấy phép và các dịch vụ khác. Dịch vụ này là rất hiệu quả và thuận tiện, có hơn một nửa trong số 1.000 công ty lớn nhất thế giới đã đặt trụ sở chính tại Dubai.

• Trong khi các công ty đa quốc gia chi tiêu hàng tỷ để bổ sung các kỹ năng cần thiết cho những nhân viên thực hiện các dự án của họ, thì Dubai là một trong những nguồn cung cấp lao động lớn nhất thế giới với các kỹ năng quốc tế, nằm gọn trong một trung tâm.

• Một lối sống độc đáo và môi trường làm việc được trang bị rộng

khắp, phát triển khu dân cư và văn phòng cực kỳ hiện đại.

(67) Theo Niên giám thống kê Dubai (2010), các lĩnh vực sản xuất đóng góp 13,2% (38.791 tỷ AED) GDP của Dubai.

• Cơ sở triển lãm riêng biệt, trong đó có công nghệ cao, khu phức hợp đẳng cấp thế giới, với 100 sự kiện lớn mỗi năm.

• Dịch vụ riêng biệt cung cấp bởi Cơ quan đặc quyền Đầu tư và Phát triển Dubai để thuyết phục các nhà đầu tư, các doanh nghiệp và doanh nhân có nhu cầu di chuyển đến Dubai, bao gồm:

a. Triển khai thực hiện, phát triển và hỗ trợ chuyên dụng, các liên doanh đầy tham vọng được hưởng lợi từ các khoản trợ cấp của chính phủ để giảm thiểu rủi ro và thách thức mà họ có thể phải đối mặt.

b. Thu hút công ty đa quốc gia thông qua việc cung cấp các điều kiện cho họ di chuyển đến Dubai.

c. Hỗ trợ các công ty đẳng cấp thế giới thông qua các đề nghị hấp dẫn để phát triển, kinh doanh, cung cấp cho họ chuyên môn, và tham gia vào thỏa thuận hợp tác với họ, để cho họ tiếp cận với các khách hàng đẳng cấp thế giới.

Xuất sắc trong tiếp thị

Một trong những lý do đằng sau sự thành công liên tục của Lễ hội Mua sắm hàng năm ở Dubai(68) và sự kiện mùa hè Dubai – Dubai Summer Surprise(69), những sự kiện đã thu hút hàng triệu du khách là chúng tôi không chỉ sử dụng các sự kiện để tiếp thị hàng hóa và dịch vụ mà còn tiếp thị chúng trong phạm vi cơ cấu tổ chức của một thành phố vượt trội.

Điều này liên quan đến việc đưa những sự kiện này vào những sự kiện lớn như: ngày lễ gia đình Ả Rập, ngày lễ những người mẹ, ngày lễ người cha và trẻ em, cũng như thông qua hàng loạt các sự kiện hàng ngày nhắm vào nhiều đối tượng du khách khác nhau.

(68) Lễ hội mua sắm Dubai (Dubai Shoping Festival - DSF) tổ chức lần đầu tiên vào ngày 15 tháng 2 năm 1996, là một sự kiện nhằm mục đích khôi phục thương mại bán lẻ ở Dubai. Từ đó nó được quảng cáo là một điểm thu hút khách du lịch. Sự kiện này kéo dài hàng tháng và là khu vực mua sắm và giải trí lớn nhất. Riêng trong năm 2009, du khách đạt trên 3,35 triệu và doanh thu đạt

9,8 tỷ AED.

(69) Lễ hội Dubai Summer Surprise là phiên bản mùa hè của DSF, tổ chức trong mười tuần, tập trung vào chủ đề vui chơi và giáo dục.

Hai sự kiện này còn tuyên dương công nghệ, đạo đức, sự trung thực, danh tiếng, trí tưởng tượng, văn hóa và giải trí.

Việc quảng bá rộng rãi là rất quan trọng để cho mọi người biết những dịch vụ chúng tôi cung cấp và những sự kiện chúng tôi tổ chức, để người dân và du khách của Dubai sắp xếp thời gian tham dự hiệu quả nhất với cả hai sự kiện này. Tuy nhiên, du khách đủ thông minh để phân biệt giữa những sự kiện đặc biệt và thông thường, và ngay từ lần đầu tiên ra mắt, họ đã biết rằng chỉ cần danh tiếng của Dubai là đủ để đảm bảo chất lượng cho các sự kiện này.

Bất cứ ai đến thăm thành phố đều nhận ra ngay từ khi hạ cánh xuống sân bay rằng Dubai là độc đáo và khác biệt. Các công chức Dubai ý thức sâu sắc một thực tế là họ đang tạo ra những ấn tượng đầu tiên về Dubai cho du khách từ sự chào đón thân thiện và hiếu khách tại sân bay, cũng như việc cung cấp cho du khách tất cả sự hỗ trợ cần thiết.

Danh tiếng một Dubai xuất sắc là kho báu, chúng ta phải trân trọng và bảo vệ nó. Người ta tin tưởng vào ý kiến và sự đánh giá của những người mà họ biết nhiều hơn là những gì họ nhìn thấy hoặc nghe thấy từ các nguồn khác. Mọi người sẽ luôn luôn tin tưởng vào những người biết duy trì danh tiếng tốt của họ, và chính danh tiếng đó sẽ mang lại thị phần, doanh thu và lợi nhuận cao hơn về sau. Những người làm ngược lại sẽ thấy mình bị loại khỏi môi trường kinh doanh.

Tiếp thị là một quá trình tích hợp, trong đó tất cả mọi người đều phải tham gia. Nó là một quá trình liên tục và do đó cần liên tục giới thiệu những tài năng mới, đủ điều kiện tốt hơn để thực hiện vai trò của mình, đổi mới, đa dạng hóa và giới thiệu các kỹ thuật mới nhất để thu hút sự chú ý của người tiêu dùng. Nó là một quá trình mà khách hàng luôn luôn đúng và được đảm bảo rằng tất cả các sản phẩm, dịch vụ cung cấp cho họ đạt chất lượng hàng đầu. Chúng ta hãy luôn luôn nhớ rằng việc cung cấp chất lượng cao không đắt hơn cung cấp chất lượng kém hơn.

Chiến lược tiếp thị của chúng tôi nhắm đến bốn mục tiêu: du khách, cư dân, sản xuất thương mại - dịch vụ, và thị trường xuất khẩu. Với sự giúp đỡ của các chuyên viên đào tạo, chúng tôi đang nỗ lực để thấu hiểu các nhu cầu của các công dân, cư dân, các doanh nhân cũng như du khách. Chúng tôi không chờ đợi khách hàng đến với mình, mà đúng hơn là đến với họ ngay tại đất nước của họ. Đồng thời, chúng tôi cũng phải tập trung vào việc thu hút các đối tượng khách hàng mới như doanh nhân, các nhà quản lý và khách du lịch thường xuyên.

Điều quan trọng là chúng tôi tiếp thị các khía cạnh tích cực của Các Tiểu vương quốc, sử dụng cả sự hấp dẫn tự nhiên và tinh tế của nó, cung cấp nhiều bất ngờ trong một bức tranh trung thực và đáng tin cậy. Tiếp thị du lịch phải đi đôi với sự sẵn sàng của các dịch vụ có chất lượng. Đơn giản là không thể chấp nhận được chuyện chúng ta tổ chức triển lãm du lịch trên khắp thế giới, phân bổ ngân sách quảng cáo lớn và khuyến khích mọi người ghé thăm Dubai, nhưng lại bắt họ phải đối mặt với những khó khăn tại sân bay, taxi hoặc phòng khách sạn.

Phối hợp nhiều cách tiếp thị tạo ra kết quả tốt hơn với chi phí thấp hơn. Chúng ta phải tránh đưa thông điệp lẫn lộn khi soạn thảo kế hoạch tiếp thị cho các sự kiện du lịch, tiếp thị quốc tế. Kế hoạch tiếp thị nên dựa vào khảo sát thực địa để có thể hiểu đầy đủ các nhu cầu và ưu tiên của khách du lịch tiềm năng và tạo điều kiện để họ tiếp cận thị trường cũng như cơ sở vật chất và lợi thế mà chúng ta có thể cung cấp.

Chúng tôi đã học được từ kinh nghiệm của riêng mình rằng, các công ty du lịch lựa chọn thị trường hấp dẫn, có cung cấp các dịch vụ giải trí và vui chơi giải trí nhiều hơn so với các thị trường không cung cấp các dịch vụ này. Các trung tâm mua sắm và bán lẻ đại diện cho các cơ hội đầu tư mới cũng thu hút khách du lịch, và khi doanh nghiệp đó được thành lập trên thị trường, họ đóng một vai trò quan trọng trong việc thuyết phục người khác làm theo.

Điều này đã được đánh giá là rất quan trọng để tăng trưởng kinh tế của chúng tôi. Dubai là thị trường tái xuất lớn nhất thế giới và chúng tôi có một văn phòng chuyên thúc đẩy ngành thương mại của chúng tôi trên toàn thế giới. Cơ quan tiếp thị du lịch và thương mại Dubai (DTCM) quản lý các hoạt động tiếp thị và quảng cáo từ văn phòng tại Mỹ, châu Âu, châu Phi và châu Á. Tuy nhiên chúng tôi phải tham gia nhiều hơn trong việc tiếp thị xuất khẩu và cần phải có sự hiện diện ở hầu hết các nước. Tiếp xúc trực tiếp

được biết là cách hiệu quả nhất để xây dựng quan hệ đối tác kinh doanh và thu hút đầu tư, đặc biệt là các nước ở châu Phi - các nước phụ thuộc vào Dubai trong một phần đáng kể các yêu cầu nhập khẩu của họ.

Phục vụ người dân là một nhiệm vụ quan trọng, các tổ chức thương mại và dịch vụ phải tuân thủ các quy tắc ứng xử và phấn đấu để duy trì chúng trong giới hạn nhất định. Các mục tiêu cần đạt được trong một môi trường cạnh tranh tích cực và công bằng. Một môi trường như vậy cần cung cấp cho khách hàng những cơ hội để mua bất cứ hàng hóa và dịch vụ nào họ thích mà không trở thành con mồi cho hàng giả, hàng nhái hoặc bất kỳ hoạt động bất hợp pháp nào khác.

Xuất sắc trong quản lý nguồn lực và hiệu quả chi phí

Chúng ta đã thấy rằng dịch vụ chất lượng mang lại nhiều lợi nhuận hơn so với dịch vụ bình thường, miễn là chúng ta nắm vững nghệ thuật quản lý nguồn lực và đạt được hiệu quả tối đa về chi phí. Ví dụ, nếu Emirates Airlines đang cung cấp một dịch vụ chất lượng và đối thủ cạnh tranh của nó cung cấp một dịch vụ thông thường, thì khả năng sinh lời của hãng hàng không nào sẽ kém hơn?

Tất nhiên là đối thủ cạnh tranh, bởi vì họ không cung cấp một dịch vụ chất lượng và họ đang bỏ mất hàng tỷ đô la. Ngược lại, Emirates cung cấp dịch vụ chất lượng và tạo ra lợi nhuận, không chỉ trong thời gian thuận lợi mà ngay cả khi ngành công nghiệp hàng không trong thời kỳ suy thoái, chẳng hạn như trong giai đoạn khủng hoảng sau sự kiện bi thảm ngày 11/9.

Ví dụ thứ hai, các khách sạn của Dubai được xếp vào nhóm sang trọng nhất trên thế giới, như vậy lợi nhuận của họ có thấp hơn so với những nơi cung cấp dịch vụ phổ thông? Chắc chắn không, bởi vì lợi nhuận của nhóm này thấp hơn so với lợi nhuận của các khách sạn Dubai, không chỉ ở khu vực Ả Rập mà còn trên phạm vi quốc tế.

Ví dụ thứ ba, cái nào tốn kém hơn, một nhà máy chất lượng hay một nhà máy kém chất lượng? Nếu một nhà máy không đảm bảo chất lượng, những sai sót chắc chắn sẽ xảy ra, và gây ra rất nhiều tốn kém sau đó. Nếu những sai sót này dẫn đến sự thiệt hại về con người, chi phí sẽ vô cùng đắt đỏ. Hơn nữa, tuổi thọ của một nhà máy chất lượng kém luôn ngắn hơn so với một nhà máy có chất lượng tốt. Nhà máy này sẽ không thể sản xuất ra hàng hóa có chất

lượng, sẽ gặp khó khăn trong việc tiếp thị sản phẩm. Lợi nhuận của nó sẽ thấp, điều kiện làm việc thì kém và gây hại cho con người, cho môi trường.

Ví dụ thứ tư, trong dài hạn, khu vực nhà nước nào có giá trị cao hơn, khu vực năng động hay khu vực lười biếng? Tất nhiên là khu vực năng động. Tuy nhiên, chúng ta phải nhớ rằng ở đây không phải là cách tính về lợi nhuận và thua lỗ. Những nỗ lực của khu vực công nhằm để nâng cao hiệu suất và các dịch vụ, nó liên quan đến một cam kết mạnh mẽ về hiệu quả chi phí và tối đa hóa lợi nhuận thu được từ nguồn nhân lực và các nguồn lực sẵn có khác như nơi làm việc và hệ thống máy tính.

Nếu chúng ta có một hội trường mở, chúng ta phải nỗ lực để sử dụng nó một cách tối ưu bằng cách sắp xếp nơi tốt nhất để các nhân viên làm việc, cung cấp cho họ những điều kiện để làm việc hiệu quả và sáng tạo hơn. Đương nhiên, chúng ta cũng nên tối ưu hóa việc sử dụng các hệ thống máy tính thông qua mọi loại mạng lưới liên kết với các bộ phận khác và với mạng Internet.

Các chính phủ muốn thành công, không có lựa chọn nào khác ngoài việc làm cho tất cả các phòng ban của họ hoạt động theo nhóm để đạt được mục tiêu chung, không có sự phức tạp hay tính hai mặt.

Các chính phủ có thể thực hiện việc này bằng cách kết hợp nỗ lực của các cá nhân và khuyến khích các cá nhân đóng góp vào kế hoạch chung, các sáng kiến và chương trình. Giảm chi phí hoạt động trong khu vực nhà nước làm giảm chi tiêu ngân sách, mặc dù các mục tiêu vật chất và đạo đức khác cũng quan trọng không kém.

Hiệu quả của khu vực chính phủ không chỉ ảnh hưởng đến hiệu quả hoạt động của khu vực công – nó ảnh hưởng tới cả nước, bao gồm cả khu vực tư nhân. Khi thành tích của khu vực công tốt, sẽ kéo theo sự tăng trưởng hoạt động trong tất cả các lĩnh vực khác: sự kết hợp của các công ty mới, thực hiện các dự án, và xuất-nhập khẩu. Quản lý nguồn lực hiệu quả là điều cần thiết để đảm bảo tính bền vững trong tương lai và khả năng kinh tế của chúng ta, do đó, chúng ta liên tục phải nhấn mạnh tầm quan trọng của nguyên tắc này.

Một số nhà quản lý cảm thấy an tâm sau khi thực hiện các chương trình Chính phủ Điện tử Dubai, họ cho rằng đã đến lúc thư giãn và

nghỉ ngơi – nhưng sự thật là ngược lại. Việc đưa cho ai đó chiếc tivi có nghĩa gì nếu anh ta không thể vận hành nó? Tiếp thu công nghệ không có nghĩa là chúng ta đã đi đến cuối đường; tối ưu hóa lợi ích, sử dụng thành thạo công nghệ còn quan trọng hơn việc sở hữu nó. Do đó chúng tôi đã thành lập một nhóm chịu trách nhiệm đào tạo người sử dụng cổng thông tin của chính phủ điện tử. Chúng tôi sẽ cố gắng mở rộng việc sử dụng các cổng thông tin và tạo điều kiện để nó được truy cập nhiều hơn với chi phí hiệu quả hơn.

Các doanh nghiệp và cá nhân có thể sử dụng thời gian mà họ tiết kiệm được để tăng năng suất, tận hưởng nhiều thời gian rảnh rỗi hơn với gia đình, hoặc dành cho các hoạt động văn hóa, vui chơi giải trí. Điều này, đến lượt mình, lại góp phần làm phong phú thêm quan hệ xã hội và sự xuất sắc trong công việc.

Xuất sắc trong việc cùng tồn tại

Thường khi ngồi một mình trong xe hơi đi trên các đường phố Dubai, tôi có một cảm giác mà tôi không thể giải thích rõ ràng – một cái gì đó giống như tia sáng lúc rạng đông hoặc bóng tối của màn đêm. Tôi thích nghĩ về nó như là "tinh thần của Dubai" – một sự pha trộn giữa tinh thần của thành phố và tinh thần của cư dân nơi đây.

Nếu một người có thể mỉm cười với chính mình, anh ta sẽ dễ dàng mỉm cười với những người khác. Đây chính là cách hành xử của các cư dân của Dubai. Bước đầu tiên hướng tới nụ cười là việc giải phóng con người khỏi những năng lượng tiêu cực, thất vọng và mệt mỏi. Điều này xảy ra khi một người đạt được một thành tích, và thành tích đó mang đến cho anh ta niềm vui và cảm giác thành đạt. Tinh thần sẽ hưng phấn, và anh ta sẽ tương tác tích cực với những người khác.

Dubai sống trong lòng của bất cứ ai từng sống ở Dubai. Ngay cả khi đã rời khỏi Dubai để đến một thành phố khác, nhiều người trong số họ vẫn quay trở lại. Tôi đã nghe nhiều câu chuyện về những người đã đi đến Canada, châu Âu hay Hoa Kỳ, chỉ để trở lại Dubai một vài năm sau đó, thậm chí đôi khi họ còn gửi con cái của họ về trước.

Một số cư dân của chúng tôi đã có bước khởi đầu khiêm tốn trước khi đạt được sự nổi danh trên trường quốc tế và mua lại các công ty lớn. Những người khác có được những kỹ năng kinh doanh ở Dubai trước khi họ được tuyển dụng vào những công việc có mức

lương cao ở nước ngoài, nhưng họ đã trở lại Dubai sau khi đạt được các kỹ năng tốt hơn và nhận được nguồn lợi từ nguồn tiết kiệm và đầu tư ở nước ngoài.

Ở Dubai có sự thân thiện, bầu không khí khoan dung và những truyền thống được thiết lập, trong đó tất cả mọi người được tôn trọng, được quan tâm. Nơi đây người ta có lòng tự trọng, có sự tôn trọng lẫn nhau, sự điềm tĩnh, sự xuất sắc và bề dày của một nền văn minh.

Bạn có thể đi bộ và hoàn toàn an toàn trên các đường phố và ngõ hẻm của thành phố bất cứ lúc nào bạn muốn. Nếu bạn ngoái nhìn lại phía sau thì đó không phải là để xem liệu một tên trộm hay móc túi như nhiều trường hợp tại nhiều thành phố trên thế giới. Bạn nhìn lại là để ngắm ánh sáng xa xôi của thành phố lấp lánh trên đường chân trời hoặc tìm kiếm một khuôn mặt thân quen với mình. Một số người trở lại Dubai chỉ vì lý do: đây là một thành phố an toàn.

Dubai khác biệt bởi đường phố sạch sẽ, các tòa nhà đẹp và nhiều công viên thú vị. Chúng tôi không nói mọi người nên mặc thế nào bởi vì có một sự thanh lịch và cẩn trọng vốn có liên quan đến phong thái và hành vi toát ra từ những người hiểu rõ sự vượt trội.

Hàng ngàn người đã đến thăm Dubai và sau đó đã trở lại như những cư dân của nơi này. Mỗi người trong số họ đều có một câu chuyện để kể. Một trong số đó là một nha sĩ người Đức đã tốt nghiệp tại Đại học Harvard và giảng dạy tại Đại học Berlin. Sau một chuyến thăm đến Dubai như một du khách, ông thích lối sống của thành phố và quyết định trở lại làm cư dân của thành phố. Thật đáng ngạc nhiên về việc này khi lần đầu tiên ông đến thăm Dubai vào tháng Tám (tháng nóng nhất trong năm). Hãy tưởng tượng đến thăm Dubai vào tháng Tám và quyết định sống ở đây hơn là ở Đức và Đại học Berlin!

Dubai thừa hưởng một phong cách sống tuyệt vời vốn chỉ tồn tại ở một số thành phố ven biển nhất định. Nơi đây có sự thay đổi liên tục, vì sự xuất sắc không đồng hành với sự lười biếng. Dubai ngập tràn những sáng kiến, những ý chí đổi mới và hoạt động liên tục suốt ngày đêm. Mặc dù tất cả mọi người cảm thấy hài lòng, phải thừa nhận rằng áp lực công việc là điều không thể tránh khỏi, bởi vì mọi người đều phải thức dậy sớm và bắt đầu cuộc đua hàng ngày của mình. Tuy nhiên, người lao động trong ngày được thưởng rất hậu hĩnh vào ban đêm khi luôn có những dịch vụ giải

trí phong phú để họ thưởng thức.

Chúng tôi nói nhiều về năng suất, về hiệu quả, nhưng đó không phải là biện pháp để cưỡng ép người lao động làm việc cật lực nhằm có tiền trang trải chi phí cho gia đình họ. Chúng tôi muốn họ làm việc vì niềm tự hào đóng góp cho sự phát triển và xứng đáng với thu nhập mà họ đang có. Chúng tôi muốn có sự công bằng và thỏa thuận một cách văn minh với mọi người.

Chúng tôi muốn mọi người đạt được sự cân bằng trong cuộc sống và mang lại công việc cho họ. Chúng tôi cũng muốn những điều tương tự cho các thành viên trong gia đình họ, bởi vì thời gian tốt nhất của một người có thể là thời gian sống với gia đình của mình. Chúng tôi muốn họ và gia đình được tận hưởng cuộc sống và các thú vui giải trí cùng nhau, nếu không họ sẽ không sẵn sàng tham gia cuộc đua vào sáng hôm sau.

Trẻ em có một vị trí quan trọng ở Dubai vì trẻ em chiếm một vị trí quan trọng trong trái tim người Ả Rập. Dù có các dịch vụ tuyệt vời dành cho trẻ em, nhưng chúng tôi không coi đó là thành tích – bởi vì sự xuất sắc vượt qua mọi ranh giới về tuổi tác và chủng tộc, trẻ em cũng cần nhận được các dịch vụ tuyệt vời như là người lớn. Sự xuất sắc nên được dành cho tất cả mọi người, mọi lúc và trong mọi hoàn cảnh. Sự xuất sắc không nên chỉ hạn chế trong thương mại và công nghiệp mà nên có sẵn cho mọi dịch vụ.

Phụ nữ có việc làm trong khắp các lĩnh vực ở Dubai. Người phụ nữ có vai trò quan trọng không chỉ vì họ chiếm một nửa xã hội, mà còn vì họ là những người mẹ. Phụ nữ ở Dubai cũng tham gia vào cuộc đua của chúng tôi và đang nắm giữ nhiều vai trò lớn nhờ sự vượt trội về tài trí. Nhiều phụ nữ đang lãnh đạo các nhóm làm việc, quản lý vận mệnh của công ty và cuộc sống của con cái họ. Họ đang đạt được thành công, giáo dục thế hệ trẻ tương lai, tạo ra của cải, việc làm. Thậm chí trong cả các cuộc đua với nam giới, phụ nữ cũng có thể đánh bại họ vào phút chót.

Dubai là một thành phố của sự lựa chọn. Cư dân của thành phố có thể chọn lối sống và cách giải trí của riêng mình. Làm việc ở một số thành phố kinh doanh nổi tiếng trên thế giới có nghĩa là chỉ được làm việc, nhưng làm việc trong một thành phố du lịch thì được biết thêm nhiều điều mới, đó là một niềm vui thực sự. Đó là lý do tại sao Dubai đã thu hút một số lượng lớn những người tài năng, những người mà bạn sẽ không thể tìm thấy trong bất kỳ thành phố nào khác.

Tất nhiên, cũng có nhiều người Ả Rập sống và làm việc ở nước ngoài. Hơn năm mươi năm qua chúng ta đã phàn nàn về trí tuệ cũng như tiền bạc mà lực lượng lao động gốc Ả Rập mang lại cho phương Tây, nhưng chúng ta đã làm gì để ngăn chặn xu hướng đáng lo ngại này? Chúng ta đã phàn nàn nhiều hơn với phương Tây, cáo buộc họ ăn cắp các nguồn lực và trí tuệ của đất nước chúng ta.

Phương Tây không phải là đối tượng để đổ lỗi. Ví dụ, một người từ nước ngoài trở về Ả Rập cùng với gia đình trong một kỳ nghỉ, ngay những phút đầu tiên ở sân bay, anh ta khó có thể không hối hận về quyết định trở về nhà này của mình: hàng người đợi dài vô tận, phải chờ từ một đến hai tiếng đồng hồ trong sự ngột ngạt, bị dò xét kỹ lưỡng như thể anh ta là một tên tội phạm, và mọi người đều bị đặt những câu hỏi không cần thiết. Những kiều bào này hết quay trái lại quay phải trong vô vọng, họ cố tìm cách che giấu cảm giác xấu hổ trước những ánh mắt của vợ và con họ.

Nếu cửa ngõ về nhà là như thế, thì bên trong "ngôi nhà" sẽ như thế nào? Không có sự quan tâm, không có nụ cười, không có sự giúp đỡ, cũng không có câu "Marhaba!" (Chào đón).

Người Ả Rập tài năng ở nước ngoài đang rất được chào đón tại Dubai. Chúng tôi đã chào đón rất nhiều người từ nước ngoài trở về Ả Rập và chúng tôi sẽ chào đón nhiều hơn nữa trong tương lai. Một số người đã sống ở nước ngoài muốn có một môi trường Ả Rập với các tiêu chuẩn giáo dục, y tế và các dịch vụ theo chuẩn châu Âu và Mỹ để con cái họ theo học. Chúng tôi có tất cả điều này và nhiều hơn thế nữa.

Những người khác trở lại vì nhận ra Dubai mang lại lợi nhuận tuyệt vời cho các khoản đầu tư của họ. Đặc biệt, Dubai không quốc hữu hóa, không tịch thu, cũng không xâm phạm tài sản của người khác, vì vậy chúng tôi hoan nghênh chào đón dòng tiền đầu tư từ các kiều bào Ả Rập.

Những người nước ngoài khác từ Ấn Độ, Pakistan, Mỹ, Syria, Ai Cập, Anh, Pháp, Úc, Nam Phi và hơn 150 quốc gia khác tìm thấy lợi thế tương tự và nhiều hơn nữa tại Dubai, và họ đã hòa nhập khá nhanh chóng vào xã hội Dubai. Tôi đoán chừng điều này là bình thường vì Dubai là một thành phố mà bạn không cảm thấy xa lạ và là nơi mà không ai phải sống trong cảm giác ảm đạm. Đó là những cảm giác trái ngược hoàn toàn với Dubai.

Dubai là một sự pha trộn của nền văn minh Ả Rập và khát vọng toàn cầu về sự xuất sắc. Ở đây chúng tôi đã phát hiện thêm một trong những khía cạnh đặc biệt tuyệt vời, đó là khi chúng ta tôn trọng các tôn giáo và đức tin của người khác, họ sẽ tôn trọng chúng ta.

Tuy nhiên, tôn trọng không phải là món quà tự nhiên mà có. Chúng ta phải tìm kiếm và xây dựng phẩm chất này. Vậy chúng ta phải làm thế nào để có thể thuyết phục người khác rằng đạo Hồi là một tôn giáo khoan dung, trong khi một số người trong chúng ta lại không như vậy? Chúng ta làm sao thuyết phục người khác về sự công bằng của đạo Hồi trong khi một số người trong chúng ta lại đang ức hiếp người khác? Làm thế nào chúng ta có thể thuyết phục họ rằng đạo Hồi chỉ là một tôn giáo trong khi một số người trong chúng ta lại không cho thấy như vậy?

Thánh Allah đã nói trong Sách Thánh rằng: "Không nên có sự cưỡng ép trong tôn giáo". Vậy, việc chúng ta ép buộc người khác tuân theo tôn giáo của chúng ta liệu có phải là hành động đúng đắn? Chúng ta mang trên mình sứ mệnh truyền bá và thể hiện hình ảnh tốt đẹp của đạo Hồi với những người thuộc các tôn giáo khác. Điều này chỉ có thể được thực hiện bằng cách cư xử với họ một cách tích cực, chung sống trong hòa bình và hữu nghị, cùng nhau vươn tới thành công trong sự phát triển kinh tế và tinh thần nhân đạo.

Khả năng vượt trội không phân biệt tôn giáo hay dân tộc bởi vì bản chất của tính nhân đạo tự nó đã vượt ra ngoài mọi giới hạn. Tất cả mọi người đều muốn sống trong hòa bình; làm việc, sản xuất và tạo ra lợi nhuận trong môi trường bình đẳng, nơi mà bất cứ ai cũng có cơ hội, quyền hạn và nghĩa vụ ngang nhau. Đó là lý do tại sao việc duy trì hòa bình và an ninh là trách nhiệm của tất cả chúng ta. Nó là yếu tố quan trọng nhất trong việc duy trì sản xuất và bảo vệ quyền lợi, cùng với các khía cạnh khác của việc cùng tồn tại: tôn trọng sự khác biệt về tôn giáo, về các quan niệm và giá trị cuộc sống.

Chương mười một
Sản xuất tại Dubai

Tôi muốn bắt đầu chương này với một vài ví dụ minh họa cho quan điểm về những thứ cần thiết được sản xuất, và sau đó câu chuyện sẽ tiếp nối...

• Nếu như khoảng mười lăm năm trước chúng ta nói với ai đó rằng sẽ phát triển ngành du lịch ở Dubai, chắc chắn họ sẽ phá lên cười. Thế nhưng ngày nay(70), Dubai đón tiếp khoảng sáu triệu khách du lịch mỗi năm. Và giờ đây nếu chúng ta lại nói với chính người đó là sẽ tăng số khách du lịch này lên mười lăm triệu vào năm 2015 thì có lẽ anh ta sẽ nhận định rằng người nói đang hoàn toàn nghiêm túc. Người ta đã bắt đầu nhận ra rằng, khi Dubai hứa hẹn có nghĩa là Dubai sẽ làm được.

(70) Quốc vương Dubai viết quyển sách này năm 2006.

• Trước đây, chỉ có hai công trình trên thế giới có thể được nhìn thấy từ vũ trụ. Công trình thứ nhất là Vạn Lý Trường Thành của Trung Quốc và thứ hai là Đập Hoover của Hoa Kỳ xây dựng vào năm 1936. Nếu như chúng ta nói với mọi người vào năm 1977 rằng ta định xây dựng một công trình nữa có thể thấy được từ vũ trụ, câu trả lời chắc chắn sẽ là: "Nằm mơ à!". Nhưng, vào năm 1979, Dubai đã xây dựng Cảng Ali Jebel với sáu mươi bảy chỗ neo đậu tàu. Đây là cảng nhân tạo lớn nhất thế giới và có thể được nhìn thấy khi quan sát từ không gian. Và "câu lạc bộ của các công trình được nhìn thấy từ vũ trụ" giờ đây đã lại có thêm một thành viên mới, Quần đảo Cây Cọ (The Palm Islands), là quần đảo nhân tạo lớn nhất thế giới để con người cư trú và du lịch.

• Ngày nay, các quốc gia trên khắp thế giới đang mất dần các bãi biển cát trắng để dành không gian cho các dự án cảng biển hoặc nơi sinh sống. Những người Ả Rập thì khác, chúng tôi yêu thương

con em mình và mong được thấy chúng chơi đùa trên các bãi cát mềm mại, sạch sẽ. Một khi hoàn thành, nhóm Đảo Cây Cọ và Đảo Thế Giới sẽ thêm vào hàng trăm ki–lô–mét cho các bờ biển của Dubai.

• Những con ngựa đua thường được huấn luyện và sử dụng tại châu Âu, theo những phương pháp cổ điển và truyền thống đến mức không ai dám thử thay đổi chúng. Khi chúng tôi thông báo dự định huấn luyện ngựa của mình tại một quốc gia Ả Rập trong những tháng mùa đông, các hội đua ngựa đã phản đối. Họ nói rằng đề xuất này thực sự quá đáng, chúng tôi sẽ thất bại và những con ngựa sẽ không bao giờ có thể chiến thắng. Có vẻ như nhiều người không hiểu lắm về chúng tôi. Những chú ngựa đua tốt nhất trên thế giới hiện nay đang được huấn luyện tại Dubai. Chúng tôi đưa chúng đến châu Âu bằng máy bay để tham dự các cuộc đua và sau đó lại bay trở lại các cơ sở huấn luyện. Goldolphin đã nổi tiếng khắp toàn cầu trong việc quản lý các hoạt động đua ngựa. Và chúng tôi đã, đang và sẽ còn chiến thắng tại rất nhiều cuộc đua nữa.

• Nhiều người không chỉ dự đoán rằng dự án truyền thông, công nghệ và Internet của Dubai sẽ thất bại mà họ còn nghĩ rằng chúng tôi đã quá ngây thơ khi nghĩ đến việc thực hiện nó. Họ nói: "Các bạn chẳng có Internet hay công nghệ gì đáng nói, và không thể được coi là một trung tâm truyền thông, vậy làm sao các bạn có thể xây dựng một 'thành phố' truyền thông, công nghệ và Internet? Các bạn sẽ chịu rất nhiều mạo hiểm nếu làm vậy".

Tôi hiểu rằng đó là điều mạo hiểm và trong bài diễn văn nhậm chức của mình vào năm 2000, tôi đã nói: "Sự mạo hiểm lớn nhất là không chấp nhận mạo hiểm". Mặt khác, nhiều người lại không nhận ra khả năng hội nhập Internet và truyền thông khi chúng tôi hình thành ý tưởng về dự án và do vậy, họ không thể nhìn thấy trước sự hòa hợp của Internet và tự do ngôn luận. Vậy ai đúng và ai sai? Khi đề xuất dự án này, tôi đã mời một số công ty công nghệ có tiếng nhất tham gia cùng. Tất cả các công ty này giờ đây đều đang hoạt động một cách vững chắc tại Thành phố Internet Dubai, ngoài ra còn rất nhiều công ty khác nữa. Nếu không chấp nhận rủi ro, số lượng các công ty truyền thông và công nghệ tại Dubai sẽ không thể nào đạt đến con số 700 công ty như hiện nay, và chúng tôi cũng sẽ không bao giờ có thể biến Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất trở thành một trong những trung tâm truyền thông, công nghệ và Internet quan trọng nhất của khu vực Trung Đông, đồng thời ngành truyền thông cũng không thể được hưởng sự tự do như hiện tại.

• Tiền bạc là cốt lõi của mọi nền kinh tế, bất kể dưới hình thức hiện đại hay truyền thống. Tuy nhiên, một nền kinh tế mới sẽ được phân biệt nhờ vào tốc độ làm việc nhanh chóng của nó và nó cũng đòi hỏi các đối tác phải có phản ứng nhanh tương tự trong các giao dịch tài chính và sự luân chuyển dòng vốn quốc tế. Đó chính là lý do để hình thành nên Trung tâm Tài chính Quốc tế Dubai (Dubai International Financial Centre – DIFC) vào năm 2002. Trung tâm này được xây dựng nhằm mục đích hỗ trợ cho Thành phố Internet Dubai, Chính phủ Điện tử Dubai, các công ty thương mại điện tử và công nghệ cao của Dubai.

Giữa các trung tâm kinh tế chạy dọc khu vực Trung Đông,

Trung Á và Ấn Độ có sự khác biệt rất lớn về khả năng cung cấp dịch vụ cho sự luân chuyển dòng vốn quốc tế và các thị trường tài chính. Trung tâm Tài chính Quốc tế Dubai sẽ thu hẹp khoảng cách này, tạo nên mối liên kết cho các dịch vụ tài chính của khu vực chúng tôi với thị trường quốc tế. Nó cũng sẽ cung cấp hệ thống thương mại quốc tế hoạt động 24h/24h bao gồm giao dịch tài sản, cổ phần, bảo hiểm, tái bảo hiểm và các giao dịch ngân hàng lớn.

• Một lượng tài sản của thế giới Ả Rập có giá trị hàng nghìn tỷ đô la Mỹ đã được đầu tư vào Mỹ và châu Âu. Chúng tôi tin tưởng rằng Trung tâm Tài chính Quốc tế Dubai sẽ cung cấp các kênh hữu hiệu để thu lại một phần các tài sản đó và đóng góp vào việc phát triển các dịch vụ ngân hàng Hồi giáo.

Chúng tôi muốn hỗ trợ cho trung tâm này bằng cách phát triển thị trường chứng khoán Dubai nhằm biến nó trở thành thị trường quan trọng nhất cho các giao dịch cổ phiếu, trái phiếu và các công cụ tài chính khác, đồng thời cũng là một trong những trung tâm quan trọng nhất để huy động vốn nhằm cung cấp cho tất cả các đối tượng, bao gồm cả các công ty hiện hành và các công ty mới được thành lập.

Chúng tôi muốn DIFC trở nên xuất sắc hơn nữa, thông qua đó nó có thể cung cấp cho các công ty chứng khoán, tài chính, đầu tư và bảo hiểm đang hoạt động tại đó một môi trường lý tưởng, bao gồm các khuôn khổ pháp lý, quy định và cơ chế giám sát cần thiết, phù hợp với những tiêu chuẩn tốt nhất trên thế giới. Đó sẽ là bước tiến quan trọng để đưa Dubai lên ngang tầm với các trung tâm có uy tín nhất trên toàn cầu, bao gồm cả London và New York.

Để có thể thực hiện được việc này, khuôn khổ pháp lý cần phải giống với bộ khung đang được sử dụng ở các trung tâm quốc tế lớn. Do đó, tôi đã viết thư tới Hội đồng Lập quy của Cơ quan Dịch vụ Tài chính Dubai, đảm bảo với họ về việc

"chúng tôi cam kết sẽ cung cấp các tiêu chuẩn cao nhất về sự minh bạch và quản trị tốt tại tất cả các lĩnh vực ở Cơ quan Dịch vụ Tài chính Dubai. Các tiêu chuẩn này là trụ cột cơ bản cho sự thành công và hiệu quả của DIFC. Vì vậy, chúng tôi sẽ hướng dẫn các bạn nhằm giữ gìn và ủng hộ các tiêu chuẩn đó trong tất cả các lĩnh vực có liên quan tới Cơ quan Dịch vụ Tài chính Dubai".

• Tại thời điểm mà các hãng hàng không cắt giảm số lượng đội hình máy bay của mình nhằm giảm chi phí vận hành và đối phó với cuộc khủng hoảng đang tấn công ngành công nghiệp bay sau sự kiện 11/9, gây ra thua lỗ tới 113 tỷ AED (đơn vị tiền của UAE, tương đương 31 tỷ USD), chúng tôi đã mua thêm năm mươi tám máy bay mới với giá tổng cộng 15 tỷ USD. Trong năm tài khóa kết thúc vào tháng Ba năm 2005, Hãng hàng không Emirates thêm vào đội hình máy bay của mình 9 chiếc mới, nâng tổng số máy bay lên 57 chiếc, với tuổi đời trung bình là 4,5 năm. Hãng hàng không này hiện còn có kế hoạch nâng tổng số máy bay lên 150 (bao gồm cả 12 máy bay chở hàng) trong năm 2012 để đáp ứng nhu cầu của lượng hành khách theo dự đoán sẽ được tăng lên 33 triệu.

• Khi mà khu vực công rũ bỏ được sự chậm chạp, lờ đờ và nhàm chán, họ ngay lập tức trở thành một nhóm các cơ quan năng động với những giải pháp và ý kiến chuyên môn đầy sáng tạo. Các ý tưởng của họ đem lại lợi ích chung cho tất cả các bên, đặc biệt trong quá trình xây dựng phương pháp lao động và thúc đẩy sản xuất hiệu quả hơn. Khối các cơ quan chính phủ có ảnh hưởng trực tiếp đến sự tiến bộ của quốc gia, bởi họ là những người lãnh đạo và hướng dẫn. Nếu khối này làm việc hiệu quả và sáng tạo, ảnh hưởng tích cực của họ lên tất cả các cấp sẽ là không có giới hạn. Do vậy, chúng tôi trông đợi rằng khối này sẽ đóng vai trò then chốt trong việc thực hiện các kế hoạch dài hạn nhằm biến Dubai thành một trung tâm kinh tế tiên phong, thỏa mãn tất cả các tiêu chuẩn cao nhất trên thế giới. Chúng tôi cũng trông đợi sự đóng góp của khối này vào ngân sách chung. Trong năm 2004, đóng góp của khối dịch vụ chính phủ vào ngân sách đã tăng 4%, lên tới 7,5 tỷ AED (2 tỷ USD). Nếu không có những nỗ lực trong việc nâng cao hiệu suất làm việc và tiêu chuẩn dịch vụ, thì những thành quả như trên sẽ không bao giờ có thể trở thành hiện thực.

Bây giờ tôi có một số câu hỏi như sau:

• Thành phố nào tại Trung Đông đã tổ chức được 8 giải vô địch đánh golf, và liệu con số này còn tăng lên thêm nữa?

• Thị trường tái xuất khẩu ô tô dành cho xe có tay lái nằm bên phải lớn nhất thế giới là thị trường nào?

• Thị trường tái xuất khẩu lớn nhất là thị trường nào?

• Ngọn tháp công sở cao nhất Trung Đông và châu Âu nằm ở đâu?

• Trung tâm tài chính lớn nhất Trung Đông nằm ở đâu?

• Khu miễn thuế sân bay lớn nhất Trung Đông và lớn thứ năm thế giới nằm ở đâu?

• Sân bay năng động nhất Trung Đông nằm ở đâu?

• Lò nấu nhôm độc lập lớn nhất thế giới nằm ở đâu?

• Khu vực tập trung nhiều công ty IT nhất Trung Đông nằm ở đâu?

• Khu vực tự do lớn nhất Trung Đông nằm ở đâu?

• Thành phố truyền thông lớn nhất Trung Đông nằm ở đâu?

• Trong vòng mười năm qua, tỷ lệ tăng trưởng kinh tế trung bình cao nhất thế giới là của nước nào?

• Vũng cạn lớn nhất Trung Đông nằm ở đâu?

• Khách sạn sang trọng và cao nhất thế giới nằm ở đâu?

• Đảo nhân tạo lớn nhất thế giới là ở đâu?

• Cảng nhân tạo lớn nhất thế giới là ở đâu?

• Hai trong số bốn siêu công trình có thể được nhìn thấy từ vũ trụ nằm ở đâu?

• Tòa tháp cao nhất thế giới đang được trông đợi xây dựng ở đâu?

• Trung tâm mua sắm lớn nhất thế giới đang được trông đợi xây dựng ở đâu?

Tôi sẽ dừng lại ở đây và xem xét lại một số điểm chung giữa các dự án trên:

• Các dự án này đều có nhiều rủi ro: Đằng sau những cơ hội lớn luôn là những rủi ro lớn. Tất nhiên, những rủi ro được tính toán trước khác rất nhiều so với sự tự sát về kinh tế. Tất cả các dự án lớn của chúng tôi đều đã được nghiên cứu tính khả thi rất kỹ càng bởi các nhà tư vấn quốc tế tận tụy. Việc thực hiện một cách xuất sắc các dự án này đòi hỏi bạn phải làm đúng ngay từ những bước khởi đầu và trong mọi khía cạnh. Đó chính là điều chúng tôi đã và đang cố gắng đạt được, trong khi đã biết và cân nhắc các rủi ro có thể xảy ra.

• Các dự án này mang đến nhiều thách thức: Thách thức thúc đẩy sự quyết tâm, nghị lực, ý chí và sự sẵn sàng. Hầu như toàn bộ những thành tựu của chúng tôi đều chỉ là hình mẫu theo đuổi trong tương lai. Chúng là những bài kiểm tra về khả năng đối mặt với thách thức trong tầm nhìn tương lai của chúng tôi. Chúng tôi luôn phải tỉnh táo và sẵn sàng tận dụng mọi cơ hội có thể xuất hiện, hoặc nếu cần thiết, phải tự mình tạo ra cơ hội. Đội ngũ làm việc phải có đủ năng lực giải quyết các vấn đề gặp phải trên con đường tiến đến thành công. Nếu chúng tôi không tìm thấy những thử thách phù hợp, chúng tôi sẽ phải tạo ra chúng, bởi chúng chính là những bài tập tốt nhất cho chúng tôi.

• Các dự án này phản ánh sự xuất sắc: Bởi vì Dubai là thành phố của sự vượt trội, các dự án của nó bắt buộc phải phản ánh được sự vượt trội về mặt ý tưởng, thị hiếu cũng như thực tiễn. Chúng cũng phải phản ánh được sự tao nhã và duyên dáng của thành phố này. Có một kỹ sư từng nói rằng, khi đi bộ trên các đường phố tại một vài thành phố Trung Đông, ông có cảm tưởng các kiến trúc sư ở đây không hề yêu thích công việc của mình, bởi ông ta chẳng thấy bất cứ vẻ đẹp hay sáng tạo nào trong các thiết kế của họ. Thế nhưng, bất kỳ một du khách nào khi thăm viếng Abu Dhabi hay Dubai đều sẽ nhận ra rằng những cuộc thi về kiến trúc tại đây đã tạo ra những đẳng cấp mới, độc nhất vô nhị về sự xuất sắc và sáng tạo. Và một khi bạn đã có một khởi đầu hoàn hảo, chắc chắn nó sẽ được tiếp nối bởi một sự hoàn hảo khác - thậm chí sẽ còn toàn diện hơn và không bao giờ ngừng phát triển.

• Các dự án này phản ánh sự độc đáo trong thiết kế: Nhiều thiết kế kiến trúc của chúng tôi được đưa ra dựa trên nền tảng môi trường và truyền thống. Công trình Burj Al Arab (Ngọn tháp của Ả Rập) được thiết kế theo hình dáng cánh buồm của con thuyền Ả Rập truyền thống, quần đảo Cây Cọ được thiết kế theo hình cây cọ,

khách sạn Bãi biển Jumeirah được thiết kế theo hình ngọn sóng. Chúng tôi luôn nỗ lực để đưa các biểu tượng truyền thống của mình vào trong thiết kế các tòa nhà, đồng thời cũng xem xét các nhân tố thẩm mỹ, hữu dụng, thực tiễn và tuân thủ các tiêu chuẩn chuyên môn ở mức cao nhất.

• Các dự án này thay đổi các khái niệm thông dụng: Kiến trúc của chúng tôi nhìn vấn đề theo một góc nhìn đặc biệt. Bởi trong thực tế, điều được coi là đúng hay tốt nếu nhìn từ góc độ này có thể lại không chính xác khi nhìn từ nơi khác. Những gì thông dụng nhất chưa hẳn là thứ tốt nhất, trong khi những thứ có vẻ viển vông đối với người này lại rất thực tế đối với người khác. Do vậy, điều quan trọng là ta nên tìm tòi và đặt câu hỏi về lý do cho sự tồn tại của những gì mà ta có thể thấy được. Quan trọng hơn nữa là việc phải suy nghĩ về những gì mà ta không nhìn thấy được – đồng thời tự hỏi tại sao chúng lại không tồn tại.

Burj Al Arab là một minh chứng rõ ràng. Một số người khi nghe nói về kế hoạch của chúng tôi đã nghĩ rằng khách sạn này rất không phù hợp, bởi vì chưa bao giờ có ai nghĩ như vậy cả. Mặt khác, chúng tôi lại cho rằng nó rất thực tế và do vậy đã quyết định xây dựng khách sạn này, bởi nó sẽ nâng cao sự vượt trội của Dubai và qua đó đem lại lợi ích cho người dân trong thành phố này.

Nhiều người đã đề xuất các dự án mà họ cho rằng rất tuyệt vời cho chúng tôi, nhưng đã bị từ chối. Chúng tôi cần có những sự can đảm hợp lý, điều đó giải thích tại sao đôi khi chúng tôi lại nhìn sự vật theo một góc độ mới – điều này lại gợi cho tôi nhớ đến ví dụ thứ hai, quần đảo Cây Cọ. Ba hòn đảo nhân tạo lớn này đối diện với Jumeirah Beach, Jebel Ali và Deira. Bất cứ ai sở hữu một ngôi nhà nhìn ra biển đều là người may mắn, thế nhưng sở hữu một ngôi nhà giữa biển và nhìn ra bãi biển thì thật là vượt xa những gì thông thường. Mọi cư dân của những hòn đảo này đều là những người đang được sống trên một trong những kỳ quan của thế giới hiện đại.

• Các dự án này tạo ra thị trường: Nếu bạn đang sinh sống ở châu Phi và muốn mua hàng hóa Nhật Bản, bạn sẽ đặt hàng ở Tokyo hay Dubai? Tất nhiên là ở Dubai! Bạn có thể tưởng tượng được rằng chúng tôi đang xuất khẩu nước hoa Pháp sang Tunisia không? Bạn có bao giờ nghĩ rằng các viên chức cấp cao của Pháp mỗi lần đi qua khu miễn thuế của Dubai thường mua nước hoa Pháp mà họ thừa nhận là rẻ hơn tại đất nước của chính họ rất nhiều hay không?

• Các ví dụ trên đã minh họa cho khả năng của Dubai trong việc tìm ra thị trường cho các sản phẩm không phải do mình sản xuất. Tôi còn muốn nêu thêm hai ví dụ nữa. Như đã đề cập trước đây, mặc dù xe ô tô tại Dubai có vô lăng đặt bên trái, chúng tôi vẫn là thị trường lớn nhất thế giới của các loại xe ô tô cũ, xe vô lăng bên phải hoặc xe tạm nhập tái xuất. Ví dụ thứ hai là mặc dù sinh sống tại vùng đất sa mạc ít mưa, với phần lớn diện tích đất không thể sử dụng cho nông nghiệp nếu không có những phương pháp xử lý đặc biệt, chúng tôi vẫn có thị trường rau lớn nhất thế giới.

• Các dự án này hoặc là tự cung cấp tài chính cho mình, hoặc thông qua các hình thức IPO và trái phiếu Dubai tại các thị trường chứng khoán quốc tế.

• Các dự án này cần có những công nghệ mới và chuyên môn cao để có thể thực hiện được.

• Các dự án này được thực hiện trong những khoảng thời gian kỷ lục.

• Các dự án này cho thấy những nỗ lực và sự phối hợp rất cao của các nhóm thực hiện công việc.

• Các dự án này phản ánh được tầm nhìn xa, khả năng tận dụng tốt các cơ hội, thậm chí là tạo ra các cơ hội khi cần thiết.

• Các dự án này có khả năng vượt qua khủng hoảng: Việc đặt ra ưu tiên và thông qua chiến lược tăng trưởng và mở rộng không có nghĩa là đặt chính mình vào một sự ràng buộc. Những ưu tiên đó phải linh động, linh hoạt và có khả năng thích ứng với các thay đổi khẩn cấp. Ví dụ, khi cuộc Chiến tranh Vùng Vịnh lần thứ hai diễn ra và gây cản trở cho ngành hàng không toàn cầu thì hãng Emirates Airlines vẫn nhanh chóng vượt qua cơn bão. Tại châu Âu, các máy bay của hãng chỉ nằm ở mặt đất tối đa 5 giờ đồng hồ.

• Các dự án này là cầu nối tới các dự án khác: Chúng tôi còn có rất nhiều các dự án khác sẽ được thực hiện nằm trong các kế hoạch thuộc bộ khung chiến lược xây dựng cho tương lai. Các dự án này được coi là cánh cửa tiến tới việc đạt được uy tín tầm quốc tế trong lĩnh vực quản lý.

• Các dự án này chấm dứt vai trò thống trị của các quan niệm đề cao phương Tây, ví dụ như quan niệm về phương Bắc phát triển và phương Nam trì trệ, phương Tây tuyệt vời và phương Đông mờ nhạt.

• Các dự án này đã chứng minh rằng Dubai nói riêng và người Ả Rập nói chung có khả năng thực hiện các dự án với tiêu chuẩn quốc tế đủ để ngang hàng hoặc thậm chí vượt qua các dự án tương tự tại phương Tây hoặc phương Đông.

• Các dự án này giải phóng trí tưởng tượng của con người.

• Các dự án này là những công trình với tiêu chuẩn quốc tế cao nhất: Môi trường làm việc không nên chỉ là những công sở truyền thống, máy tính và những hồi chuông điện thoại bất tận. Khi chúng tôi bắt đầu nghĩ về việc xây dựng Trung tâm Tài chính Quốc tế Dubai, chúng tôi đã suy nghĩ rất lâu về việc làm sao để sử dụng cho đúng từ "quốc tế". Chúng tôi đã khám phá ra rằng dự án này có tính "toàn cầu hóa" trong mọi khía cạnh. Sẽ có khoảng 55.000 người nước ngoài sống và làm việc ở đây, chúng tôi muốn mỗi người trong số họ đều có cảm giác sống ở đây cũng như ở nhà mình. Vì vậy, chúng tôi đã thêm vào những chi tiết tuyệt hảo để họ có cảm giác mình đang có đặc quyền được sống ở một nơi độc nhất vô nhị trên thế giới và không nơi nào trên thế giới có được một công trình như thế này.

Mục đích chính của việc này là nhằm đem tới một môi trường sống và làm việc theo tiêu chuẩn quốc tế – đây là hai thế giới riêng biệt nhưng lại cùng tồn tại ở một nơi. Đó là nơi của những điều tuyệt vời và sáng tạo. Bên ngoài văn phòng của các công ty đầu tư tài chính và hối đoái, bạn có thể tìm thấy sự pha trộn giữa các tòa tháp chọc trời với những góc phố truyền thống như tòa nhà opera, rạp hát, thư viện, công viên và các vòi phun nước. Không có ô tô, âm thanh và khói bụi. Loại "thuế hiện đại hóa" vốn được áp dụng ở hầu khắp các trung tâm tài chính quốc tế trên thế giới lại không được chào đón ở Dubai, vì mục đích của chúng tôi là miễn phí tối đa cho tất cả những người coi Trung tâm Tài chính Quốc tế Dubai là ngôi nhà mới của mình.

Phương thức Dubai

Nếu phải tóm gọn ý trong tất cả các đoạn ở trên đây, chúng tôi có thể nói rằng các dự án đó đã đại diện cho "phương thức hành động của Dubai", bao gồm:

• Làm rõ tầm nhìn cho tương lai.

• Đặt mục tiêu.

• Lên kế hoạch.

• Đặt ra mức thời gian hợp lý cho việc thực hiện.

• Huy động các nguồn lực.

• Đưa ra dấu hiệu cho việc thực hiện dự án tương lai. Phương thức hành động của Dubai nghĩa là công việc được thực hiện dựa trên các khái niệm của Dubai về những thành tựu xuất sắc, cùng với các tiêu chuẩn, yêu cầu và đặc điểm cụ thể. Một vài trong số đó có thể được liệt kê như sau:

• Tính ưu việt: Dubai chỉ cho chúng ta thấy rằng sự ưu tú thật sự không xuất phát từ việc trội hơn những người khác mà là phải liên tục vượt qua chính mình. Nó chính là việc một người nào đó tiếp tục nỗ lực hơn chút nữa vào thời điểm mà những người khác cho rằng đã đến lúc nghỉ ngơi. Nó là khoảng thời gian ngoài giờ làm việc mà một người dùng để nghĩ về công việc của mình. Và nó là những đóng góp bổ sung của một người khi mà những người khác nghĩ rằng anh ta đã đóng góp hết mức có thể. Nó là nét vẽ cuối cùng mà người nghệ sĩ dành cho bức tranh của mình, khi anh ta bước lùi về phía sau để ngắm nghía nó, và sau đó thêm vào nét vẽ cuối là nét vẽ thu hút được sự chú ý của các nhà phê bình. Nó cũng là niềm tin bất diệt rằng luôn luôn có những thứ mà người ta có thể thêm vào, nhưng không rõ cụ thể đó là điều gì và do vậy phải cố gắng tìm kiếm nó cho đến khi tìm ra. Vượt qua chính mình đồng thời cũng có nghĩa là quên đi từ "tuyệt vọng", giữ vững niềm tin, suy nghĩ tích cực và luôn luôn sẵn sàng để đón nhận thành công.

• Vượt qua những điều không thể: Không hề có một định nghĩa hay khái niệm đơn lẻ nào cho từ "không thể". Điều không thể của mười năm trước lại trở nên có thể vào ngày nay và điều không thể của người này lại là có thể của người khác.

Nếu ta không thể vượt qua một vấn đề gì đó thì nguyên nhân có lẽ chỉ là ta chưa tìm được phương pháp hợp lý để giải quyết nó. Phương pháp để đánh bại sự không thể chính là chối bỏ sự tuyệt vọng và tin rằng: "Ở đâu đó, bằng cách nào đó, sẽ có cách… vì vậy hãy cùng nhau tìm ra cách đó là gì".

• Điểm quy tụ của thành công: Bất cứ thành công hay thất bại nào cũng đều mang tính tập thể. Tất cả thành viên của một nhóm nên nhận thức rằng thành công của đội ngũ phụ thuộc vào thành tích của chính anh ta, và sự thành công của đội ngũ của anh ta lại là nền tảng quan trọng cho thành công của các đội ngũ khác. Những nhà quản lý cũng cần phải biết rằng nếu không thể huy động tối

đa tiềm năng của các thành viên sẽ dẫn tới thất bại cho toàn đội ngũ. Người chỉ huy thì phải nhận ra rằng nếu anh ta không lãnh đạo và hướng dẫn mọi người trong quá trình hoạt động thì sẽ không thể nào có được thành công.

Khi đã đạt được các yếu tố như chuyên môn, kỹ năng, nhịp độ làm việc và sự liên kết tốt, bạn sẽ không chỉ có một đội ngũ làm việc hay quản lý có hiệu suất cao mà còn là một đội ngũ hiệu quả và thống nhất. Chúng tôi có một đội ngũ như thế tại Dubai và đó là đội ngũ lớn nhất tại Trung Đông. Đằng sau họ là một đội ngũ lớn hơn nữa do các cư dân của Dubai tập hợp thành. Đó là lý do tại sao tôi có thể không do dự mà nói rằng đội ngũ của chúng tôi là lớn nhất trên thế giới.

Có dự án nào trên thế giới mà một đội nhóm như thế không thể hoàn thành? Và câu trả lời của nhóm luôn luôn là: "Chúng tôi xin đảm nhận và thực hiện thành công nhiệm vụ này".

• Những mô hình quản lý văn minh: Việc cải cách quản lý tại Dubai đã là một kinh nghiệm tốt và giờ đây nó đã trở thành một học thuyết. Luôn luôn có rất nhiều cách để thực hiện một nhiệm vụ và chúng tôi đã lựa chọn một phương pháp đặc biệt, hiện đại và có hiệu quả cao nhất. Chúng tôi tin tưởng rằng các công dân của mình xứng đáng được đối xử một cách tốt nhất, có lợi nhất cho họ và những người thân của họ. Chúng tôi không ngừng kêu gọi các quốc gia và nhà quản lý Ả Rập tận dụng cơ hội để hưởng lợi từ sự phát triển toàn diện và hoàn chỉnh, từ các kinh nghiệm quản lý thay vì dùng lại những kinh nghiệm từ các quốc gia khác và nhanh chóng nhận ra rằng chúng không phải là những mô hình đúng đắn nhằm phát triển xã hội của chúng ta.

Điều này đã xảy ra trong quá khứ và chúng ta vẫn còn đang quay cuồng trong mớ ảnh hưởng của nó, vì vậy nó không được phép lặp lại trong tương lai. Chúng tôi muốn chia sẻ những kinh nghiệm của Dubai trong việc xây dựng các cơ quan chính phủ có hiệu quả tốt và giới thiệu về các phương pháp cải cách quản lý. Chúng tôi mong muốn những kinh nghiệm của mình có thể đóng góp vào việc nâng cấp hệ thống hành chính của Ả Rập và khuyến khích kiện toàn hoạt động của chính phủ. Chúng tôi muốn làm tất cả những gì mình có thể vì lợi ích của người dân Ả Rập.

• Tạo ra hoàn cảnh cho thành công: Trước đây tôi đã từng đề cập rằng chúng ta không nên vội vã, bởi phát triển là một quá trình sáng tạo. Ta có thể đợi luồng gió thuận lợi trước khi nhổ neo, nhưng cũng có thể đó không phải là lựa chọn cuối cùng. Một số dự

án ra đời sau khi đã được xem xét, lên kế hoạch và nghiên cứu một cách tỉ mỉ. Những dự án khác lại đòi hỏi những phản ứng nhanh chóng và thậm chí còn không có đủ thời gian để nghiên cứu tính khả thi bởi vì rất nhiều công đoạn bắt buộc phải hoàn thành trong những khoảng thời gian ngắn kỷ lục.

Điều này xuất hiện nhiều hơn tại các nền kinh tế kiểu mới so với các nền kinh tế kiểu truyền thống. Các dự án công nghệ thông tin hay thương mại điện tử có phương châm rất khác biệt: "Đến trước, được trước". Đã có rất nhiều ví dụ điển hình trong những năm qua, bao gồm: Amazon, eBay, Google, Microsoft, v.v. Vào các trường hợp đó, chúng tôi giải quyết vấn đề ngay khi chúng xuất hiện. Tuy nhiên, để làm được như thế đòi hỏi phải có một đội ngũ nhân sự ưu tú và có thể tin cậy được để hoạt động trong những hoàn cảnh mang tính thách thức cao.

• Thái độ tích cực: Dubai đang ở trong thời kỳ của những thay đổi tích cực có đóng góp lớn vào việc đẩy mạnh những thái độ tích cực trên khắp khu vực và xa hơn nữa. Chúng tôi không phải là Hồng Kông, Singapore, Thung lũng Silicon hay bất kỳ nơi nào tương tự. Chúng tôi có những tầm nhìn và những ưu tiên khác họ. Chúng tôi đóng góp vào sự phát triển của UAE. Chúng tôi là chúng tôi, với tất cả những quan điểm và đóng góp tích cực mà chúng tôi đang cố gắng xây dựng, đồng thời là những quan điểm tiêu cực mà chúng tôi đang cố gắng xóa bỏ thông qua công việc, sự lạc quan, tự tin và năng lượng tích cực. Tôn giáo đối với chúng tôi cũng là một lối sống. Chúng tôi gắn bó với những quy tắc tôn giáo của mình và không hề thấy có gì mâu thuẫn giữa tôn giáo với sự hiện đại hóa và văn minh hóa. Chúng tôi sẽ không hy sinh tôn giáo của mình cho bất cứ điều gì, bởi vì nếu làm như vậy thì chúng tôi sẽ không còn tôn giáo nữa – mà một khi đã không còn tôn giáo, chúng tôi như đã mất cả thế giới.

• Sự đổi mới: Không có quy định hay luật lệ nào của con người là bất khả xâm phạm. Chúng được lập ra để chế định những điều cụ thể trong những hoàn cảnh cụ thể. Do sự phát triển cũng đồng nghĩa với sự tiếp nối liên tục, những luật lệ hay quy tắc đều sẽ trở nên lỗi thời vào một thời điểm nào đó trong tương lai, do đó gây cản trở cho sự phát triển thay vì đảm bảo sự tiến bộ được diễn ra trôi chảy. Các khu vực tự do cung cấp những công cụ hữu hiệu để khắc phục các rào cản pháp lý và các quy định, nhưng nó không thể diễn ra một cách bừa bãi, thiếu khoa học.

Bất kể bạn làm tốt đến đâu, luôn luôn có những thứ còn tốt hơn. Khi tôi quyết định mời các công ty nước ngoài đầu tư vào Dubai,

tôi không đưa ra những ép buộc về việc họ phải làm những gì. Họ biết nhiều hơn tôi trong việc làm như thế nào để thành công.

Những giải pháp tốt nhất đôi khi lại là những gì đơn giản nhất. Do chúng tôi muốn làm cho mọi thứ dễ dàng hơn cho các công ty đa quốc gia và cho chính mình, đồng thời muốn họ thành công càng nhanh càng tốt, chúng tôi đã yêu cầu họ đưa ra một "danh sách mong muốn" liệt kê những thứ họ cần, sau đó chúng tôi cố gắng để có thể cung cấp cho họ những thứ đó, đồng thời loại bỏ tất cả các rào cản, tất nhiên là trong khuôn khổ pháp luật quy định.

• An ninh an toàn: Bên cạnh việc có thể chèo lái trong vùng nước yên bình, một người thuyền trưởng giỏi còn phải biết làm thế nào đưa con tàu của mình tới nơi an toàn trong điều kiện thời tiết dữ dội. Khi một tiếng nói giận dữ cất lên, cần phải có một giọng nói khác yêu cầu sự kiềm chế và bình tĩnh. Khi sự tự tin bị bào mòn, cần có ai đó vun đắp lại cho nó. Khi nỗi buồn xâm chiếm, sự dũng cảm phải xuất hiện để đẩy lùi nó. An ninh và an toàn là những quyền cơ bản mà người dân và các nhà đầu tư tại đất nước chúng tôi phải được hưởng, do vậy chúng tôi phải đảm bảo cung cấp nó một cách đầy đủ trong mọi trường hợp.

Mặc dù chúng tôi là một đất nước hòa bình, nhưng nếu có tình trạng căng thẳng xảy ra hoặc có sự xâm nhập từ bên ngoài vào, chúng tôi sẽ nhanh chóng trấn an người dân và sẵn sàng đối mặt với những khủng hoảng. Chúng tôi sẽ củng cố sự an tâm trong cả nước bằng những chương trình mới hoặc mở rộng những dự án cũ. Chúng tôi cũng chỉ dẫn mọi người đừng hủy bỏ bất kỳ hoạch định nào trong bất kỳ trường hợp nào.

• Sự bền vững: Sự ưu tú của chúng tôi không chỉ liên quan tới khả năng cung cấp các dịch vụ xuất sắc mà còn ở khả năng cung cấp dịch vụ một cách bền vững. Hiện nay, cũng giống như Dubai, cả thế giới đang trên đà phát triển mạnh mẽ, vì vậy tầm nhìn của chúng tôi không chỉ hướng tới việc cạnh tranh với các trung tâm phát triển khác mà là cạnh tranh với những trung tâm ưu tú của thế giới. Việc so sánh chính mình với các quốc gia phát triển khác vừa là quyền lợi vừa là trách nhiệm cần thiết, bởi vì chỉ khi đó chúng tôi mới có thể cạnh tranh trên quy mô toàn cầu và thực sự tiến bộ.

Sự thành công chính là một trong những lý do khiến chúng tôi cảm thấy tự tin về khả năng của mình, và đó cũng là lý do tại sao mọi người ở khắp nơi tin tưởng chúng tôi. Trước đây, chúng tôi

thường gửi người của mình tới các sân bay quốc tế hàng đầu để học hỏi kinh nghiệm. Giờ đây, đại diện của chính các sân bay ấy lại đang tới để học hỏi kinh nghiệm của chúng tôi.

Được xếp hạng trên cả những sân bay nổi tiếng quốc tế như Singapore hay Hồng Kông, Sân bay Quốc tế Dubai đang dẫn đầu trong khoảng 40 sân bay quốc tế tốt nhất thế giới theo một loạt các khảo sát gần đây. Việc phải vượt lên hơn cả sự kỳ vọng của khách hàng là một trong những tiêu chuẩn chất lượng của chúng tôi. Nếu như một khách hàng trông đợi sẽ hoàn tất các thủ tục tại sân bay trong vòng một giờ và sau đó nhận ra rằng anh ta đã đi qua tất cả các cửa và kết thúc mọi thứ chỉ trong nửa giờ thì đó chính là dịch vụ có chất lượng cao. Nếu một cá nhân nào đó trông chờ rằng các thủ tục hành chính sẽ được xử lý trong hai ngày và sau đó thấy rằng chúng đã được hoàn thành trong vòng chỉ một ngày thì đó chính là dịch vụ chất lượng cao.

Con đường phía trước

Kỳ vọng của con người là không có giới hạn và có sự tiếp nối liên tục, xoay tròn như cánh cửa quay. Khách hàng luôn luôn tìm kiếm những giá trị tốt nhất và đơn giản nhất, do đó chúng ta luôn phải đáp ứng và làm họ ngạc nhiên bằng những dịch vụ đẳng cấp cao nhất. Những người đã từng kỳ vọng rằng các thủ tục tại sân bay có thể được hoàn thiện trong vòng nửa giờ đồng hồ nay sẽ trông đợi chúng được xử lý trong hai mươi phút, còn những người đã từng trông đợi các thủ tục hành chính được hoàn thành trong một ngày thì bây giờ lại chỉ trông mong rằng chúng sẽ kết thúc trong ba tiếng đồng hồ. Nếu ta không thể thường xuyên thỏa mãn khách hàng bằng những dịch vụ vượt xa sự trông đợi của họ, ta sẽ không thể được coi là người cung cấp những dịch vụ tốt. Và nếu điều đó xảy ra, những gì mà ta đã từng đầu tư hàng năm trời để xây dựng sẽ có thể biến mất chỉ trong vòng một tháng.

Bất cứ ai so sánh Dubai ngày nay với Dubai vài năm trước sẽ thấy được những tiến bộ rõ rệt và mạnh mẽ. Tuy nhiên, cuộc hành trình vẫn còn tiếp diễn và con đường phía trước hãy còn dài. Càng phát triển và tiến bộ, chúng ta sẽ càng nhận ra nhiều thứ mình đã bỏ qua và rất cần thiết phải xây dựng lại.

Chương mười hai
Thể chế hóa sự xuất sắc

Liệu tôi có phải là một nhà lãnh đạo tốt? Tôi không biết, và có lẽ cũng không ai biết chắc về điều đó. Dân tộc, tương lai và lịch sử sẽ là những quan tòa tốt nhất, và tôi sẽ chấp nhận sự phán xét đó, bất kể nó như thế nào. Tuy nhiên, tôi hoàn toàn tin tưởng rằng mình đang dẫn dắt người dân của mình, không chỉ đi trên một con đường đúng đắn, mà còn là trên con đường duy nhất có thể đi.

Điều quan trọng nhất để tôi luôn hoàn thành nhiệm vụ của mình là vì tôi luôn coi đó là trách nhiệm với Thánh Allah, với lương tâm, với quê hương, với người dân và với lãnh đạo. Do vậy tôi làm việc hết sức mình cho ngày hôm nay như thể sẽ chết vào ngày mai và làm việc cho ngày mai như thể tôi sẽ sống mãi mãi. Tôi tập trung tất cả tiềm năng, sự cố gắng và thời gian để phục vụ đất nước mình, với sự can đảm tối đa, lòng quyết tâm và cả sức mạnh mà Thánh Allah đã ban tặng.

Chúng ta nên tập trung vào thành tựu, thay vì các danh hiệu và vị trí công tác. Tôi đang phục vụ đất nước và đồng bào của tôi. Trước đây, vị trí Thái tử của Dubai chưa bao giờ là mong ước của tôi. Tôi đã được yêu cầu tiếp nhận vị trí này nhiều lần và trong mỗi lần đó tôi vẫn luôn từ chối. Thế nhưng khi tôi được ra lệnh phải chấp nhận thì tôi đã chấp hành, bởi vì tôi không thể nào từ chối được yêu cầu dứt khoát của người anh quá cố của mình, Sheikh Maktoum(71), Thánh Allah phù hộ cho linh hồn của anh ấy.

Điều tương tự cũng xảy đến khi anh của tôi qua đời và tôi phải gánh vác vị trí người trị vì Dubai, là Phó Tổng thống và là Thủ tướng của Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất. Đây là một trách nhiệm vô cùng nặng nề, tôi cầu cho Thánh Allah sẽ giúp tôi hoàn thành nhiệm vụ và dẫn tôi đi trên con đường đúng đắn.

Cũng như bao người khác, tôi có bố mẹ – những người yêu thương tôi và tôi cũng yêu thương họ, tôi có những đứa con trai và con gái – tôi yêu thương chúng rất nhiều và hy vọng rằng chúng cũng yêu tôi như thế. Tôi để cho từng vai trò quyết định cảm xúc của mình trong từng thời điểm – vì vậy tôi sẽ là nhà lãnh đạo khi tôi lãnh đạo người khác, là nhà thơ khi tôi làm thơ, là kỵ sĩ khi tôi cưỡi con ngựa của mình và sẽ là một công dân bình thường khi tôi gặp những công dân khác của đất nước mình. Tôi chỉ cần rất ít trong thế giới của riêng mình, với một tấm thảm cầu nguyện và bình đựng nước là thứ luôn có trong xe, tôi có thể đi đến bất cứ nơi nào cùng với các tài liệu và trí tưởng tượng của mình.

Umayyad Caliph Yazid II(72) đã từng nói: "Tôi nghe nói rằng không ai có thể vui mừng suốt cả ngày và kinh nghiệm cá nhân của tôi cũng khẳng định điều đó". Tôi yêu thích công việc của mình và tin rằng đối với một nhà lãnh đạo, không có niềm vui nào cao hơn việc nâng cao danh tiếng cho đất nước và cải thiện tiêu chuẩn sống cho người dân của mình. Tuy nhiên, nếu Umayyad Caliph đang nói về khoảng thời gian mà không có công việc nào để làm, không có gì để nghĩ tới và không có quyết định nào cần được đưa ra, tôi cho rằng ông đã nói đúng.

(71) Sheikh Maktoum bin Rashid Al Maktoum (1943-2006) là Phó Tổng thống và Thủ tướng của UAE, là Quốc vương của Dubai và là người anh cả của Quốc vương Mohammed.

(72) Umayyad Caliph Yazid II (701-744): Vua của Vương triều Hồi giáo Ả Rập. Ông là con trai của vua Caliph Al Walid I và công chúa Ba Tư.

Suy nghĩ của tôi được phân chia thành hiện tại và tương lai, có nghĩa là một phần của nó được dành cho việc giải quyết những công việc hàng ngày, trong khi phần còn lại được dành cho những hình ảnh đặc biệt đang dần hiện ra phía chân trời xa. Người lãnh đạo có thể nhìn thấy ánh sáng từ rất xa, nhưng không nhìn thấy đường hầm dẫn tới nó. Hoặc là ông ta có thể nhìn thấy đường hầm, nhưng không thấy ánh sáng ở cuối đường. Trong cả hai trường hợp, điều cần thiết là ông ta phải tự tin rằng mình đang đi đúng hướng, bởi vì điều đó phù hợp với đất nước của ông.

Chúng ta đang sống trong một thế giới thay đổi rất nhanh và đối mặt với nhiều thách thức. Vì vậy, cần phải chuẩn bị thật đầy đủ để đối mặt và phản ứng với các thách thức đó theo cách càng hiệu quả càng tốt.

Nếu một nhà lãnh đạo khăng khăng giữ lấy tầm nhìn cứng nhắc của mình, ông ta sẽ cho rằng mọi thứ sẽ phải diễn ra như mình dự liệu. Tất nhiên, điều đó không phải lúc nào cũng đúng, một tầm nhìn đúng đắn luôn cần tính toán đến những sự kiện bất ngờ và cần phải linh động. Không phải chỉ có những gì ta nhìn thấy ngày hôm nay mới thay đổi, tầm nhìn của ta và con đường phía trước của nó cũng dễ thay đổi như vậy. Ta có thể nói rằng một ước mơ to lớn sẽ được tạo nên bởi những ước mơ nhỏ hơn, và nếu ta thực hiện thành công những ước mơ nhỏ ấy thì ước mơ lớn cuối cũng cũng sẽ trở thành hiện thực.

Nếu như tầm nhìn là quá xa xôi và bao gồm cả những nhân tố ngắn ngủi, tạm thời như là những thứ thường thấy trong thế giới hiện nay, thì việc hiện thực hóa tới 100% tầm nhìn đó chưa phải đã là điểm kết thúc và cũng không chứng minh rằng người làm được việc đó là một nhà lãnh đạo tốt. Điều quan trọng là khi kết thúc mỗi công việc, ta phải đạt được sự tiến bộ nào đó và nhà lãnh đạo phải biết dùng thành quả đó để tạo nên một nền tảng cho những công việc tiếp theo.

Vẫn còn nhiều khu vực của Dubai đang cần phải phát triển thêm, nhưng tôi có thể tự tin mà nói rằng giờ đây Dubai đã được công nhận là một trung tâm xuất sắc của thế giới. Bước tiến tự nhiên tiếp theo sẽ là thể chế hóa sự xuất sắc đó để đảm bảo tính bền vững. Một nhà lãnh đạo nào đó có thể đạt được mong muốn của mình, nhưng không có nghĩa ông ta chắc chắn đảm bảo được sự tiếp nối của thành công đó trong tương lai. Như vậy, làm sao ông ta có thể chắc chắn về tính bền vững trong công việc của mình?

Việc thể chế hóa sự ưu việt có thể làm được điều này. Ngày nay, rất nhiều người cho rằng sự dân chủ của phương Tây là hình mẫu cho một nhà nước được thể chế hóa. Cũng quan trọng như việc nhà lãnh đạo cần phải hỗ trợ cho sự phát triển, ông ta cũng cần phải hỗ trợ các tổ chức để duy trì sự phát triển sau đó. Khi các cộng đồng đạt tới một mức nhất định trong quá trình tăng trưởng của mình, sự hỗ trợ của nhà lãnh đạo sẽ trở nên rất cần thiết để việc phát triển được nhất quán. Do vậy, quá trình phát triển phải đi đôi với việc xây dựng các tổ chức, bởi vì các nền văn minh chỉ trở nên xuất sắc nếu có được nền tảng của nó là các tổ chức tốt.

Khi người ta nói đến các chương trình của Dubai về việc nâng cao hiệu suất làm việc của chính phủ, đó không phải là nói đến sự nhảy vọt từ đẳng cấp này lên đẳng cấp khác mà là về một tổ chức đã được phát triển và đang trở thành một phần thiết yếu của hệ thống làm việc trong các cơ quan chính phủ.

Mặc dù quan niệm về chất lượng có thể chưa bén rễ trong suy nghĩ của tất cả mọi người, nhưng chúng ta vẫn có thể tự tin mà nói rằng nó đã trở thành một phần của công việc và đời sống xã hội của phần lớn người Dubai. Điều này lý giải tại sao ngày nay rất nhiều nhà quản lý nói về chất lượng, trong khi chỉ vài năm trước, họ hiếm khi quan tâm tới điều này. Và lần đầu tiên trong lịch sử, các cơ quan chính phủ bắt đầu thực hiện các điều tra định tính để đo lường ý kiến của công chúng về chất lượng dịch vụ của mình, và dựa theo đó để thiết kế các chương trình đào tạo, kế hoạch tiết kiệm chi phí.

Trước khi các kế hoạch trên ra đời, rất ít người tham gia các khóa đào tạo như vậy, nhưng ngày nay mọi người đều đang tham gia. Hơn nữa, các khóa học này còn vượt xa hơn hình thức truyền thống thường thấy trong khu vực công. Người ta đã đưa vào khóa học các nội dung như phát triển tinh thần làm việc nhóm, dịch vụ khách hàng, hiệu năng và hiệu quả. Các hội nghị, hội thảo chuyên đề quốc tế tổ chức hàng năm ở Dubai đã tạo điều kiện cho công chức nhà nước được gặp gỡ với các chuyên gia trong lĩnh vực quản lý, kinh tế và công nghệ.

Những điều đó góp phần giúp đội ngũ công chức sử dụng tốt hơn các nguồn lực tài chính và con người, hiểu biết hơn về sở thích của khách hàng cũng như các mối quan hệ quốc tế, và truyền lại cho thế hệ lãnh đạo kế tiếp những kinh nghiệm cùng kiến thức mà họ đã thu thập được thông qua những sự kiện trên. Cách tiếp cận này thể chế hóa sự xuất sắc trong khu vực công bằng cách thúc đẩy sự quan tâm của giới công chức, tạo động lực cho họ để phát triển và đồng hành cùng sự tiến bộ của thế giới.

Việc tiếp nối mối quan tâm này đòi hỏi phải có quá trình thể chế hóa để củng cố nó và đảm bảo sự cam kết đầy đủ với nó. Nhưng cả hệ thống hành pháp và lập pháp đều không đủ khả năng đảm bảo sự cam kết này, bởi việc thể chế hóa sự xuất sắc vượt lên tất cả các quy chế của hệ thống hành pháp và lập pháp.

Vậy câu trả lời là gì?

Văn hóa của sự xuất sắc

Bất cứ ai nói chuyện với một nhà công nghiệp người Đức chắc chắn sẽ cố gắng để khám phá những nguyên nhân làm nên nền công nghiệp kỹ thuật tuyệt vời của quốc gia này. Xuất khẩu là một phần sống còn đối với những quốc gia như nước Đức và họ giàu lên là vì người ta tin tưởng vào sự hoàn hảo của các sản phẩm, kể

cả khi nó có giá cao hơn các sản phẩm tương tự được sản xuất ở nơi khác. Tuy nhiên, lý do quan trọng nhất nằm ở chỗ người tiêu dùng Đức luôn trông đợi những sản phẩm của đất nước mình phải có chất lượng cao và họ không bao giờ mua những thứ có phẩm chất kém – vì vậy, các công ty luôn phải ghi nhớ điều này. Nếu không, họ sẽ mất ngay thị phần tại thị trường trong nước.

Ngay từ thế kỷ 16, người tiêu dùng Đức đã có kỳ vọng vào chất lượng cao của sản phẩm. Khi họ hỏi xin lời khuyên của Bismarck(73), ông nói: "Lời khuyên của tôi cho các thế hệ tương lai của đất nước này có thể được tóm gọn trong ba từ: làm việc, làm việc và làm việc". Từ nửa sau của thế kỷ 19, công việc, sản xuất và chất lượng đã trở thành tiền đề tự nhiên cho người Đức, đồng thời cũng trở thành một phần tất yếu của văn hóa, triết học và tâm lý của họ. Ngay cả ở các làng vùng sâu vùng xa của người Đức, bạn cũng sẽ thấy những người Đức tranh đua với nhau để sở hữu những gì tốt nhất, đẹp nhất và hoàn hảo nhất.

(73) Otto von Bismarck (1815-1898): Thủ tướng đầu tiên của Đế chế Đức, người có công lớn trong việc làm cho nước Đức trở nên thống nhất và hùng mạnh vào thế kỷ 19.

Mặc dù việc kiểm soát chất lượng và các chi tiết trong việc xây dựng các tổ chức là rất cấp bách, cách tốt nhất để thể chế hóa sự xuất sắc lại chính là lưu giữ chúng trong xã hội. Tất nhiên, chúng ta phải nghiên cứu các thực nghiệm của người khác và phổ biến chúng, tuy vậy cách tốt nhất để duy trì sự xuất sắc là đưa nó vào trong xã hội, để nó có thể trở thành một phần không thể thiếu trong hành động và tâm hồn của mọi người. Chúng ta phải biến chúng trở thành một phần tiềm ẩn trong các hoạt động buôn bán, sản xuất và trồng trọt, tại các công sở, trung tâm giải trí, ở nhà, ở trường và tất cả các nơi khác. Nó phải trở thành một phần trong cuộc sống con người, sao cho họ không bao giờ chấp nhận thứ khác.

Khi mà sự xuất sắc đã trở thành một phần tất yếu của mỗi người dân, sự liên kết của họ với cuộc sống thô thiển sẽ bị cắt bỏ, còn việc quay trở lại với những cách thức cũ sẽ trở thành biểu tượng của sự lạc hậu và thoái hóa. Nếu chúng ta muốn những sự xuất sắc này phát triển thật tốt, ta phải vun trồng chúng trong tâm trí của người dân. Cách tốt nhất, an toàn nhất và lâu dài nhất để lưu giữ sự xuất sắc nằm ở việc kết nối nó với sở thích, tương lai, hiệu năng và vị trí xã hội của người dân. Chúng ta không bao giờ có thể dừng được cuộc đua tranh toàn cầu hướng tới sự ưu việt – chúng ta phải tham gia vào cuộc đua đó. Một khi đã tham gia cuộc đua,

cần phải đầu tư một cách hợp lý vào nỗ lực, thời gian và công cụ. Và rồi sau đó, tất cả sẽ nỗ lực hết sức để bảo vệ sự đầu tư đó của mình.

Con người vốn rất thông minh và bất cứ ai cố gắng bán những hàng hóa chất lượng thấp với giá của những mặt hàng có chất lượng cao đều không có chỗ đứng trong thị trường. Mặt khác, những người cung cấp hàng hóa và dịch vụ chất lượng tốt sẽ ngày càng có nhiều khách hàng trung thành, đồng thời việc buôn bán của anh ta sẽ ngày càng thịnh vượng. Điều này cũng đúng khi ta mở rộng và áp dụng cho các trường học, phòng khám, nhà hàng, hãng hàng không, cùng các phương tiện giao thông khác.

Khách hàng người Đức buộc các nhà cung cấp phải đảm bảo chất lượng hàng hóa và dịch vụ của mình, nhưng điều đó không có nghĩa là nước Đức không có các tổ chức kiểm soát chất lượng. Có hàng trăm các cơ quan như vậy và có một nhà nước rất nghiêm khắc được lập nên bởi hơn 80 triệu người dân Đức để làm công việc quản lý chất lượng này. Thử hỏi, ai có thể đóng cửa một cơ quan lớn như thế, thách thức nó hoặc ngăn cản người dân Đức có được một quyền lợi mà họ coi là thiêng liêng – quyền được hưởng chất lượng hàng hóa tốt?

Chúng ta, những người Ả Rập, có số dân nhiều gấp bốn lần người Đức. Vì vậy, ai có thể ngăn cản chúng ta thực hiện quyền được hưởng mọi thứ có chất lượng?

Các mô hình phát triển hàng đầu

Sự phát triển của Dubai là sự bổ sung cho sự phát triển của UAE. Cũng như vậy, sự phát triển của một quốc gia là sự bổ sung cho toàn bộ các quốc gia thuộc khối GCC(74). Việc củng cố sự phát triển tại tất cả các mức độ như vậy sẽ đồng nhất hóa sự phát triển của các quốc gia Ả Rập, là tiền đề kinh tế chiến lược của chúng ta.

(74) GCC: Hội đồng Hợp tác vùng Vịnh là một liên minh chính trị và kinh tế của sáu quốc gia Ả Rập ở Vịnh Ba Tư, bao gồm Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar, Ả Rập Saudi và Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất.

Như tôi đã từng nói, những thành tựu của chúng tôi không chỉ nhằm đem lại lợi ích cho riêng mình, mà là cho tất cả các đạo hữu Ả Rập. Tôi rất vui mừng khi thấy rằng những người anh em của mình đã đến, đánh giá cao và yêu mến các kinh nghiệm phát triển của chúng tôi, đồng thời chúng tôi cũng rất sẵn sàng cung cấp cho

họ những kiến thức chuyên môn về phát triển kinh tế của mình bất cứ khi nào họ yêu cầu.

Không có gì tốt hơn việc thừa nhận những sai lầm của mình, bởi vì chúng tôi đã phải chịu đựng đủ nhiều với những người tự xưng là "không thể sai lầm". Các mô hình phát triển trong thế giới Ả Rập từng không hiệu quả và một trong những lý do của việc đó là có nhiều quốc gia đã chọn sai bạn bè và kẻ thù. Kinh tế là chìa khóa cho chính trị. Chúng tôi có bạn bè cả ở phương Tây và phương Đông.

Việc khái quát hóa là sự phán xét của những người kém hiểu biết. Rất nhiều người dự đoán rằng hệ thống chính quyền liên bang của UAE sẽ thất bại bởi nó thiếu một quyền lực trung tâm đủ mạnh, đủ hiệu quả và nó được hợp lại bởi bảy tiểu quốc khác nhau. Có lẽ đây là ý kiến của một số người đã quen thuộc với những hệ thống nhà nước tập quyền cao độ, nơi mà các thực nghiệm về nhà nước liên bang đều thất bại khi thiếu một chính quyền trung ương mạnh mẽ. Tuy vậy, chúng tôi đã chứng minh rằng các trường hợp như chúng tôi là có thể tồn tại được.

Sự tồn tại của bảy tiểu quốc đã giảm bớt việc tập trung hóa quyền lực và từ đó đóng góp cho sự phồn vinh của nền kinh tế, giáo dục và văn hóa của liên bang. Một lần nữa, các chỉ trích đã được chứng minh là sai và tôi hoàn toàn chắc chắn rằng việc phân cấp hóa vốn được nhiều người coi là sai lầm tai hại, lại chính là nguồn gốc của thành công.

Khối GCC đồng thời cũng đưa ra một mô hình tuyệt vời cho sự phối hợp và hội nhập. Chúng tôi mong rằng tốc độ đạt thành tích của mô hình này sẽ thỏa mãn được lòng mong mỏi của công dân các quốc gia thành viên và chúng tôi cũng nhận ra rằng vận mệnh của chúng ta gần gũi với nhau như thế nào. Tuy nhiên, tôi thật sự tin tưởng rằng GCC đã làm rất nhiều thứ vì lợi ích cho cả khu vực và tôi mong rằng các nước Ả Rập khác có thể làm được như vậy.

Thế giới Ả Rập còn có thể đạt được nhiều thành tựu hơn nữa, rút ngắn quãng đường phát triển và tránh phạm phải sai lầm của những người khác nếu ta có thể đặt lợi ích của mọi người lên trên các lợi ích khác. Tuy vậy, điều gì đã xảy ra trong quá khứ thì cũng đã xảy ra và ta không thể thay đổi chúng. Nhưng ta có thể học hỏi nhiều điều từ chúng. Không có một công thức duy nhất cho sự phát triển và cũng không phải chỉ có một cách để thực hiện nó. Mọi quốc gia đều phải chọn con đường riêng sau khi đã cân nhắc

thật nhiều mô hình và đặt mục tiêu riêng của mình. Tất nhiên, luôn luôn có những thứ được ưu tiên - và thậm chí là sự thay thế - để chúng ta cân nhắc, thế nhưng mục tiêu chính phải luôn luôn nằm ở trung tâm của mọi kế hoạch. Do vậy, việc đưa ra một mục đích cụ thể cho sự phát triển luôn luôn rất cần thiết.

Với một vài mô hình phát triển, ta có thể sao chép chúng, trong khi các mô hình khác lại đòi hỏi sự linh hoạt nhất định. Nhiều mô hình là kết quả của sự tích lũy kiến thức và kinh nghiệm. Những gì được tạo ra tại Dubai không phải chỉ dành cho Dubai. Một mô hình không nên chỉ giới hạn trong khái niệm mà cần phải bao gồm cả luật lệ và quy tắc, các công cụ, kỹ thuật, đội ngũ làm việc và những bước tiến được lên kế hoạch trước. Thành phố Internet Dubai đã giúp tập trung sự chú ý của thế giới Ả Rập vào công nghệ thông tin. Mô hình chính phủ điện tử Dubai có khái niệm, cấu trúc cơ bản và các công cụ rất thích hợp với việc được sao chép và nhân bản, nhờ đó nó đã được bắt chước tại cả bảy nước Ả Rập. Mặt khác, Trung tâm Tài chính Quốc tế Dubai đóng một vai trò then chốt trong việc nâng cấp các tiêu chuẩn về hoạt động và thể chế tài chính cho khu vực. Điều này được phản ánh một cách tích cực thông qua môi trường đầu tư, hiệu quả kinh doanh và sự thịnh vượng của cả quốc gia cũng như từng cá nhân.

Mô hình quản lý khu tự do của chúng tôi cũng đã cho thấy là nó có tương lai. Khi Iran nhờ chúng tôi giúp thành lập các khu vực tương tự, chúng tôi đã cử mười sáu đại diện có nhiều kinh nghiệm và kiến thức chuyên môn sang giúp. Tương tự, chúng tôi cũng đã giúp Lebanon, Syria, Jordan và sẽ luôn luôn sẵn sàng cung cấp kiến thức của mình nhằm giúp đỡ các anh em và các nước láng giềng, bởi vì sự phát triển của họ cũng sẽ hỗ trợ cho chúng tôi.

Mặc dù có thể rất tốn kém thời gian, nhưng mỗi mô hình đều cần phải được đánh giá theo những gì mà nó đạt được, và phải thay đổi để phù hợp với hoàn cảnh của mỗi quốc gia. Các đặc điểm của đất nước tôi khác nhiều so với các quốc gia khác. Chẳng hạn như sự vượt trội hoặc chất lượng, vốn là những tiêu chuẩn cần được áp dụng tại tất cả các quốc gia Ả Rập, nhưng vẫn có những sức ép nhất định từ mỗi nước làm cho việc áp dụng tại mỗi thời điểm nhất định lại trở nên khó khăn. Hay như việc tiếp thêm năng lượng cho khu vực công là một nhiệm vụ rất thành công của Dubai và hẳn là sẽ được nhân rộng tại tất cả các quốc gia Ả Rập mặc dù vẫn còn đó những khó khăn thông thường gây cản trở cho việc này.

Nếu chúng ta không thể chia sẻ một mô hình nào đó, tức là đã có

gì đó sai lầm hoặc là với chính mô hình hoặc là với hoàn cảnh áp dụng mô hình đó. Những thực nghiệm của chúng tôi vượt xa hơn các giả thuyết. Chúng là nền tảng cho công việc của chúng tôi, là cơ sở cho sự thành công và là lý do chúng tôi tin rằng các điều kiện xung quanh cần phải thay đổi. Nếu tầm nhìn là đúng và dễ hiểu, nó sẽ đúng ở mọi nơi, bất kể quốc gia đó rộng lớn đến đâu hay đông dân đến mức nào. Nhưng nếu nó là sai, nó sẽ thất bại ở tất cả mọi nơi. Việc thực hiện một tầm nhìn nào đó sẽ có thể đòi hỏi nhiều thời gian hơn ta tưởng và việc thay đổi nó có thể còn khó khăn hơn dự tính. Tuy vậy, những khó khăn này lại chỉ liên quan tới việc thực hiện chứ không phải với chính tầm nhìn.

Trong các chương trước đây, tôi đã đề cập đến nhiều yếu tố của sự phát triển và do vậy, không cần phải nhắc lại chúng ở đây. Nhưng nếu phải chọn ra yếu tố quan trọng nhất để có sự phát triển thành công, thì đó chính là yếu tố lãnh đạo. Nếu như lãnh đạo không tận tâm với việc thay đổi thì sự thay đổi sẽ không thể diễn ra, khu vực công của chính phủ sẽ không thể được tiếp thêm sinh lực và sẽ không có sự xuất sắc, không có sự cải thiện về chất lượng hay sự phát triển thực sự nào cả.

Tất cả những điều kiện khác đều chỉ là công cụ hoặc công nghệ mà ta có thể mua hoặc giành được bằng cách này hay cách khác. Ví dụ, chúng tôi đã và đang hối thúc phương Tây chuyển nhượng công nghệ sang cho mình, và bất cứ loại công nghệ nào chúng tôi cần cũng đều có thể mua được từ phương Tây hoặc phương Đông. Chúng tôi đã xây dựng Thành phố Internet Dubai trong chỉ một năm, trong lúc không có đủ số lượng tiền cần thiết để thực hiện. Mặc dù dự án đòi hỏi các công nghệ bậc rất cao, nhưng chúng tôi vẫn không phải đối mặt với bất cứ khó khăn nào khi tìm kiếm chúng. Trong một số trường hợp, chúng tôi có thể sử dụng các công nghệ từ chính các công ty đặt trụ sở tại Thành phố Internet Dubai (một vài trong số đó là những công ty hàng đầu thế giới trong lĩnh vực công nghệ) và trong một vài trường hợp khác, chúng tôi thậm chí có thể mua được các công nghệ. Chẳng hạn, kỹ thuật trồng hoa là thứ chúng tôi rất cần và luôn luôn tìm kiếm. Nghề trồng hoa là ngành công nghiệp trị giá khoảng 50 tỷ USD một năm của Hà Lan. Hơn thế nữa, khí hậu và đất đai của chúng tôi rất thích hợp với một số loại hình trồng hoa nhất định, thậm chí một vài sản phẩm địa phương của chúng tôi đã trở nên nổi tiếng toàn thế giới từ hàng trăm năm nay.

Chúng ta phải luôn luôn thực tế và lạc quan, tập trung vào năng lực của mình, vào những đặc trưng độc đáo của mình và vào những chuyên môn đã được thử thách kỹ lưỡng. Nếu không có

những yếu tố cần thiết để áp dụng một mô hình phát triển nào đó, ta không nên lấy đó làm lý do bào chữa cho việc chần chừ. Ngay cả việc chỉ tiến lên một bước rất ngắn cũng vẫn tốt hơn là ngồi yên một chỗ. Bước tiến đó có thể chỉ là đưa ra khái niệm về mô hình chứ không phải là toàn bộ mô hình. Nếu như có sự cản trở nào, hãy cố gắng ít nhất là đưa ra một ý kiến để xử lý chúng.

Đôi khi, chỉ nói về sự xuất sắc cũng truyền được cảm hứng để đạt được tới một mức độ xuất sắc nào đó. Chỉ nói về việc tiếp thêm năng lượng cho khối cơ quan nhà nước cũng có thể tạo ra một cuộc tranh luận về chủ đề này, dẫn tới việc chấp nhận rằng đó là điều nên làm và mong muốn có thể áp dụng gợi ý đó. Từ đó, việc chuyển giao các kinh nghiệm sẽ trở nên dễ dàng hơn và nhanh chóng hơn... và trên thực tế, đó chính là cách mà chúng tôi đã bắt đầu.

Chuyển giao sự phát triển

Con đường ngắn nhất để làm hồi sinh ngọn lửa của trí tưởng tượng và phát huy những tiềm năng của thế giới Ả Rập để khởi đầu một sự phục hưng – điều mà kết quả của nó có thể đối nghịch với những thứ thuộc về quá khứ – là hãy lao động cho tương lai. Than vãn về quá khứ là sự phí hoài năng lượng có ích mà ta có thể dùng để lao động hoặc học lấy những kỹ năng cần thiết. Ả Rập có đầy đủ những yếu tố để trở thành một quốc gia vĩ đại. Và đất nước này chỉ cần một "bộ khung phát triển" để có thể đạt được mục tiêu đó – đây cũng là quyền lợi của tất cả người dân.

Dubai có thể chưa có – hoặc chưa cần – những công nghệ để sản xuất và phóng vệ tinh, nhưng lại có nhiều bài học về phát triển thành công. Những bài học này có thể được trao lại cho các nước Ả Rập khác. Hãy cùng xem xét những mệnh đề sau:

• Hàng năm chúng tôi chào đón 6 triệu khách du lịch và cung cấp cho họ dịch vụ chất lượng cao tại hơn 270 khách sạn, với hơn 25.000 phòng và 6.500 căn hộ khép kín. Thế giới Ả Rập nằm trong khu vực quan trọng nhất của ngành du lịch thế giới. Đó là nơi ra đời của những nền văn minh quan trọng nhất, là địa điểm có rất nhiều báu vật khảo cổ và sự đa dạng về văn hóa. Những thành phố La Mã cổ nguyên sơ nhất không phải đặt tại Ý mà là tại Libya, Tunisia, Syria, Lebanon và Jordan, các quốc gia này có nhiều báu vật khảo cổ của La Mã và Hy Lạp cổ đại không kém gì Hy Lạp và Ý.

• Khi năng lượng rẻ đang sẵn có, các ngành công nghiệp nặng có thể đem lại lợi nhuận rất cao. Nhưng nếu không có chúng, chúng

tôi sẽ tập trung vào thương mại, trồng những nông sản đặc biệt và du lịch. Hãy để chúng tôi mang đến mặt trời, cát, đặc sản, các khu chợ truyền thống và lòng hiếu khách huyền thoại của những người Ả Rập. Những dịch vụ này sẽ tạo ra một số lượng lớn nghề nghiệp và làm lợi cho các cá nhân, các công ty cũng như cho chính phủ. Chi phí cho những ngày nghỉ tại các điểm du lịch cũ đang tăng lên, do vậy khách du lịch từ các nước GCC cũng như các quốc gia khác sẽ cực kỳ quan tâm đến những địa điểm mới có tính kinh tế cao hơn.

• Chúng tôi có nhiều lợi thế hơn các địa điểm du lịch truyền thống, bao gồm cả các mặt về an ninh an toàn. Nếu người Ả Rập chúng ta sử dụng hết các phương tiện mình có, chúng ta có thể đón tiếp tới 200 triệu du khách một năm. Đây không phải là một con số thiếu thực tế bởi chỉ riêng Ý và Tây Ban Nha đã có thể tiếp đón tới 100 triệu khách mỗi năm. Và nếu như trung bình mỗi khách du lịch sử dụng 1000 đô la, chúng tôi sẽ có thể thu được 200 tỷ đô la một năm.

• Lợi nhuận của tập đoàn Emirates đạt 708 triệu USD (2.600 triệu AED) trong năm tài khóa 2004/2005, vậy số lợi nhuận của tất cả các hãng hàng không Ả Rập sẽ là bao nhiêu nếu họ đều áp dụng chung một nguyên tắc hoạt động? Chúng ta sẽ tiết kiệm được bao nhiêu tiền nếu làm như vậy? Đó là số tiền có thể được sử dụng cho việc phát triển các quốc gia Ả Rập...

• Phòng thương mại và công nghiệp Dubai có khoảng 80.000 thành viên. Nếu tổng số thành viên đăng ký với đơn vị này đạt con số 1 hoặc 2 triệu, hãy thử tưởng tượng số lượng các doanh nghiệp khổng lồ ấy có thể làm được điều gì? Sự hợp tác, các dự án, cơ hội nghề nghiệp và sự giàu có vô hạn cho tất cả mọi người!

• Chúng tôi không phải đối mặt với nạn thất nghiệp như các quốc gia khác bởi chúng tôi tối ưu hóa tiềm năng nguồn nhân lực của mình. Các dự án của chúng tôi sẽ đem đến công việc tới tận 10 năm tới cho tất cả những lao động đã tốt nghiệp đại học. Một số người trong đó sẽ được gửi ra nước ngoài để tiếp tục học cao hơn trong khi phần còn lại sẽ được chúng tôi đào tạo. Chúng tôi có kế hoạch và dự án mạo hiểm để giúp thế hệ trẻ thành lập công ty của mình trong tất cả các lĩnh vực.

Chúng tôi biết rằng làm như vậy sẽ rất tốn kém, tuy nhiên bất cứ thứ gì được sử dụng vào việc đào tạo và nâng cao chất lượng đều là những đầu tư lớn cho tương lai. Chúng tôi không biết liệu có cách nào tốt hơn hay không. Chúng tôi không trông đợi tất cả mọi

người đều trở thành các doanh nhân thành đạt, nhưng chỉ một ý tưởng tuyệt vời được thực hiện một cách tuyệt vời cũng có thể tạo nên ảnh hưởng cực lớn cho xã hội. Một công ty thành công có thể đem đến hàng chục nghìn việc làm và tạo ra hàng tỷ đô la. Một ví dụ điển hình là công ty sản xuất điện thoại di động của Phần Lan – Nokia và cũng còn rất nhiều những ví dụ tương tự trên toàn thế giới.

Trong giới quản lý, người ta nói: "Nếu bạn cho rằng chi phí cho việc đào tạo là cao, hãy nghĩ đến cái giá của sự ngu dốt". Tốc độ tăng dân số của các quốc gia Ả Rập thuộc hàng cao nhất thế giới và hầu hết dân số đều trong độ tuổi phù hợp để đào tạo nhằm gia nhập thị trường lao động. Trong hai mươi năm tới, Ả Rập sẽ có khoảng 425 triệu người và nhiều người trong số chúng tôi đã nghĩ rằng con số này sẽ là một gánh nặng cho ngân sách và xã hội, đồng thời tiên đoán về một tương lai ảm đạm với nghèo đói và các vấn đề khác.

Con người sẽ hạnh phúc nếu có hiệu quả cao, nếu không họ sẽ trở thành gánh nặng. Nếu các chính phủ Ả Rập có thể đào tạo lực lượng lao động của mình và trang bị cho họ những kỹ năng cần thiết, tương lai sẽ tươi sáng.

Phát triển các cá nhân là bí quyết để phát triển xã hội, bởi vì khi bạn đào tạo mỗi cá nhân, bạn đang đào tạo cả xã hội. Điều quan trọng là bạn không được thất vọng mà nên bắt đầu từ một số điểm theo một phương pháp được chuẩn bị kỹ càng. Đây không phải là một nhiệm vụ bất khả thi bởi vì chúng tôi đã làm được và tất cả mọi người đều có thể làm được.

Tại sao chúng tôi lại tìm kiếm sự xuất sắc?

Cách tốt nhất để trả lời cho câu hỏi: "Tại sao chúng tôi tìm kiếm sự xuất sắc?" là hỏi một câu khác: "Tại sao chúng ta không nên tìm kiếm sự xuất sắc?".

Tôi đã bắt đầu chương này bằng mệnh đề rằng sự xuất sắc trong phát triển là một phần quan trọng của xã hội văn minh. Sự xuất sắc cũng là một phần không thể thiếu của truyền thống và tôn giáo của chúng tôi, nó thúc giục chúng tôi cố gắng kiếm tìm sự xuất sắc trong tất cả những gì mình làm, cam kết gắn bó với những giá trị đạo đức tốt và phải lịch sự, nhẹ nhàng khi làm việc với người khác. Thánh Allah đã nói trong Kinh Coran: "Khi con được chào mừng một cách nhã nhặn, hãy chào mừng lại một cách nhã nhặn tương đương hoặc hơn thế. Thánh Allah quan tâm đến

tất cả mọi việc". Còn có rất nhiều ví dụ khác trong văn chương, thơ ca, tục ngữ, trong truyền thống của người Ả Rập, cũng như trong các câu chuyện được truyền miệng của những người cao tuổi, tất cả đều dạy điều tương tự như trên.

Những câu cách ngôn thông dụng rất quan trọng bởi chúng là cách biểu hiện tự nhiên của những thông điệp quan trọng hay những suy nghĩ sâu sắc. Một trong những câu cách ngôn đó phát biểu rằng: "Tiền nào của ấy". Thông điệp đơn giản này đã phản ánh được một sự hiểu biết thâm sâu từ thời xa xưa về giá trị của chất lượng. Nó là thông điệp về hiệu quả của chất lượng tốt hơn bất cứ điều gì mà tôi đã từng đọc.

Sự xuất sắc có nghĩa là chất lượng cao, vậy tại sao chúng ta không mong muốn có chất lượng cao cho những đứa trẻ của mình, cho lớp thanh niên của mình và cho chính mình, bất kể là chúng ta đang ở UAE hay ở đâu trên thế giới? Về lâu dài, chi phí để mua sản phẩm chất lượng cao không hề cao hơn chi phí mua sản phẩm chất lượng thấp. Nó cho ta những dịch vụ tuyệt vời và những lợi ích tốt hơn hẳn. Mặc dù đó là những lý do quan trọng để cố gắng tìm kiếm chất lượng cao thì vẫn còn có những lý do còn quan trọng hơn nữa.

Thế giới hiện nay rất khác so với những năm 1970. Những nhà nhập khẩu hoặc bất cứ ai muốn tìm kiếm dịch vụ đều có thể ngồi trước màn hình máy tính, kiểm tra những bức hình về sản phẩm mà họ muốn mua – bất kể nó ở đâu trên thế giới – và so sánh giá của nó với một loạt sản phẩm tương tự. Người ta còn có thể đọc những đánh giá độc lập về chất lượng của sản phẩm hoặc dịch vụ đó, đặt hàng và trả tiền ngay tại nơi làm việc tiện nghi của họ, hoặc tại nhà hay thậm chí ngay trong xe ô tô – trong một khoảng thời gian cực ngắn.

Mười năm trước, kỹ năng với máy tính không phải là một điều kiện tiên quyết để tìm việc làm, nhưng giờ đây nó không còn là một yếu tố phụ trong cuộc đua tìm kiếm sự xuất sắc. Nó đã trở thành điều kiện cốt yếu, cũng như là phải biết đọc biết viết vậy. Và những người không thành thạo các kỹ năng này sẽ không thể tìm được cho mình những công việc tốt. Mọi thứ thậm chí đã đến mức rất nhiều người cảm thấy khó khăn khi phải viết bằng tay, còn một số người khác – trong đó có tôi – theo dõi tin tức thế giới thông qua Internet. Đối với nhiều người trong chúng ta, máy tính đã trở thành một phương thức lý tưởng để tiếp xúc với khách hàng, họ hàng hay bạn bè. Nó là một cửa sổ kiến thức, thông tin

và chuyên môn rộng lớn. Và cuối cùng máy tính là những công cụ tối cần thiết trong việc tìm kiếm sự xuất sắc của chúng ta.

Những biên giới địa lý giờ đây đã không còn quan trọng như mười năm trước, bởi vì nền kinh tế mới không hề để ý đến chúng. Các hàng rào hải quan không còn đóng vai trò đặc biệt như chúng từng có mười năm trước. Công nghệ của ngày hôm qua không còn là công nghệ của ngày hôm nay, không thể tồn tại bên cạnh công nghệ của ngày hôm nay. Các công nghệ mới càng ngày càng tiêu tốn ít chi phí hơn hẳn, qua đó người ta có thể dùng chúng nhằm chế tạo ra những sản phẩm có chất lượng cao hơn theo những phương pháp ít tốn kém hơn. Thậm chí cả sở thích và kỳ vọng của khách hàng cũng đã khác rất nhiều.

Ngày nay khách hàng có thể chỉ ra được những mặt hàng và dịch vụ nào có chất lượng tốt. Họ biết quyền lợi của mình và từ chối những sản phẩm hạ cấp, bởi vì họ lúc nào cũng có thể tìm được cái mình muốn ở một nơi nào đó khác. Nếu như bọn trẻ của chúng ta có thể tìm được bất cứ cái gì chúng muốn thông qua Internet, thử nghĩ xem các nhà kinh doanh có thể làm gì được với nó. Một đặc tính quan trọng nhất của nền kinh tế kiểu mới là nó cho phép khách hàng so sánh và lựa chọn. Nó cung cấp cho họ số lượng lựa chọn lớn chưa từng có. Và với những điều như vậy diễn ra ngày hôm nay, bạn có thể tưởng tượng được bức tranh của mười năm tới sẽ như thế nào!

Trong kỷ nguyên của Internet, kết nối nhanh và nhiều lựa chọn, các quốc gia và các công ty sẽ không còn có thể cạnh tranh trên trường quốc tế bằng bất cứ thứ gì ngoại trừ các sản phẩm và dịch vụ có chất lượng cao, bởi vì hàng chất lượng cao không còn là đồ xa xỉ nữa. Các chính phủ không còn có thể ép người dân của mình mua những sản phẩm quốc nội chỉ để đẩy mạnh kinh tế quốc gia và cũng không thể ép họ phải chấp nhận các dịch vụ chất lượng thấp tại các hãng hàng không quốc gia.

Người tiêu dùng ngày nay muốn có được những giá trị tốt nhất từ đồng tiền của họ và nếu các công ty nội địa không thỏa mãn được điều này, khách hàng sẽ ngay lập tức tìm nguồn khác.

Trong quá khứ, các chính phủ thường cấm nhập khẩu hoặc áp dụng các loại thuế ngăn cấm nhập khẩu làm cho người dân không có lựa chọn nào khác ngoài việc phải mua các sản phẩm và dịch vụ nội địa. Điều này đã không còn có thể tồn tại vào thời đại của thị trường tự do, kinh tế mở cửa, tốc độ và sự xuất sắc.

Cả khu tự do Jebel Ali hay Hãng hàng không Emirates đều không cạnh tranh với những đối thủ tại các nước đang phát triển, mà cạnh tranh bình đẳng với những hãng tốt nhất trên thế giới và cung cấp dịch vụ có chất lượng cao hơn. Các sân bay, khách sạn và công ty của chúng tôi cũng làm y như vậy.

Các dòng chữ "Made in Germany" ("Sản xuất tại Đức") hay "Made in Switzerland" ("Sản xuất tại Thụy Sĩ"), nếu không trị giá hàng tỷ đô la thì cũng là vô giá. Chỉ đơn thuần là sự xuất hiện của các dấu hiệu đó trên sản phẩm đã đảm bảo với người tiêu dùng khắp nơi rằng họ không chỉ mua sản phẩm, mà còn đầu tư vào một sự hoàn hảo đi cùng với nó. Để đạt được đẳng cấp của những dấu hiệu như vậy vẫn còn là ngoài tầm với của rất nhiều người, ngay cả khi bạn tổ chức một chiến dịch quảng cáo đắt giá nhất thế giới và diễn ra trong vòng vài năm.

Chúng tôi cũng muốn đạt được tới tầm vóc như vậy, làm sao để dấu hiệu "Made in Dubai" sẽ đồng nghĩa với sự xuất sắc, vượt trội, không chỉ trong phạm vi Vùng Vịnh và thế giới Ả Rập mà còn trên toàn thế giới. Chúng tôi đang tiến tới công nghiệp hóa và mong muốn rằng mọi sản phẩm mình sản xuất ra sẽ đều có uy tín cao, cam kết tuân thủ chặt chẽ những tiêu chuẩn và chi tiết chất lượng quốc tế.

Vì những lý do như vậy và nhiều lý do khác nữa, chúng tôi sẽ luôn luôn cố gắng nhằm đạt đến sự xuất sắc và trở thành những người tiên phong của thế giới, không chỉ vì những mục tiêu riêng của mình, mà còn bởi đó chính là những gì tối cần thiết để chúng tôi có thể tiến lên. Nếu không đạt được mục tiêu đó, việc bị rơi lại phía sau và trở thành người thua cuộc chỉ còn là vấn đề thời gian mà thôi. Điều đó không chỉ có nghĩa là chúng tôi sẽ là những con linh dương đi cuối trong bầy... mà còn có nghĩa sẽ là con linh dương gần hàm răng của sư tử nhất.

Phần V
Đường tới tương lai

Chương mười ba
Cuộc đua giữa các quốc gia

Vào năm 2001, tôi nói rằng con đường tiên phong và thành công vẫn còn mở cửa cho những ai nghiêm túc và tận tâm làm việc vì sự tiến bộ. Trong 5 năm tiếp theo, chúng tôi đã tạo thêm nhiều thành tích tại Dubai, đưa ra và hoàn thành một số lớn các dự án tầm cỡ, trong khuôn khổ của một tầm nhìn mở rộng đến giữa thế kỷ này. Tuy vậy, tôi vẫn tin rằng chúng tôi vẫn chưa đạt được quá 10% các mục tiêu đặt ra và vẫn còn, trên thực tế, đứng tại vạch xuất phát.

Bất cứ khi nào chúng ta nói về tương lai, chúng ta phải bàn về những thách thức ở phía trước. Tham vọng của chúng ta lớn và chúng ta dự kiến những thách thức lớn hơn. Khả năng của chúng ta vượt qua những thách thức này phụ thuộc vào khả năng lập kế hoạch, làm việc, cảm thấy lạc quan và tự tin về bản thân mình, về tiềm năng và năng lực của chúng ta để đạt được mục tiêu. Những thách thức lớn tạo ra các quốc gia vĩ đại, khi tôi nhìn lại quá khứ và sau đó nghĩ đến tương lai, tôi tin chúng tôi sẽ vượt qua những thách thức và thành công. Chúng tôi đã làm như vậy trong quá khứ và chắc chắn có thể làm như vậy một lần nữa.

Trong hơn 30 năm qua, khả năng vượt qua những thách thức và nhanh chóng đáp ứng tất cả các loại thay đổi đã trở thành một trong những thế mạnh quan trọng nhất của Các Tiểu vương quốc Ả Rập thống nhất. Chúng ta phải áp dụng một cách nhanh chóng với nhiều thay đổi phía trước, chúng ta thấy trước những thách thức rất lớn và do đó phải dịch chuyển một cách toàn diện. Duy trì động lực phát triển và nâng cấp giáo dục, nguồn nhân lực, sự tham gia của xã hội, đại diện của Quốc hội và vai trò hàng đầu của khu vực tư nhân là cần thiết.

Chúng ta cũng phải tiếp thêm sinh lực cho vai trò của khu vực công, thúc đẩy tính minh bạch ở tất cả các cấp, các ngành, mở rộng ưu đãi đầu tư vượt ra ngoài khu vực tự do, ươm mầm các doanh nghiệp vừa và nhỏ, nâng cấp các chương trình tài chính cho các dự án mới, chống tham nhũng, đơn giản hóa thủ tục hành chính và coi sự xuất sắc là một yêu cầu cơ bản trong tất cả các hoạt động.

Những điều kiện tiên quyết cơ bản và liên tục bao gồm chiến lược tổ chức nguồn nhân lực, một môi trường đầu tư tốt hơn, nâng cấp cơ sở hạ tầng, cải cách cơ cấu pháp lý, tăng cường quan hệ đối tác giữa khu vực công và tư nhân, thăm dò dư luận, giới thiệu Dubai như một trung tâm quốc tế xuất sắc và sáng tạo. Chúng ta phải tiếp tục nghiên cứu những cách tốt nhất để cải thiện và đạt được giải pháp sáng tạo phát huy hiệu quả và nâng cao lợi ích.

Xã hội của chúng ta dễ bị nhiều ảnh hưởng tiêu cực mà không phải lúc nào chúng ta cũng chú ý đến, mặc dù chúng có tác động đáng kể đối với cá nhân, doanh nghiệp và xã hội. Chúng ta phải tránh xa những điều này càng nhanh càng tốt bằng cách khuyến khích hành vi tích cực, thúc đẩy sự trung thực và nâng cao hiệu suất. Về lâu dài, điều này sẽ dẫn đến kết quả tích cực, cho phép chúng ta tối ưu hóa các nguồn lực và góp phần cung cấp một môi trường thúc đẩy sự hoàn thiện và sáng tạo.

Vượt qua những thách thức của thế kỷ mới trong thiên niên kỷ mới đòi hỏi phải có các phương pháp mới và cách tiếp cận sáng tạo. Điều này chính là yêu cầu phải có sự thay đổi. Thay đổi cũng chính là sự thay đổi trong suy nghĩ, khả năng hiểu ngôn ngữ của thế giới mới và truyền tải thông điệp, quan điểm và mục tiêu của chúng ta, một cách rõ ràng, đơn giản và thẳng thắn. Nếu chúng ta đạt được điều này, thế giới sẽ hiểu và cho phép chúng ta phát huy sự hợp tác tốt hơn giữa các quốc gia, loại bỏ sự hiểu lầm và tập trung tất cả nỗ lực để phát triển.

Mục tiêu cũng như các kế hoạch và nguyện vọng của chúng ta mang tính chiến lược, do đó, sự thay đổi chúng ta đang nói đến cần đáp ứng và phù hợp với tất cả những yêu cầu này. Trong suốt 30 năm qua, chúng ta đã có được nhiều kinh nghiệm trong việc tìm kiếm các giải pháp sáng tạo để giải quyết các vấn đề chuyển dịch Dubai tiến tới hiện đại. Tuy nhiên, chúng ta phải được chuẩn bị để đối mặt với những thách thức nhạy cảm và phức tạp nhất còn ở phía trước. Điều này đòi hỏi tất cả chúng ta cùng chung tay gánh vác trách nhiệm, phải thực tế trong phân tích và quyết định, phân biệt giữa thực tế và ảo tưởng, xác định các mục tiêu và ưu

tiên chính xác, nhằm huy động các nguồn lực cần thiết để thực hiện chúng. Nếu cần, chúng ta phải trang bị cho mình một ý chí mạnh mẽ để vượt qua những điều không thể và tiếp tục làm việc để nhận ra cách thức làm hài hòa các mặt đối lập bất cứ lúc nào và ở mọi cấp độ. Nếu có ai đó nghĩ chúng ta trông chờ một điều kỳ diệu, tôi muốn nhắc nhở họ rằng những thách thức thường đem lại điều kỳ diệu.

Hòa bình

Khi nói về tương lai, chúng ta thường nhắc tới hòa bình – nhưng chúng ta cần phải suy nghĩ thực tế ở đây. Các quốc gia trong khu vực đã quá chán nản vì những mâu thuẫn và căng thẳng quân sự, muốn tìm kiếm hòa bình và sự ổn định. Tuy nhiên, những mặt tiêu cực vẫn còn hiện hữu dưới hình thức này hay hình thức khác. Nguyên nhân là do chúng ta chưa có đủ quyết tâm bảo đảm hòa bình và xây dựng sự ổn định.

Tôi tin rằng các cường quốc trên thế giới chịu trách nhiệm trực tiếp về các vấn đề ở Trung Đông, bởi vì chỉ họ mới có đủ quyền hạn và khả năng áp đặt hoặc thực hiện các nghị quyết của cộng đồng quốc tế. Họ cũng là những người duy nhất có khả năng dẫn dắt Trung Đông theo hướng các giải pháp công bằng và toàn diện. Tôi không biết liệu có khu vực nào khác trên thế giới ngoài khu vực Trung Đông đã bị ảnh hưởng sâu sắc bởi sự cạnh tranh quốc tế trong vòng 100 năm qua.

Các nước lớn trên thế giới giải quyết các vấn đề của Trung Đông với tâm lý của một nhà môi giới, không phải là một bên thứ ba trung lập. Họ tìm giải pháp phục vụ lợi ích trước mắt của họ thay vì đề xuất giải pháp công bằng, đúng, phù hợp với luật và nghị quyết quốc tế.

Tuy nhiên, bây giờ chúng ta thấy có những thay đổi tích cực, với những nỗ lực nghiêm túc ở cấp độ quốc tế, chủ yếu là ở châu Âu để giải quyết gốc rễ của vấn đề. Do đó, chúng tôi tin rằng sẽ có giải pháp công bằng cho cuộc xung đột Ả Rập–Israel, đồng thời cũng sẽ tìm được cách giúp người hàng xóm Iraq xử lý xung đột của họ.

Đạt được sự phát triển ổn định và cải cách chính trị trong khi thiết lập công bằng xã hội sẽ giải quyết được một mặt khác của vấn đề. Tôi tin rằng các nỗ lực quốc tế chống khủng bố nên di chuyển đồng thời trên hai phương diện: bảo vệ trực tiếp và giải quyết nguyên nhân hiệu quả, như tôi đã trình bày trước đây.

Mặc dù tôi cho rằng các cường quốc cần chịu trách nhiệm trực tiếp về tình hình hiện nay ở Trung Đông, tôi không hề bỏ qua trách nhiệm của các bên liên quan tại Ả Rập. Thông qua các hành động và chính sách, một số bên cho các bên khác lý do bào chữa và không hiểu một cách chính xác các sự kiện của hệ thống quốc tế hiện nay, trong khi các bên khác tiếp tục để tình cảm kiểm soát các quyết định của họ.

Để tránh những cạm bẫy đó cần sử dụng lý lẽ, công lý và logic, tập trung vào đại cục thay vì bị sa lầy bởi chi tiết, tập trung vào sự sống còn của dân tộc chứ không phải phá hủy nó. Đồng thời, giải pháp để tránh những cạm bẫy đó còn nằm trong việc loại bỏ chủ nghĩa khủng bố, ưu tiên cho lợi ích của các quốc gia trên lợi ích cá nhân. Chúng ta không đạt được gì từ tất cả các cuộc chiến tranh mà người Ả Rập đã chiến đấu trong suốt 50 năm qua, nhưng chúng ta biết rằng cuộc chiến tranh vùng Vịnh lần đầu và lần thứ hai đã làm cạn kiệt tài chính khu vực, trì hoãn thực hiện dự án và kìm hãm sự phát triển trong nhiều năm.

Bên ngoài khu vực, mọi việc có vẻ cũng không khá hơn và cũng không hề ít phức tập hơn, điều này có nghĩa là nhân loại vẫn còn phải tiếp tục đi một chặng đường dài trước khi đạt được nền hòa bình toàn cầu. Bây giờ, chúng ta vẫn còn nghe một số người giữ cách suy nghĩ của thế kỷ 19, họ đề cập đến một cuộc đấu tranh giữa các nền văn minh và tôn giáo, trong khi tôi tin rằng họ nên nói đến một cuộc đấu tranh về quyền lợi. Những người khác lại nói về sự thù địch giữa người Hồi giáo và Cơ đốc giáo – họ rõ ràng là đã không đọc Kinh Koran.

Một số người vẫn tin rằng họ có thể đạt được hòa bình thông qua các chiến thắng quân sự – những người này đã không đọc lịch sử một cách chính xác. Chẳng có chiến thắng vĩnh viễn hoặc thất bại vĩnh viễn trong lịch sử của quốc gia. Thế chiến thứ I đã kết thúc với một thắng lợi vĩ đại, nhưng Thế chiến thứ II lại khốc liệt và tàn khốc hơn tất cả các cuộc chiến tranh mà thế giới đã chứng kiến trước đó. Sau bốn cuộc chiến tranh lớn và nhiều cuộc chiến tranh nhỏ, Trung Đông giờ đây đã tiến tới gần khái niệm hòa bình nhất trong suốt hơn 10 năm qua. Chúng ta đã học được rằng người tạo ra hòa bình quan trọng hơn kẻ đi phát động chiến tranh.

Một số người tin rằng chiến tranh cũng là cách tốt nhất để vực lại nền kinh tế suy yếu. Rõ ràng họ không hiểu được tầm quan trọng của hòa bình một chút nào. Mặc dù chi tiêu chính phủ cho các hoạt động quân sự hay thậm chí cho phục hồi hậu quả của chiến

tranh thúc đẩy nền kinh tế, nhưng phát triển bền vững đã được chứng minh là có lợi hơn. Chi tiêu chính phủ không còn thúc đẩy sự tăng trưởng của các nền kinh tế ngày nay, chi tiêu cá nhân mới làm được điều đó. Chiến tranh tạo ra sự sợ hãi và lo lắng cho con người, một cách tự nhiên làm họ hạn chế chi tiêu đến mức tối thiểu. Đây là một trong những lý do tại sao ngành thương mại ngọc trai của vùng Vịnh sụp đổ.

Chính sách khu vực và quốc tế của chúng tôi trung lập và cân bằng, dựa trên nguyên tắc tránh tham gia vào các cuộc xung đột và liên minh quốc tế. Chúng tôi không sợ và không đe dọa bất cứ ai, chúng tôi không gây áp lực và không chịu khuất phục trước bất cứ áp lực nào và chúng tôi không can thiệp vào công việc của bất cứ ai, cũng không cho phép bất cứ ai can thiệp vào công việc của mình. Chúng tôi muốn có mối quan hệ tốt với tất cả mọi người và không có tham vọng quyền lực bất cứ nơi nào trên thế giới. Chúng tôi muốn mở cửa chào đón và gây dựng được lòng tin với mọi người. Mặc dù chúng tôi cam kết mạnh mẽ giữ vững hòa bình, chúng tôi biết rằng hòa bình đích thực sẽ chỉ có được từ nỗ lực chân thực của tập thể.

Tất cả những gì chúng tôi muốn là giải quyết xung đột theo luật quốc tế, khôi phục quyền cho những quốc gia mà quyền của họ đã bị từ chối, cung cấp cho tất cả nhân loại cơ hội bình đẳng và dỡ bỏ bao vây quân sự đối với người Ả Rập. Sau đó, chúng tôi có thể tập trung phát triển quốc gia và theo đuổi khát vọng về sự xuất sắc. Đây là mục tiêu lớn nhất của chúng tôi và bất kỳ mối đe dọa nào khu vực phải đối mặt trong tương lai cũng không cản trở chúng tôi theo đuổi khát vọng này. Chúng tôi không tin rằng chiến tranh có thể giải quyết bất kỳ vấn đề nào mà đối thoại không thể giải quyết được, cho dù đó là tranh chấp giữa Ma–rốc và người anh em Ả Rập, Algeria, hoặc giữa các tiểu vương quốc và quốc gia Hồi giáo láng giềng, Iran.

Các đặc điểm quan trọng nhất trong thử nghiệm phát triển của UAE không bị giới hạn bởi phương pháp tiếp cận bền vững và lạc quan, mà mở rộng khả năng duy trì sự lạc quan và tin tưởng khi căng thẳng hiện tại đạt đỉnh điểm và suy nghĩ tiêu cực chiếm ưu thế. Chúng tôi đang tràn đầy hy vọng về tương lai của khu vực bởi vì chúng tôi rất lạc quan về cơ hội cho hòa bình. Chúng tôi tin rằng khu vực này đáng được hưởng an ninh bảo đảm. Sự ổn định là yếu tố cơ bản cho sự phát triển phù hợp, và sự phát triển này sẽ tiến xa hơn khi coi toàn bộ khu vực là một thể thống nhất với nguồn tài nguyên dầu mỏ và khí đốt quan trọng.

Mặc dù rất lạc quan và nhiều hy vọng, chúng tôi vẫn phải luôn thực tế. Một trong những giấc mơ của tôi là đến thăm Jerusalem và cầu nguyện tại nhà thờ Hồi giáo Al Aqsa. Mỗi khi tôi cảm thấy rằng mình sắp biến ước mơ thành hiện thực thì hòa bình lại bị phá vỡ và giấc mơ ngày càng xa vời.

Đã có lúc chúng tôi tin rằng thế kỷ 20 sẽ trở thành một thế kỷ của nền hòa bình toàn cầu, đặc biệt là sau khi nhân loại đau khổ phải chịu đựng hậu quả của các cuộc chiến tranh dữ dội. Thật không may, thế kỷ này kết thúc với những đau thương lớn nhất mà nhân loại từng được biết đến. Chúng tôi không thể trì hoãn sự phát triển vô hạn định, cho đến khi hòa bình đặt dấu chấm hết cho một kỷ nguyên dài đầy căng thẳng và những điều tương tự mà khu vực này đã không bao giờ được biết đến trong lịch sử hiện đại. Điều này yêu cầu phải áp dụng tất cả các phương pháp thay thế trong kế hoạch phát triển của chúng tôi.

Dân chủ

Dân chủ đối với chúng tôi có nghĩa là quyền được lựa chọn. Cha tôi không bao giờ áp đặt ý kiến lên chúng tôi và nuôi dạy chúng tôi trên nguyên tắc tự do lựa chọn. Tôi tin rằng đây là cách đúng đắn đối với mọi người, bởi vì sự thuyết phục thì có hiệu quả hơn và bền vững hơn so với các phương pháp khác.

Tự do lựa chọn là một trong những nguyên tắc cơ bản của nền dân chủ. Nếu dân chủ được áp đặt bằng nghị định, nó cũng sẽ kết thúc bằng nghị định. Nếu chúng ta buộc xã hội thông qua một khái niệm như dân chủ trước khi cho phép xã hội tranh luận về khái niệm này trên quy mô lớn nhất có thể, chúng ta sẽ đẩy xã hội rơi tự do. Nếu chúng ta muốn áp đặt nền dân chủ lên người dân, chúng ta đã vi phạm các nguyên tắc quan trọng nhất của nền dân chủ. Rõ ràng rằng dân chủ không nên được sử dụng như một loại vũ khí hiện đại để đe dọa, cản trở hoặc chia rẽ.

Dân chủ không nên là sự đe dọa với chúng tôi, bởi vì chúng tôi đã được thực hành dân chủ trong một thời gian rất dài theo cách riêng của mình. Điều đáng sợ hơn là các hậu quả xã hội, kinh tế và chính trị có thể phát sinh nếu lãnh đạo một quốc gia bỏ qua các vấn đề thực sự tồn tại và chọn một hệ thống dân chủ kiểu phương Tây mà không chuẩn bị cho người của mình.

Nếu thực hiện đúng cách, dân chủ có nhiều lợi ích và lợi thế, nhưng nó không phải là một liều thuốc chữa trị tất cả các loại

bệnh về xã hội, kinh tế và chính trị. Nó không tạo ra công ăn việc làm, không bảo vệ chúng ta khỏi suy thoái kinh tế, không đảm bảo bầu cử chọn được các ứng cử viên tốt nhất và cũng không ngăn chặn chiến tranh hoặc chủ nghĩa cực đoan. Một số chế độ hành động như thể dân chủ là một quá trình đơn thuần của các cử tri bỏ phiếu, trong khi những chế độ khác, nhân danh dân chủ, vi phạm luật pháp quốc tế và duy trì hành động tàn bạo. Cũng có những người dễ dàng lãng quên lời hứa của họ khi vận động bầu cử.

Sự hiện diện của chúng tôi trong khu vực này không phải là tạm thời và quốc gia của chúng tôi đã không phải mới được hình thành gần đây. Chúng tôi đã ở đây hàng ngàn năm và có ý định ở lại đây lâu hơn nữa. Lương tâm, bản chất của chúng tôi, tâm trí có ý thức và tiềm thức lưu giữ các ký ức tích lũy của nền văn minh trước đây của chúng tôi, cũng như di sản và phong tục. Nếu một người bỏ rơi tất cả điều đó để trở thành một nhà dân chủ phương Tây, người này đã mất đi bản sắc của mình.

Chúng tôi có khát vọng và mục tiêu trở thành một phần của cộng đồng quốc tế rộng lớn, nhưng cũng giống như tất cả các quốc gia khác trên thế giới, chúng tôi là duy nhất và có lối sống riêng biệt. Dân chủ không phải là một bộ quần áo "một cỡ vừa cho tất cả". Những gì là phù hợp với phương Tây ở một giai đoạn nhất định của sự phát triển chính trị và xã hội có thể không thích hợp cho phương Đông ở giai đoạn khác của quá trình tiến hóa, và những gì là phù hợp cho các quốc gia ở Nam bán cầu có thể không phù hợp với những quốc gia ở phía Bắc bán cầu.

Tôi không chống lại một nền dân chủ được người dân lựa chọn trên cơ sở đánh giá đúng và có niềm tin thực sự. Tôi cũng không chống lại bất kỳ hệ thống duy trì an ninh, sự ổn định, quyền lợi và giá trị đạo đức, hoặc một hệ thống cho phép tôi tự do thể hiện quan điểm, có quyền tự do cá nhân và quyền thực hiện chủ nghĩa nhân văn, tôn giáo, phong tục và truyền thống của tôi.

Tuy vậy, chúng ta cần phải làm rõ một điều, rằng việc áp dụng các cách thức tiếp cận chính trị dân chủ phương Tây không chỉ đơn giản là một định ước gỡ bỏ mọi cản trở trong sự cải cách và phát triển thật sự, hay xử lý những bất công cố hữu, những trở ngại của thể chế, sự đàn áp quyền tự do cá nhân và việc gạt bỏ nhân quyền. Rất ít quốc gia trung thành với nền dân chủ của họ trong hòa bình hay chiến tranh. Thậm chí càng có ít quốc gia tiếp tục bảo vệ các quyền dân sự của công dân quốc gia mình khi nguy hiểm đe dọa

hoặc khi chịu áp lực kinh tế, an ninh.

Các nguyên tắc cơ bản của dân chủ đảm bảo quyền của cá nhân đi ngược lại với số đông và nói "không" theo mệnh lệnh của lương tâm mình. Các nguyên tắc cơ bản này cũng đảm bảo quyền của cá nhân kêu gọi cho sự thay đổi, khi người ta bám víu vào truyền thống do sự sợ hãi và thất vọng. Những nguyên tắc này có thể là khá khó khăn, có khi là không thể thực hiện được trong thời kỳ hỗn loạn và đặc biệt là trong chiến tranh. Nhưng kịch bản này không giới hạn đối với chế độ dân chủ và bất cứ ai tin vào điều ngược lại đều không hoàn toàn hiểu cách chúng ta suy nghĩ.

Người dân Ả Rập sống trong một khu vực của thế giới hiếm khi biết đến bất kỳ thời kỳ hòa bình lâu dài nào. Mỗi khi một cuộc chiến tranh kết thúc, chúng ta lại thấy khu vực tiếp tục đón nhận cuộc chiến khác và mỗi lần chúng tôi thoát khỏi một đường hầm tối đen, chúng tôi lại thấy mình đi tiếp vào một đường hầm khác.

Bất cứ ai muốn người Ả Rập có dân chủ đều phải chúc người Ả Rập hai điều nữa, đó là: hòa bình vĩnh viễn cho phép chúng tôi chuyển hướng từ chi tiêu quân sự sang những hoạt động dân sự, và phát triển ổn định, để người dân chúng tôi được hưởng lợi từ việc đảm bảo tính liên tục của hòa bình.

Toàn cầu hóa

Theo ý kiến của tôi, toàn cầu hóa tạo ra một nền tảng kinh tế quốc tế cung cấp các cơ hội để đạt được mức độ hội nhập cao trong các hoạt động thương mại, tài chính và dịch vụ. Nó cũng liên quan đến những thay đổi lớn chưa từng được biết đến trước đây trên thế giới. Các nước khác nhau về tính linh hoạt và khả năng. Điều này phản ánh trực tiếp lên khả năng của họ trong việc đối phó với sự phát triển nhanh chóng của nền kinh tế toàn cầu. Do đó, một số nước có thể phải đối mặt với những thách thức ít cấp bách hơn so với những nước khác.

Có nhiều cuộc thảo luận – và nhiều bài báo được xuất bản mỗi ngày – về sự toàn cầu hóa của nền kinh tế thế giới. Chúng tôi đã sẵn sàng để ứng phó với điều này và được hưởng lợi từ những cơ hội đó. Chúng tôi sẽ chấp nhận bất cứ điều gì nếu nó có lợi, và sử dụng nó cho lợi ích của mình và của những người khác, cũng như bỏ qua những gì không phải là lợi ích của chúng tôi. Chúng tôi sẽ không bao giờ trở thành một thành viên yếu ớt, ngược lại chúng tôi sẽ dẫn đầu với một tâm lý cởi mở nhằm hưởng lợi và tích cực tương tác với sự thay đổi năng động này. Chúng tôi khá tin tưởng

vào khả năng của mình trong việc phân biệt những gì chúng tôi cần làm và không cần làm, cũng như những gì chúng tôi có thể và không thể được hưởng lợi.

Chúng tôi, như các quốc gia khác trên thế giới, không còn bị cô lập trong quá trình toàn cầu hóa. Tuy nhiên, chúng tôi cũng có niềm tin rằng những nguyên tắc và các giá trị chi phối sự tiến bộ của chúng tôi và cách chúng tôi đối phó với môi trường toàn cầu đang ảnh hưởng đến tất cả các nước.

Dựa trên hiểu biết sâu sắc về sự phát triển trong thế giới của chúng tôi, Dubai đã xây dựng phương pháp ứng phó của riêng mình trước những thay đổi, trong khi đồng thời vẫn duy trì bản sắc, đặc biệt là về giá trị tôn giáo và đạo đức. Điều này là bởi chúng tôi là một quốc gia văn minh với các giá trị đạo đức cao và có nhiều thành tựu đã ảnh hưởng đến phần còn lại của thế giới bằng nhiều cách khác nhau.

Đó là lý do tại sao tôi tin rằng chúng tôi đã sẵn sàng để đối phó với môi trường kinh tế và hệ thống mới, cũng như các sáng kiến khác mà không có bất kỳ khó khăn nào. Tầm nhìn của chúng tôi vững chắc, phương tiện của chúng tôi ổn định, mục tiêu của chúng tôi rõ ràng và chúng tôi đã sẵn sàng để tương tác với những thay đổi mới. Trong quá trình tiến theo hướng hiện đại hóa, chúng tôi nhiệt tình với nền kinh tế mới hơn so với hầu hết các quốc gia khác, đặc biệt là về kiến thức và công nghệ thông tin.

Chúng tôi coi toàn cầu hóa như một con đường mới để phát triển và không phải là một mục tiêu của riêng mình. Chúng tôi chấp nhận quá trình này bởi vì nó phù hợp với chiến lược phát triển lâu dài của chúng tôi. Chúng tôi tin rằng toàn cầu hóa là phương tiện tốt nhất cho sự thành công, phát triển và hội nhập.

Toàn cầu hóa là một tiến trình mới cho cuộc đua phát triển giữa các quốc gia, một cơ hội cho UAE và các nước khác để góp phần làm cho thế giới trở thành một nơi an toàn hơn để sống, một thế giới với sự hiểu biết lẫn nhau nhiều hơn và có năng suất cao hơn. Chúng tôi tin rằng chúng tôi có kế hoạch đúng đắn, tầm nhìn và nguồn lực để chứng minh giá trị của mình trong cuộc đua toàn cầu hóa.

Sự phụ thuộc lẫn nhau giữa các quốc gia ngày càng tăng. Không có quốc gia nào trên thế giới có thể tự nhận mình thực sự tự cung tự cấp trong tất cả mọi lĩnh vực, ngay cả đối với Hoa Kỳ, quốc gia có sức mạnh công nghiệp và tài chính khổng lồ. Thế giới là một ngôi

nhà chung chứ không phải là của một quốc gia hay một liên minh các quốc gia nào đó. Do đó, không có cách nào khác ngoài cách giữ một nhịp điệu toàn cầu hóa thích hợp và tương tác với nhiều mặt tích cực của các cơ hội mà toàn cầu hóa đem lại. Chúng ta không thể biết hết những diễn biến luôn thay đổi nhanh chóng và liên tục xung quanh chúng ta. Điều này không phụ thuộc vào bất cứ quốc gia nào.

Tôi muốn động lực của toàn cầu hóa sẽ đem lại lợi ích cho tất cả các nước để thúc đẩy phát triển, bảo vệ môi trường, giảm khoảng cách kinh tế, tài chính và công nghệ, đóng góp lớn cho xóa đói giảm nghèo bằng cách chấm dứt nạn đói, thất học, bệnh tật và tất cả các vấn đề khác mà thế giới đã thất bại trong việc giải quyết đúng đắn. Nếu toàn cầu hóa không xem xét tất cả các khía cạnh trên, nó sẽ không nhận được sự ủng hộ của đa số - điều quan trọng cho sự thành công của nó.

UAE là thành viên của WTO từ năm 1996, và là một thành viên kỳ cựu của thương mại tự do. Chúng tôi sẵn sàng đáp ứng các điều kiện tiên quyết của thời đại kinh tế mới trong khuôn khổ của toàn cầu hóa và các điều ước của WTO. Chúng tôi cũng sẵn sàng đáp ứng các yêu cầu của kinh tế toàn cầu thay đổi hoàn toàn cho đến giữa thế kỷ này và xa hơn nữa. Chờ đợi cho các sự kiện diễn ra trước khi ứng phó với chúng chưa bao giờ là sự lựa chọn của chúng tôi trong quá khứ và sẽ không bao giờ là lựa chọn của chúng tôi trong tương lai.

Không có nền kinh tế đơn lẻ hoặc khối kinh tế nào có thể thay thế cho nền kinh tế toàn cầu, không ai có thể tuyên bố khả năng độc quyền phát triển hay độc quyền công nghệ, hay là đóng cửa nền kinh tế thế giới. Cuối cùng, lợi ích sẽ vượt qua mong muốn bất chợt, lợi ích lâu dài sẽ vượt qua những gì tạm thời và các quốc gia sẽ vượt qua nỗi sợ hiện tại của họ vì niềm tin chung rằng việc tạo cơ hội phát triển thực sự đòi hỏi một thị trường quốc tế, có quy mô lớn hơn rất nhiều những gì hiện có ngày nay.

Để đạt được điều này cần loại bỏ rào cản kinh tế giữa các quốc gia, luôn phấn đấu để làm cho nền kinh tế toàn cầu thống nhất hơn và hiệu quả hơn trong môi trường cạnh tranh lành mạnh. Điều này đòi hỏi sự hợp tác chân thành giữa các quốc gia, bất kể cam kết, triết lý và hệ thống chính trị của các quốc gia này. Nghèo đói, bệnh tật và mù chữ là kẻ thù vĩnh cửu của nhân loại, chứ không phải là các nền văn minh hay tôn giáo. Chúng ta phải hợp tác để loại bỏ những vấn đề này. Phát triển kinh tế là chìa khóa cho tất cả

các ngành khác phát triển. Một trong những yếu tố quan trọng nhất đối với một nền kinh tế thành công là làm sao mọi người có tiền để chi tiêu và tiếp sinh lực cho nền kinh tế. Điều này đòi hỏi người dân phải được cung cấp việc làm, an ninh, công lý, hòa bình, đảm bảo quyền con người và các lợi ích kinh tế.

Kỹ năng

Chỉ có con người chứ không phải là máy móc hay vốn đầu tư mới có thể chinh phục những điều không thể. Thánh Allah ban cho chúng ta những hiểu biết về thực tế này, cho phép chúng ta rà soát tương lai và khai thác sức mạnh sáng tạo của xã hội. Tôi tin rằng dạy trẻ em theo cùng một cách chúng ta đã làm hôm qua chính là sự duy trì một hình thức mới của nạn mù chữ, điều này không có chỗ trong bất kỳ xã hội nào muốn tham gia trong cuộc đua toàn cầu.

Thành công trong cuộc đua này đòi hỏi phải giáo dục một thế hệ mới – những người tin vào Thánh Allah và thực hiện cam kết với quốc gia của họ – trong tất cả các ngành học hiện đại, đủ điều kiện để họ cạnh tranh trên toàn cầu trong các lĩnh vực khác nhau của khoa học hiện đại. Chúng tôi chỉ có thể đạt được điều này bằng cách nâng cấp hệ thống giáo dục, chuẩn bị giáo viên với các công cụ mới nhất, sử dụng công nghệ hiện đại trong giáo dục và cung cấp một môi trường học tập năng động, thúc đẩy nghiên cứu khoa học, đổi mới và sáng tạo phù hợp với một chiến lược tiên tiến, thực tế và toàn diện, ưu tiên giáo dục như một trụ cột quan trọng của kế hoạch phát triển toàn diện đất nước.

Vì vậy, khi chúng ta dự báo tương lai, chúng ta nói về những người có đủ trình độ giáo dục, năng lực, tiềm năng và khả năng suy nghĩ độc lập. Chúng ta phát triển nguồn lực địa phương bền vững để tạo ra nguồn cung nhân lực ổn định, có khả năng đối phó hiệu quả với các thách thức phía trước và cho chúng ta chất lượng, năng suất cao nhất.

Chúng ta phải bổ sung giáo dục tiểu học bằng các tổ chức có khả năng làm phong phú kiến thức, thúc đẩy sáng tạo, khuyến khích đổi mới và sáng kiến, thúc đẩy tham vọng và chuẩn bị tài năng quản lý lãnh đạo xã hội và kinh doanh.

Mục tiêu chính của sáng kiến phát triển hiện nay và tương lai tập trung đầu tiên vào các khía cạnh xã hội, bao gồm giới thiệu kế hoạch toàn diện để làm phong phú thêm nguồn nhân lực và trao quyền cho người dân thông qua giáo dục, đào tạo và hỗ trợ.

Chuẩn bị cho tương lai liên quan đến trước hết đào tạo các công dân trẻ để dẫn dắt quá trình phát triển, được thúc đẩy bởi ý thức trách nhiệm tuyệt đối của họ để duy trì sự phát triển kinh tế. Điều này sẽ khuyến khích họ đặt những động lực tiềm tàng vào việc phục vụ cho xã hội của chúng ta. Chúng ta có vô số những tài năng trẻ, và trách nhiệm của mỗi người, mọi khu vực kinh tế của xã hội là nhằm nuôi dưỡng những tài năng này. Điều này chỉ có thể được thực hiện thông qua giáo dục thích hợp, đào tạo, hỗ trợ và khuyến khích, và bằng cách hướng đạo các kỹ năng đặc biệt, đồng thời nuôi dưỡng sự sáng tạo.

Xuất sắc trong phát triển đòi hỏi sự xuất sắc trong việc quản lý nguồn nhân lực. Chúng tôi hy vọng các công dân trẻ của chúng tôi sẽ nổi trội trong thương mại, công nghiệp, quản lý và tất cả các hoạt động kinh tế khác. Trong khi đó, chúng tôi sẽ tiếp tục thu hút các chuyên gia có kỹ năng và tài năng chuyên môn quan trọng liên quan đến nền kinh tế mới dựa trên tri thức.

Chúng tôi đã thực hiện một số dự án lớn và đang thực hiện một số chiến lược mới. Tuy nhiên chúng tôi muốn thiết lập một nền kinh tế dựa trên số lượng lớn nhất có thể của các Doanh nghiệp vừa và nhỏ (SMEs). Chúng tôi muốn mở rộng thị trường theo chiều ngang, tăng cơ hội có sẵn cho các công ty và cho phép họ phát triển. Chúng tôi muốn xây dựng nền kinh tế từ dưới lên bằng cách giúp doanh nghiệp vừa và nhỏ phát triển theo thời gian, từ đó, các SMEs tạo ra một cơ sở cho một nền kinh tế vững chắc.

Nhiều người không thích rủi ro kinh tế hoặc không thể xử lý chúng, vì vậy chính phủ phải nuôi dưỡng tinh thần kinh doanh bằng cách thúc đẩy các sáng kiến, loại bỏ những trở ngại khiến họ không thể biến ý tưởng trở thành các doanh nghiệp thành công, cũng như thiết lập các công cụ và các chương trình tài chính cho doanh nghiệp mình.

Chúng tôi hy vọng các dự án lớn sẽ tạo ra hàng trăm công ty con và giúp tạo ra một kịch bản khuyến khích những người trẻ tuổi thành lập doanh nghiệp của riêng mình. Cách tiếp cận này sẽ thúc đẩy đầu tư nhiều hơn trong cả hai lĩnh vực truyền thống và các khu vực mới của nền kinh tế quốc gia, chủ yếu là trong lĩnh vực công nghệ thông tin, truyền thông và các ngành công nghiệp thương mại điện tử. Chúng tôi sẽ mở rộng hỗ trợ đầy đủ cho các công ty khởi nghiệp và sẽ cung cấp cho họ chuyên môn, kiến thức, tư vấn, hỗ trợ tài chính và tiếp thị. Sau khi các doanh nghiệp vượt qua giai đoạn thành lập, hỗ trợ của chúng tôi sẽ được chia theo tỷ

lệ cho hoạt động của họ.

Tầm nhìn và tương lai

Mục tiêu cuối cùng của bất kỳ tầm nhìn nào do một nhà lãnh đạo lập ra là phục vụ nhân dân của mình. Dựa vào một nhóm người giới hạn để phác thảo và phát triển các chi tiết của một tầm nhìn như vậy sẽ giúp loại bỏ tầm nhìn không cần thiết.

Đối với một tầm nhìn đáp ứng lợi ích của người dân, chúng ta phải biết những gì chúng ta muốn bởi vì người dân sẽ là người hưởng lợi chính của tầm nhìn đó. Do đó chúng tôi phải tiến hành điều tra thực địa trên phố, trong các văn phòng công ty và trung tâm mua sắm, mở rộng phạm vi của các cuộc trao đổi và đóng góp ý kiến đến những nơi có số lượng người dân lớn nhất có thể, cho dù họ đang tham gia vào thương mại, sản xuất, dịch vụ, quản lý, giáo dục hay bất cứ công việc nào khác.

Bước tiếp theo, người lãnh đạo phải tham khảo ý kiến các quan chức địa phương cấp cao, các nhà cố vấn và các chuyên gia thuộc các trường đại học, trung tâm nghiên cứu, các công ty và tổ chức. Nguồn lực tư vấn nên bao quát các khía cạnh liên quan đến tầm nhìn, bao gồm các kế hoạch kinh tế, xã hội và chính trị từ khắp nơi trên thế giới. Sau đó chúng ta nên cung cấp cho họ các phác thảo của tầm nhìn và cho phép họ được tự do thảo luận và đưa ra các khuyến nghị. Theo đó, các nhà lãnh đạo có thể xem xét lại tầm nhìn của mình và sửa đổi nếu cần thiết, trước khi công bố chi tiết tầm nhìn cho công chúng và đưa tầm nhìn vào kế hoạch.

Tư vấn và tiến hành các cuộc điều tra là công cụ cần thiết để đảm bảo sự đồng thuận của việc lên kế hoạch. Sau khi đạt được sự đồng thuận, tầm nhìn sẽ được áp dụng. Chúng ta vẫn phải tiếp tục làm việc để kế hoạch phát triển mang chiều sâu về con người, cũng như xét đến các lĩnh vực của khu vực và quốc tế cần thiết, phù hợp nhất để có được hỗ trợ cho khát vọng phát triển.

Chúng ta cần phải nghiên cứu để hiểu các khái niệm mới và những sự thay đổi nhanh chóng đang diễn ra xung quanh chúng ta, trước khi vẽ một kế hoạch làm việc rõ ràng đáp ứng tất cả những yếu tố này và giúp chúng ta đạt được kết quả tốt nhất. Điều này cũng sẽ giúp chúng ta được hưởng lợi từ kinh nghiệm của những người khác trong việc phát triển khả năng của chúng ta trong khoa học xã hội và triết học hiện đại, nhờ đó thúc đẩy sức mạnh cạnh tranh và đảm bảo các điều kiện thích hợp cho sự

thành công và thịnh vượng.

Con người là vốn quý của bất cứ tầm nhìn nào – con người biến tầm nhìn thành hiện thực. Và người ta sẽ không biến tầm nhìn thành hiện thực nếu như họ không được thuyết phục về giá trị của nó, cũng như chắc chắn rằng nó sẽ đáp ứng kỳ vọng và lợi ích của con người mà vẫn rất thực tế, rõ ràng và đơn giản. Tất cả mọi người phải tin rằng ý kiến của mình được xem xét, và mình có sự đóng góp vào tầm nhìn. Điều này sẽ tạo ra một cảm giác sở hữu, chỉ sau đó các công dân và người nước ngoài sống tại Dubai sẽ trở thành một phần thực thụ của Dubai.

Chúng ta cũng phải chấp nhận vai trò của nền kinh tế thông tin và biến đổi xã hội của chúng ta thành một xã hội tri thức. Chỉ khi đó, ý tưởng sáng tạo trở thành một trong những yếu tố quan trọng nhất trong việc đạt được thành công. Đó cũng là một thử nghiệm thực tế để đảm bảo chúng ta đang đi đúng hướng. Chúng ta sẽ biết liệu mình đã nhận thức đúng mục tiêu chưa khi thế giới thừa nhận chúng ta là thành viên đầy đủ của cộng đồng quốc tế và khi chúng ta đưa ra một ví dụ thành công cho các quốc gia Ả Rập khác làm theo.

Chúng tôi có một tầm nhìn chiến lược dài hạn dựa trên Tầm nhìn Dubai 2010, bao gồm giai đoạn đến năm 2050. Trong thời gian đó, chúng tôi hy vọng một tầm nhìn mới sẽ xuất hiện để có được tầm nhìn Dubai sau năm 2050. Các đặc điểm quan trọng nhất của tầm nhìn này là tỷ lệ tăng trưởng kinh tế, tăng cường sự tham gia của chúng tôi trong hoạt động đầu tư và thương mại toàn cầu, đóng góp tích cực vào việc củng cố và phát triển các Liên minh và làm sâu sắc hơn vị thế kinh tế của chúng tôi trong UAE, GCC, tất cả các nước Ả Rập khác và phần còn lại của thế giới.

Tầm nhìn này dựa trên việc liên tục phát triển nền kinh tế hiện đại và truyền thống của Dubai, tối đa hóa sự hợp tác giữa khu vực công và tư nhân, thúc đẩy vị thế của Dubai là một trong những trung tâm thương mại và trung tâm quá cảnh quan trọng nhất trên thế giới. Nó cũng dựa trên việc biến UAE thành một trung tâm quốc tế, thu hút các ngành công nghiệp công nghệ cao. Điều này sẽ được thực hiện bằng cách đào tạo các ứng viên có khả năng trong việc đánh giá và quản lý các dự án công nghiệp, tiếp thị hiệu quả sản phẩm của mình trên thị trường quốc tế và bằng cách sử dụng các cơ hội do sự thay đổi của các công ty đa quốc gia, các trung tâm sản xuất hiệu quả hơn với chi phí thấp.

Chu kỳ kinh tế tiếp theo sẽ được đánh dấu bởi các ngành kinh tế

mới yêu cầu trình độ cao về chuyên môn, hiệu quả và tập trung. Chúng tôi đang làm việc để tạo ra môi trường lý tưởng cho Dubai với mục tiêu trở thành một trung tâm quốc tế đa quốc gia chuyên nghiệp với các công cụ và phương pháp mới có thể làm tăng lợi thế cạnh tranh trong một thế giới với một nền kinh tế không có biên giới, rào cản hay bảo hộ. Chúng tôi cũng có mục tiêu:

• Biến UAE thành trung tâm tài chính, kinh doanh, thương mại, du lịch, bảo hiểm và các dịch vụ được yêu thích của thế giới trong vòng 50 năm tới.

• Biến UAE thành một trong những nước hàng đầu thế giới về nền kinh tế thông tin, thị trường số và trung tâm công nghệ thông tin quốc tế xuất sắc. Điều này sẽ đạt được thông qua việc phát triển nguồn nhân lực quốc gia và thỏa thuận hợp tác chiến lược nhằm thu hút các hãng lớn nhất thế giới trong các ngành công nghiệp này. Trong đó sẽ có những khoản dành riêng cho sự phát triển của công nghệ mới và những ý tưởng sáng tạo mới, ngoài các chuyên gia có chuyên môn cao và tài năng.

• Biến UAE thành trung tâm đào tạo và phát triển nguồn nhân lực xuất sắc tại vùng Vịnh, Ả Rập, có khả năng xử lý các công nghệ mới và hệ thống thông tin liên lạc.

• Biến UAE thành một nhà tiên phong quốc tế cho các nền kinh tế mới.

• Giữ vững an ninh, ổn định và các quy định của pháp luật trong cả nước và sử dụng tất cả các diễn đàn phù hợp để xóa bỏ ấn tượng sai lệch về đầu tư trong nước.

• Phát huy vai trò khu vực và quốc tế của đất nước như một trung tâm duy nhất của sự xuất sắc.

Trung tâm thế giới

Hầu hết các nền kinh tế lớn của khu vực chúng ta thường gọi là phương Tây đã đạt đến mức độ trưởng thành và chia sẻ ở cấp độ cao về công nghệ, tích hợp, hiệu quả, khai thác tài nguyên và tuân thủ các thông lệ kinh tế chung. Mặc dù vẫn còn nhiều khác biệt giữa các quốc gia này – một số trong đó rất quan trọng – những quốc gia này đã tạo thành một khối kinh tế riêng biệt. Một khối tương tự tồn tại ở vùng Viễn Đông với các nước như Nhật Bản, Trung Quốc, Hồng Kông, Singapore và những nước khác.

Giữa phương Đông và phương Tây, có tồn tại một khối kinh tế ở giữa, trong đó có hơn 30 quốc gia, hầu hết trong số đó không thuộc một trong các khối trên về trình độ phát triển và đặc điểm kinh tế. Khối thứ ba này bao gồm các quốc gia như GCC, tiểu lục địa Ấn Độ, các nước vùng Vịnh, Trung Á, Cận Đông, Thổ Nhĩ Kỳ, Síp, và cả Đông và Bắc Phi. Khối này tạo thành những gì bây giờ được gọi là Khu kinh tế Trung tâm Thế giới.

Tương tự như các khối kinh tế phương Tây và phương Đông, các quốc gia hình thành nên khu vực này khác nhau về tăng trưởng kinh tế, hệ thống chính trị, cấu trúc xã hội và dân tộc, cũng như con người, nguồn lực tài chính và tự nhiên. Tuy nhiên, từ bất cứ góc độ nào nhìn vào trung tâm thế giới này, chúng ta đều buộc phải khám phá một thực thể chiếm khoảng một phần ba dân số thế giới, khoảng hai tỷ người. Nhìn gần hơn cho chúng ta thấy rằng tổng GDP của khu vực này đạt 1,5 nghìn tỷ USD (5,5 nghìn tỷ AED) và chỉ bằng 12% giá trị GDP 12,4 nghìn tỷ USD của Mỹ (45,5 nghìn tỷ AED), 40% giá trị GDP của Nhật Bản (hơn 3,8 nghìn tỷ USD, tương đương 14 nghìn tỷ AED). Giá trị của thương mại có thể nhìn thấy của khối này chỉ đạt 700 tỷ USD (2.570 tỷ AED).

Một trong những lợi ích quan trọng nhất trong nghiên cứu lịch sử của các quốc gia là nó có thể cung cấp cho chúng ta thông tin về những gì có thể xảy ra với các quốc gia đó trong tương lai. Khu vực trung tâm thế giới là nơi ra đời của tất cả các tôn giáo, các đế quốc vinh quang nhất của thế giới cổ đại, và là một trong những trung tâm quan trọng nhất của nền văn minh, tư tưởng, khoa học, thương mại và kiến trúc.

Lịch sử là cả quá trình phát triển của nhân loại, do đó, hai hoặc ba thế kỷ qua đi trong chớp mắt. Do vậy, khu vực trung tâm thế giới hy vọng sẽ đảm nhận vị trí cái nôi của nền văn minh trong tương lai và lấy lại thời hoàng kim của nó.

Các yếu tố đã giúp khu vực này đạt được thời hoàng kim của nó 1.000 năm trước đây vẫn còn tồn tại đến nay. Các quốc gia trong khu vực trung tâm thế giới đã tạo ra nền văn minh vẫn vậy đến ngày hôm nay và các công dân hiện nay của họ không kém thông minh, sáng tạo hơn so với tổ tiên của họ mười thế kỷ trước. Điểm mấu chốt là, nếu nhận được các công thức phát triển đúng đắn, không có gì ngăn kinh tế của khu vực này phát triển đến cấp độ như hai khối phương Tây và Viễn Đông nói trên. Chúng ta có thể dễ dàng tưởng tượng tiềm năng rất lớn của khu vực này khi thị phần của thế giới sẽ không bị hạn chế chỉ trong một phần ba dân số mà phải tiến tới chiếm một phần ba tổng tài sản thế giới.

Liệu có bất kỳ bằng chứng nào để chứng minh khả năng này? Tại UAE, chúng tôi đã xây dựng cơ sở hạ tầng của nền kinh tế mới, nâng cấp chất lượng dịch vụ và đang bắt kịp với những thay đổi căn bản trong nền kinh tế toàn cầu. Chúng tôi đang tích cực và nhanh chóng tương tác có hiệu quả với những thay đổi để đáp ứng các mục tiêu chính của việc thúc đẩy vị thế của UAE trên tất cả các cấp độ, cũng như vai trò của nó như một cửa ngõ quốc tế về tài chính, kinh doanh, thương mại, công nghệ và du lịch. Đó là lý do tại sao chúng tôi tin rằng những gì chúng tôi đã đạt được cho đến nay, và những gì chúng tôi sẽ đạt được trong tương lai, là bằng chứng đủ để mô hình của chúng tôi có thể nhân rộng thành công trong tất cả các nước trong khu vực trung tâm thế giới.

Đất nước xa nhất của chúng tôi tại khu vực trung tâm thế giới chỉ mất một chuyến bay bốn giờ đồng hồ và tất cả các công dân của các quốc gia là anh em, các nước láng giềng và các đối tác trong việc xây dựng nền văn minh và thương mại từ hàng trăm năm. Dubai cung cấp cho các nước thuộc trung tâm thế giới một mô hình phát triển thực tế, có thể được sửa đổi cho phù hợp với điều kiện địa phương và nhu cầu của từng quốc gia có liên quan. Chúng tôi cũng tin rằng khối khổng lồ này có thể xem xét Dubai như một tác nhân tích cực của thay đổi, bởi vì chúng tôi là một phần không thể thiếu của nó.

Dubai từng là một trạm nằm dọc theo tuyến đường thương mại Đông–Tây, nhưng bây giờ nó là một cửa ngõ đi vào cả bốn góc của thế giới. Các quốc gia tại trung tâm thế giới cần một thủ đô kinh tế, và chúng tôi tin rằng chúng tôi có thể đảm nhiệm vai trò này bởi vì chúng tôi có cơ sở hạ tầng cần thiết, và bởi vì chúng tôi đang thực sự đã là một phần của nó. Chúng tôi sẽ tiếp tục phát triển vai trò của chúng tôi trong tương lai, cho đến khi Dubai trở thành thủ đô kinh tế của thế giới này.

Điều này được hỗ trợ bởi một số sự kiện. Số lượng chuyến bay giữa Dubai và Hyderabad và Mumbai vượt quá giữa Hyderabad và Mumbai. Số lượng chuyến bay giữa Dubai và Anh (92 chuyến một tuần) bằng tổng số chuyến giữa Vương quốc Anh và tất cả các thủ đô Ả Rập. Chúng tôi đang điều hành 49 chuyến bay mỗi tuần đến Australia và sẽ tiếp tục mở rộng mạng lưới, trong đó bao gồm hơn 80 điểm đến khác nhau. Một số lượng lớn của 24,7 triệu hành khách sử dụng sân bay quốc tế Dubai như điểm trung chuyển sang các nước khác cho các dự án thương mại, kinh doanh và quản lý. Các công ty hoạt động tại Dubai thỏa thuận với thương nhân từ Ấn Độ, Pakistan, châu Phi, các nước Ả Rập và nhiều nước khác. Nhiều tập đoàn đa quốc gia phục vụ khu vực trung tâm thế

giới từ Dubai, thông qua kho phân phối và các trung tâm dịch vụ bán hàng.

Tôi tin rằng Dubai không chỉ cung cấp cho tất cả những quốc gia một trung tâm kinh tế xuất sắc, có khả năng đáp ứng nhu cầu phát triển của họ, mà còn cung cấp cho họ hy vọng rằng họ cũng có thể đạt được sự xuất sắc trong phát triển bằng sự lạc quan tương tự, bằng sự quyết tâm, tự tin và lòng can đảm đã giúp Dubai thành công. Những quốc gia khác có tất cả những gì cần để thành công: tài nguyên thiên nhiên và con người, tài chính, tài năng, kỹ năng, tiềm năng, một tinh thần tự do kinh doanh, khả năng tạo ra sự giàu có, thị trường tiêu thụ lớn và những nhân tố khác. Tuy vậy, những gì các nước này thiếu là nhận thức về sức mạnh của họ và cam kết sử dụng chúng để tạo ra thời hoàng kim mới của riêng mình.

Thế giới Ả Rập

Có một thế giới nhỏ hơn nằm trong khu vực trung tâm thế giới, nhưng khác với phương Đông và phương Tây trong hầu hết các cấu trúc, mức độ tăng trưởng và các mối quan hệ kinh tế. Tuy nhiên, thế giới này được phân biệt bởi có tất cả các thành phần cần thiết để xây dựng một thời kỳ vàng son mới. Nó cũng có hai trong số bốn yếu tố quan trọng nhất để xây dựng quốc gia mạnh là một tôn giáo và một ngôn ngữ chung, mặc dù nó vẫn còn thiếu hai yếu tố khác đó là một lá cờ chung và lãnh đạo mạnh mẽ. Đó chính là thế giới Ả Rập.

Ở đây không có khoảng trống về nền văn minh, văn hóa dân tộc, cũng không có sự khác biệt lớn trong phong tục, nguyện vọng, sở thích, xã hội và hành vi người tiêu dùng mà chúng ta thường thấy ở nơi khác. Tuy nhiên, thế giới Ả Rập thiếu nhận thức đầy đủ về nguy cơ bị cô lập và những rủi ro trong tương lai, từ việc chuyển dịch liên tục và dần dần của các nước láng giềng nhằm phát triển các khối kinh tế và người tiêu dùng. Thế giới Ả Rập đang có nguy cơ trở thành hòn đảo cô lập mà không có cầu nối thương mại và kinh tế được sử dụng để liên kết mình vào các phần khác của thế giới.

Đâu là chiều sâu kinh tế quan trọng của Ả Rập hôm nay? Giá trị thương mại liên quan đến Ả Rập là gì? Những gì đã xảy ra với thị trường chung Ả Rập? Không có sự hợp tác thích hợp trong khu vực, không có sự hợp tác thích hợp giữa các quốc gia Ả Rập, và không có hợp tác thích hợp giữa Ả Rập với các nước láng giềng hoặc các phần còn lại của thế giới.

Một số người Ả Rập đã cố nhắc nhở chúng ta về những thiếu sót và điểm yếu này như thể họ là những người duy nhất biết điều đó. Tuy nhiên, chúng ta không còn cần phải chịu đựng các năng lượng tiêu cực. Ngược lại, chúng ta cần năng lượng tích cực, chúng tôi muốn lạc quan, chúng tôi muốn thực hiện tầm nhìn kinh tế và chúng tôi muốn giành chiến thắng. Chúng tôi cần những người có thể nhắc nhở chúng tôi về những điểm mạnh của chúng tôi và cho chúng tôi thấy các dự án phát triển thành công, biến tầm nhìn thành hiện thực.

Ví dụ về những con linh dương và sư tử ở phần đầu của cuốn sách này không trực tiếp ám chỉ người dân của UAE. Nó được gửi đến người Ả Rập ở khắp mọi nơi. Phương Tây có thể đi trước chúng ta về kinh tế nhưng không phải về nền văn minh.

Hầu hết những vấn đề các quốc gia Ả Rập gặp phải hôm nay đều tương tự nhau và bất kỳ giải pháp nào tại một quốc gia Ả Rập cũng có thể ứng dụng tại một quốc gia Ả Rập khác. Những gì chưa thể được giải quyết có thể được giải quyết trong tương lai, nhưng điều quan trọng nhất là bắt đầu, bởi vì thời gian lý tưởng để bắt đầu một quá trình phát triển luôn luôn là ngay lập tức.

Chúng tôi tại UAE đã không có nhiều thứ khi chúng tôi bắt đầu, nhưng nhờ sự lãnh đạo sáng suốt của Sheikh Zayed, bây giờ chúng tôi có tất cả mọi thứ các nước tiên tiến mong muốn: thương mại phát triển, các ngành sản xuất và các ngành nông nghiệp, an ninh tuyệt vời và sự ổn định. Các quốc gia đã dẫn trước chúng tôi trong phát triển và thịnh vượng trong quá khứ đã tụt lại phía sau và chúng tôi đang phát triển như các nước tiên tiến nhất.

Một số nhà phê bình có thể cho rằng Dubai là một thành phố và UAE là một nước sản xuất dầu mỏ nhỏ, do đó mà chúng tôi có thể đạt được mục tiêu của mình dễ dàng. Tuy nhiên tầm nhìn tốt, hiệu quả và hoàn thiện kỹ thuật trong sử dụng các nguồn lực tài chính và con người không liên quan đến kích thước và dầu mỏ. Nhiều quốc gia sản xuất dầu không thể đuổi kịp chúng tôi về tốc độ tăng trưởng. Một công ty nhỏ và siêu lợi nhuận vẫn tốt hơn nhiều so với một công ty lớn không có lợi nhuận.

Các thành phố như Venice, Genoa, Marseilles và Pisa, v.v., là những trụ cột cho sự phục hưng của phương Tây trong và sau cuộc Thập Tự Chinh. Các thành phố như Dubai, Hồng Kông và Singapore đã đạt được tốc độ tăng trưởng cao nhất trên thế giới, trong khi một số thành phố khác như New York, London và

Frankfurt, đang dẫn đầu các nền kinh tế đất nước của họ và kiểm soát các dòng vốn, các khoản đầu tư trong hầu hết các nước khác trên thế giới.

Tôi đã từng nói rằng bây giờ là lúc giấc mơ Ả Rập có một cơ hội để đánh thức và trở thành một tầm nhìn và một thực tế. Tôi tin rằng quốc gia này có định mệnh trở thành một quốc gia vĩ đại. Những năm đã qua chỉ như một chớp mắt trong lịch sử. Điều này nghe có vẻ lạc quan, nhưng nó là một sự lạc quan dựa trên các sự kiện và không ảo tưởng. Chúng ta có tất cả những gì chúng ta cần để tham gia vào một quá trình phát triển rất lớn, nhưng điều này không có nghĩa là ngay bây giờ.

Những trụ cột rất mạnh nhưng chúng chưa được dựng lên, những cánh cửa lớn nhưng đều đóng kín, các bức tường cao và tách chúng ta ra khỏi nhau. Do đó, chúng ta cần phải tìm các nhà lãnh đạo có khả năng nâng cao những trụ cột lên, mở cửa với thế giới và phá vỡ bức tường ngăn chặn người Ả Rập gặp gỡ và tham gia phát triển. Chúng ta có thể làm được điều đó không? Tôi chắc chắn chúng ta có thể, nhưng trước tiên chúng ta phải lấy lại tinh thần tiên phong, thứ mà chúng ta đã đánh mất trong giới lãnh đạo và trong xã hội.

Một nhà lãnh đạo Ả Rập phải trung thành với người dân của mình, đất nước của mình và cam kết thực hiện ước mơ và tham vọng của họ dựa trên một tầm nhìn rõ ràng và hiện đại. Về mặt xã hội, chúng ta phải loại bỏ tất cả các mặt lỗi thời của cuộc sống và tham gia vào các cuộc đối thoại với các nền văn minh khác. Loại bỏ tất cả các loại hiểu lầm. Thúc đẩy hợp tác, hữu nghị với nhân dân thế giới cũng không kém phần quan trọng đối với chúng ta trong khi phấn đấu để đi tiên phong trong sản xuất, công nghệ, thương mại, giáo dục, văn hóa và các lĩnh vực liên quan.

Chúng ta hãy quên tất cả những khó nhọc xung quanh chúng ta, bỏ qua mối đe dọa, các cuộc bàn thảo về chiến tranh, căng thẳng và những lời sáo rỗng về các cuộc xung đột giữa các tôn giáo và các nền văn minh khác nhau. Khu vực của chúng ta đang trên đà tăng trưởng mạnh trên quy mô chưa từng có trong hơn 1.000 năm và nó không cần một nỗ lực ngoại lệ để hoàn thiện công thức trở thành các quốc gia lớn: an ninh, các quy định của pháp luật, các quyết định kinh tế đúng đắn, lập kế hoạch và thực thi cẩn trọng và chấm dứt đổ lỗi cho người khác về những thiếu sót mà chúng ta chỉ có thể đổ lỗi cho mình.

Tìm kiếm sự đồng thuận của người khác là một chuyện và tìm

kiếm lợi ích của đất nước là một chuyện khác. Khuynh hướng để mất cơ hội trong quá khứ của chúng ta có thể được xử lý bằng cách nắm bắt các cơ hội trong hiện tại và tạo điều kiện để thực hiện những cơ hội lớn hơn.

Chính sách chúng ta phải thông qua là nhằm chuẩn bị cho cuộc đua về kinh tế – và tiến lên để giành chiến thắng.

Kết

Đạt được thành công đòi hỏi phải đưa ra quyết định ngay tại thời điểm thích hợp. Quyết định đó là nền tảng thành công của Dubai trong nửa sau của thế kỷ trước và chúng tôi tin rằng các quyết định chúng tôi đang có bây giờ sẽ làm cho Dubai thành công hơn nữa trong tương lai. Mỗi người chúng ta có quyền mơ ước và có tầm nhìn, mục tiêu và khung thời gian để đạt được chúng. Mọi nhà lãnh đạo đều có mơ ước, nhưng chỉ có nhà lãnh đạo thực thụ mới có thể biến một giấc mơ thành một tầm nhìn và chuyển thành thực tế.

Tầm nhìn là con đường để phát triển thực sự, nó cũng là vấn đề của lòng can đảm và chinh phục những điều không thể. Đó là lòng tin vào khả năng đạt được mục tiêu, có mục tiêu rõ ràng và thực hiện chúng với sự quyết tâm, hiệu quả và tốc độ, không bao giờ dừng lại cho đến khi con cái chúng ta nhìn thấy quốc gia chúng ta cạnh tranh với các trung tâm kinh tế thành công nhất trên thế giới.

Tôi tin rằng tôi đã cung cấp đầy đủ bằng chứng trong cuốn sách này để nói rằng việc đạt được sự xuất sắc là một mục tiêu thực tế, không chỉ ở Dubai mà đối với toàn bộ thế giới Ả Rập. Tôi cũng tin rằng việc nâng vai trò của UAE từ cấp độ khu vực thành một quyền lực kinh tế quốc tế là sự phát triển tự nhiên. Để giữ động lực của sự thịnh vượng kinh tế hiện nay và tiến về phía trước, chúng ta cần phải giảm sự phụ thuộc vào tài nguyên thiên nhiên và tối đa hóa sự xuất sắc trong chất lượng dịch vụ và du lịch. Chúng ta phải tập trung phát triển kinh tế tri thức và nguồn nhân lực để đạt được tốc độ tăng trưởng kinh tế cao như mong muốn.

Bất cứ lúc nào trong tương lai, chúng ta đều không muốn thấy mình chỉ có một nguồn thu nhập duy nhất. Chúng ta sẽ luôn nắm bắt sự cần thiết phải đa dạng hóa và tận dụng tất cả các cơ hội phù hợp. Cho đến gần đây, chúng ta đã có kế hoạch bắt kịp với những

nước khác, chúng ta rất thành công trong việc này và bây giờ đang khao khát một vai trò tiên phong.

Chúng ta muốn được hoàn toàn tiên phong và sẽ không chấp nhận bất cứ sự thụt lùi nào. Chúng ta muốn điều này không chỉ vì lợi ích riêng của riêng chúng ta mà vì lợi ích của tất cả người Ả Rập. Chúng ta phải trả giá cho nó, nhưng đạt được một vai trò tiên phong còn có giá lớn hơn. Tổ tiên của chúng ta dạy rằng ngọc trai không nổi trên mặt biển để chờ được vớt lên, mà chúng ta phải lặn xuống rất sâu để tìm lấy chúng. Do đó, chúng tôi phải chuẩn bị cho bất cứ điều gì và tất cả mọi thứ, bất kể điều đó có khó khăn đến đâu.

UAE đã chứng minh rằng nó có thể biến các ý tưởng thành hiện thực, ví dụ như khu tự do Jebel Ali, hãng Hàng không Emirates, Trung tâm Tài chính quốc tế Dubai và một loạt các dự án thành công khác. Tương lai sẽ thấy một thế giới thú vị – nhưng chỉ những ai có bộ công cụ và thái độ đúng mới đạt được vị thế tiên phong. Bộ công cụ này là tính linh hoạt, ý tưởng sáng tạo và khả năng thích ứng nhanh chóng.

Mỗi quốc gia muốn trở thành kẻ tiên phong và mỗi người đều phải chuẩn bị cho cuộc đua lớn – có khả năng trở thành giải marathon lớn nhất thế giới từng biết đến. Tôi thường được hỏi sự phát triển đang diễn ra tại Dubai ngày hôm nay sẽ dẫn chúng ta đến đâu và câu trả lời duy nhất của tôi là: "Để chiến thắng".

Tuy nhiên, đây không phải là câu trả lời duy nhất. Có những câu trả lời khác liên quan đến nền giáo dục chúng ta được hưởng, động cơ của chúng ta trong cuộc sống và những gì chúng ta muốn đạt được. Nếu động cơ của tôi là sự tiến bộ của nhân dân và đất nước tôi, vào thời điểm nào tôi nên dừng lại? Liệu có tiến bộ nào chúng ta có thể đạt được nếu chúng ta dừng tất cả lại?

Một số người đã hỏi tôi: "Ngài có một tầm nhìn cho sự phát triển của Dubai, nhưng có bao giờ ngài tự hỏi điều gì sẽ xảy ra với tầm nhìn đó nếu ngài không còn nữa?". Có thể đây là một câu hỏi lớn, nhưng có lẽ là với một sự hiểu lầm nhỏ phía sau nó. Mặc dù, thực tế là tôi đang quản lý, lập kế hoạch và góp phần thực hiện tầm nhìn của tôi, tôi muốn mọi người biết rằng tôi không thể đạt được bất cứ điều gì nếu không có nhóm chuyên gia và sự hỗ trợ của khu vực tư nhân.

Tôi không bao giờ đạt được tất cả các thành công này nếu chỉ có riêng tôi, tất cả mọi người làm việc trong chính phủ, mỗi người

làm việc trong khu vực tư nhân và tất cả mọi người ở bất cứ nơi nào cùng làm việc đã giúp chúng tôi đạt được mục tiêu. Tuy nhiên, tôi phải ghi nhận khu vực tư nhân và nói rằng chính phủ sẽ không thể đạt được nhiều nếu không có sự hỗ trợ của họ. Vì vậy, thành công của chúng tôi đầu tiên là của khu vực tư nhân và sau đó là của chính phủ.

Nếu có ai khoe các mục tiêu đã đạt được, rất có thể họ sẽ không thể đạt được gì nữa. Khi chúng ta đang ở tốp đầu, chúng ta không có thời gian để khoe khoang. Những gì nằm phía trước chúng ta là nhiều, nhiều hơn rất nhiều những gì chúng ta đã làm được cho đến hôm nay.

Điều gì sẽ xảy ra với tầm nhìn, nếu sự nhìn xa trông rộng biến mất? Tôi đã tự hỏi mình câu hỏi này và tìm thấy câu trả lời đúng: "Không có chuyện gì xảy ra, bởi vì tầm nhìn của tôi về Dubai sẽ trở thành tầm nhìn của chính bản thân Dubai". Tầm nhìn sẽ vẫn tiếp tục – Dubai sẽ tiếp tục tồn tại và tiếp tục phát triển.

Những người khác có cảm xúc lẫn lộn giữa hoài nghi và tự tin sẽ hỏi tôi xem liệu tôi có thực sự tin rằng Dubai sẽ cạnh tranh với các trung tâm quốc tế xuất sắc ở những nơi như Mỹ, châu Âu và Nhật Bản. Câu trả lời của tôi cho mọi người luôn giống nhau: "Tôi không hề nghi ngờ việc Dubai có thể cạnh tranh". Tôi tin chắc về điều này, mặc dù nó không phải là mục tiêu cuối cùng của chúng tôi.

Chúng ta không chỉ chạy đua với những người khác, chúng ta đang chạy đua với chính mình và thời gian. Phát triển là một quá trình liên tục mà ta không có đủ thời giờ cho sự chậm trễ hoặc do dự. Dubai là một phần của UAE, UAE là một phần của thế giới Ả Rập và thế giới Ả Rập là một phần của cả thế giới.

Bởi vì chân trời không có giới hạn, một tầm nhìn không thể có bất kỳ ranh giới nào. Bạn càng đến gần đường chân trời, càng có nhiều ranh giới mở rộng hơn. Một tầm nhìn chiến lược phải phù hợp với những ranh giới mới, những khát vọng mới.

Chúng ta sẽ tiếp tục thúc đẩy tầm nhìn về phía trước. Những người kế tục chúng ta và những thế hệ sau này sẽ tiếp bước theo con đường tương tự. Liệu điều đó có kết thúc tầm nhìn riêng? Tất nhiên là không, bởi vì tầm nhìn của tôi hôm nay không giống với cái mà tôi đã phát triển cách đây 20 năm. Một tầm nhìn không thể vẫn còn nguyên vẹn sau khi tiếp xúc với công nghệ mới như thương mại điện tử, Internet và toàn cầu hóa. Nếu nó còn nguyên vẹn, nó sẽ bị đóng băng trong thời gian, không có tính linh hoạt,

và sẽ không có khả năng để đối phó với hiện đại hóa hoặc nhu cầu thay đổi của người dân.

Khi thay đổi tầm nhìn, các kế hoạch và phương pháp thực hiện cũng thay đổi. Tất cả các nhóm tôi đang quản lý sử dụng phương pháp phát triển hiện đại, và nhanh chóng hấp thụ kiến thức chuyên môn, kiến thức tích lũy. Họ đã đặt tất cả điều này để phục vụ mục tiêu của chúng tôi, kết quả là năng suất cao hơn và đạt được thành tích.

Tôi muốn các nhà lãnh đạo nhóm nghiên cứu và người quản lý cấp cao có được tất cả các kiến thức và kỹ năng trong nhiều nhất các lĩnh vực có thể. Khi tôi chuyển một trong số họ đến một lĩnh vực mới, người này sẽ mang theo mình chuyên môn và kỹ năng tích lũy đồng thời học thêm những cái mới. Đây là một quá trình liên tục – đạt được các kỹ năng không bao giờ dừng lại, giống như việc đưa ra những chỉ dẫn liên tục, tăng hiệu quả, giảm thời gian, công sức và chi phí là quá trình liên tục.

Kết quả cuối cùng của tất cả điều này là gì?

Nếu thời gian đi như một vòng tròn, chúng tôi sẽ thực hiện những gì chúng tôi đã đạt được trong suốt 20 năm qua chỉ trong vòng 5 năm. Nhưng vì tiếp thu kỹ năng không bao giờ dừng lại, chúng tôi sẽ tăng gấp đôi những gì chúng tôi đã đạt được trong suốt 20 năm qua trong vòng 5 năm tới.

Nếu điều này không cho bạn một ý tưởng về những gì chúng tôi giữ cho tương lai, cho phép tôi tóm tắt lại một lần cuối cùng.

Cuộc sống bao gồm một số cơ hội và cơ hội lớn không đến gõ cửa từng người. Bất cứ ai muốn cơ hội như vậy phải nắm lấy chúng khi chúng xuất hiện, cho người dân của mình và cho chính mình. Chúng ta phải mạnh mẽ, có ý chí mạnh mẽ, quyết đoán và sẵn sàng nắm bắt những cơ hội như vậy, để chúng ta không cần phải nhận lại thức ăn thừa của "những con sư tử".

Tôi sẽ không bao giờ từ bỏ một cơ hội và chờ đợi người khác. Chúng tôi vẫn chưa đạt được mục tiêu phấn đấu của mình. Những gì bạn nhìn thấy bây giờ... chỉ là phần nhỏ của những gì ở phía trước.

Chúng tôi sẽ xây dựng một tượng đài lớn trên những nền tảng và mong muốn của tôi là các nước Ả Rập khác sẽ vận dụng nó một cách phù hợp để chúng ta có thể phát triển thế giới Ả Rập thành một thế giới vượt trội. UAE đang cùng chung tay góp sức với

những người anh em Ả Rập của mình, do đó, hãy nắm lấy bàn tay hợp tác của UAE và hãy bắt đầu xây dựng cùng nhau.

Tôi biết con đường phát triển và hiện đại hóa là khó khăn, tôi biết rằng nó rất dài và tôi cũng biết rằng các giai đoạn tiếp theo sẽ còn khó khăn hơn và lâu hơn. Nhưng tôi có niềm tin vào Thánh Allah, tôi tin ở những người dân của tôi, tin vào sự sáng suốt của lãnh đạo của chúng tôi và tương lai của đất nước chúng tôi. Tôi tin tưởng chúng tôi sẽ thực hiện được mục tiêu đặt ra. Tầm nhìn của chúng tôi là rõ ràng, con đường của chúng tôi rộng mở và đồng hồ đang điểm. Không có nhiều thời gian cho sự do dự, cho các mục tiêu và giải pháp nửa vời. Phát triển là một quá trình liên tục và cuộc đua vì sự xuất sắc không hề có đích đến cuối cùng.

Phụ lục

SỰ KẾ THỪA TẦM NHÌN LÃNH ĐẠO

Trẻ trung, thụ hưởng nền giáo dục quốc tế, một vận động viên thể thao thực thụ và là một nhà văn, Hoàng thân Sheikh Hamdan bin Mohammed bin Rashid Al Maktoum – Thái tử Dubai, người được trông chờ sẽ là một vị vua rất hiện đại. Nhà báo Leonard Stall, Tổng biên tập Vision magazine đã phỏng vấn Thái tử Hamdan về ảnh hưởng của người cha (Mohammed bin Rashid Al Maktoum – tác giả cuốn My Vision) về vị trí của Dubai trên trường quốc tế và những thách thức đối với người lãnh đạo.

Leonard Stall: Thưa Thái tử, mới đây chúng ta đã kỷ niệm 40 ngày lập quốc, vậy ngài thấy gì ở tương lai của UAE và Dubai?

Thái tử Hamdan: UAE sẽ tiếp tục tăng trưởng và phát triển, Dubai cũng vậy.

Có một chiến lược nổi bật - một tầm nhìn tiếp tục di sản của cha ông, duy trì sự tăng trưởng và phát triển.

Chúng ta sẽ luôn nỗ lực để trở thành vùng đất của cơ hội, hòa bình, ổn định và an ninh. Chúng ta vô cùng tự hào về những gì đã đạt được tại UAE và Dubai trong suốt 40 năm qua.

Tiến bộ đáng kinh ngạc này đạt được nhờ vào Sheikh Zayed bin Sultan Al Nahyan và ông nội của tôi - Sheikh Rashid bin Saeed Al Maktoum, và được thúc đẩy bởi tầm nhìn của ngài Tổng thống - Hoàng thân Sheikh Khalifa bin Zayed Al Nahyan, và cha tôi - Hoàng thân Sheikh Mohammed bin Rashid Al Maktoum - Phó Tổng thống và Thủ tướng của UAE và người trị vì Dubai.

Với vị thế một quốc gia và một thành phố, chúng ta nhìn về 40 năm tiếp theo cũng với lòng quyết tâm, sự tập trung, lòng dũng cảm và niềm tin giống như những gì đã dẫn chúng ta đến vị thế ngày hôm nay.

Leonard Stall: Ngài vừa gọi cha mình, Hoàng thân Sheikh Mohammed, là người thầy trong cuộc sống của ngài. Thưa ngài, Người đã dạy ngài những gì?

Thái tử Hamdan: Cha tôi là một nguồn mạch cảm hứng, và tôi đã học được từ ông rất nhiều điều. Ông ấy có nhiều phẩm chất, đặc biệt trong số đó là sự khôn ngoan, khả năng lắng nghe và cân nhắc một loạt các ý kiến trước khi quyết định. Tôn trọng và gần gũi, ông là một người khiêm tốn quan tâm đến dân tộc mình cũng như thế giới rộng lớn xung quanh, và hiểu rõ tầm quan trọng của vai trò và trách nhiệm của ông đối với Dubai và UAE.

Tôi muốn nói rằng, từ cha mình, tôi có được cảm nhận về bổn phận với Dubai, UAE và cả khu vực Ả Rập - cũng như đối với người dân. Và chính nhờ cha tôi mà tôi đã có được niềm tự hào trong đồng bào của tôi, công dân Các Tiểu vương quốc.

Có lẽ điều quan trọng nhất là ông đã có một tầm nhìn cho Dubai và có quyết tâm, có sức mạnh ý chí và sự can đảm để theo đuổi tầm nhìn đó. Mặc cho những khó khăn mà chúng tôi đã gặp phải, không điều gì có thể ngăn cản ông theo đuổi giấc mơ này, ngay cả cuộc khủng hoảng toàn cầu. Đây là chỉ dấu cho một con người vĩ đại, và những thành tựu của ông đã cho tất cả chúng ta thấy điều đó.

Nhờ cha mình, tôi đã hiểu được vai trò lãnh đạo, và lý do tại sao chúng ta phải tiếp tục phấn đấu để đạt được tầm nhìn của ông là quan trọng. Tôi tin rằng mình đã kế thừa từ ông quyết tâm để đạt được những mục tiêu này. Trong khi chắc chắn sẽ có những thách thức mới phía trước, tôi sẽ cầu đến sức mạnh của lòng can đảm mà ông đã ban cho để vượt qua những trở ngại này.

Mỗi buổi sáng thức dậy, ông hỏi: Tiếp theo là cái gì? Có cái gì mới? Những gì chúng ta đang làm có thể làm khác và tốt hơn không? Ông đã luôn chấp nhận thách thức, điều đó đã truyền cảm hứng cho tôi và cả dân tộc này.

Trong vai trò là Thái tử của Dubai và Chủ tịch của Ủy ban Hành pháp Dubai, tôi được cống hiến hết mình để hỗ trợ ông về mọi mặt. Tôi đang làm việc bên cạnh ông để đảm bảo một tương lai bền vững cho Dubai, nâng cao vị thế của Dubai với tư cách là trung tâm tài chính, kinh doanh và du lịch toàn cầu.

Leonard Stall: Dubai và UAE đã phát triển nhanh hơn 40 năm qua. Ngài đã trưởng thành trong một hoàn cảnh rất khác so với cha

mình, Hoàng thân Sheikh Mohammed. Di sản và văn hóa quan trọng như thế nào và điều đó ảnh hưởng như thế nào đến ngài?

Thái tử Hamdan: Di sản và văn hóa Ả Rập tiếp tục ảnh hưởng tích cực đến mọi mặt đời sống của chúng tôi.

Dựa trên kinh nghiệm quá khứ, chúng tôi hiểu rõ làm thế nào để vượt qua những thách thức. Tổ tiên của chúng tôi, những người Ả Rập du cư đã tập trung vào việc duy trì thực phẩm và nước. Đối với họ, mỗi ngày là một cuộc đấu tranh. Hôm nay, chúng tôi cần phải giải quyết những thách thức rất khác nhau, nhưng, nhờ quá khứ của mình, chúng tôi biết rằng mọi thách thức đều có thể được vượt qua.

Văn hóa và di sản Ả Rập, và những giá trị bản địa, hiện vẫn định hình đời sống thường ngày của chúng tôi. Hiện tại, chẳng hạn, Majlis vẫn là một nơi quan trọng cho cộng đồng gặp gỡ và chia sẻ. (Majlis là một thuật ngữ tiếng Ả Rập có nghĩa là "một nơi ngồi", được sử dụng trong bối cảnh của "hội đồng", để mô tả các loại hình khác nhau của các cuộc tụ họp đặc biệt giữa các nhóm lợi ích chung có thể là hành chính, xã hội hay tôn giáo ở các nước có kết nối ngôn ngữ, văn hóa với các nước Hồi giáo – N.D)

Niềm đam mê của tôi với việc nuôi chim ưng, câu cá, lạc đà và thơ Nabati rất quan trọng với văn hóa và di sản mà tôi thụ hưởng, và cũng như tình yêu của tôi với những con ngựa và mọi thứ thuộc về thuật cưỡi ngựa. Những điều này đến từ cội nguồn, bên cạnh những giá trị của gia đình, giữ cho tôi nền tảng và sự cân bằng trong cuộc sống.

Dubai hôm nay là một thành phố quốc tế kiểu mẫu. Tức là, chúng tôi tiếp tục sống trong sa mạc, đó vẫn luôn là môi trường khắc nghiệt, và nó phải được giữ gìn cẩn thận và được tôn trọng với con mắt bảo tồn tài nguyên quý giá của chúng tôi.

Nhờ di sản của những người Ả Rập du mục, người Ả Rập hiểu được tầm quan trọng của sự cân bằng đó. Đó là sự hiểu biết sâu sắc, thu được từ dòng dõi những đứa con của sa mạc, nó cho phép chúng tôi xây dựng Dubai mới. Văn hóa và di sản của chúng ta tiếp tục hiện diện trong nhịp đập trái tim Các Tiểu vương quốc Ả Rập, và sẽ tiếp tục có sự cộng hưởng tuyệt vời cho mỗi thế hệ mới.

Leonard Stall: Tiếp bước cha mình, ngài học tại Học viện Quân sự Hoàng gia Sandhurst, Vương quốc Anh. Sau đó, ngài tiếp tục học Trường Kinh tế London. Thưa ngài, nền giáo dục quốc tế có giá trị

như thế nào?

Thái tử Hamdan: Giáo dục rất quan trọng trong đời sống. Nó là chìa khóa cho mọi thứ. Tôi đã học ở Dubai, rồi tiếp tục học ở Vương quốc Anh, điều này giúp tôi được mở rộng tầm mắt ra thế giới. Giáo dục, kiến thức và sự hiểu biết cho phép bạn nhìn xa hơn những gì hiện có để đến với những chân trời mới.

Việc học của tôi ở nước ngoài rất quan trọng. Nó cung cấp cho tôi những kỹ năng mới và dạy tôi biết cách sử dụng những kỹ năng đó. Nó cũng đã cho tôi một cái nhìn sâu hơn vào vấn đề tại sao Dubai, UAE và khu vực vùng Vịnh cần cố gắng đóng một vai trò tích cực trên trường quốc tế, và cả những gì đất nước chúng tôi có thể đóng góp.

Sandhurst cho tôi thấy tầm quan trọng của kỷ luật tự giác, cam kết, đạo đức, trách nhiệm, sức chịu đựng, sự hiểu biết, làm việc theo nhóm, tình bạn ... và những lợi ích của làm việc chăm chỉ!

Với dân số trẻ như thế, giáo dục sẽ tiếp tục trở thành một mũi nhọn của sự phát triển của chúng tôi. Nó phải luôn là ưu tiên hàng đầu của chúng tôi.

Leonard Stall: Những ưu tiên hàng đầu thực sự là gì, thưa Thái tử?

Thái tử Hamdan: Dubai thực sự là một quốc gia theo nghĩa đầy đủ một thời gian không dài. Dưới sự lãnh đạo của cha tôi và ông nội tôi, Sheikh Rashid bin Saeed Al Maktoum, chúng tôi đã xây dựng một nền tảng bền vững cho tương lai, với những cơ sở hạ tầng căn bản như: đường bộ, bến cảng và hàng không, cũng như cơ sở hạ tầng mềm như: giáo dục, chăm sóc sức khỏe và các loại dịch vụ khác.

Ngày nay, làm việc bên cạnh cha mình, ưu tiên hàng đầu của tôi là hỗ trợ quá trình chuyển đổi liên tục của Dubai cho giai đoạn phát triển tiếp theo.

Chúng tôi sẽ làm như thế nào? Trước hết, đảm bảo rằng các lĩnh vực then chốt của nền kinh tế – bao gồm: thương mại, logictics, tài chính, du lịch và hệ thống bán lẻ, cũng như ngành sản xuất và công nghiệp – phải được cải thiện mạnh mẽ hơn, và thậm chí cạnh tranh hơn trong thời đại toàn cầu hóa này.

Tiếp theo, chúng tôi cần phải tập trung để Dubai là trung tâm tri thức cho một thị trường rộng lớn và sôi động với hơn 2 tỷ người

trên khắp Trung Đông, Bắc Phi và khu vực Nam Á - và còn có thể kéo dài đến châu Phi và Đông Á.

Dubai sẽ thực hiện điều đó bằng cách tiếp tục nuôi dưỡng một tinh thần của sự đổi mới và tinh thần kinh doanh, hỗ trợ phát triển những ý tưởng nội địa và tiếp thu rộng rãi những ý tưởng tốt nhất trên khắp thế giới cho sự phát triển của thành phố.

Chúng tôi biết rằng thế giới đang thay đổi, là một trung tâm năng động cho các thị trường mới nổi quốc tế, chúng tôi cần phải bắt kịp với sự thay đổi đó, và thậm chí phải là người dẫn đường. Vì vậy, chúng tôi phải tiếp tục đầu tư vào giáo dục và phát minh, và khuyến khích các quan hệ đối tác công-tư.

Tất cả điều đó là rất quan trọng cho sự thành công của chúng tôi hôm nay và tương lai – như là một trung tâm tri thức xuất sắc toàn cầu.

Leonard Stall: Cùng với việc tập trung cho tri thức, ngài thấy giáo dục và tri thức của thế hệ trẻ Các Tiểu vương quốc đang được áp dụng hiện nay ra sao?

Thái tử Hamdan: Thế hệ mới nhất chủ yếu tập trung vào việc đặt đúng vị trí các khối xây dựng của quốc gia trẻ. Mọi người chỉ cần nhìn xung quanh để xem những gì đã đạt được trong một thế hệ: vô số các công ty đa quốc gia đang đặt trung tâm điều hành từ Dubai chỉ là một trong những ví dụ đáng chú ý nhất.

Việc theo đuổi tầm nhìn của Hoàng thân Sheikh Mohammed đã được thực hiện mạnh mẽ. Thế hệ mới là những người trẻ và năng động, tràn đầy năng lượng và nhiệt huyết, sử dụng những kỹ năng mới cùng với kiến thức được kế thừa. Cam kết tuyệt đối để tiếp tục phát triển UAE, để theo đuổi tầm nhìn của Hoàng thân, chúng tôi cũng đang ở giai đoạn sử dụng các kỹ năng của Các Tiểu vương quốc, và biết cách quảng bá chúng ra thế giới và giới thiệu tài năng của chúng ta trên trường quốc tế.

Hiện nay, tôi thấy thế hệ trẻ Các Tiểu vương quốc tạo ảnh hưởng khắp thế giới trong lĩnh vực kinh doanh, thương mại, thể thao và nghệ thuật. Tiêu biểu về di sản và giá trị của chúng tôi là các công ty gia đình từ Dubai tham gia các hoạt động kinh doanh toàn cầu. Và những công ty thuộc Dubai, như Hãng hàng không Emirates và Tập đoàn Jumeirah đang ở đỉnh cao trong những lĩnh vực của mình.

Chúng tôi tự hào về quá khứ của mình cũng như những gì hiện có.

Và nếu chúng tôi tiếp tục đạt được những tiến bộ nhanh chóng như thế hệ cha ông, tương lai của chúng tôi sẽ tươi sáng hơn nữa.

Leonard Stall: Là Chủ tịch Ủy ban Hành pháp Dubai, ngài có thể cho biết về những ưu tiên hàng đầu hay không?

Thái tử Hamdan: Ủy ban Hành pháp tập trung vào một loạt các lĩnh vực chìa khóa cho sự phát triển tương lai của Dubai, quan trọng nhất là xây dựng chính sách và thực hiện tầm nhìn của Hoàng thân.

Một vùng hoạt động quan trọng đặc biệt cho Ủy ban Hành pháp là vai trò giám sát việc cung cấp các dịch vụ chính phủ. Với tư cách là Chủ tịch, tôi đang làm việc để đảm bảo rằng các phòng ban của chính phủ đáp ứng các mục tiêu hoạt động mới, điều này được xác định một cách rõ ràng và có thể đo lường được.

Chúng tôi thực hiện điều này như thế nào? Đầu tiên, bằng cách giới thiệu các công cụ đo lường hiệu suất và các cam kết về dịch vụ cho các dịch vụ đa dạng của chính phủ, được chuẩn hóa so với hoạt động trước đây và thực thi tốt nhất toàn cầu.

Chúng tôi tin rằng những sáng kiến này sẽ tạo động lực cho nhân viên khu vực công có thể đạt được kết quả tốt nhất, trong khi đảm bảo họ tập trung vào việc phát triển dịch vụ theo định hướng của chính phủ, đáp ứng một cách hiệu quả nhu cầu của các cá nhân và doanh nghiệp. Điều này quan trọng với công dân và các cư dân của chúng tôi - và nó đặc biệt quan trọng với một thành phố cạnh tranh toàn cầu như thành phố của chúng tôi.

Leonard Stall: Cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu tác động đến Dubai, như nó đã ảnh hưởng đến nhiều nền kinh tế khác. Tuy nhiên, Dubai đã trở lại nhanh chóng. Những bài học gì đã được rút ra, thưa ngài?

Thái tử Hamdan: Ngày nay, kinh doanh, thương mại và tăng trưởng trong mỗi nước được liên kết chặt chẽ khắp thế giới, và Dubai là một phần của nền kinh tế toàn cầu. Chúng ta không thể bỏ qua thực tế đó. Vì vậy, vâng, chúng ta đã bị ảnh hưởng bởi cuộc khủng hoảng tài chính, cũng như tất cả các nền kinh tế khác trên thế giới.

Nhưng nhờ vào tầm nhìn chiến lược của Hoàng thân Sheikh Mohammed và những gì ông đã xây dựng ở Dubai, chúng tôi đã cho thấy với một tầm nhìn rõ ràng, kế hoạch nổi bật, sự kiên

nhẫn, lòng quyết tâm, chúng tôi có thể vượt qua nghịch cảnh.

Chúng tôi đã trở nên mạnh mẽ và hoàn thành những điều chỉnh mới để đảm bảo việc đối mặt với những thách thức trong tương lai. Bây giờ Dubai tự tin đối mặt với tương lai, dựa trên các trọng điểm của nền kinh tế, gồm: thương mại, tài chính, du lịch và logistics.

Bây giờ, và luôn luôn là vậy, Dubai có vị trí chiến lược lý tưởng về mặt địa lý, nằm giữa đông và tây. Đây là điểm tốt cho Dubai về thương mại quốc tế, đặc biệt là khi chúng tôi đã có sẵn cơ sở hạ tầng đẳng cấp thế giới và sẵn sàng phát triển thịnh vượng trong bối cảnh chuyển dịch cán cân quyền lực kinh tế toàn cầu.

Cơ hội lớn nhất của Dubai vẫn không thay đổi, đó là đóng một vai trò ngày càng tăng trong tư cách là trung tâm kinh doanh và thương mại toàn cầu. Là một điểm đến đẳng cấp thế giới cho doanh nghiệp, du lịch và khởi nghiệp kinh doanh. Đó là nơi cung cấp các mạng lưới, tiện nghi và dịch vụ xứng đáng cho người dân Dubai. Đó là nơi hỗ trợ, khuyến khích và nuôi dưỡng các công dân Dubai trở thành người lãnh đạo.

Hiển nhiên, có nhiều thách thức phía trước, và có nhiều điều trong số đó không thể dự đoán được. Nhưng tôi chắc chắn hơn bao giờ hết là Dubai có các kỹ năng và khả năng phục hồi để đối mặt với những thách thức và vượt qua chúng.

- Nguyễn Đắc Kiên dịch

(Nguồn: http://vision.ae/en/special_report/a_very_modern_prince)